Ketabton.com

#شهاب:

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيم

یخ مې دبدن مغز، مغز او هډوکي ته رسیږی او زه د ډیر یخ ښخه لړزیږم، داسی لړزیږمه چي هر سوک زما د ښنګ ښخه تیریږی په زړه سواندي نظر راګوری. او زه چي بغیر له کوم موخي او هدف ښخه پر لیسي سړکونه تیره وم، او زه چي حتا موخه او لاره مي معلومه نده او بې منزله په حرکت یمه. او زه چي کورنی نلرم، او زه چي حتا یو چت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر له پاسه د ژوند تيره ولو لپاره نلرم، او زه چي څومره بی پناه او بيچاره يم.

او زه؟ اصلاً زه سوک يم؟ يغما؟
څو ځله په کراره دا نوم لځان سره تکراره وم
يغما، يغما...

هغه يغما چی خپل د عمر په شلم مني موسم کي پېنه ايخودلي.

يو ترخه مسکا مې په شونډو باندی خپره کيږی، او لځان سره فکر کوم زما نوم او زما ژوند څومره ښايسته ورته والي لری.

خپل د قدمو سرعت زياته وم، داسي چي څو غټ او قوی سپيي راپسی وېي او زه خپل د ژوند د ژغورلو لپاره نه بلکي خپل د عزت او حيا ژغورلو لپاره د هغه ځای څخه د تلو کوښښ کوم.

مګر هغوی ندی راپسی؟!يواځی هغوي په ظاهر کي څلور پښی نه بلکي دوه پښو والا دی، دا فکر عجيبه لړزه مي په ناتوانه وجود باندی قايمه کړه.

لاس مي خپل د کميس جيب ته چي د حجاب پشان دی راته ننباسم، ګوتي مي د يو څيز د لټون پسی دی، او زه ويريږم چي هغه شئ مي په هديره کي لياده باسلي نه ويي.

د يو شئ په لمس کولو چي د کلک پلاستيک پشان دی، نری مسکا کوم.

اه نو خپل ژغورونکي مي لځان سره راوړی د ګوليو پاکټ ته چي اوس زما په لاسونو کي دی ګورم او بيا يي بيرته په جيب کی ايږدم

شاوخوا د نظر څخه تيره وم او په ځير سره ګورم چي اوس د ښار په کوم ځای کي کرار لرم؟ خو هر څومره چي خپل په مغزو فشار او بوج راوړم هيڅکله مي داسی ځای ذهن ته نه راځی چی ما دی ليدلی ويی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه څومره د هغه ځای څخه لرى شوې یم؟ او څومره فاصله مي تیره کړی؟ ضرور ډیر لری شوی یم...

په همدی فکرونو کي نظر مي د هتي او هوټلونو خواته چي یو دبل په څنګ کي موقعیت درلودو وشو او بیا ولړزیدم، پښي مي بې واقه شوي او د تلو یاری راسره نکول.

دا ځل د یخ له لاسه و نه لړزیدم بلکي، د خلکو د ناپاکه نظر او مردار خندا وه چي زړه کي راته ویره واچول.

لکه چي تازه مي فکر شو چي زه جنی یم او دا هم هغه وینه څکونکي ښار د جنګیانو لپاره دی د هغه انجونو لپاره چي زما د جنس څخه دی د نرم والي او درد...

د هغه ځای څخه لرى کیږم، د نانواي خواته ځم او د ډوډی غوښتنه کوم
اه چي څومره د ډوډی ګرم او خوندور بوی عجیبه ورته والي د ژوند د بوی سره لری.

ههه د کوم ژوند څخه خبری کوم د هغه ژوند څخه چي هیڅکله ماته ژوند نشو!

ډوډی راخلم او د څو شپو ورو پشان یي خورم، خپل مات شوی ساعت ته ګورم او تازه مي فکر د وقت تیریدو ته کیږی. یعني زه پینځه ساعت بغیر له کومي وقفي او دمي څخه د یو نامعلوم منزل په لوری په حرکت یم! هک حیرانه کیږم و دی دومره توان او انرژی ته چي زه یي په پښو دره ولي یم.

په هغي تیږی چي زما څنګ ته وه کیناستم او خپل په فکرونو کي ډوبیږم، ډوبیږم په هغه تور ماضي وقت کي چي سم زما د تقدیر پشان تور دی.

خپل د عمه خبری مي یاد ته راغلل" پخدای که پوهیږم چي د دی لیونی او عصبي جنۍ سره څه وکړم؟ مور او پلار یي خپل شَر کم کړو او دا مریضه جنۍ یې زما غاړی ته را واچول اه چي د هغوې مړینه لا زما په فایده نه وه." خو د دي خبرو هضم کول دومره هم ګرانه نه وه بلکي جواب یي وو چي زما ساه یي بنده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" ښځې دومره زما د غوږ لاندي ښنګ،ښنګ مه کوه خپله خو پوهیږی چي دا مریضي خیرنه زموږ په څه درد راځی."
په لوړ غږ خاندي او بیا وایي:
" لکه چي لیاده دی وتي چي د دی ډنګری په سر موږ دولس لک افغاني اخلو، یواځی یو څو وقته صبر وکړه ترڅو سلیم کاپیسا ته لاړشي، بیا د دی جنۍ شَر او مصیبت خپل د سر څخه کم کو، نجیب څلور ورځې وقت راکړي ترڅو امانت یي ورته تسلیم کړو"

صبر نجیب! دا خو هغه نجیب ندی چي څو ځله یي ماته د مزاحمت اراده درلود؟
همغه نجیب چي یو کور د بیځایه او بي پناه جنکیانو درلود همغه چي خپل د عیش او نوش پیسي د دی جنکیانو په سر پیدا کول!

بدن مې بي ساه کیږی او تازه د مصیبت لوې والي ته مې فکر کیږی چي څه بد مرغه تقدیر مې په تمه دي

که سلیم لاړشي بیا څه؟ هغه کس چي زما یواځنې حمایت کونکي په هغه کور کیدی، هغه کس چي په وار، وار یي ماته د واده وړاندیز کړی وو، په وار، وار یي د مئیني اظهار کړی وو، او ما یواځی هغه ته ورور ویلي وه

هغه ورور چي ما خپل خور نه مني.
نه، نور نشم کولي د هغه په مرستي حساب کړم عمه هیڅکله سلیم نه پریږدی چي زما سره مرسته وکړی نشم کولي هغه ته یو مصیبت وګرځم

د دی ترخه خاطراتو په یاد راوړل چي یواځی څو ساعته مخکي د شپي په تیاره کي تیر شوي وه حال مي خراب شو او څو څاڅکې اوښکې مې په څهري توې شوی.!
نه داسي نه کیږی زه غښتلي یم، زه باید قوی اوسیږم خپل د ځان لپاره خپل د آیندي لپاره.....

باید یو لاره مي خپل د ژغورلي لپاره لټولي وایي یو داسي لاره چې ما د هغه کور او د دی مردار نظرنو څخه لرې وساتي خو کوم لاره؟ آیا کوم لاره هم شتون لرې؟ دا پوښتنه څو ځله لځان سر تکراره وم....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهیږم څومره وقت کیدو چې خپل ځان مې خپل ذهني خبرو ته سپارلي وو چې یو غږ د هغه ځای ښځه زه وویستلم.

و دوه هلکانو ته چې زما ښځه په لږ فاصله کي ولاړ وه ګورم

- اوووو سترګو ته یي وګوره زما په نظر د ظالم لور د کور ښځه تختیدلې، ته راځه چې خدای رحم پر موږ کړی!

دواړه په لوړ غږ خاندی او زما طرف ته را نږدی کیږی.....

زه څومره کرکه لرم د دی نږدی والي او د دی ناپاک کتلو ښځه...
په تلوار خپل لځایه پاسیږم او په غټو ګامونو د هغه ځای ښځه لرې کیږم، یوائې خدای،خدای کوم چې زما پسي نه ويي راغلې، د څو دقو وروسته خپل شاته ګورم او کله چې ډاډمن کیږم چې د هغوی ښځه هیس کوم خبر نشته یو هوسا نفس اخلم

هوا په تیاره کیدو ده او زه تراوسه نه پوهیږم چې شپه چیرته تیره کړم ترڅو د دغه وحشي ځناورو ښکار نشم..

بغیر له کوم فکر ښځه لځان سره وایم کاش جنۍ نه وایی! لاس خپل په اوږده ویښتیانو چې د ټکری لاندی دی تیره وم او یو فکر مي مغزو ته راځی، څو دقي خپل په فکر کي بنده پاتی کیږم، او لځان سره وایم دا یوائنې لار ده چې ماته پاتي
مګر بله چاره هم لرم؟

په بیرو بار کي داخله کیږم ښار ډک دی د لیلا مې د هر ډول وسایل او کالیو ښځه.
خپل په فکر شرمیږم او له خدایه بخښنه غواړم.

د یو کراچي خواته ځم
- ورور د دي قیچي قیمت څو دی؟
- خوري مابنام شوي او ځکه چې نن ما کوم خرڅلاو ندی کړی تاسو 150 افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راکړی.

بغیر د کوم چانه وهلو د قیمت په سر قیچې اخلم او د سړیانو د کالو پسې ګرځم.
تول دوکانونه کرار،کرار په بند کیدو دی، او زما تشویش او ویره په زیاتیدو..

مخکې ځم او نظر مې په یو دوکان چې یو د عمر پوخ سړی پکی شتون لری پریوځې، په منډه د دوکان خواته ځم چې هغه دوکاندار په حیرت باندی وایی:
- لوري خیرت خو دی؟ کوم شې دی په کار وو؟
- هو کاکا یو جوړه مردانه کالې او یو د غاړی پټو مې پکار دی!

سړی ما د نظر څخه تیره ویې بیا وایې:
- صبر اوس درته یو څو جوړی راوړم.
د څو دقو وروسته د څو جوړو کالو سره راځی او وایې:
- دا دي لوري وګوره یواځی تلوار کوه چې دوکان بنده وم.

په غور باندی کالې ګورم، دلږ دمې وروسته یو جوړه تور کالې دهغه خوا ته نیسم
- د دی قیمت څو دی کاکا؟
- ستا لپاره 800 یواځی یو دوه ځلې اغوستل شوی نوې دي.
- سمده، کولې شې یو د غاړی پټو هم د دی سره راته حساب کړی؟

- ځکه چې ناوخته ده او ته هم یواځی یې منم یې زما له خوا تاته ډالې. یو سپین دسما پټو مې خواته نیسې
- همدا سم دی؟

مننه کوم، کالې را اخلم او د بیرو بار څخه ځان باسم، اففففف اوس خالې ځای له کومې کړم چې کالې بدل کړم؟

یو زړي غرفې ته مې فکر کیږی چې یو کونج کې ولاړه ده، شاوخوا ګورم کله چې د خلکو په نشتون ډاډمنه کیږم، نو د فرصت څخه استفاده کوم، او د غرفې خوا ته ځم او په تلوار خپل کالې بدله وم او یو هوسا ساه اخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځومره خوشحاله یم چې کوچني او ماشومانه بدن لرم د عمه په خبره چې ویل یې: د هلکانو پشان صاف یې!

بنه اوس د وینتیانو نوبت مې دی چې د شر څخه یې ځان بیغمه کړم، زړه نا زړه غچې خپل د وینتیانو خوا ته ورم سترګې مې پټی کوم، او په بیخ کې غچې کوم، د لږ اخوا دیخوا جوړه وم یې. البته داسې فکر مه کوي چې د فلمو پشان ښایسته او شتیلي مې قیچې کړی نه! یو اځی شکل مې ورڅخه ماشومانه او لنډ او پورته کړی.

یو ځل بیا ځانته ګورم او کله خپل د کالو په منظم اوسیدو ډاډمنه کیږم، د مسافرخانو خواته قدمونه تیزه وم، د یو کلک ځیز په لګیدو باندی په سړک وغورځیدم

- اخ پینه مې ماته شوه خدای دې ستا جزا درکړي چې زما پشان غټ پټ انسان دی ونه لیدو!

ځان سره لګیا وم او بنګ بنګ مې و، چې یو مردانه غږ د هغه ذهني جنجال څخه وویستم.
- بنه یاست ورور؟ وبخښی له قصده نه و تاسو ناساپه د موټر مخې ته راغلي..
هغه خبری کول او ما خلاص خوله د حیرت څخه ورته کتل دا اوس انس دی یا حور!
لوړ قد، بیحده توری سترګې، اوږد بانړه، قلمي پوزه، سپین مخ او تور ښواره وینتیان...

د ژبې لاندی داسې چې یو اځې خپله یې وآورم وایم: خدای دی واخله د خلکو زوی دي وخوړی، لیونې جینې اصلاً زما د ورور لځایه دی وي!

خلک زموږ شاوخوا راټول شوي او بنګ،بنګ یې وو...
د خلکو خواته ګورم او په کلکه لهجه وایم.

- هیله کوم خپل کارونو ته ورسیږي یو حادثه وه تیره شوه مننه ستاسو تولو څخه!
د ځای څخه د پورته کیدو کوښښ کوم چې د پښي په بند کې مې سخته درد احساس کوم.
- بنه یاست؟
- مننه تاسو هم تلې شي.
په سترګو کې حیرت ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

- یعنې تاسو خپل د پېښې تاوان نغواړی؟
خلک تیت پرک کیږی او زه راحته نفس اخلم.

- پرې شوي خو نده وروره، خپل کار ته ورسیږی. استغفرالله څه لیونې خلک دی.

پداسې حال کې چې زما لاس نیسې وایې:
- پاسیږی ډاکتر ته ځو یو معاینه وکړی چې مات شوي نه ویې؟!

د هغه د لاس په لمس کولو مې تندې تروش کړو او په تلوار خپل لاس د هغه د لاس څخه کشه وم.
- وایم ښه یم نه یې آوری؟ توبه خدایه
په قهر او ډیر کلک لهجې باندی وایې:
- محترم وروره زه هم بېکار نه یم اوس چې ستاسو د پېښې مسؤول یم باېد تاسو ویسم نو زر پاسیږې.

د هغه په جدی لهجه مې خوله بنده شوه او بې له خبرو لځایه اوچته شوم.او ګوډه ګوډه د چنار ګل بابا(دا هغه لقب دی چې د هغه په لیدو مې ذهن ته راغلي و) د موټر په طرف روانه شوم.(په دی لقب ایخودو خندا هم راتله) خو کوښښ مې کولو چې ښکاره نکړم.موټر خپله چوپتیا خوره کړی وه،نه ما او نه هغه خبرې کولې!
د تلیفون زنګ چوپتیا ختمه کړه.

- بلی مور جانی آورم.
د هغه طرف غږ مې وانه وریدو، بیا ده ورته وویل:
- یو مشکل کی یم شاېد لږ ناوخته کورته درشم.
- هو مور جانی خیرتی ده زه وروسته زنګ وهم.
- خدا پامان.

یو څو دقیقې وروروسته شفاخانې ته ورسیږدو.

بیا یې لاس رامخکی کړو چې راسره مرسته وکړی. او زه فکر کوم چې دا ولی دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غور نه کوې. زه جلی یم او دا هم افغانستان ؟؟

مخکې له دې چې زه انکار وکړم، زما لاس نیسي او زه تازه خپل ځان ته مې خیال کیږی چې زه خو د هلکانو په جامو کې یم !

نو هغه ګناه نه لري ځکه هغه فکر کوې زه هلک یم، نو د یو هلک لمس د مرستې کولو لپاره ګناه لري؟ نه نه لري...

ولی زه څه؟ زه خو پوهیږم چی جلی یم، او هغه نا محرم دی.
خو څه وکړم؟ بله چاره نشته اول دا چې زه په دې پېښي تللي نشم.
او دویم دلیل دا چې ما په خپل وجود کې د جلی توب ټول حس وژلی دی او تر اخره به د هلکانو جامو کې به ژوند کوم.....

زموږ د یو بل لمس کول د هوس او شهوت څخه پاک دی.
نو بیا څه ستونزه ده؟ په همدي خبرو باندي ځانته تسلي ورکوم او نه پوهیږم چې څه وخت د ډاکټر کوټې ته ورسیدو. د دروازې ټک،ټک وهلو وروسته کوټې ته داخل شو! په کراره سلام کوو.

ډاکټر- علیکم السلام مهرباني وکړي.
هلک زر وایی: ډاکټر صایب د ورور پښي مې ستونزه پیدا کړې یعنی له موټر سره یې ټکر کړې یو ځلې که وګوری چی کوم خاص مشکل خو نلری؟
او زه د چنارګل بابا د ژبې د تیزوالی په حیرت کې پاتې کیږم.

ډاکټر- سمه ده راشي دلته کیني.

د چنارګل بابا په مرسته زه په چپرکټ کېناستم.
او ډاکټر په معاینه کولو باندی لګیا شو.....

ډاکټر- کوم خاص مشکل نه لري یواځې لږ ضربه یې خوړلې چی ګچ کوم یې ورته تر یو هفته خلاصه نکړی او هو ونه ګرځی ورباندي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تلوار وایم: یو هفته ډېر وقت دي بې له ګچ نه کيږی؟
ډاکټر- نا نه کيږی که ګچ نشي نو مشکل يې زياتيږی.
بيا چنارګل بابا جواب ورکوي.

چنار ګل بابا- ګچ يی کړي ډاکټر صايب!
بد، بد چنار ګل بابا ته ګورم چي هغه خپل اوږه اوچته وي (معنا دا چي ماته څه
لږ وخت لپاره په چيرکټ کی کينم او هغه پيسي حسابوي.يو ځل بيا د نامعلوم راتلونکي په
فکر کي ډوبه شوم، نو د دي لاري پای به څه وي! د دروازی غږ شو او چنار ګل بابا دننه
راننوته لاس يی راته راکړو او زه يې پوره اوچته کړم،د زينو په طرف ځو او کرار کرار
لاندی ښکته کيږو!

په کوچنيو ګامونو موږ تر موټر ورسيدو، چنار ګل بابا د موټر دروازه خلاصه کړه او زه
په مخامخ څوکی کيېناستم.

چنار ګل بابا- نو اوس راته ووايه چي ستا کور په کوم لوري دی؟

غلی پاتي شوم او نه پوهيږم چي څه ځواب ورکړم، له لږ ځنډ وروسته مي خوله خلاصه
کړه چي خبرې وکړم:

- زه د بدخشان يم او مسافر يم، يو نسبتاً ارزانه ميلمستون ته لاړ شه.پيسي نه لرم، بايد
کار ته ولاړ شم، يوازې هغه شپږ زره افغانۍ مي راوړې چې په خزانې کې مې وی. او
بس.

زما د خبرو وروسته بيا خاموشي حاکمه شوه!
چنارګل بابا-که تاسو کوم مشکل نه لرئ، زموږ د کور ميلمستون لوی دی، تاسو کولي
شئ زما سره لاړ شئ!

نه پوهيږم چي څه ووايم، زما په اند دا بده خبره (وړانديز) نه ده، اوس چي زه هلک يم،
دا ماته څه توان رسولي شي! په هرصورت، زه د خپلي خوښي خلاف وايم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه منته، زه تاسو ته تکلیف نه درکوم !
چنار ګل بابا- نه د څه تکلیف دنده مې ده اوس چې ستاسو د وضیعت سبب شوی یم.اوس تاسو ته څه فرق کوې چې مسافر خانې ته لاړشې یا که زما کور ته!

خبرو سره یې موافقه وم هغه صحیح ویل ماته نو څه توپیر دهغه کور او مسافر خانې کې و؟ نو ځکه مې ورته وویل:سمه ده که کوم مشکل تاسو ته نه ویې او آرام یاست، زه کوم خبره نلرم.

هغه ماته په فکرمند نظر راګوري او بیا په کراره لځان سره یو څه وایي چې زه یې نه آورم.

او زه لځان سره وایم هغه زما پښه ماته کړی اوس دی نو ما وزغمې خود نو.
د نږدې شل دقیقو سفر وروسته، چې بغیر له کوم رابندون او ترافیک څخه وه، هغه د یوه لوړ بالا منزله ودانې مخکې ودرېدو! او ساتونکو دروازه خلاصه کړه، تقریبا، 6,5 دانې ساتونکې وه! ما په خلاصه خوله هک حیرانه خپل د مخ منظری ته کتل

داسې خو نده چې دا کور نه نه وبخښې دا مانې د دی چنار ګل بابا ده!
دننه ننوځو او زه د پخوا څخه لا ډیر حیرانه شوم،دا اوس کور دی که مانۍ ده!؟
د دې مانې په لیدو اخته کیږم،خومره هم غټ او فراخه دی، دا زما د عمه د کور څخه تقریبا پنځوس چنده لویه ده،یو لوې باغ د ونو ډک، یو حوض او دوه کوټې چې له دې مانۍ څخه په څو متری کې لرې موقعیت لري.د حویلی او د هغو دوو کوټو تر منځ یو لوی چمن شتون درلود..

د کور د لیدو په حال وم چې د ټوخې آواز د دی سبب شو چې د هغه ښکلې منظرو د کتلو څخه لاس واخلم..

چنار ګل بابا- که ستاسو کتل خلاص شوې وی نو، مهربانې وکړئ دننه لاړشې (او د مانۍ په لور یې اشاره وکړل)دواړه یوځای دننه لاړو او هغه زه یوې لویې کوټې ته چې شاېد میلمستون یې و راوبللم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران، د مېلمه ښه راغلاست وکړه، هغه دا خبره وکړل او پخپله لاړ او زه یوازې پاتې شوم د یو نالي خوا ته ځم او پر هغه کینم.

په وجود کې مې یو حس پېدا شو, شاېد دا کینه وه،د چنار ګل بابا سره.
د ګیلې په توګه لځانه سره وایم، چې ولې خدای هر څه یو چا ته ورکوي! ښکلا، پیسې، شتمني او خوښی.! یو غټه ساه اخلم ترڅو له دې بې ځایه فکرونو څخه ځان خلاص کړم په هرصورت، هغه زما سره مرسته کړی وه.
د هغه د موټر ماډل څه وو؟ نه پوهیږم یو لوی تور موټر څومره آرام وو!

زه به د موټر په ماډل له کومه خوا خبره شم؟ کله چې په ژوند کې مې داسې موټر نه وو لیدلی، افسوس کوم په خپل حال باندې. هغه هلک چې عمران نومیده، د اوبو کوزه په لاس کوټې ته راداخل شوو، د هغه په راداخل کیدو زه وشرمیدم، چې یو هلک دی زما لاسونه پریوی..! لاسو منځلو وروسته,دوه ځوان هلکان له ډوډی سره راننوتل.! حتماً دا شاهی مانۍ ده،او زه یې په خوب کې وینم! یعني دا ټول د چنار ګل بابا د کور نوکران دی..؟

چنار ګل بابا د کور ساده کالو کې کوټې ته راننوتې او زما څنګ ته کېناستو، د هغه په کیناستو زما څنګ کې زه پعذابه کیږم خو د دی خبرې په یاد راوړل چې زه اوس هلک یم یوه لنډه موسکا مې په شونډو خپره کیږی.ډوډۍ دومره خوندوره وه، چې ما لکه قحطی وهلو خلکو پشان په ډوډی حمله کړل او پر خوړلو ی اخته شوم!

کله چې ښه موړ شوم، سر مې پورته کړ، چې د چنارګل بابا د حیرت څخه ډک نظر باندی مې سترګو ولګیده، اوږه مې پورته کړه.او ومې ویل: زه وږی وم!
هغه یو کم رنګه موسکا وکړه، چې ژر یې خپل مسکا له منځه ویوړل.له میز څخه ډوډۍ نوکرانو ټوله کړه، او میوه او د هغه څخه وروسته چای راوړل..

زما په لاس کې د چای پیاله وه چې یو بل ځوان هلک راغی، هغه هم ښکلی وو، خو د چنارګل بابا د ښایست په اندازه نه. ځان سره وایم:اه سترګې دی وتړه لیونی جلی.

- زید، ته چیرته یې وه هلک؟
چنارګل بابا- په رښتیا چې ړوند یې، رضوانه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه نوې راغلې هلک موږ ته پام کيږی، او مخکې له دې چې څه ووايي، سترګې يې زما په لور ټينګې شوې.
چنارګل بابا خواته يې(چی زه تازه خبره شوم چی د هغه چنارګل بابا نوم زيد دی اشاره وکړل او ويې ويل: نه يې رامعرفي کوی زيد؟

چنارګل بابا- ته خپله ورڅخه پوښتنه وکړه، زه نه پوهيږم چې نوم يې څه دی؟
رضوان په حيرانی ماته ګوري!
زه په چټکی سره توخی کوم،او آرامه ورته وايم:زه يوسف يم، او اوس دلته مسافر يم!

د رضوان جواب مې په يو نارينه غږ چې ډير زحمت مې وباسو د هلکانو پشان واوسيږی ورکړو، تر څو څوک راباندی شک ونکړی چې جلې يم!

رضوان- له پيژندګلوی څخه مو خوشحاله شوم، يوسف جانه.
ما په مسکا جواب ورکړو: زه هم.

رضوان د چنارګل بابا په لوری ګوری او په سترګو تری پوښتي کوې چې څه خبره ده؟

چنارګل بابا- دا همغه هلک دی چې په موټر می ورسره ټکر کړی.

چنار ګل بابا دا خبره کوی او په بی حوصلګی د کوټې څخه وځی.
رضوان چی اوس يی سترګی د حيرت څخه د توپ په شان راوتې ماته ګوری

چې زه بې اختياره مسکا کوم او وايم: داسی مه راګوری اوس ښه يم!
زما په خبری رضوان خاندی او د ناستی لپاره راته اشاره کوی او زه هم ورسره په ډير واټن کې کينم. د چنارګل بابا څخه رضوان ډير اخلاقي هلک وو او ډير ژر ملګری شو،له خپل حاله ورته وايم او رضوان يی آوری او په ډير زړه سواندی نظر راته ګوری البته د ويلو وخت کی لګ مالګه مرچکې پکې زياتوم او يو د دروغو قيصه ورته کوم..
" دلته به د جنې نوم چې يغما ده او ځان يې يوسف معرفي کړی په همغه د يوسف په نوم په مکالمه کې ليکو پام کوی چې غلط نشي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زما مور او پلار مړه شوی او زه د هغوی یواځینی اولاد وم هلته راته شرایط بیحده سخت ول نو ځکه ددی خوا په لور راغلم تر څو یو کار پیدا کړم چی د چنارګل بابا په مهربانی" خپلی پښې ته اشاره کوم"چی داسی شوم.

رضوان لومړی په حیرت راګوری خو یو دم په کړس کړس خاندی او وریځې پورته اچوی او وایې: چنار ګل بابا؟!

د هغه په خبره تازه مې فکر شو چې څه مې وویل او د شرم څخه تکه سره شوم، او کوښښ مې وکړو خپل خبره اصلاح کړم خو رضوان همغسی بی واکه له خندا څخه پر ځمکي پروت وه.

یوسف : هغه...هغه زما مطلب زید جان وه..
په مظلومانه ډول دا خبره وایم: دا خبره دی زموږ تر مینځ پاتي شي سمده.

چي دا ځل رضوان نور هم په کړس خاندی او وایې: هلکه ! ته خومره د نجونو په څیر یی!

د رضوان پدی خبره رنګ مي د ځیري څخه الوځی خو کوښښ کوم ځان له لاسه ورنکړم او په کلکه لهجه وایم: نه هیڅ هم داسی نده فقط تنه مي وړه ده چي مخکي مي درته دلایل یی وویلې.
رضوان: کوم هدف مي نه درلوده فقط ټوکه مي وکړه!
ورته مسکا کوم او وایم: پوهیږم ستونزه نشته

اوس پوهه شوي وم چي رضوان له زید نه مشر دی، دوه ورونه او یوه خور یي لرله پلار یي د ښار نامتو سوداګر وه چي ما نه پیژنده! د ډیر خبرو او خندا ګانو وروسته رضوان د پورته کیدلو اراده وکړه او په همغه حال کې په خندا وویل: ویني دا چنارګل بابا خومره بی پروا او بیعقل دي؟ میلمه یي د خداي په هیله پریښودی او دي لاړ.

د رضوان پدی خبره چې زما ورکړل شوی لقب یې زید ته استعمال کړو دواړه په خندا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو چي رضوان په همغه حال وويل: البته که ربښتيا ووايم زما خو ستاسره ښه سات تير شو.

يوسف : زما لپاره هم ګرانه ورروره
زما په دي خبره رضوان په زوره زوره وخندل او د اشاري ګوته يي زما په لور ونيول او ويې ويل: تر يوي اوني پوري هيڅ ځاي ته نشي تللی ګرانه ورروره..

داخل دواړه خاندو! رضوان شپه پخير وايی او ځی،عمران هم زما ځای جوړوی او ځی، بيا هم زه پاتی شوم او اندیښنی دا څو ساعتونو کی لکه چې هر غم او اندیښنه می هيره کړی وه.زه يو شوخ او خوشحاله مزاج لرم تل هڅه کوم چي د نورو په شونډو مسکا ميلمنه کړم خو له دننه نه ددي سرچپه يم سترګي مي درنديږي او د خوب نړي ته ځم.

رضوان- يوسف.. يوسف! پورته شه سهار شوی يوسفففففف....
سترګي مي غړوم او د رضوان په ليدلو له خوبه راپورته کيږم،بيا هم په خپل شوخ پوستکي کي ورننوځم دا چي زما حال ښه ندي، غم لرم، درد لرم دليل نه کيږی چی نورو تولو ته هم دا بی معنا حس ولیږدوم..

يوسف- مرګ يوسف اوس يوه شپه دې ډوډی راکړه داسی يی بيرته رانه وباسی.؟
زما په خبری د رضوان قهقهه پورته کيږی،آيا دا مخلوق غير له خندا هم ژوندی پاتی کيدلی شی؟!

رضوان- ای يوسف پخدای په يوه شپه کی درپسی خپه شوم، ما هيڅکله ستا په څير ملګرې نه درلود.
يوسف- مهربانی مو ده اوس صبا نارې راکوی يا نه؟

رضوان پداسي حال کې جواب راکړو چې په غږ کی خپی وهلی:راځه پورته شه مخ او لاس دی پريمينځه صبا نارې چمتو دی!

پورته کيږم او د حمام په لور ځم،په آئينه کې ځان ته ګورم،دا زه يم! يغما!؟ يو هلک په ګډوډو او تيټ او جيګ ويښتو وينم! غتي سترګی نه خو اوږدی او د نورو په وينا ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

،توری وریځې، منځوی پوزه چی له مخ سره می جوړښت لری، لوړ قد البته د نجونو په مینځ کې لوړ شمیرل کیږم او د شیدو په څیر سپین. پوستکی؛مسکا کوم هغه کس ته چې په آئینه کې یې ګورم چی نیوهیږم څه یی په انتظار کی دی؟

له آئینه نه مخ اړوم او کوټې ته ورځم رضوان ناست دی، او لکه چې ماته په تمه وو؟

رضوان- څومره دی وقت تیر کړو؟ ښه ده چی ته انجلی نه یی کنه څه به دی کول!
(رضوان هم زما په څیر شوخ طبیعته وه)
یوسف: ستا په څیر خو بدرنګه او بدشکله نه یم چې آیینه پرېښودل راته آسانه وی!
زما په خبری رضوان خاندی او په ویاړ وایی: نه ریښتیا ووایه تر اوسه دی زما په څېر ښکلی هلک لیدلی؟(او خپلی سترګی ډیر په ناز اړوي، په دې حالت یی زما په ستونی کی کړی ګوله الوځی او ټوخیږم او د ډیری خندا له امله لکه لبلبو (چوغندر) سور اوړم..

په ریښتیا چی ښکلی وه مګر نه د چنارګل بابا په کچه او اندازه.....

یوسف: ښه ده چی انجلی نه یی کنه په دی سترګو اړولو په دیې څو نفره تباه کړی وای؟

دا ځل ما په قهقه وخندل او رضوان راته هک پک کتل!
یوسف: څه دی ګرانه وروره تراوسه دی ژوندی موجود ندی لیدلی؟
رضوان د مربا مړی پورته کولو حال کې په مسکا یی وویل:ژوندی موجود می لیدلی خو ستا په څېر نه..؟!

هیس مې ونه ویل او ډوډی مو وخوړل،د صبا نارې وروسته رضوان دفتر ته ځی او زه یواځې پاتی کیږم، بیا هم غم مې د زړه په لورې برید کوی، او زه خپل د دی بیځایه ففکرونو ښخه د نجات لپاره د چمن او باغ لوری ته ځم !
نیوهیږم څومره وخت تیر شوی وو چی د یو کس غږ اورم..

_ یوسف .... یوسف
د رضوان غږ وه، په لوړ غږ وایم:دلته یم.
په غوصه زما په لوری راځی او وایي:چیرته ورک یی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- دلته ورک وم.(د باغ په لوری اشاره کوم)
رضوان- غرمه چیرته وی؟
یوسف- همدلته وم نو.
رضوان د خولې څخه یو پوف کوي او وایي: نو ولی دی ډوډی نده خوړلی؟؟

د رضوان په خبره تازه مې د هوا تیاره کیډلو ته پام شو! او په کراره وایم: وبښې وخت
می بیخې له لاسه وتې وو،دا ځاې ډیر ښکلی دی.
زما په خبره رضوان راته په مسکا ګوری او وایې: ډاکټر درته نه وه ویلی چی یوه هفته له
ځایه مه پورته کیږه !؟
:#شهاب
د ډاکټر خبره مې تازه یاد ته راغله، خو ځان بی خبره نیسم او د رضوان خبره بدله وم او
وایم: دفتر کې کار څنګه تیر شو؟
زما په خبری رضوان خپل سر په دواړو خوا وخوره ویې او ویې ویل: په ربنتیا چې ډیر
سپین سترګې یی خبره ولی تیروی!

د هغه پدی خبره دواړه خاندو او د کور په لور ځو
چنارګل بابا- سلام یوسف خان.

مخ می اړوم او تازه مې چنارګل بابا ته پام کیږي او وایم:علیکم سلام ښه راغلئ.
رضوان زما د ځیری او د خبرو طریقی ته په کتلو هڅه کوی خپله خندا تیره کړی!
او بریالی کیږی او چنارګل بابا ته مخ اړوي او وایې ورته.

رضوان- زید پخدای که یو سم کار تا خپل په ټول ژوند کې کړی وی نو هغ همدا د یوسف
راوستل دی.

چنارګل بابا داسی لکه چې د رضوان خبره یی نه وی اوریدلی وایی:مور چیرته ده؟
رضوان- د ترور دوی کره تللی.
چنارګل بابا- ډوډی مو خوړلی؟
رضوان- نه عالیجناب ته په تمه وو.
چنارګل بابا بی له کومی خبری ځی او خدمتګارانو ته غږ کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپې ډوډی تیاریږی او په پوره آرامتیا کې خوړل کیږي
زید- عمران چای راوړه
عمران- په سترګو ښاغلیه.
چای راوړل کیږی د وچی میوې سره؛

هغه دواړه په ټیلفون کې مصروف ول او زه لګه د لیونو په څیر می ورته کتل
رضوان خپل سر پورته کوی او زما په لیدو وایې:راکړه ټیلفون دی چې د وای فای کوډ درته ووهم

په حیرانې وایم- وای فای څه دی؟
دا ځل ښاغلې چنارګل بابا هم سر راپورته کړ او دواړو په حیرت ماته را وکتل او رضوان په همغه حیرت وویل: په قرآن رښتیا ووایه ته یی نه پیژنی؟
یوسف- نه پخدای.
بیا هم زما په خبری دواړه هک حیران شول.
رضوان- ته راکړه ټیلفون دی.

یوسف : نه یی لرم
دا ځل نو په واضح ډول د دواړو سترګې د توپ په څیر د حیرت څخه راوتلل او رضوان وویل: له غره نه راغلی یی یوسف جانه؟
یوسف- هو رضوان جانه بدخشان ډیر ښکلی او سمسور غرونه لری!

زما په دې خبری رضوان په کړس وخندل او چنارګل بابا هم لږ غوندی مسکا وکړه.
رضوان بیا وویل: درس دی ویلی؟
یوسف- هو تر دولسم ټولګې پورې.

رضوان-انګلیسی څنګه؟
یوسف : لږ لږ می زده ده.

زما په خبرو رضوان په فکر کی ډوبیږی او هیڅ نه وایی. په دی دوه شپو کی ولی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عصبي حملې پته نه لګېږي؟ نو هېرم ورته حیران یم! څلور شپې تېرېږي او رضوان له ما سره عادت کړی دواړه خاندو خو چنارګل بابا لږ وینم،یو ځل هم د چنارګل بابا مور زما پوښتنې ته راغله په رښتیا چې ښکلې او زړه سواندې ښځې وه.

د چنارګل بابا مور- زویه ښه څنګه یې؟
یوسف- ښه یم ترور جانې وبښې ستاسو مزاحم هم شوم.
د چنارګل بابا مور- دا څنګه خبره ده زویه زموږ د سترګو په سر ځای لرې.
وروسته له لنډو خبرو کولو له کوټې نه لاړه
په دا څو ورځو کې هیڅ ورځ نه وه چې د دوی میلمستون خالي ووسې ډېر قومي خلک ول...

نن شپه مې دلته پنځمه شپه ده !
نور باید ورو ورو تللې په همدې فکرونو کې وم چې رضوان دهلیز ته راغی او مخامخ ماته کیناسته کرار یې سلام کړو.
یوسف- علیکم سلام
په تیلفون کې بوخت شو، په یو څه لوړ غږ مې وویل:رضوان!
رضوان- وایه!
یوسف- صبا ځم
زما په خبرې رضوان په جدي نظر راوکتل او ویې ویل: چیرته؟

یوسف- د کار او مسافر خونې پسې.
رضوان- چا درته څه ویلې؟
یوسف- نه خو میلمستیا هم یو حد لرې.
مخکې له دې چې رضوان کومه خبره وکړې د چنار ګل بابا غږ پورته شو چې ویې ویل:رضوان دا باغوان چیرته دی؟
رضوان- کلې ته ولاړ.
چنارګل بابا- بیرته نه راځی؟
رضوان- نه فکر نکوم.

رضوان لنډ ځوابونه ورکول ګواکې فکر یې ګډوډ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل بابا پوف کړو او ویې ویل: نو باید یو بل باغوان پیدا کړم!

باغوان .... باغوان له فکر نه چې په سر مې درلوده وړه شانتې مسکا مې وکړه خو په ویلو یې باوری نه وم بیا هم جرأت مې وکړ او ومې ویلې: که ستونزه نه وی زه باغوانی کولی شم؟

دواړه حیران شول چنارګل بابا څه ونه ویل خو رضوان په نه زړه وویل: څه وایی یوسفه! ته زموږ میلمه یی او تر اوسه ښه شوی هم نه یی!!

یوسف- مېلمستیا هم حد لری ځنګه چې ګوری زه هم کار پسی ګرځم او صبا مې پښه هم له ګچ نه خلاصیږی.

په تمه د دواړو طرف ته ګورم چې رضوان وایې: بیا پاتې کیږی؟

خاندم او د سر په ښورولو یې خبره تایید کوم،یو دفعه الوځی چې غیږه راکړی چې زه هم پورته کیږم او لاسونه مې مخې ته نیسم او وایم.

یوسفچ- عه عه نو حیا دی چیری زما خورکی نه ګوری زه نامحرم یم هوم؟
رضوان: هههههه زه دی وډار کړم چې څه خبره ده لیونیه!

چنار ګل بابا چې تراوسه غلی ناست وه وی ویل: په دی ډنګر او ضعیف ځان دی دومره لوی باغ د کارونو له ضماواري وتلی شی؟
یوسف- هو ما هلته هم باغوانی کوله!

سر ښوروی او څه نه وایی چې رضوان وویل: نو ښه راغلاست باغوان یوسفه!!!!!!
ومو خندل او دا ځل چنارګل بابا هم زموږ سره وخندل،خومره په مسکا باندی ښکلی ښکاری دا مخلوق،البته د ورور په ځای می دی وی!
په دی فکر مې په کراره ځان سره وخندل....

نن له چنارګل بابا سره ځم چې پښه می له ګچ څخه خلاصه کړی، له مخکې نه اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

راسره ښه شوی کله چې څوک نه وی راسره خاندی او ټوکی کوی خو له نورو سره رسمی خبری کوی؛

- مهربانی وکړی.
یوسف- سلام.
همغه ډاکټر می چی مخکې لیدلی وه په کراره یی وویل:
ډاکټر- علیکم السلام پښه دی څنګه ده؟
یوسف- ښه ده شکر..

وروسته له دې چې پښه می له ګچ نه وباسی له روغتون نه وځو
چنارګل بابا په خندا وایی: زه وایم ته یو دفعه انجلی ونه اوسیږی یوسفه!

په لاس مې د هغه په سر ګوزار کوم او ورته وایم:سړی شه چنارګل بابا.

زما پدی خبره هغه 180 درجې زما خواته را وڅرخیده او په حیرانتیا یی وویل: څه دی وویل چنارګل بابا بیا څوک دی؟

د هغه پدی خبره تازه خپل خبری ته مې فکر شو او په ډار می وویل: مخ دی واړوه. چې اوس ما غوندې بل څوک په موټر ونه وهې او معیوبه یې نکړی.

چنارګل بابا- خبره مه بدلوه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟
یوسف- زید جانه وایم چې له رضوان نه احوال لری؟؟؟
چنارګل بابا- یوسف سړی شه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟

موټر یی ودروه او زما تازه پام شو چی کور ته رسیدلی یو.
چنارګل بابا- نه یی آوری وایم چنارګل بابا څوک دی؟

تیښته می پر پاتي کیدلو ښه وګڼله په هغه حال کې چې د موټر دروازه مې خلاصوله په خندا می وویل: خپله دی یې ګرانه ورور جانه خپله دی!
د دی خبری نه وروسته مې د مانې په لور منډه واخیسته! او چنارګل بابا هم راپسې شو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حال کی چی زما پسی منډی وهلی، په لوړ آواز سره د خندا یی وویل:

چنارګل بابا: مګر زما لاس به درته ونه رسیږی یوسفه وژنم دی!
په منډه مانې ته ورننوتم چی رضوان می ولیده خواته می ورمنډه کړه او شاته یی پټ شوم،په داسی یو غږ چی هیجان او پاریدنه پکې پټه نه وه ومی ویل: هله چی وژنی می!!

د چنارګل بابا آواز پورته شو: یوسفففففف!!!!!!!!!!
زما په لیدلو چې د رضوان شاته پټ وم شیطانه مسکا یی وکړه، رضوان بیچاره هک پک زموږ دواړو تر منځ لیدونکی وه. چنارګل بابا له فرصت نه ګټه پورته کړه او زما خواته یی رامنډه کړه، چې ما په لوړ او غټ غږ وویل: رضوان خاورې دې په سر شه ددی چنارګل بابا مخه ونیسه یوه نړی ارمانونه لرم!

زما په خبری رضوان په کړس وخندل او ویې ویل: آخر دی هم خپل کار وکه.؟!

لا د رضوان خبره خلاصه شوی نه وه،چی چنارګل بابا رضوان یو لورې ته ټیل واهه او زما په خوا یی حمله وکړه چی زما د چیغه پورته شوه، په لاس یی زه د شا لخوا له کالیو ونیولم او لکه ماشوم یی پورته کړم!

د ربنتیا هم د هغه چنارګل بابا پهمخکې زه یو ماشوم بنکاریدم نور هیس.
چنارګل بابا-ووایه وګورم څه دي ویل؟! چاته دي چنارګل بابا ویلی هوووم ؟؟؟

د ډار څخه په ډک غږ می ورته وویل: زید جانه ته چیرته چنارګل باباي یې په ټوکو دی هم سر نه خلاصیږی او نه پوهیږې هان؟؟؟

زما په خبری دواړو په جګ غږ وخندل اوما ادامه ورکړه: سمده زما په اندازه جذاب نه یی ، خو بیاهم بنه یی په خدای زه خپله درته بنځه پیدا کوم سمده وروره په زړه مه نیسه اوس می رابنکته که..!

زما پدی خبرو اوس نو دواړو خنداوی د ګاونډي کورته رسیدلي وه، زه دي زید په لاسونوکی داسي وم لکه ماشومه اوس باید جزایي شم دي شرمم احساس می وکه او ومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل !

یوسف- هی ځمکه ته می ښکته که، اوس سمده چنارګل یې هې خپل قد زما په مخکې مه راوړه یاالله ځمکه ته می ښکته که.

دواړو خپله خندا تېوله کړه چنارګل بابا زه ځمکې ته ښکته کړم. او ما ناساپه مخ د رضوان خواته کړو او ورته می وویل: اووو تور ماره ولی خاندې! هیڅ دې کولی نشوو ما دې آدم خوار له لاس څخه راخلاصه کې زما ټول حیثیت دې سوال لاندې لاړ! بیا مې پام شوو چې ګل ته می آوبه ورکړل...

خدایه بیا مې څه وویلې نن حتماً مړه کیږم دې دې ژبې ده لاسه، خاورې دې په سرشه یغما خاوررررر دې په سر شه یغمااا.. دا ځلی دې رضوان نوبت شوو ما پسې منډې ووهې، وای خدایه بیا دی موړک او پیشو لوبه پیل شوه، چنارګل بابا په زوره، زوره خندلې او رضوان سترګې سری وې ماپسې منډې وهلې او ویل یې:اووو لنډیه اوس زه درته ښایم څوک تور مار دی؟! آیا تا زما په شان داسې جذابه او ښایسته انسان لیدلی ده لنډیه!؟وددریږه!

باید یو بل تخنیک وکاروم،داخلې د چنارګل بابا شاته می پناه ویوړه،او په خوږه او شیرنه لهجه می ورته وویل:زید جانه صدقه دې شم الهې، څومره مهربانه یې خدای ته وګوره ماڅه ورته وویلی هغه ته (اشاره می رضوان ته وکړه) چې د څه پشان راپسې منډې وهې..؟!

چنارګل بابا د حیرت څخه په خلاصو سترګو ماته کتل..رضوان کرار، کرار رانیږدې کیده چې ما په لوړ غږ ورته وویل: په قرآن که زما دسر یو ویښته وشکوې،زید دی ژوندې نه پریږدی. نور دې زړه ورورره (او بیا مې مخ د چنارګل بابا خواته کړه او مې ویل: کنه زید جانه؟؟؟

وااااې بیا دوی د ډیر خندا څخه خپل پښتورګې نیولې وه،
زید په جګ غږ وویل: هرڅوک که زما ښځې ته نیږدې شو پښې ورته ماتې کوم خیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه..

د چنارګل بابا پې خبره داخل ما در حيرانتيا ښځه ښکرونه پيدا کړل! او رضوان نور رانيږدې نشوو همل‌ته ځکمی په سر کيناسته او خندل يې، چې ما څو سوکه د چنارګل بابا په اوږه وکړل او ومې ويل: سپين سترګيه، لږ حياهم ښه شي ده (د هغه په شان خو لږ د خولې او سترګو په کږه کولو مې په مسخره لهجه د هغه پيښې وکړل او ورته مې وويل: هرڅوک زما ښځې ته نيږدې شي وژنمی. تا چنارګل بابا ته نو څوک ښځه درکوي؟

دا خبره مې وکړل او مانې په لورمی پينو ته زور ورکړه ، او د دواړو ښځه لرې شوم، او يواځېږمې د هغوی د خنداګانو غږونه د شا لخوا ښځه آوريدل..

***

زما يوه مياشت ده راتګ ښځه تيره شوی وه، خوو تراوسه د دې کورنې د پلار سره مې کتلې نه وه؟! موږ ټول يوځای په يو دسترخوان ډوډی خوړل.زيد خور 23 کالو عمر لرې،او ډيره ښه او با حجابه جلی ده.رضوان 28 او زيد 26 کالو دي، ښه اخلاقي او ښه کورنې لرې،اوس زه هم د دې پنځه نفرې کورنې يو غړې حساب کيدم' دې يو مياشت کې تقريباً 2 ځلي عصبي حملې راته پيدا شوې خو ډيره شديده او دوامداره نه وه....

نن شپه د زيد پلار د سفر ښځه راغې، مهربانه سړی وه رښتيا هم نېکبخته کورنې وه. او زه بيا د ليونيانو پشان د داسې يو ژوند حسرت او آرمان خورم...

نن شپه د ټولو شپو پر خلاف ژر خپلې کوټې ته راغلم، يوه د هغه دوه کوټو ښځه چې د مانې ښځه د باندې وې د اوسيدو لپاره مې انتخاب کړی وې، دلته مې د آرامتيا احساس کوه. ترڅه اندازه ټول شيان په دې دوه کوټو او آشپزخانې کې موجود وه، تريخ چاې مې ځانته واچوه اوپه تخت کيناستم لاس کی کتاب ته مې کتل

د کتاب نوم څو ځلې لځان سره تکراره وم... بينوايان... بينوايان.

بيا هم تيروخت کې ډوبه کيږم تياره ماضې کې مې او خپل راتلونکې ته په انديښنې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم، څومره په نور حقيقت پټ پاتی شی؟ څو ځلي مې دا پوښتنه ځانه څخه وکړل خو په ځواب باندی نپوهېږم.

دروازه غږ زما خيالونه په نيمه کې پاتی کوی...

د زيد لوړ قد او څهارشانه قامت په دروازه کي ښکاره شو چې ويې ويل: ولی دومره وختي راغلې، ښه يی؟
يوسف- ښه يم لږ مې يوازي توپ غوښته!

زيد راځی او زما په تخت باندی ځان اچوي او په ستړی لهجه وايې: يوسف زړه مې تنگ دی، فکر کوم زړه مې د سينی څخه د باندي راوځې!

نپوهېږم ولی! خو احساس کوم چې د زيد زړه نيولې دی او اړتيا لرې ترڅو يو نفر و ته غوږ ونيسې، نو ځکه ورته وايم: کوم څه شوي دي؟

زما د پوښتنې په جواب کې هيس نه وايې، چې زه خپل ځای څخه پورته کيږم، مخ د زيد خواته گرځه وم او وايم: چای که قهوه؟
هغه آرامه وايي:قهوه.

آشپزخانې ته ځم او د يوی پيالی قهوې سره راځم، د هغه څنگ ته په تخت باندی کينم، هغه بيا هم په فکرونو کي ډوب شوي او خاموش دی، ورباندي غږ کوم: زيد!

خپل توري سترگي را پورته کوی او ماته راگوری،په کراره بانديچ خپل سر زما پر پښو کيږدی چې زه ورخطا کيږم او ټول بدن مې لکه آور گرم کيږی..تر اوسه پوري هيڅکله کوم هلک سره دومره نيږدي نه وم،کولی مې نشوو د هغه سر خپل د پښو څخه لري کړم، هغه يواځې د يو وروور په شان دا کار وکړ او زه هم په دي شرايطو کي هلک يم، نور بايد نورماله اوسم .....

زيد- ته څومره ظريفه، کمزوری يې هيڅ زموږ په شان نه يی !
يوسف- ښه اوس د دی خبرو ليارہ خپل ځان دي لکه خرس زما په تخت اچولی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرى باندى په آرامه خاندي او بيا خاموشه کيږى.څومره ښکلى ويښتان لري، تک تور بى اختياره وايم: ده کومي شامپو څخه ګټه اخلي؟ څومره ښه ويښتان لري

زيد- ذاتى همدا رقم دى شامپو پوري اړه نلري.

د زيد پدى خبر لګان سره وايم هو رښتيا وايى د فرشته خاله(د زيد مور) ويښتان هم همداسى تک تور دى، هغه لږ خاموشه پاتي کيږى او بيا وايي: ستا ويښتان ولى بى نظمه دي؟ ما تراوسه ليدلى ندى فکر کوم ويښتان دي يو اندازه صاف ندى همداسى نده؟؟

نبايد هم هغه زما ويښتيان ليدلى واي!؟ ځکه هروخت به په سر مې خولى او دستمال تړو، په کراره ورته وايم: هو بې نظمه دي تيټ والي او جګ والي لري،ځکه چې زه يې خپله اصلاح کوم او جوړه وم يې.

زما په خبرى هغه خپل سر را پورته کړو، او ښه په ځير،ځير يې راته وکتل خو بيا هم خاموش شوو، نن شپه ډير په فکر کى دى حتماً کوم څه شوي دي؟ کوښښ کوم ترڅو د کوټي درانه چوپتيا ماته کړم او وايم: چنارګل بابا، هله زر پورته شه ځآن دي زما غيږي کې اچولى نه شرميږي د بل چا ځاى دى اخيستى بل سبا ښځه کوم د خلکو حق مه خوره سپين سترګيه!

هغه په خندا وويل: بلکل په يو سم ځاى کي شتون لرم يوسف خان!
د هغه په خبره تکه سره کيږم، او فکر کوم دغوږونو څخه مى دود پورته کيږي خپل ځان کنترول کوم، ويښتان ورته کش کوم، چې هغه يو" اخ" واي

يوسف- دا زما د ښځي حق دى بى ادبه لاړشه حق دى بل ځاى که پيدا کړه،
دا خبره کوم او په تلوار د هغه څخه لرې کيږم، زما پدى کار د زيد خندا د کوټي فضا ډکه کوي.

زيد- ته راشه ستا ويښتان وګورم.
يوسف- ولې د خاله کور خوو ندى محترم وروره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په طرف راځي تر څو د سر ښځه مې خولې لرې کړې خو زه ورڅخه لرې کېږم.
زید- اه ندی خورمه یوسف دوه دقیقه آرامه اوسه.

په سل جار او جنجال باندی زما له سر ښځه خولې لرې کړه،حیرانتیایی په سترګو کی وینم په حیرانه غږ وایي: یوسف په خدای ویښتان دي هم د جینکیانو په شان دي ښکله اوږده دي، تیت والې جګ والي سره هم ښایسته ښکاري لاسونی زما په ویښتانو کي ننباسي لکه په ګوتو باندي ویښتانو سره می لوبي کوي

زید- ښکله نرم دی کومي شامپو ښځه ګټه اخلې؟
یوسف- اه بس ده لري که لاسونه دي لکه چې غل دی نیولی وي ټول ویښتان دي راته وشکول لري شه لري ...

زما په خبرو خاندی او وایې: د همدی لپاره دي ویښتان چاته ښکاره کوي ښاغلي یوسف!
یوسف- په خدای وهم دي چنارګل بابا انسان په شان کینه قهوه دي زهرکه
او داسي هم ما غیږ کي مه نیسه لکه چې خپله ښځي غیږي نیولي وي،بی حیا هلکه.
(پدی خبری مي دواړه خاندو او زه بیا وایم: بده ده زما وروره ، بده ده

زما په خبرو زید خپل لاسونه د تسلیم په ښناني پورته کړل او ویې ویل: سمده تسلیم مولوي صاحب.

دواره په تخت باندی کیناستلو هغه خپله قهوه په لاس کي ونیوله، او ما خپل یخ چای بدل کړو د چای څکلو حال کې وم چې زید وویل: یوسف سهار لاړشوو جامي یا کالي درته واخلم یوه میاشت کیږي د عمران کالي او جمپر اغوندئ، زما کالی ستا په اندازه ندی ټول، ژمي دي همدا دوه جوړه کالو و جمپر کي تیره کړل.

زید رښتیا ویل ما ټول ژمي همدط دوه جوړه کالو لو جمپر کي تیر کړو،خو نیمکرغي دلته وه چې کوټي کې دننه د کالو مینځلو ماشین درلوده یو به مې ماشین کي اچوه بل به مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغوندي.

په صاف غږ ورته ووایم: نه همدا دوه جوړط کالي زما بس دی خه ضرور..؟!
زید- د ماسپښین وروسته څلور بجې په تمه اوسه.

زید دا خبره و کړل او خالي پیاله د قهوه یې د میز په سر کېښوده او د دروزاه په خوا روان شوو او ویې ویل:شپه پخیر.
یوسف- شپه پخیر.

ژوره ساه مې واخیسته او ځان سره مې وویل: چنارګل بابا هم لیونی راوخته!سهار وختي پاسیدلم دي منډو غږ مې غوږونه ته راورسېده،د کړکې دباندي مې وکتل ژمي هم هیڅ خلاصیږي نه! زید په ورزشي کالو کې د مانې په لوري منډي وهلي،لاړم کالی مې بدل کړل او کالو لاندي مې ډبل شي هم واغوستو ترڅو کوم شی مشخص نشي، کنه هروخت مې اغوستلو،خولی مې په سر کړه عمران جمپر مې واغوسته او مانې په لوری لاړم.

تقریباً تول راتول وه په جګ غږ مې سلام وکو، تولو علیکم وویل او په خندایي راته کتل، آسما غږ وکړ(آسما دي زید او رضوان خور ده)

آسما- یوسف لالا راځه رضوان سره کینه.
په خندای مې ځواب ورکو:سمده.

د رضوان څنګ کې کیناستم، هغه په تلوار،تلوار او تیزه ډوډی خولې ته کوله.
یوسف- زهر دی شه انسان په رقم یی وخوره توله دي خلاصه کړل.

زما په خبری رضوان د خندا څخه سور شوؤ او ویې ویل: یو ورځ هم انسان په کراره نه پریږدي مزاحم لنډیه!

زید غږ وکړ: آسما د یوسف ناشته څه شوه؟
آسما- دغه ده لالا جانه ظریفه ترور یی راوړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روسته د څو دقیقونه ترور یو پتنوس سره راغله د ناشته وروسته، چمن او باغ مې یوځل وکته، د ګلانونه څخه باید بیحده زیات محافظت وشي ځکه ډیر حساس دی.
ربنتیا هم دا کورني په ما باندی ډیر احسان کړي او هیڅکله ماته یی د یو نوکر په سترګه ندی کتلي هغوی لپاره دي کورني غړي وم،تر ماښامه په باغ کي مصروفه وم د موټر غږ راغی شاید زید وي!

زه لا په باغ کي وم چي هغه د څو ثانیو وروسته غږ وکړ: یوسف ته تراوسه پوری تیار شوي نه یې؟
یوسف- سلام دې څه کړو بی ادبه؟
زید- سلام می دي یوسف خان په ښکلا او جمال باندي.
خاندم او ورته وایم: زه تیاریم اوس درځم.

لاسونه می د پیپ په اوبو ومینځل او دواړه د زید د موټر په طرف چي اوس پوهیږم لندکروزر دي روان شو،څومره موټر یې ګرم دی! مارکیټ ته تر رسیدو دواړه خاموش وو. یو نارینه مارکیټ مخي ته ودریده.

زید- ښکته شه.

د موټر څخه ښکته شو او د مارکیت په خوا روان شوو، یو دوکان ته ورغلو

زید- وګوره او خوښي کړه.
یوسف- زه پتلون او بلوز نه اغوندم.
زما په خبری زید په حیرانتیا وایی: هغه وخت ولی؟
یوسف- ځکه خوښیږي می نااا.

زما په خبری زید پوففف کوي او د یو بل کالویو دوکان په خوا روان شوو.
زید-اوسی واخله خوښ کړه!

یوجوره نقره یی کالی مې سترګی نیسي غاړه یی نازک وه، وایم: اوبخښی هغه نقره یی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالي رابشکته کړي.

دوکاندار کالي رابنکته کړل تقريبآ نو زما په اندازه وه صرف لږ لوی وه،خو زما بلکل همدا لويوالي آزاد والي زما خوښ شول.

يوسف ـ دغه زيد دغه همدا واخله.
زيد په سترګو باندي کالي اندازه کړل او وويل: په تاباندې لوی دي.
يوسف- تاته يی څه ؟؟؟؟
زيد زما په خبری په حيرانو سترګو راته وکتل او وويل: بی ادبه!

يوه خاکستری جمپر، جګريی کرتی،او يو جوړه نخودی کالي د زيد په انتخاب باندی می واخستيل او د مارکيټ څخه راووتو.

زيد- راځه يو رستورانت ته لاړشوو ډوډی به وخورو څه وايې؟
د زيد په ځواب کی می وويل:نيکی او پرسش عجبه!

زما په خبری زيد خاندي خوو څه نه وايي،چ موټر درېږي او پياده کيږو رستورانت ته ننوځو،رستورانت ډير لوکس وه دوم منزل ته يی ورغلو يو کونج او د نظر څخه لرې ميز مو خوښ کوو او کيناستو، د څو شيبو وروسته ګارسون راغی ترڅو سفارش يا فرمايش واخلې، چي يوه ډله جينکانی راځي، او يو ميز مخکي بلکل د زيد مخامخ کيناستلي او د خندا غږونه يی پورته شو.

زيد زما خواته ته مخ کوي وايي: ځای ښنګه دي؟
يوسف- زما په رقم جذابه او ښکلي.
زما په خبری زيد خاندي او وايي: په ځان مينه.

موږ دواړو خبری کول چې يوه جلی وويل:جينکيانو خدای هم څه ښکلاکانې خلق کړي.

د هغه جني پدی خبری باندی زما سترګی د حيرت څخه خلاصی کيږی او زيد خوا ته ګورم، خو زيد ډير جدي ناست وو او مبايل که مصروف وه، د بلي جلی غږ راغی...

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسیه که بد ورته وګوری سترګی دی درباسم اوبنې د دی!
بلی انجلی په غوسه وویل:دواړه چوپ شی په کوڅه کی خو نه یاست.

د هغوی په خبرو زما سترګې د حیرت څخه خلاصې پاتې وې،! انجلی هم دونه بې حیا اوسیدی شي! د زید غږ لوړ شو.

زید- څه شوی ولی لکه بیزو غوندی شوی یې یوسف؟
یوسف- بیزو به پخپله یی وادی وریدل هغه انجونو څه وویل؟

زید خپل اوږه پورته کړه او په شیطانه مسکا باندی وویل: نا کوڼ یم.
یوسف- ښه شو وادی وریده ما درته ویل وه چې زه سومره جذاب یم دا هم ثبوت یې.

اوس نو د چنارګل بابا نوبت و چی سترګی تر اخیر حد خلاصی شوی، زما په خبره او په لوړ غږ یې خندا شروع کړه او همغه حال کې وویل:یوسف جان کولې شې ماته ووایې دا دومره په ځان باور دی له کوم ځای څخه سرچشمه اخلي؟

مخکی له دی چی زه جواب ورکړم زموږ غوښتل شوی شیان راورسیدل، په خوړلو بوخت شو چی زید یو دم په ټوخی شروع وکړل، سترګی می پورته کړی او کوم څه می چی سترګو ولید خوله می خلاصه پاتی شوه! یو انجلی میز ته نږدی ولاړه وه او یو کاغذ پر میز ایخې و؟! زید ته یې خپله شمیره ورکوله!؟ زه دومره په ډوډی بوخت وم چې بیخی مې پام نه و شوی.له یو ټوپ سره زید ځنګ ته ځان رسه وم او په کلکه باندې پر شا یې وهم چی هغه نور هم سور شو اواوبه یی په یو نفس وڅکلی په کراره وایم: خاوری دی په سر شه زید یو عالم خلکو ته دی و شرمه ولو.

داسی می وویل چی یواځې زید وآورید مخ مې انجلی ته واړوه او مسکی شوم ومی ویل:اغلی که غواړی مونږ سره ډوډی خوړی شی.

انجلی نامحسوسه خندا وکړه او بغیر له کومې خبری د دی سره راغلې هغه نور انجونو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: راځې انجونو ښاغلو سره ډوډی خورو.

چنارګل بابا په غوسه ماته را وکتل خو ما ځان تیر باسو، دری واړه انجونی راغلی ګارسون میز له سره ډک کړو ټولو په آرامه خپل خواړه خوړل هیچا خبری نکولې، چې انجلی په ډیر ناز زید ته وویل:وبخښئ کولې شم ستاسو نوم باندی پو هه شم؟!

زید په نه زړه وویل: زید!
انجلی- څه ښکلې نوم.
زید د دروغو موسکی کیږی او خپل خواړه خوړلو باندی مصروف کیږی.خواړه په خاموشی کی خوړل کیږی د قهوی سفارش مو ورکړو، دری واړه انجونی چی نومونه یې آسیه ,فرخنده او زیبا وه د زید سره په خبرو بوخت شول او دا جناب یوسف صیب کدو تشریف فرما وو؟!!

د هغه انجونو د تلو ورسته مې وویل: څومره بی حیایی زیاته شوی په خدای نمبر یې هم واخیسته..! خاوری مو پر سر شه انجلی باید لږ سنګینه وی کنه زید؟
زید په غوسه وویل:ودی خوړه !خپله شپه دی هم خرابه کړه او زما ده هم.

په شیطنت مې وخندل او ومې ویل: ما خو ستا له عذاب درکولو څخه خوند واخیست.

چنارګل بابا خپل سر وخوړو او ویې ویل: ولا حول ولا قوت پاسیږه یوسف له مخې مې لرې شه کنه وهم دی.

د هغه په خبره مې وخندل او د ډوډی د پیسو ورکولو لپاره د حساب صندوق خوا ته لاړو حساب دار وویل: ستاسو حساب ورکول شی..!

د هغه پدی خبره په حیرانتیا موږ یو بل ته وکتل او بیا پوی شو چی هغه انجونو حساب کړی..؟ د هوټل څخه د وتلو په حال په خندا مې زید ته وویل: زید وایم بلاخره پیسه دار خاوند دی پیدا کو ده ډوډی پیسی هم درته حساب کړی. هههههههه

زید د غوسې څخه سور واوخت او زما خواته یې حمله وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ما په خندا وویل: په خدای ټوکې مې کول ولی اوس وحشی کیږی خو ته یې خوښ شوی زه څه وکړم.

زید هیس نه وایی او زما لاس نیسي او موټر طرف ته مې وړی او د توپ په څیر مې د موټر مخکی سیټ کی مې اچوی. او موټر حرکت کوی، او شکر ژر ورسیدو ، همدا چې ښکته شو رضوان زموږ خواته ته ورختا رامنډی کړل او په لوړ غږ یې وویل: چیرته وې لنډه غرانو..!

یوسف- هوی تور ماره څه شوی دی؟خرید ته تللې و څه ځان په زمکه او آسمان وهی!
د زید د خندا غږ آورم او رضوان چې په غوسه وایې: بد دی وکړل لنډیه ماته مو ولی ونه ویل ها؟!

کرار مې د زید د غوږ څنګ کې وویل: په خدای که دا تور مار ما ووهې نو مور جانی ته دی هر څه وایم نور خپله پوهیری!
:□#شهاب
زما په خبری د زید خندا د غږ یی چوپ کیږی او ماته ګوری، چې زه وایم: رینتیا رضوان پوهیری رستورانټ کی څه وشو..؟
زما په خبری رضوان وویل: څه شوی بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی !؟
په خندا می وویل: له دی وررور نه مو پوښتنه وکړه.
زید چې وضعیت خراب ولید ډیر جدی وویل: رضوان بس که ماشوم خو نه یی لاړو یوسف ته مو کالې واخیستل یو میاشت شوی د عمران کالی او جمپر اغوندی،ته په کور کی نه وی نو ځکه تنها لاړو.

رضوان خپل سر وخوځه وه او مشکوکه غوندی چوپتیا اختیار کړل او کرار یې وویل: زیدا! عمه راغلی.

د هغه پدی خبری زید په لوړ غږ وویل: څه!؟ ولی !!
رضوان عاجزانه ورته وکتل او ویې وویل: آرام اوسه زیدا!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په غوسه باندی د ماڼی طرف ته لاړو، ما مخ د رضوان خواته کو او ومی ویل: ده باندی سه وشو؟

رضوان زید ته چی د ماڼي خواته تلو وکتل او ویې ویل: قصه یی اوږده ده.
خپل اوږه مي پورته کړل او خپل د کالیو پلاستیک مي واخیست او کوټی ته مي لاړم او حمام مي وکړو،نوې کالي او نوی چمپر می واغوست هوا ریښتیا هم سړه وه،دی خلکو ریښه وباسی،ویښتیان مې وچ کړل خولې مې په سر کړه، داسی چی څو تار دی ویښتیان مې د باندی را ووتل،ماڼی خوا ته لاړم او آشپزخانی لاره مي ونیوله

اسما په جیګ غږ وویل:سلام لالا.
په خندا مې وویل: علیک سلام زیدا او رضوان چیرته دی !
آسما په خفګان وویل: د زید کوټه کې‌دی.
سر می ښکته پورته کو د سمده په توګه او زینو خواته لاړم، د زید کوټې ته ورسیدم دروازه می ټک ټک کړه له لږ زنډ وروسته غږ وشو: راځه.

ننوتم او دروازه می بنده کړه، مخ می د هغوی دواړو خواته کړو او ومې ویل: دلته مو سنګه باڼدار اچولی خیریت خو دی؟؟؟

پرته له کومی خبری دواړو په حیرت کتل راته خپل وریځی می پورته کړی او په حیرت می وویل: هوي څه شوی؟؟ پیری مو لیدلی!؟

زما په خبری رضوان وخندل او ویې ویل: ښکه ښایسته او دلکش شوی یی؟!

مغرورانه می تعظیم وکړو او ومی ویل: وروره ګله زه همدا یم نو او دری واړو وخندل، چې ما بیا وویل: ولی ښکته نه راځې؟

رضوان په عاجزانه توګه زید ته وکتل او آرامه یې وویل: خان صیب ضد کړی او وایې ښکته نه ځم.
په حیرت مې ویل: وای..! ولی څه شوی؟؟؟
رضوان غټه ساه واخیسته او ویې ویل: قصه یې اوږده ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- خو ووایه چې پوه شم!
منتظر مې د رضوان خواته کتل چې زید پاسیدو او د کړکۍ خواته لاړو، او بیرون ته په کتو شو چې رضوان خپل ستونی صاف کړو او ویې ویل: دی عمه لور مریم د ماشومتوب څخه په زید مینه ده...!

بی لدی چې زید ته پام وکړم رضوان ته وایم: بنه بیا؟!!
رضوان- خو زید نده قبوله ښاغلی وایی چې هغه مې د خور په شان ده، هر ځل یې رد کوی چې د هغې بیچاره حالت خرابیږی.حتی یو ځل یې د ځان وژنې کوښښ وکړو خو، وژغورل شوه..!

زه د حیرت څخه خاموشه وم او غوږ نیولې منتظره وم خو رضوان څه ونه ویل چې بی طاقته مې پوښتنه وکړل: بیا ؟؟!!!
زما په خبری رضوان په کراره وویل: دری میاشتې مخکې جنجال وشو او ترور غوسه شوه او لاړه اوس د دری میاشتو وروسته راغلې خو زید خان حتی نغواړی هغوې وګوری پیچاره ګناه لری بیا د مریم حالت خراب نشې.

د رضوان د خبرو وروسته خاموشی په کوټه کی خپره شوه، چوپتیا مې ماته کړه، او رضوان ته مې وویل: دا مریم او ترور دی مانه مخ پټه وی؟؟؟

رضوان- نا فکر نکوم مور مې ستا په اړه ورسره خبری کړی.
یوسف- سمده نو ته ورځه زه زید راوړم.

زما په خبری رضوان سر وښوره و او ویې ویل: ښه نو ژر زر چې ناوخته شوي.
په خندا مې د تاکید په ډول سر وخوځه وو. چې رضوان په نرمه مسکا د کوټې څخه ووتې، د هغه په تلو په کراره مې وییل: زید، زه چې ځو ښکته.

زما په خبری هغه په غوسه وویل: د بحث حوصله نلرم ته زه' زه نه ځم.
خواته یې ځم په سختی تر وری رسیدم لاسونه مې د هغه له متو تاو کړل او ځان خوا ته مې کش کړ ترڅو لاندی ویسم خو هغه لږ شور لا ونخوړ په دروغجنې غوسه وایم: انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوندی ښکته لاړ شه! ترور دی پتمه ده.

هغه زما خواته را وکتل او ویې ویل: نشم کوی،په خدای نشم کولې پریمیږدی یو دوه دقی ارامه ساه واخلم.
دهغه پدی خبره زه لځان سره وایم: یعنی زید هم ستونزه لری؟؟ خپل فکر بیرته بدله وم، او وایم: یو ځل زما لپاره کوښښ وکړه هغه ګناه نلری (او په لاس می د زید زړه خوا ته اشاره کوم او وایم: د زړه ګناه یی ده.

زید جواب رانکړو چې ما بیا وویل: هرو مرو درسره ډیره مینه لری، کنه هیس انجلی خپل غرور د یو هلک لپاره د پښو نه لاندی کوی!

زما په خبری زید په شیطانت وویل: ته له کومه پو هیږی لکه چی انجلی یی ؟؟
په سر یی وهم، او وایم: اپلاتې مه وایه زه چی ځو ناوخته شوه.

زید نرمه مسکا وکړه او زما سره یوځای د کوټې څخه را ووت د هلیز ته په رسیدو د هغه لاس خوشی کوم او جدی انداز باندی ورته وایم: آرامه اوسه هغه انجلی بی ګناه ده عادی رفتار وکړه سمده ؟!

زما په خبرو هغه خپل سر وښوره وو، چې د هغه پدی کارما وخندل او دهلیز ته داخل شو،چ ټولو ته مو سلام ورکړو او ورسیدو مریم او د هغه مور ته،
مریم ته به رسیدو هغې ته په کتو شوم، غنم رنګه څهره، غټی سترګی نری پوزه، ګرد مخ او، جیګ قد، په ربښتیا چې ښکلی وه، نپوهیګم د زید ولی نده خوښه؟! که واده یې ورسره کړی وایې سومره ښکلی جوړه به وه..!خپل فکرونه می هخوا کړل او مریم ته می وویل: ستړی مشی خوری.

مریم- ته هم ستړی مشی وروره.
یوسف- ستړی مشی ترور جانی پخیر راغلی
عمه- خیر ویسی زویه.

د مریم مور مهربان او نورانی څهره لرله چی په لیدو یی انسان ښه احساس پیدا کو، پر یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچ کیناستم او د زید ستړه مشی می کته چی سرقم ستړه مشی کوی..!؟

زید- ستړی مشی ترورجانی!
عمه- خیر ویسی د ترور ګرانه سنګه یی؟؟

عمه دا خبره کوی او د زید مخ ښکل کوی.
زید- ښه یم مننه ترور جانی ستاسو ښه والی هم غواړم.

په مسکا له ترور نه تیریږی او مریم ته مخامخ دریږی، چې د مریم رنګ د ګچ په څیر کیږی او لاسونه یی لړزیږی، د وریم د حال په لیدو په زړه کې وایم: اه چی سومره زید ظالم دی !

مریم- س .... سلام زید ښ... ښه یی؟؟
زید- علیکم سلام مننه، شکر ته ښه یې؟ (مریم همغسی د زید په کتو کی ډوبه وه وویل: مننه د اوس څخه نور شه نشم اوسیدی.

زید خپل سر وښورو او راغی زما څنګ ته کیناست،زړه می په مریم وسوزید بیچاره مریم ! سترګی می په مریم ولګیدی د زید په کتو کی ډوبه وه او ټول مجلس ته یې هیس پام نه وه، مجلس ګرم و هر چا خپل د همزولو سره خبری کولی خو مریم بیا هم د زید په کتلو کی ډوبه وه چې ما آرام د زید غوږ سره وویل: ډیر ظالم یی یو نظر خو ورته وګوره..!

زما په خبری زید د مریم خواته ګوری او موسکی کیږی(نظر نشی اول ځل جنار ګل بابا زما خبره ومنل. د زید په موسکا مریم په تلوار له ځایه پاسیده او لاړه پخلنځی ته! د هغې په تلو آسما هم پاسیده او لاړه! د هغوی پدی کار باندی زه لږ کنجکاوه کیږم او د لږ زنډ وروسته د اوبو څکلو په پلمه پاسیدم، چې زی وویل: چیرته ځی؟؟

یوسف- اوبه څکم؟ ته یې هم څکی؟!
زید- نه.

پورته شوم، د پخلنځي پهٔ لور لاړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې،پخلنځي ته ورسېدم د يو چا د ژړا غږ زه ودرولم.

مريم- ودې ليده قسم پۀ خدای اسما ويې خندل!
او بيا يې ژړا هغه سکون او آرامتيا يوړل هق هق يې پورته شول، او د اسما ځواب ته تم نه شوم، په چټکو ګامونو د هغه ځايه څخه لاړم، نور مې د پاتې کيدو توان نه لرلو، د خپلې خونې پۀ لور روان شوم، نه پو هيږم، خو د مريم حال ما د خپلو بدبختيو په سوچ کې بيايي.دوې مياشتې کيږي، چې هره شپه زه په ډارونکو

خوبونو، ويښيږم، دوې مياشتې وشوې، هره ورځ تمثيل کوم، خاندم او خندوم يې خو شپه په بې رحمۍ سره دردونه زما پۀ لور راکاږي.اخ ژونده! سترګې مې له خوبه درنې درنې کيږي، بيا ويده شم، سهار بيا د تيليفون په غږ را ويښيږم. هغه زوړ تيليفون چې رضوان راکړی و.! زيد زنګ کوي خو ولې؟هغه پرونۍ شپې ته په سوچ کولو سره غوسه کيږم، او زنګ پرې کومه!او خپل ځان سمبالومه، د ودانۍ په لور روانيږم.او ننوتلو وروسته د خپلې څرمنې، توده هوا موږم

يوسف- سلام
ټول مې د سلام ځواب راکوي.د ميز لرې برخه ټاکم،او خاله صباح نارې راوړي.
مشغول خوردن صبحانه ميشم نګاهم سوی مريم کشيده د صباناري په خوړلو بوخت شم.
او سترګې مې به مريم ولګيده چې بيا هم د زيد په سوچ کې ډوبه ده!

له زيد څخه يې ځانته بت جوړ کړی، خو زيد يې ارزښت لري؟
ددې بت عبادت کول کومه ګټه لري؟

ولې خپل ځان ته درد اخلې همم؟؟ يو غږ مې د زړه له تله پورته کيږي او وايې کله چې ته د مريم په درد روږدې نه يې، نو پريکړه مه کوه!سر خوځوم چې ترڅو خپل خيال مې په نورو سوچونو بوخت شي. صبا نارې خلاصوم، پورته کيږم، دمريم د باغ(بڼ)په لور، ګلونه چک کوم، ونې چک کوم،زيړې پاڼې له روغو پاڼو را ټولوم.
تر شپې پورې ځان په کار بوختوم، هو تياره کيږي،او د ودانۍ په لور ځم.

ډير په آرامه په خپل ځای کې کښينم،چې رضوان راځي او زما تر خوا ځای خوښوي،او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په آرامه غږ سره وايي: څه شوي پۀ سوچ کې يې؟
يوسف- نه يوازې لږ ستړې يم.
وروسته له نيم ساعت څخه زيد راځي،سلام کوي،راځي زما تر خوا کښيني،په چټکۍ سره پاسيږم،د خونې په لور روانيږم.وروسته له نيم ساعت رضوانه غږ کوي:يوسفه چرته ځې؟ ډوډۍ چمتو ده.

يوسف- وږی نه يم!
د خونې په لور بغير له خبرو روان شوم، د ننه کيږم، چای ږدم چې له کيک سره مې خوښيږي، ګولۍ مې هم د خلاصيدو په لور وې، خدايه! په پخله رحم وکړه، له دغې لعنتي ناروغۍ څخه مې وژغوره.مرکز ګرمي روښانه کوم، او کښينم، چای په لاسونو کې نيسم،په تلوسې سره يې مزه مزه کوم.له خدايه شکر کوم، له بد څخه بد تر هم شتون لري،خدای (ج) مې دې له بدو څخه وساتي.

خندا مې په، شونډو ښکارنديي کوي، د لاسونو لړزه مې حس کوله،نه، خدايه،نه! ساګاني مې ټکنی ويستلې،خو ګټه هم نه لري؟ د وره غږ سره ما ټوپ کړو

زيد ډير په غوسه سره د ننه کيږي او په لوړ او عصبي غږ وايي: وګورم چې څه په تا شوي؟زما نه مخ پټوي کم عقلې.زړه دې ورته وسوزيدو نو زه بدبخته څه ها؟
زړه دې ماته نه سوزيږي؟(چيغې وهي وايي ځواب راکه!)

په بې حوصلګۍ وايم: ووځه بهر تا ته حوصله نه لرم ويده کيږم.

زيد په لوړو قدمونو زما په لور راځي،ډاريږم ورڅخه نه پوهيږم ولې داسې وحشې شوی؟ زما اوږه په کلکه نيسی او په غوسه وايې: نو حوصله نه لرې؟ زما حوصله نه لرې کنه! زما زنګ ته ځواب نه راکوې؟؟؟

زيد دا خبرې په غوسه کوی او نور هم زما لاس کلک نيسی چې په درد ورته وايم:وحشي توب مه کوه ستړې يم لاس مې خوشې که.
زيد- زما سره سمې خبرې وکړه ،پوهيږې؟زه په نړۍ کې د هيچا په کيسه کې نه يم، هيچا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی غوسه باندی زما لاسونو په لړزیدو پیل وکړ،نه خدایه اوس یې وخت نه دی، په دغه حالت کې باید ما ونه ګوري. په پسخند خپل زړه کې وایم"کوم وخت دې زما غږ اوریدلی، چې دا ځل یې دویم ځل وی خدایه؟؟" زه عصبی ناروغتیا لرم او اوس هم د ډیر استرس او ویری څخه راباندی بیا هم عصبي حمله راغله. او په لړزیدو مې شروع وکړه..

ساه مې تنګه شوه، سوچ کوم تر همدې ځایه وو. زما د ژوند کیسه مې نیم ګړ یې پاتې شوه! د خبرو کولو کوښښ کوم،او د زید غاړی ته منګولې اچوم، او په بند بند غږ وایم:ګ...ګو..لې مې...

زما د حال په لیدو زید په ورختا او غمژن انداز وایې: چیرته دی ګولی دی چیرته دی؟

لاس مې د میز په سر د ګولې پاکټ ته نیسم، چې زید په چټکۍ سره د میز په سر د ګولیو پاکټ خواته ځي، زما حال نور هم بدتره کیږي، لاسونه او پښې مې، د نور مال حالت څخه وځي.ساه مې وځي خو له خولې مې زګ وځي.

زید مې په خوله کې ګولې را اچوي، او او اوبه وه چې د ستوني څخه مې پ زحمت تیری کړی،د زید په غیږه کې وم، د هغه د ورختا زړه درزا مې چې تیزه تیزه وه آوریده،خو خوځیدلی نه شوم زما دواړه لاسونه خپل په یوه لاس کې کلک نیسې او د سر څخه مې خولې لرې کوی، وینتان مې چې د پخوانه څخه غټ شوي وو، او ما د کم کولو وخت یې پیدا کړی نه وو خپل په ګوتو موږي یې، او زما په بدن کې حرکت نشته!

سر مې د زید په سینه ایښی و، عطر یې زما دماغو ته را رسیدو،،خو زه له مخکې هم بد تره وم، هیڅ حس مې د انجلی په حیث نه و، چې ووایم سوچ وکړم،سوچ مې ګډ وډ شو نه هیڅ نه شو.کوښښ کوم، وخوځیږم ، له دغې لعنتي تندې، او خراب موقعیت څخه ووځم ،خو نه کیدل.

زید- یوسفه ښه یې؟ اورې یوسفه؟
ما اوریدل،خو خوځیدلی نه شوی، ډیر په ستونزه وتوانیدلم چې ځواب ورکړم: ښه ی....یم..مم...او...اوبه..اوبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې زید په چټکۍ سره د میز څخه اوبه را واخیستې، او ماته یې ونیولې، غړپ، غړپ له اوبو څه مې وڅښلې،او لږ په حال شوم، زړه مې لکه لیونی په سینه سینه مې وهې، ای لعنت دې په دغې حمله وې، چې هر ځل ما ددغې مصیبب سره مخ کوې.
کوښښ کوم چې د زید له غیږې را ووځم، خو هغې زه کلک نیولی یم په غیږه کې.په سخت وایم:

یوسف: هېڅوک مې مات شول خوشې مې که، زید په لړزیدونکی غږ وویل: ولې داسې شوی؟ مریض یې؟

د زید په خبره مې تندی تروش کیږی ما د مریض د نوم څخه بد راتلل په تنده لهجه وایم: هو عصبی حملې او دوری راباندی راځې کله ناکله.

زما په خبری هغه لږ خاموش پاته کیږی او بیا وایې: سهار چمتو اوسه ډاکټر ته ځو!
یوسف- اړینه نه ده ښه یم!

زما په خبری زید په کلکه وویل:کله مې چې وویل چې چمتو شه، نو بیا چمتو شه پوه شوې؟
په بې حوصله ګی وایم.ډاکټر ته لاړم، دغه یې هم دوا ده، ځینې وخت ورسره مخ کیږم،خو ښه کیږم!

زما په خبری زید وایې: ډاډمن یې چې سم تکړه ډاکټر ته تللی یې؟
یوسف- هو سم ډاکټر و اوس ورځه غواړم ویده شم، مړ شوم له بیخوبی څخه.

زید زما د خبری په جواب کې یواځې خپل سر پورته او ښکته کوی او وایې:ښه شپه بې حاله په تخت لویږم، او نه پوهیږم، څه وخت ویده شوم.سهار ګنه ګونه شوه ویښیږم په چټکۍ سره، مې خپل کالې بدل کړل، او د ودانی په لوری منډې وهم،غږونه اوریدل کیږې! د ځانه سره وایم یعنې څه شوې؟؟ ګامونه مې تیز کوم د ودانۍ په لور ، د رضوان غږ راځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان-انسان اوسه، زیده څه په ځان نازیږې، نه وینې چې حال یې څنګه دی؟
لعنتي!

د زید په خبره لځان سره وایم: یعنې د مریم حال بد شوی؟
دا ځل د زید د چیغو په ډول آواز مې تر غوږ شو چې ویې ویل: ما وویل حالیت یې بد شي
هاا؟ما بد بخت څه کړي، مه مجبوروی مې چې دا کورته تاسو ته پریږدم!

زما په ور رسیدلو دواړو ساه تیزه تیزه باسله، چې پوه شوم د ډیر خبرو څخه دواړه ستړی
شوی.د زید مور په کوچ کې ناسته وه او سر یې په لاسو کې نیولی و
عمه او مریم نه وه نو چیرته تللی؟

د رضوان پام ماته کیږي.او کرار وایې: یوسفه ته یو څه دغه ناپوه ته ووایه چې په خدای
کم پاتې هه بیچاره جني ځان مړه کړی، او د دغه ناپوه(زید ته اشاره کوی) هیس فکر او
خیال نشته.

زید زما خواته راګوی خو زه هیس نه وایم او ځم د ښتي خاله خواته او وایم: ښه یې
خاله جانې؟

زما په غږ هغې خپل ستړېې سترګې را پورته کړی او په ستړي انداز یې وویل: هو بچې
مې ښه یم، صبناری دې خوړلی؟

د خاله پدی خبره زه ځانته شرمنده کیږم، زه څومره ددې کورنی پوروړی یم، په جنګ کې
د خاله فکر زما خوراک ته دی! دهغی جواب خپل د سر په خوځه ولو ورکوم او د
رضوان خواته ځم او وایم: بیا څه شوي؟
رضوان- د ښاغلي زید څخه وپوښته (او په غوسه د زید خواته ګوري.زید پرته له خبرو د
باغ خواته ځي؛ چې رضوان به همغه لهجه ویې: مور مې د مریم په اړه د هغه سره خبرې
کولې چې بیا وحشي شو. (او مات شوي ګلاس ته یې اشاره وکړه،) دا هم ښه کار د
ښاغلي!

د رضوان په خبرو زه ځان سره وایم بی له شکه کله چی زید په غوسه کیږی نو د کنټرول

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځخه وځې او وحشی کیږی. په کراره رضوان ته وایم: مریم خو د زی انکار اوګ خبری وا نه وریدل؟

زما په خبری رضوان په غمژن لهجه وایي: وایي وریدل فشار یي ښکته شو، کمزوری شوی اوس هم د آسما کوټه کیده.

رضوان دا خبره وکړل او چوپ شو د مور خواته یې ځي او زه زړه نا زړه د باغ په لوري ګورم چې زید شته که تللی. نه نشته تللي .....

نو بیرته د ودانۍ په لور ځم! ټول غمژن او فکرمند حالت کې دي،د رضوان خواته چې بیحده په سوچونو کې غرق دی ځم او وایم: رضوان راځه آسما او مریم بهرته وباسو کیدای شي سوچ یې بدل شي!؟

زما په خبری رضوان سر پورته کړو او په مسکا یې وویل: ښه خبره ده.

رضوان دا خبره کوی او د زینو خواته ځي،د څو شیبو ورسته دری واړه، ښکته راځي، د مریم رنګ زیړ و بې کراره انداز له زینونه راښکته شوه.موږ د رضوان په موټر کې روان شو، څلور واړه.لکه د زید موټر داسې نه و خو ښکلی و، زه په مخکې سیټ کې کښیناستم، مریم،او آسما د شا په سیټونو کې کښیناستي. چې رضوان وویل:

رضوان- ښا نو اغلو میرمنو کومې خواته ځو؟
مریم چوپه وه، خو اسماکرار وویل: نه پوهیږم لالا، هر ځای چې تاسو وایی.

د اسما د خبری وروسته رضوان موټر روښانه کړو او حرکت یې وکړو، او زه نه پوهیدم چې چرته ځو؟خو بلاخره د یوه پلورنځي مخې ته ودریدلو.

رضوان- دادی ورسیدو!

ټول ښکته شوو،او د پلورنځي خواته مو حرکت وکړ، او د دوکانو په کتلو بوخت شولو. د مریم غږ و چې د خاموشۍ لړۍ یې ماته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم- اسما.. اسما ته راشه چې دا ښکلې ګوتمې لرې!

اسما ودریدله او بیا دمریم خواته چې د هغه شیانو په کتلو بوخه وه ولاړه او په خندای ورته وویل: ریښتیا وایې، یو ځل یې وګورو..

د نقرې د پلور ځای ته راغلي یو.مریم او اسما دواړه د ګانو په کتلو بوختې شوې.
مریم- اسما وګوره ښکله ده؟
اسما وروسته له لږ ځنډ،ځواب ورکړ: اې دا خو نارینه ده لیونۍ(اسما لږ چپتیا غوره کړه، او بیایې کرار وویل: د زید لپاره یې اخلې؟

د اسما په خبره مې په زړه کې وویل: اوووووووف زید زید څومره مې له دغه نامه څخه بد راځي، هغه نر چې خود خوا دی! هغه چې مغروه دی.

اسما کرار وویل: ښکلې ده !
رضوان زما خواته ودریدو او ویې ویل: یوسفه ته کوم څه نه اخلې؟
خپل معاش مې اخیستی و په ډاډه زړه مې وویل: راځه وګورو چې څه مې خوښیږي که نه؟
رضوان مسکی شو او ویې ویل: راځه دواړه د ګوتمو او ښکلو زنځیرونو په کتلو بوخت شو.

رضوان- یوسفه دغه ګوتمه ښکله ده؟
یوسف- کوم یو؟
رضوان- دغه تور غمی والا.

یوه نارینه ګوتمه چې د غمی یې څلور کونجه او چار چاپیره یې وړو وړو غمیو چې رنګونه یې تور وو، ریښتیا هم چې ډیره ښایسته وه.

یوسف- ولا دا ښایسته ده، ته ورته ووایه چې را و باسه ګوتمهچ.

ګوتمه یې را وویستله، رضوان چټکی وکړه او ګوتمه یې واخیسته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان پدی کار په دروغجنه غوسه وایم: هوی دغه ما خوښه کړې وه نو را یې کړه!
رضوان خاندی او وایې: ښا داده واخله، مه غوسه کیږه.

ګوتمه اخلم او په ګوته کوم یې، چې زما د ګوتو له اندازې څخه غټه وه ،مایوسه غوندې ګوتمې ته ګورم او رضوان ته وایم: رضوانه ته یې واخله،دا زما د ګوتو له اندازې غټه ده.

رضوان- ته یې را وښیه؟

رضوان زما د لاس د ګوتو په لیدو په شیطنت باندی وایې: پخدای چې لاسونه دې لکه د نجونو ښایسته دی حتا د مریم او د آسما څخه ډیر ښایسته دی (دا خبره کوی او په خندا کیږی او بیا په همغه خندا وایې: یوسفه! ریښتا راته وو ایه! انجلۍ خو نه یې؟

د رضوان په خبره په غوسه ورته وایم: ورځه ورک شه نر توبې خو په لاسونو او قد او قواری نده(رضوان زما په خبرو خاندی او دوکاندار ته غږ کوی او ورته وایې: وبخښې دا ګوتمې کوچنې کوی؟ (او زما لاس ته اشاره کوی، چې دوکاندار وایې:

دوکاندار- هو، شل دقیقې وخت نیسي.

زه ګوتمې د ګوتې څخه باسم او خپل د ګوتې اندازه اخلم، مریم او اسماء په خپل مینځ کې لیګا ویې او خبری کول چې رضوان غږ پورته شو او ویې ویل: اوس نو یوسف ماته هم یو ګوتمې خپل په ذوق خوښه کړه.

د رضوان خواته ګورم او په خندا ورته وایم: ولې خپله سترګې نلری؟
زما په خبری رضوان خاندی او وایې: زه ستا ذوق او انتخاب ګورم.

د رضوان په خبره ما خپل سر وښوراوه او وایم: سمه ده راځه.

یوه حلقه چې د تور ګردي جواهر سره د جواهراتو لخوا محاصره شوې.او سپینه وه او زما سترګې یې ونیولې زه حلقې ته په اشاره وایم: وګوره دا ښکله ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان په ځير،ځير هغه ګوتمې ته ګوری او وايې: بده نده.
د رضوان په داسې بې خونده لهجه زه ورته وايم: سمه ده زه يې يو بل چاته اخلم.
رضوان- بد کوی زه يې خپله اخلم.

د رضوان پدی غوسه ناکه لهجه ورته وايم- و دی خوړی بيا ته ووايه بده ده.
رضوان څه نه وای او اسما و مريم خواته ګوري پداسې حال کې چې خپل غږ کرار کوی ترڅو يواځې زه يې واورم کرار وايې: يوسف پخدا دغه دوه داني زما جيب خالي کوی.

زما سترګې په يو مردانه زنځير پريوت چې يو کوچنی قفل سره د زنځير په پای کی وو او د ښيښې په منځ کې کيخودل شوی و، زه په لاس زنځير ته اشاره کوم او وايم: کيدی شې هغه راښکته کړی؟(څومره د پام وړ او ښايسته زنځير دی..)

د شل دقيقو وروسته، همغه زما انتخاب کړی ګوتمې راته په لاس برابره کړی راوړه، زه د رضوان، مريم او اسماء خواته چې دواړه لګيا دی خبرې کوې ځم او وايم: خلاص نشو ستاسو خريد؟

رضوان راته وايې: يوسف ټول دوکانونه دوی دواړو تش کړل.

د رضوان په خبره د هغوی خواته ګورم چې د مريم په لاس کې څلور پلاستيک ګورم! آسما ته اشاره کوم او وايم چې مريم څه اخيستی؟

آسما د مريم خواته ګوری او ورته وايې: مريم خپل خريد دوی دواړو ته وښايه چې څه دی اخيستي؟

مريم پلاستيکونه خلاصه وی، په يو کې يو دانه څلور کونجه زمردی ګوتمې وه، چې موږ ټول پوی شو هغه يې د زيد لپاره اخيستې، او يو همغه ډيزاين خو ښځينه ګوتمې چې جوړه يې د هغه مردانه ګوتمې سره خپل ځانته اخيستي وه. او په بل پلاستيک کې هم دوه داني دسبندونه وه چې بيا هم جوړه يې وه يو يې مردانه او بل زنانه...!

اسماء هم د غاړکي،ګوتمو او دسبندو يوه ښڅير سيټ اوجوړه اخيستې وه، لاړو ترڅو پيسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حساب کړو رضوان اول د آسما او مریم خرید پیسی ورکړل کله چې زموږ د خرید پیسو ته ورسیدو نو ما پوښتنه وکړه څو شول؟

دوکاندار: 4600

ما تلوار وکړو او د رضوان د پیسو ورکولو څخه مخکې ما پیسی دوکاندار ته ورکړل، چې زما په کار رضوان په غوسه وویل: واخله بیرته خپل پیسی شابه.
بغیر له خبری رضوان د کورتې څخه نیسم او د دوکان څخه د وتلو په حال ورته وایم: بل ځل بیا ته یې حساب کړه.

رضوان څه ونه ویل خو تندی تروش وو، د دواکن څخه چې ووتلو یو څه نور هم وګرځیدو خو د اغلو میرمنو نور شي خوښ نشو، البته ما د هغوی څخ په پټه یو عطر ځانته واخیستو ترڅو د چانه وهلو لپاره فرصت ولرم هسی دا خان خلک دی د دوی په مخ کې د خرید په سر چانه وهل بده ده.

کله چې خرید مو خلاص شو د ډوډی خوړلو لپاره یو ښایسته هوټل ته لاړو، ډوډی خوړو وقت کې ما او رضوان ښه ټوکې او مجلس وکړو، او بیا د کور په خوا روان شو نګهبانانو دروازه خلاصه کړه او کورته ننوځو هغوی د مانې په خوا ځې او زه خپل کوټې خواته حرکت کوم، د ماښام د لمانځه وروسته کالې مې چې یو څه نمناکه وه بدله وم چې نظر مې د زنځیر په قطعې ولګیدو، په ډیر زحمت هغه زنځیر خپل په غاړه کوم او خپل خولې په سر جوړه وم او خپل د اخیستل شوی عطر څخه یو څه لږ به ځان وهم.

جمپر مې را اخلم او د مانې پخوا روانیږم، کله چې ننوتلم تول مې به دهلیز ناست ولیده زید خپل د مور څنګ کې وو، د رضوان خواته ځم او د هغه څنګ ته کینم. چې زما به کینستلو رضوان راته وایې: چیرته ورک شوی ناساپه؟

په شیطنت وایم: ړوند خو نه یې تور ماره کالې مې بدل کړل.
زما په حبری رضوان خاندی او وایې: ولی نو به قهر کیږی کدووو(لندیه)

د رضوان نظر زما په غاړه کې اچول شوی زنځیر ته کیږی او وایې: دا څه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زنځیر.
رضوان- تر څو دقو مخکې خو ستا په غاړه کی هیس نه وه؟
په شیطانه خندا وایم: ځکه چې نن ماښام مې په طلا فروشی کی واخیستو.
زما به خبری رضوان په دروغجنی غوسې او قهر وایې: ای ناځوانه زما څخه په پټه دی واخیستو، اوس سم وښایه څنګه دی؟

پداسې حال کې چې زنځیر مې خپل کالیو دننه اچو په خندا مې وویل: خوند یې په همدی خاص والو کېدی ورور ..

موږ دواړه خاندو چې زید زموږ خواته راګوری او هغه هم لږ مسکې کیږی، ټول د میز خواته ځو ظریف خاله ډوډی راوړی، د ډوډی وروسته ښځې په دهلیز کې پاتی کیږی خو موږ د میلمه خانې خواته ځو، میلمه خانه کې د زید پلار رحیم کاکا هم وو رضوان او زید خپل په موبایلو موښتې وه او ما و رحیم کاکا بیکاره پاتې و چې رحیم کاکا ماته وویل: بچیه سنګه یې د باغبانې سره؟ به تکلیف خو نه یې ورسره؟

د رحیم کاکا جواب په خلاص تندی ورکوم او ورته وایم: نه کاکا جانه باغبانې ماته ساتیر او وخت تیره ولو پشان ده.
رحیم کاکا- ډیر ښه که کوم څیز دی بکار وو ماتهووایه.
یوسف- په سترګو کاکا جانه.
:#شهاب
لږ مجلس وروسته رحیم کاکا ولاړو او یواځې موږ دری پاتې شو، خپل د چای پیاله مې راوخیسته او چای مې څکو چې رضوان وویل: سهار ځم د ځمکو کتو ته راځې راسره؟)
د چای پیاله د یو لاس څخه بل ته راخلم او د رضوان د خبری به جواب کښ وایم: نه سبا نوی نیالګې راوړی او چمن هم باید اصلاح کړم.

رضوان- سبا ته زما سره راځه بل سبا بیا دواړه یوځای چمن اصلاح کو، زه هسی هم بل سبا بیکار یم.
یوسف- نه نکیږی ته یواځې لاړشه.
رضوان- دومره ناز کوی بیخی مه راځه.(رضوان ته هغه بالښت دی راکړه. چې زه ورته وایم: ربښتیا رضوان هغه سفر دی سنګه شو؟ کله لخیره د کور څخه ځی او ورک

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیږی؟
زما په خبری رضوان په خندا وویل: اخ ستا آرمان دی پوره نشی، زه نه ځم زما لځایه زید ځي هغه سفر ته.

غوښتل مي د رضوان جواب ورکړم ی یو دروند ځیز مي به پینو کیخودل شو! به حیرت می وکتل چي زید خپل سر زما په غیږ کی ایخودلي وو! د زید پدی کار رضوان ورته وايې: اووو نر غواي ځای کم وو چي تا خپل د ده بیچاره په پینو کیخودو؟

رضوان په خندا وايې: تاته ولې زور درکوی؟ زما بالښت به دی نه وایي اخیستی.
رضوان- ما بد کړی راشه بالښت دی واخله.

زه چي تراوسه د زید پدی کار باندی هک حیرانه وم، خپل غږ می پورته کړو او ومي ویل: هوی خیرتي ده زر ځله مي درته ویلي چي د نورو حق مه خوری، او دا غیږه هم ستاسو د وریندار ده نو هله پاسیږه.(زما په خبری رضوان به قهقهه خاندی خو زید کرار مسکا کوی او وایي: یو نن مراعات وکړه، سبا سهار ځم هلته ستاسو پسې مې زړه تنګ کیږی.

د زید پدی خبره نه پوهیږم ولې خو بیحده خوشحاله شوم او په همغه خوشحاله لهجه مي وویل: رښتیا څومره وقت پاتې کیږی هلته؟؟!

نه پوهیږم ولې زما به خوشحاله لهجه زید خفه شو او په خفه لهجه یې وویل: زما تګ دومره تا خوشحاله کوی؟

همدا چي خوله مې جواب ورکولو ته جوړه کړه، زید پاسیدو او لاړو!؟ په حیرات مې رضوان ته وویل: په ده څه وشو؟ ما بده خبره وکړل رضوان؟!

رضوان پداسي حال کې چي خندل او زما خواته راروان وو ویې ویل: زه بنه شو چي لاړو بالښت یې زه نیسم.(همدا چي رضوان غوښتل خپل سر زما په غیږ کې کیږدی زه پاسیدم او ومې ویل: فکر یې هم مه کوه ګرانه وروړ جاننه ورځه خپل ځای ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان وخندل او ويې ويل: هلک خو نه يې چې داسې وويريدی.
بد بد مې د رضوان خواته وکتل او ومې ويل: بيځايه خبری مه کوه ځم ويديږم سبا کار لرم.

بغير د نور خبرو د ماني څخه ووتلم او خپل کوټې ته ورغلم، اول مې خپل ګولې وخوړل او بيا بې حال خبل بر ځای پريوتم... چې خوب مې ليدو.....

منډې مې وهل او چغې مې وهل، خو هيچا زما غږ نه آوريدو عمه او نجيب راپسې و د هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډير چغو له لاسه زخمې شوی، ستړی شوم خو د منډې وهلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بی اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه ورم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځي او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شې...

د خوب څخه را وينه کيږی زړه مې د ويرې څخه په تلوار درزا کوی، او نفس مې نه پورته کيږی د ترې احساس کوم د ميز له سره ګيلاس اوبه راخلم او يو نفس به سر يې پورته کوم، لځان سره وايم: څومره ويرونکې خوب وو؟ د سهار آذان مې تر غوږ کيږی او زړه ته مې آرمتيا حاصله کيږی، اودس کوم او په لمانځه دريږم، او خپل ځان د خدای سره په خبرو او مناجاتو کې اخته کوم د کوټې په روښانه کيدو پوهيږم چې هوا روښانه شوی..

خپل ځان سم کوم او به هينداره کې ځانته ګورم، ځم د مانې خواته ټول د ميز سره راټول شوی وه، ښه احساس نلرم د دوی سره په يو ميز ډوډی خوړلو ته خو هغوی اجازه نه راکوی او هر ځل وايې زموږ سره يوځای ډوډی وخوره. عمه او مريم نن لکه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړی لاړشی سلام کوم او ټول بغیر له زید څخه جواب راکوی.

خاله فرشته- علیک سلام بچیه راشه دلته زما څنګ کې کینه.
مسکا کوم او د خاله فرشتې څنګ ته کینم، سبا ناری خوړل کیږی او هر یو خپل په کارو اخته کیږی چې اسما زما خواته راځې او کرار وایې: یوسف لالا د دوکان څخه ماته چپس او کاکو راوړی؟
په خندا ورته وایم: ولی نه کیږی ځم.

باغ پریږدم او د دوکان خواته ځم چې د کور څخه ډیر لری دی، دا کور یا هم بهتره ده ووایم دا ماڼې په یو ارامه او ساکته کوڅه کې شتون لری.

داسی چې یو دوکان یې لا شاوخوا نشته، دلس دقو تلو وروسته یو دوکان ته رسیږم هغه شیان چې آسما ویلې وه هغه اخلم، ځانته هم یو کاکو اخلم او خپل جیب کې یې ټه وم د کور خواته ځم ماڼې ته به ننوتلو خپل غږ پورته کوم او وایم: اسما چیرته یې؟

د دی څخه مخکې چې بیا ورته غږ کړم زید وینم چې د زینو څخه راښکته کیږی، داسې ځان جوړ کړی سوک که خبر نه ویې فکر کوی زوم دی؟! زما خواته راځې او وایې: رضوان چیرته دی؟
یوسف- زه څه خبر یم ورشه بیدا یې کړه.

زما پدی خبره بد بد راګوری چې زه هم به جواب کې خپل اوږه ورته پورته کوم، آسما راځې خبل غوښتل شوی شیزونه اخلې او د مننې پر ویلو باندی ځې....

نن زید لاړو چین ته تر څو خپل شرکت ته نوی اجناس او مواد راوړی. یو میاشت تیره شوه او ما د زړه څخه د آرمتیا او خوشحالې احساس درلود ځکه زید نه وو چې کله ناکله مې په عذاب کړی، د زید د تلو وروسته عمه او مریم هم خپل کورته لاړه او سنګه چې د مریم حال ماته معلومیدو هیس ښه نه وه... بیچاره مریم .....

په باغ کې د لاله د ګلانو په کینولو بوخت وم، د سپرلې موسم هم رارسیدلې وو، څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

میاشتې زما د راتلو څخه تیرېږي خو ما تراوسه عادت ندی کړی پدی ژوند، د رضوان غږ راځي چې ناری وهې راته:

رضوان- یوسف راشه چې زید راغلو.
د هغه پشان په لوړ غږ وایم: پخیر دی راشي زه څه خدمت ورته وکړم، نه چې ډیر مې خوښیږی..
زما په خبرو رضوان خاندی او وایي: تاسو دواړو تراوسه آشتې نده کړی؟ تراوسه د مریم په موضوع د زید سره جنجال لری؟
یوسف- زړه مې د مریم لپاره سوزیږی خو اصل موضوع د زید کبر او غرور دی چې د بیچاره انجلی زړه ماته وی.

رضوان چې په ونې باندی تکیه وهلې وه ویې ویل: کاش ته ول ستا پشان وای، که جنۍ وایې ستا سره مې واده کو(رضوان دا خبره کوی او خندا ته شروع ورکوی)
یوسف- چا ویل چې هغه وخت ما ته تور مار کولې؟ اوس دی په خوب کې وګوری پنبه دانه.

زما په خبرو رضوان خاندی او وایي: ته یو ځل جنۍ شه بیا وګوره په زوره درسره واده کوم.

د رضوان پدی خبرو په غوسه ورپسې کیږم چې هغه مانۍ ته ننوځې، د هغه پسې زه هم داخلیږم چې په دهلیز کې په دری منه میلمنو سترګې لګیږی او ژر بیرته را وځم او لځان سره وایم: ای خاوری دی په سر شه تور ماره د ده له لاسه ماته حیثیت پاتې نشو.د خلکو لورګانې راباندی ولیدل..! خپل پدی خبره خاندم نه چې اوس زه هلک یم داسی وایم د خلکو لورګانې راباندی ولیدل زه خپل په فکرونو کې وم چې یو چا وویل:

زید- سترې مشې نکوی یوسف خان؟

ناساپه ځاي کې مې دریږم ای دا د زید غږ نه وو؟ یو همدی کم وو دی وخت کې کرار ورته وایم: سلام پخیر راغلې.
زید- همدغه وچ کلک سلام هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل د دی خبری په کولو رامخکې کیږی او ناساپه ما په غیږ کې نیسی، ټول پیښې د نور په تیز والې سره کیږی، داسې چې ماته د هیس کار اجازه نه راکوی زید کرار وایې: ناځوانه د نیمې لاری ملګریه راپسې دیغ نشوی؟ تراوسه راخخه غوسه یې؟

زه تراوسه د هغه پدی کړی کار باندی حیرانه وم خو ځان مې کنترول کړو او لاس مې د هغه په ملا ووهې او ومې ویل: نه د اول څخه هم په غوسه نه وم، سفر پخیر تیر شو؟

زید خپل لاسونه خلاصه وی او زه یط د غیږ څخه وځم چې هغه په ځیر،ځیر راګوری او وایې: د یو میاشت وروسته دی هم ګیره را نغله؟ هیس بدلون دی ندی کړی.

یوف کوم او وایم: ښه نو څه؟ یو کال خو نه وو یواځې یو میاشت وه.
زید- سمه ده خو زما لپاره په ډیره سخته تیره شوه.
یوسف- خو سرچپه زمږ لپاره په ډیر خوشحالې او زبردست تیره شوه.

شیطانه مسکا کوم او خپل د کوټې خواته روانیږم، د زید د راتلو دوه ورځې تیریږی کوم خاص خبره نده شوی، ټول کورنې، فرشته خاله رحیم کاکا ټول را ټول شوی زه ډیر د مانې خواته نه ځم، خپل کوټه کې یم کله ناکله رضوان راځې مجلس کوی توکې کوی او ځې، نن د رضوان سره د باندې لاړو د شهر انجونې ځومره سپین سترګې شوی..!

نږدی و بیچاره وخوری ښایست پدی کورنی کې ضرور یو ارثې موضوع ده، ټول کورنې په ښایست کې کمې نه لرې، اسماءمریم، رضوان او انجونې او هلکان د عمه او د خاله زامن د رضوان ټول شایسته او لوړ قدونه یې درلود، زید خو بیخې په ښایست کې وړی وه.

یو محلې ته ننوتو چې ما ته لږ لږ اشنا غوندی وه، د موټر څخه ښکته شو او د یو کاری ډیری خواته ځو رضوان د یو سړی سره خبری کول، زید او رضوان دواړه انجینران دی خو زیات یې په تجارت کې نوم باسلې وو، د رضوان خبری د هغه سړی سره خلاصی شوی زما خواته راغلو او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف نظر دی د دی ځای په اړه څه دی؟
یوسف- د څه لپاره دا ځمکه مو اخیستې؟
رضوان- د سمنټو فابریکې لپاره.

د هغه په خبره په پوره غور شاوخوا ګورم، ښه ځای دی ځکه د شهر څخه ډیر لری دی کرار وایم: ښه دی. مناسب ځای د سمنټ جوړه ولو د فابریکې لپاره دی ځکه د شهر څخه لرې دی، او ضرر یې بیچاره خلکو ته نه رسیږی.

***

دواړه د کور خواته روانیږو، د څلوېښت دقیقو وروسته کورته رسیږو بیحده زیات ستړی شوی یم. رضوان ته مخ اړوم او وایم: رضوان زه ځمه ستړې شوې یم غواړم ویده شم.
رضوانچ- ډوډی نخورې؟
یوسف- نا همالته به کوم څه وخورم

ناوخته راغلی وو او ډوډی هم رانه خوړل شوی وه، اوس د دی تور مار سره څوک یوځای ډوډی خوری ، د خپلی کوټې لور ته لارم د ډوډی خوړلو حوصله نه وه چای می تیار کړه خوشبختانه بیسکت او ککو می هم وه، په چای څکلو مصروفه وم چې زید یو دفعه یی او ورخطا را باندی راننوت یا (داخل) شو په لاس کې سګرت هم وه غږیی غیر نورماله او په غوسه وه..

زید- چیرته ورک وې؟ دا دری ورځی کیږې راغلی یم ماته هیڅ ګورې هم نا !ابیا څه شوي یوسف خانه! (یوسف خانه به جګ غږ وایې، د هغه پدی لهجې ډاره شوي وم.ډاره شوي وم خوو ځان می شاته نکړو او ومې ویل: اوله خبره، ستا پورې اړه نلرې چې چیرته ورک وم ،دومه خبره ځکه دی لیدلو لیاقت هم نلرې د باندې لارشه.

سګرت یی خپل په موټی کې خاموش کړو سترګې یې د کاسو د وینو په شان شوې وه او لاس یې کلک موټ کړی وو، د زید پداسې لیدو نور لږ پاتی وه همیلته سکته وکړم زه چیرته او دا ځناور زما دوه برابره دی چیرېی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناساپه زيد په لوړ غږ وويل: څه دي وويل ؟ زه ستا د ليدلو لياقت هم نلرم ؟ هغه رضوان يې لري؟ هان؟

د هغه په شان مې په جګ غږوويل: رضوان په تا شرف لري خودخواه مغروره زما په خبرو زيد له غوسی څخه قهقهه وکړه او ويې ويل: ښه نو زړه دی په مريم وسوځيده؟ يو طرفه قاضي ته ځی يوسف خانه..؟!

هيس ورته نه وايم چې زيد خپل لاسونه د ډيرو ،تورو وينتانو کي ننباسي په دواړو لاسونو خپل وينتان کلک کش کوي،په زنګنو باندی په ځمکه کيني په جګ غږ ناری وهی او وايي: لعنتيانو ولی نه پوهيږي هغه آسما په شان ده ماته(لکه خور) تاسو هيڅوک ما نه درک کوي مور مي زما سره سمي خبري نکوی ، پلار می ...ملامت کوي، رضوان راته نصيحت کوي، ترور می رانه زړه بد دی ته ولی يوسف؟ دی مينځ کي زما ګناه څه ده؟

دواړه چيټيا کوه په لړزانده غږ زيد بيا خبري پيل کوي او وايي: پخدای ، په پير او په پيغمبران زه نغوارم د هغي بت اوسيږم زه نغواړم زما عبادت يا پرستش وکړي پو هيږيږی اوکنه ؟؟ د هغي د مينی تاوان زه بايد ولی ورکړم؟ ما مجبوره کړي وه ماسره مينه وکړه؟ ولی بی ګناه می محکوم کوي فکر کوي زما زړه د تيږی زړه دی؟ نه سوځيږي ورباندي هان ؟

زيد خپل د خبري سره يوځای خپل موټ شوي لاسونه په ځمکی ووهل، چې ما حيرانه ورته کتل لځان سره مي وويل: دا هغه زيد دي چې د چا سره به يي سمي خبري لا نکولی؟ هغه زيد دي چې د چا څخه به يې لا غوښتنه هم نکوله...!!؟

ما زيد تل د زور ويلو په حال ليدلی وو؟ يعني دا مات خوړلي سړی همغه زيد دي يا زه..يو جدی غلط فهمی کی يم..؟زيد چې په زنګنو په ځکمی باندی ناست و د هغه په داسي ليدو ماته درد راغلو، زړه می په وسوځيده ، ربښتيا وايی زيد ګناه څه ده ؟ دا هغه انسان دی هغه کس دی غوښتلي يا نيغوښتلی زه يی د عمه د کور څخه وژغورلم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورکي را پناه راکړه زما حق کی سړی توپ وکه هغه انسان دی مریم زړه په بایللی میئنه شوي وربانديږ،ربښتیا هم زه يې نو ولی محکوم کوم؟ آیا مینه هم په زور کیږي..؟

کولی می نشو داسي حالت کي وګورم خو بیا هم د بت په شان ورته ولاړه وم ، هغه هم ځمکي ته بوکسان نیولی وه، خواته یی ورځم نیږدي کیږم ورته نارینه لاسونه يي په خپلو دواړو لاسونو کي کلک نیسم، تکی سری سترګي را پورته کوي او په کراره وایږ: زړه دی رابا‌ندی وسوځیده؟

لاسونه ته یی زور ورکوم او په کلکه ورته وایم: مکوه لاسونه دي شنه شول غټ سړی یی شل کلن ځوان خوو نه یی..!

زما په خبری هغه په ځیر باندی خپل شنه لاسونو ته ګوري چې د ډیر وهلو له لاسه زخمي شويږ خو څه نه وایږ..
یوسف- خپل ټول وینتان دي وشکول اوس به څوک خپله لور هم نه درکوي.
(په لاسونو باندی می وینتان ورته جوړ کوم هغه همداسی راته ګوري.زما ګوتو هغه وینتان خوبن شوی وه او وینتانو سری لوبي کولي په ډیر سخته می زړه تری صبر کړواو شونډو لاندي لاحول ولاقوه وایم،ولی شیطان ځانه لري کړم ؟ کله چي هوس په نامه مینځ کي څه نه وي شیطان کار څه شی دی؟ زید غږ دی ستونزه او دي فکر کولو نه وژغورلم ویږ ویل:

زید- زما نه دي بد راځي ؟

د خپل فکرونو څخه راوځم او د زید سرو سترګو ته چې په سور والو کې ییچ ښکلایی څو برابره شوي،ګورم زید ماته د یو بې مور شوی کوچني ماشوم پشان ګوری، داسی چې کوم ګناه یی کړی وي او اوس خپل د جزا په تمه وي..اوس هم په سترګو کی غوسه ښکاري' لاسونه يي پریږدم او وایم: نه چا ویلی ؟

زید- چا ندی ویلي زه خپله پوهیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- نو اشتباه پوی شوی یې، ولی به می ستا نه بد راځي..؟

زید جواب رانکړو لکه چې د خبرو حوصله یې نه درلود، ځان سره وایم !
ولی خپل ځان کنترول کولی نشی؟ولی خپله غوسه ځان باندی خالي کوي او ځانته تاوان رسه ویې هان؟ آرامه ورته وایم: پورته شه "کټ ته اشاره کوم) هلته کینه.

روسته له لږ ځنډ ښخه پورته کیږی او زما ښنګ ته په کټ کینې. چې زه دهغه لاسونو ته اشاره کوم او ورته وایم: درد کوی او که سوځیږي؟
زید- هیڅ یو.
یوسف- ولی په خپل غوسه باندی مسلط نه یی کولی دی شوو همدا خبري په آرامه راته ووایې..(او د زید د جواب ورکولو ښخه مخکې مې وویل: چای یا قهوه ؟
زید- قهوه

دوه دانی ترخي قهوه تیاری کوم او کوټي خواته روانه شوم، په کراره مننه کوي خاموشې! بیا هم چوپتیا د کوټي فضا باندی حاکمه وه.. چې زید وویل: کولی شم دلته سر کیدم؟(په سترګو باندي بالښت ته اشاره کوي)

په سرمی ورته اشاره وکړه چې هوو. په یوه ساه یې تولـه قهوه وښکل او خالي پیاله یې د میز په سر کینوده،خپل سر په بالښت باندی کیدی او اوږد ښملي زه یې ښنګ ته وم زما لاس نیسې چې زه ورته حیرانه ګورم زید په کراره وایې: ګوتمی دی ښایسته ده
یوسف- مننه یوځای رضوان سره می واخیسته.

پداسې حال کې چې لاس مې د هغه په ګوتو کې بند وه ویې ویل: ولی دی ماته اخستی نده ؟
یوسف- مریم درته اخستی وه هغه دی څه کړه؟ ګوتمی او دستبند وه .
زید- وا می نخستیل!
یوسف -ولی ښنګه ښایسته وه.
زید- نور دي څه واخستیل؟

د زید په خبره د ماشومانو پشان چې خبل د خوښې خرید یو چاته ښکاره کوی خپل زنځیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې د کالو لاندې ښخه ورته راباسم او ورته ښکاره کوم او وایم: دغه دی و ګوره دغه مې د رضوانه په پټه اخیستی(او په خندا ورته وایم: که لیدلی وای ضرور هغه تور مار هم اخیستو.

زما په خبرو زید مسکا کوي او زنځیر په لاس کي نیسي او وایې: ښه دی وکړل هغه تور مار ته ښکاره نکړی.

په خوشحالي وایم: ښکلی دی کنه؟
زید- ډیر ښکلې دی دا به ماته رانکړی؟

د زید په خبره په تلوار زنځیر خپل د کالو لاندې کوم او وایم: څه د خاله کور خو ندی چې درکړم تاته.

زما په خبری دواړه خاندو او زید وایې: ولی دی د سر څخه خولی نه لري کوي؟ ژمي خو هم خلاص شوو.؟!

زید په لاس باندی زما د سر خولی لري کوي، چې زه په تیز انداز ورته وایم: نه مې خوښیږي زما ویښتان څوک وګوري.

بدی خبری غواړم د زید څخه خپل خولی واخلم او به سر کړم خو هغه اجازه نه راکوی او وایې: مکوه یوسفه ګوره څومره ښکلی ویښتان لري لکه ابریشم پشان نرم دی !

زید دا خبره کوی او زما په ویښتیانو کې ګوتې وهي چې په تروش تندی ورته وایم: عه زیده پورته شه بیخی دی زړه راته تنګ کړ ټول ویښتانچ دی راته وشکول لاس ندی توره ده ولا.

زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی غوسه شوي لنډیی صحیح ده نوري نکوم.

او بیا خپل لاسونه یې د سینه سره قفل کوي،زړه نا زړه وایم: نکیری لږ ورسره مهربانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي ګناه لري پخدای(مریم ورته یادوم)

زید زما خواته راګوری خوو څه نه وايي د څو ثانیو سکوت وروسته کرار وايې: د مهربانه او ښه والي نه مې غلطه ګټه اخلي لیونی فکرونه کوي.
یوسف- ګوره یو څه درته وایم ځناور کیږي به نه!؟

زید څه نه وايې چې زه نامطمینه په خبرو باندي پیل کوم او وایم: ولی دی نه خوښیږي هیڅ کمی نلري ښکلی ده ، تحصیل هم کړي او تر ټولو مهمه تاسره مینه لري

زما په خبرو زید یو ژوره ساه اخلی او وایې: درته مې وویل د خور په نظر ورته ګورم نشم کولي..!
یوسف- خو یو ځل کوښښ وکړه ګوره چانس دی د لاس څخه ځی درته ویلي مې اوسي.

زید- یوسفه انسان شه څه زور خوو ندی چا باندی (خپل په زړه وهي او وايې:دا لعنتی نه مني. زر واری مې کوښښ کړی خو نکیږی هر ځلی په لیدو سره یې عذاب وجدان اخلم خو نکیږی!

هیس نور نه وایم د زید ټول خبري منطقي دی نو د خبرو او بحث بدلو لپاره وایم: رښتیا هغه ښکلی فرخنده او هغه نوري ملګري څه شوي؟

د هغه شپه په یادولو باندی خاندم چې زید هم په خندا وايې:مرګ لیونی کړي وم هغه مې بلاک کړي دي...

په مشکوکه انداز ورته وایم: څه یې ویل؟

زما په خبری زید خپل تیلفون راته نیسي. او وايې: واخله پخپله وګوره.

تلیفون مې ترې واخست، درې نامعلومې شمیړې وې، لومړی پیغامونه مې خلاص کړل(سلام څنګه یی ښایسته) د پیغام په لوستلو سره د خندا څخه شنه کیږم او زید ته وایم: ته ماته را وګوره، ستا کوم ځای ښایسته دی هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې زيد وايې: زما د ښايست د ليدو لپاره د بصيرت سترګې غواړي،چې ته يې اوس نه لري..
په سر يې ووهم او ومې ويل: بې ادبه چنارګل بابا.

په تيز غږ باندې پيغامونو لوستل شروع کوم او وايم:(ولی جواب نه راکوې) (غرور له خدای سره ښه ښکاري) (زاااا ورک شه خاورې دی په سر شه ستا او ستا دی.........)

د اخيرې مسج په ويلو چې ماته يې کنځل کړې وه په حيرت وايم: عه عه دا څه وايی ؟؟ اوس ما څه کړي.؟!

دا ځل زيد دومره وخندل،چې زه له خپل ځاي څخه پاسيږم او وايم: مرګ خوله دی بنده کړه، ستا د لاسه بياب بيابه شوم.ته و خدای اوس زه قاق روده يم؟
زيد خپله خندا کنترول کوی او وايې: نا هر چا چی ؤيلی هسی بد يی کړی خوله ورته ماتوم خپل ملګري لپاره!

ما وخندل او په عجيبه توګه ما په دې کور کې خپل غمونه هير کړل. د زيد په خبرو ورته وايم: نا اوس هم ستا لاسونه مات شوی دی.(او بل بلاک شوی نمبر ته ځم. چط ليکلی وه (سلام، څنګه يې، لوړ قديه)، (ستا سترګو زما زړه وړی دی)، (حتا ستا غرور هم ښکلی دی،) واه، دا هم بلاک شوی دی.راځم دريم شميږی ته.(ای تاته وايم که زما د ملګرو جواب د ورکړ تا او هغه جلي شکله ملګرې ته د اور اچومه)

د دی مسج په ويلو بيا د چنار ګل بابا په خندا پيل کړو چې ما وويل: پاک خلک ليونی شوی جواب يې ځوک ورکوې،او دوی بيابه کوی سوک؟

زيد زما پوزه په دوو ګوتو راکش کوې. او وايې: غم مه کوو، ته لوی سړی نه يې، زه به پخپله يوه جلی درته پيدا کوم.

د هغه پدی خبره په خندا وايم: اول دی خپل غم وخوره، چی نور بوډا شوی،زه نوی شل کلن شوی يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما پدی خبره زید په حیرانتیا باندی سر د بالښت څخه پورته کوی او وایې: رښتیا ته د شل کالو یې؟

په ټوکو باندی خپل لاس د هغه په سر باندې کیدم.او وایم: ستا په سر قسم.
هغه زما لاس خپل د سر څخه لری کوی او وایې: ته ولې په ما قسم خورې، زه زر ارمانونه لرم،

په خندا ورته وایم:چنار ګل بابا، زه خو دروغ نه وایم چې ته به مړ شې، رښتیا، رښتیا زه د شل کالو یم.
زید- نو ته ولې ږیره نه لرې؟
یوسف- موږ کورنۍ همداسې یو، یعنی چې موږ ږیره نه لرو.

زما په خبره زید په فکرمند لهجه وایې: نو دا میراثي ده!
یوسف- دقیقاً

شپه نیمه ته رسیدلی وه، چې ما زید ته وویل: لاړ شه، ډیر ناوخته دی، زه ویده کیږم.
زید- زه به هم همدلته ویده شم، څه ستونزه ده!
یوسف- هله پورته شه، دا چې تراوسه مې اوس وزغملی یو شاهکار وو، لاړ شه ته خپله کوټه نه لرې؟
زید په خندا وایې: ښه زه ځم، ته ولې خپله قواره کږه کوی؟

زید پورته شو او د دروازې په طرف روان شو، د کوټې څخه د وتلو مخکې ویې ویل: زه یوه کوټه لرم، خو کوم ارمتیا او سکون چې زه دلته لرم، بل هیڅ ځای کې نه لرم،

زید دا خبره کوی او د کوټې څخه بهر ځي، او زه په ګډوډ فکرونو کې ډوبه کیږم یعنی زید دلته آرام دی؟عجیبه ده!

په همدې ډول یوه بله هفته تیره شوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف راځه، چې ډېر ناوخته ده.

د رضوان په غږ د موټر په لور منډه کوم، زید او رضوان دواړه په موټر کې ناست وو زه په نلوار شاته ستې کې کېنم.او وایم: دومره بېړه لرې، فقط شوله سړېږی.
رضوان- هغه نفر ځی،اوس هم نیم ساعت ناوخته شوی.
یوسف- ښه ښه ډیرې خبرې مه کوه، حرکت وکړه!

نیم ساعت وروسته یو لوړی ودانی ته ورسیدو،له موټر څخه راووتو او رستورانت ته لاړو، زید په جدي ډول وویل: رضوان، دیخوا راځه هلته ناست دی.

زه او رضوان د زید په طرف لاړو. هغوی تجارتی خبری کولې څومره صادر شول او څومره وارد؟زما په مزاج ښه نه لرېدو دا بحث نو کرار مې وویل:زید زه ځم یو چکر ووهم،ترڅو چې ستاسو خبرې ختمیږی،زه بېرته راځم.
زید- سمه ده، خو زر بېرته راشه!!

سمه ده مط وویل او د هغوی څخه لاړم د دوکانونو په کتلو بوخته شوم، ښه ځای دی چې په کتلو کې دومره ډوبه شوی وم،چې د یو نفر سره ولږیدم او په ځمکه وغورځیدم. چط هغه نفر وویل: اوبخښه! وروره ژوبل شوی خو نه یاست؟

د هغه کس غږ څومره آشنا دی، خو څوک دی؟ په تلوار خپل سر پورته کوم، چې د مخام سړی په لیدلو مې بدن یخ پخ شو کرار لځان سره وایم: سل.........یم! د هغه په سترګو کې هم حیرانتیا ښکاره کیږی، زما لاس نیسي او د ځمکې څخه مې پورته کوی او په حیرانتیا سره، هغه وایي:"یغم ....یغ ..ما.... ته خپله یې؟

زه هڅه کوم چې خپل غږ غټ او مردانه پشان کړم او وایم: نه تاسو تیروتنه کوی.

غواړم چې د هغه څخه وتختم او لری شم خو هغه زما لاس په ټینګه نیسی او به نا باوره غږ وایي: یغما چېرته ورکه وی؟ دا څه حال دی،ولی دی د ځان څخه هلک جوړ کړی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلیم پدی خبرو پوه شوم چې هغه زه وپیژندلم؟؟ خدایه اوس څه وکړم سلیم غوښتل، چې ما غېږه کې ونیسي خو ما په کلکه لځان څخه لرې کړو. او یو ځل بیا ناکامه هڅه کوم او وایم:تاسو تیروتنه کوی ورور، زه یوسف یم توبه خدایه عجیبه خلک دی..؟

خپل لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړو چې سلیم بیا ټینګ ونیو او په لوړ غږ یې وویل: یعنی څه چې تیروتنه کوم؟؟ یوسف څوک دی؟(سلیم زما لاس ته اشاره وکړه، چې غت تور خدای خال وه، ورباندی او ویې ویل: له دی خال نه هم منکره کیږې یغما؟ له ویښتانو سره دی څه کړي لیونې جلی؟

د سلیم پدی خبره پښې مې بې واقه کیږی هغه زه وپیژندم نور انکار کول فایده نلری په لړزېدلي غږ مې وویل: س... لي...م سلیم پریده چې زه لاړه شم.

سلیم- مرګ سلیم، ته چېرته ځې؟ ته پوهېږې، چې له څومره وخته ستا په لټه کې وم؟ پوهیږی! د ډیر تشویش او اندیښني څخه سل ځله مړ شوم او ژوندی شوم.
یوسف- پخدای هر څه چې پیښ شوي!زه یې درته وایم.
سلیم- راځه کور ته ځو، کور کی بیا وایه،خدای دې وکړي،چې کوم غلط کار دی نه وي کړې، کنه هم تا وژنم هم ځان....

په لړزنده غږ ورته وایم: زه نه ځم! ستا سره هغه کور ته.!
:□#شهاب
هغه زما لاس په ټینګه نیسي، او ما د هوټل د دروازی خواته کش کوی. او چیرته زما زور او چېرته د سلیم زور؟ په زوره مې د ځان پسې کش کوی.......

- خیریت خو دی چیرته یی بیایی!؟
د زید غږ وه چې په غوصه یی زموږ په لور کتل په زړه کې وایم:خدایه د بدبختي له پاسه بدبختي کاش د زید په ځای رضوان وای اوس به ددی غم چیرته وړم..!

سلیم- ته څه کاره یی؟ په کورني موضوعاتو کې کار مه لره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم دا خبره زید ته کوی او زما مټ کلک نیسي او ځان پسي مي کشوي مخکی له دی چی پوه شم چی څه وشول سلیم په ځمکه پروت وه! ټول خلک راټول شوي ول او موږ ته یی ردی ردی کتلي چی د زید په غږ ټول تیت اوپرک شول...

زید- خیریت دی فلم خپریږي ځی خپل کارونو پسي..

سلیم لا په ځمکه پروت وه، او له شونډو یی ویني رواني وي له ځمکی پورته کیږي او ماته مخ را اړوی او وایي: د همدی هلک لپاره د کور څخه تختیدلي وی؟(بیا چغی وهی: د همدی پخاطر وتښتیدی لعنتي!؟ هیڅ فکر د ونکړ چی پر موږ به څه تیریږي؟ ځواب راکړه یغما!

زید چی تر دی دمه غلی ولاړ وه په غوسه یی وویل:(ولی فکر کوم زید هیڅ حیران شوي نه وو؟ ولی یی غږ کي هیڅ حیرانتیا نه معلومیږی؟) څه رشته ورسره لري؟؟

زما د څه ویلو مخکي سلیم په بی ادبانه لهجه وویل: کله چي درسره تښتیده پوښتنه به دی کړی وه(زه لا د سلیم پدی خبره دردیدم چي هغه بیا وویل: مور مي رشتیا ویل چي دا ناروغه انجلی دی په درد نخوری، تا پدی کار دی زما د مور خبره په ثبوت ورسوله په ربښتیا چی ذات دی خراب وه یغما!

ایا دا نو کیده چی چپه پاتی شم هان؟ هغه زما ذات ته سپکاوی کړي و،خو په کوم جرم ؟؟نه اوس يي وخت دی چی دردونه مي په ژبه راوړم تولهٔ کرکی ته مي په خبرو او سترګو کی ښکارندویه ورکړه نور راته اړین نه وه چي زید مي په راز خبریږي او که نه! هیڅ هم اړین نه ووپه لوړ اواز مي سلیم ته وویل:له کوم ذات په اړه خبري کوی سلیم؟ ستا ذات ښه دی؟ کله چي عمه لکه د سپي داسي وهلم هغه وخت چیرته وی ووایه؟ کله به یی چی یوه شپه هم دوډی نه راکوله چیرته وی؟

زه می د پلار او مور په مرګ ګرمه وم هان؟ ایا ما خپله وغوښتل چي تاسو ته پاتی شم او ستاسو غلامي وکړم ولی د خوله بنده ده؟هغه وخت چی موټر ووهلم چیرته وی ؟ګونګی شوي ځواب راااااکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم هک حیران راکتل غوښتل یي چي زما په لور راشی خو لاس می د مه راځه په نښان پورته کړو او ور زیاته مي کړه: د عمه خبره ناروغي انجلۍ! تا پوښتنه وکړه چي زه چا په دغه ناروغی روږدي کړم؟ هان؟؟؟؟

اوښکي مي پرلپسي له سترګو څڅېدې! بیا مي وویل: اصلا کله چي نجیب د مزاحمت کولو کوښښ وکړو ته چیرته وې؟ کله یي چي غوښتل ما په هغه نجیب چی کار یی د همدوی په شان مردار دی د یوی نوکری په څیر وپلوري چیرته وی؟
اوس دي غیرت را وپارېدو هوم؟ پوهیږې؟د څه لپاره د مور پر وړاندي دربدلي؟ځکه چي د مینې دعوه دې کوله پهٔ مادې د مینتوب دعوه کوله.خو ماته تل وړور وې او یې.

زما د انکار کولو وروسته دې ماته پام کول کم شول دا دې ذات دی وو ایه؟ زه اړ شوم چي ستاسو هلکانو له امله دهلکانو په شان جامي واغوندم ترڅو د نجیب په شان د هلکانو ناپاکو نظرونو څخه خوندي اوسم، (د زړا څخه مي سلګې پورته شوی او همغه حال کې مي وویل:چیرته وې؟ د عمه زو چي کله مي له بیخه قیچي کړل خپل ویښتیان د جبر او مجبوری څخه؟؟ ګونګی شوي هان ځواب راکه وو ایه.!!!

په سختي مي ورته وویل: ماته د ښه ذات په اړه مه وایه تاسو ټول لکه د لاس ورغوی داسي پیژنم، (او خپل لاس ته اشاره کوم)

د سلیم غږ پورته شو او ویې ویل: ګراني یغما!؟ په خدای قسم چي له هیڅ یو هم خبر نه وم زه .....زه کاپیسا ته تللی وم کله چي راغلم ستانه مي احوال نه لرلو....
ویل یې د یوه هلک سره وتښتیده.....

د سلیم په خبره لکه لیونیان پشان عصبي خندیږم اوښکو او ژړا آرمتیا او سکون نه راکولو باید زړه مي تش کړی وایې په غوسه مي وویل: وتښتیدم؟ زه چي یو وخت مي لمونځ هم نه قضا کولو؟ زه چې حتا ویښتان مي تا په عمر کې کتلي نه وه، زه چي پدي موسم کی خولی په سرکوم ددی پخاطر چي ویښته مي ښکاره نشی زه وم چي څلور نیمي میاشتي مي د هلک په څیر ژوند وکړو(ساه مي واخیسته او بیا مي وویل:خو تا څه! د خود غرضی لپاره د حماقت لپاره زما راز (اشاره مي زید ته وکړه) ټولو ته وویل..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم- جبران کوم یې په خدای چې جبران کوم یې دواړه یو لري ځای ته ځو قسم کوم

سلیم دا خبره وکړه او غوښتل یې چې ما له ځان سره بوځي، خو بیا هم زید غبرګون ښایی او وایې: لاس مه وه یوس... (زید خپل خبره پری کوی او وایې:حق نه لرې چې په زور سره یې بوځې، یالا خپله لار نیسه او زه...

سلیم- ته څوک یې؟ مننه کوم د یغما د ساتلو لپاره زه اوس راغلي یم تاته ضرورت نشته. بحث ته ور د ننه شوم او سلیم ته وایم: بیخي ډیـــــــر وروسته راغلې ډیـــــــــر!

لاس مې په تیزی سره د سلیم د لاسه واخیستو چې هغه په غمژن لهجه وویل:یغما مه کوه دا سې کار زما سره زه درسره مینه لرم ولې نه پوهیږې؟ولې نه پوهیږې هـــــــا؟؟؟

په غوسه ورته وایم:څو ځله ووایم زه یې نه لرم. او نور هم څوک د یغما په نوم شتون نه لري، زه یوسف یم! یوسف!
سلیم- یوسف! څه؟ کم عقلې؟له فکر دې ووځه!

(ملګرو نور به یوسف ته یغما وایو ځکه زید پوی شو هغه جنې ده نو ستاسو د آسانتیا لپاره په مکالمه کې به د یوسف لځایه یغما لیکو.)

یغما- ما نوره پریږده.. پریږده چې آرامه ساه واخلم.

او پرته له نور خبرو د دروازې لوري ته لاړم سلیم منډه را وکړه چې زید په یو سوک سره سلیم په ځمکه ووهې او دا ځل هغه زما پسې په منډه شو او ناری کړی: ودریږه یوس....

بیایې خبرې بندې کړې او ویې ویل: تاته وایم ودریږه...

په زړه کې وایم اه لعنت دې وي سلیمه، په تا لعنت دې وي.اوښکې مې پاکوم خدایه اوس چرته لاړ شم! ؟ سترګو می رضوان لټوه د زید موټر خواته ولاړ و خواته یې ځم او ورته ناری کوم چې هغه وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- چرته وې لیونی ؟
یغما- هیچرته چکر مې وهو..!

زید سترې تر موږ راورسیدی چې رضوان ورته وویل: په تا څه شوي ولې دې منډې کړې!

زید ماته را وکتل پرته له ځوابه لاړو په موټر کې کښیناستو موږ هم کښیناستو او موټر حرکت وکړو چې رضوان وویل: یوسفه ولې دې سترګې سرې دي؟ ته ښه یې؟

یغما- همممم ښه یم لږ سر مې درد کوي.
رضوان- ډاکترته لاړ شو؟
یغما- نه!

تر کوره هیچا نور خبرې ونه کړې، موټر ودریدو له دواړو نه زه ژر را ښکته شوم باید ودانۍ ته تللې وای، له زید څخه ډاریدمه..

فرشته خاله- سلام ښه راغلاست بچې.
یغما- سلام خاله جانې مننه تاسو هم ښه اوسئ
فرشته خاله- ښه شو چې را غلې تاسو ته په طمعه و ډوډۍ چمتو ده

پۀ خندا مې سر پورته او ښکته کړو ټول د میز چار چاپیر را ټول شول،رحیم کاکا چوپتیا ماته کړه او ویې ویل: زید زویه، کارونه څنګه دي؟ وادې خیسته هغه څمکه؟

زید- هو پلار جانه کارونه یې پای ته رسیدلې دي!
رحیم کاکا- ډېر ښه.
فرشته خاله- د رضوان پلاره زما په نازولی فشار مه راوړه.
ِد فرشته خاله په خبری رحیم کاکا خاندی او وایې: سمه ده د رضوان موری.

رضوان د نیوکی په ډول وایې: موری خی زه دلته مولې یم خیر ده که زید ښایسته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبرې تولو وخندل خو زيد مسکا هم ونکړه، خواړه وخوړل شول د چای په طمعه نه شوم او خپل د کوټې په خوا مې ګامونه تکني کړل....

کوټې ته د ننوتلو سره سم دروازه مې بنده کړه، د ماخوستن لمونځ مې وکړ جای نماز باندی د سجدی حالت مې ونيوه او دومره مې وژړل چې نور سترګو کې مې اوښکی پاتی نشوی! د ژړا په حال مې د خدای سره خبری شروع کړی.خدايه مګر زه ستا بنده نه يم زړه دی پر ما نه سوځيږی؟ بيا هم بی وار مې وژړل!په خدای نور نسم کوی اته کلنی کی دی مور او پلار راته واخيستل بس نه و؟!

د عمه په منګلو کی دی واچولم بس نه و؟! شپی مې په بد خوب پيل کولی بس نه وه؟! د نجيب مردار نظرونه بس نه و؟!نفس مې بند شو او ژړا مې زور واخيست!
خدايه مکوه !له ماسره داسی قسم تاب يې نلرم، دا ځل مړه کيګم مکوه داسی راسره نور زغملی نشم.تر سهار مې وژړل، چيغی مې ووهل، ځان مې ووهه، خپل ويښتيان مې وشکول، مور ته مې غږ وکو او ومې ويل:موری راشه خپله لور دی وګوره سومره بيچاره ده!!

چيرته يی؟؟ موريــــــــپلاره راشه چې لور دی مړه کيږی پلاره ولی نه يی!؟ولی بايد زه د کور سړی اوسم؟ پلاره زما اوږی ځومره توان لرم؟! قسم نسم کولې پلاره راشه او ما په غيږ کی ونيسه اړتيا لرم درته موری !!ستا محبت ته محتاجه يم!! نو ولی نه ياست؟؟؟!! خدايه!!! ولی غږ مې نه آوری؟؟! ولی نګوری!؟ بيا مې هم ژړا غږ پورته شو!

هيس سوک نه و چې مرسته وکړی راسره هيس سوک نه و چې ماته محبت او دلداری راکړی هيس سوک نه و چې پورته مې کړی.بيا هم شپه وه تنهای وه او زه وم او بيا د ظالمې نړی زما يواځې توب راته په ګوته کړو،بيا هم پوهه شوم سوک نسته چې تکيه پری وکړم.او سومره کرکه لرم له دی پوهيدلو نه!!! خپل اوښکی مې پاکی کړی او د کټ خوا ته مې لاړم لاسونه مې لړزيدل..

تريخ مې وخندل لکه خپل تريخ ژوند پشان مې،خدايه!!! مننه حمله دی راوليږله شکر ګذاره دی يم مهربانی دی ده. لاسونه مې کاره شول خوله مې زګ وکړل سترګی مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادی حالت نه ووتل!په سختی می دوا وخوړه.نیم ساعت د مړ جسد غوندی پرته وم. له کاږه پخو اولاسو سره،بی اختیاره اوښکی می د څڅیدو په حال زما تر غوږ ورسیدل او اخیره کې زما په نالې و ولیدل..!

شپه په ټوله بدبختی خلاصه شوه، په هینداره کی می ځانته وکتل رنګ می الوتی، و پرسیدلی سترګی پریشانه وینتیان ،او په اخر کی وچی شوندی چی د وینو رنګ و.
سومره د مړو په شان شوی وم! لیونیانو غوندی می وخندل!! حمام می وکړو تور کالی می چی لومړی ځل اغوستی وا غوستل خولی می په وینتیانو کی کیخوده کوم زنځیر چې د رضوان نه په پټه مې اخیستی په غاړه کړل، د خوشحالی تمثیل

می کو چی خاله فرشته او نور کورنی غړی راباندی پوه نشی، مانی خوا ته لاړم ټول ناست وه او سبا ناری خوړل په لوړ غږ مې وویل:سلام.....

ټولو په خوښی سره سلام جواب راکړو بغیر له زید څخه چی په ډوډی خوړلو بوخت و او بیخی راوه نه کتل، رضوان په خندا وویل:یوسف!!راځه دلته کینه !
موسکی کیږم او د رضوان څوکي خوا ته ځم او څنګ ته يې کینم.رضوان ماته ګوری او کرار وايی: یوسف! ولی سترګی دی سری دی ؟؟ولی پړسیدلی !؟

کرار جواب ورکوم: نه پوهیږم ! ماښام سم نه یم ویده شوی شاید همغه خاطر وی؟
زما په خبرو رضوان خپل سر بورته شکته کړو او په سبا ناری بوخت کیږی..ظریفه ترور زما سبا ناری راوړی لاس می اوږد کوم پتنوس تری اخلم او مننه کوم تری.
همدا چی غواړم ډوډی وخورم سترګی می په زید ولګیږ چی په مسخره نظر راګوری.......

یعنی زما او د رضوان خبری یې آوریدلې؟ خاوری دی په سر شه رضوان چې عزت دی ماته پاتې کړو دغه اوس پوښتنه وه چې ده وکړل؟ د سبا ناری وروسته ټول خپل په کارونو بوخت کیږی، زید او رضوان هم د همیشه پشان شرکت ته ځي رحیم کاکا مې نن ونه لیدو ضرور هغه وختی تللی وو؟ د باغ لاره مخ ته نیسم او د درختو به بلک کولو لګیا کیږم چمن اوبه کوم او د غرمه تر اذانه همطته ځان بوخت کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موبایل غږ پورته شو خپل دست کښي د لاسونو څخه باسم موبایل مې د جیب څخه راخلم د رضوان د نوم به لیدو خولې ته مې مسکا راځې، جواب ورکوم او وایم؛ سلام
رضوان- علیک سلام چیرته یې؟
یغما- باغ کې یم ولې کوم کار دی وو؟
رضوان- هو ورځه حمام وکړه خپل یو جوړه ښایسته جوړه کالي واغونده او زما کوټې ته راشه ربښتیا د شاه د لاری زما کوټې ته راشه سوک دی ونګوری.

په حیرانتیا وایم: ولې څه شوی؟
رضوان- اقف ځومره خبری کوی څه چې وایم همغه وکړه، او ژر خپل ځان را ورسه وه.

موبایل بنده وم او د ځان سره وایم، عجیبه لیونی خلک دی! خپل د کوټې خواته ځم حمام کوم او خپل نقره یې جامې اغوندم لږ عطر هم وهم، ویښتان مې وچوم او جامې مې تن ته کوم مانۍ ته ځم او د شا دروازی څخه ننوځم او مستقیم د رضوان کوټی ته ځان رسوم، دروازه وهم د رضوان غږ پورته کیږی: راځه.

کوټی ته ننوځم او د رضوان په لیدلو حیرانیږم د رضوان د خندا غږ پورته کیږی او وایې: هی څه دی ښکلی دی نده لیدلی؟
په ملنډې انداز وایم: ورک شه تور ماره فقط چې واده دی دومره دی په ځان ګوتی وهلې.
رضوان- ښه ډیری خبری پریږده وګوره څه می راوړی؟
پلاستیک خلاصوی او د کاغذ په خیر کوم څه بهر کوی، چې زه وایم:دا څه دی
رضوان- د چرګ کباب.
وریځې پورته اچوم او وایم: په کومه خوشحالی؟!
رضوان- همداسی زړه می ورته شوی وه که نه یی خوری چی زه یی یواځی وخورم یوسف خانه!!

په هغه حال کی چی د رضوان د کټ په لور ځم په دروغي غوسی وایم: بد کوی چی یواځې یی خوری تور ماره..(دواړه خاندو او د ډوډی په خوړولو لګیا کیږو، ځومره وړی وم چمن او بې کې دومره بوخته وم چی هیر شوی می وه د غرمی ډوډی وخورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- هی تور ماره ټول دی خپله زهر کړل خاوری دی په رنګ شه بس که نور.

رضوان په خندا وايی: ولی په غوسه کيږی لنډې واخله ټول ستا

موږ د خبرو په حال وو چې د کوټې دروازه خلاصه شوه او، او زيد په حيرانتيا موږ دواړو ته په کتو شو چې رضوان په ټوکو وويل: ستا برخه هم دی لنډې وخوړله

زيد په جدی انداز وايی:موږ وايی ښکته راشی ټول تاسو عاليجنابانو ته په تمه دی.

او ددی خبری په ويلو سره سم دروازه په کلکه بنده کوی، چې زه رضوان ته وايم: ده وويل ټول؟ مطلب څوک؟ بيا ټوله کورنی راټوله شوی،رضوان څوک راغلی؟

رضوان په شيطانی مسکا وايی: راځه ښکته لاړ شو خپله به يی وګوری.
څه چې پاتې ول په ډېر تلوار مې وخوړل چې رضوان وويل: موږ شوی
يغما- هو پخدای ډېر خوندور وه.

زما به خبری رضوان خاندی او موږ دواړه له زينو ښکته کيږو د هر قدم په ښکته ايښودلو د خندا غږ له صالون نه لا ډير راځې،د ننوتلو سره سم می سترګی په يوه ډله خلکو او يو غټ کيک لګيږی،څلور کنجه کيک په تور او سپين رنګ،صالون يی څومره ښکلی سينګار کړی وه مګر خبره څه ده؟!دومره خلک ولی ټول شوی؟!

رضوان : چيرته يی؟
د رضوان غږ مې فکر لاهو کړو او کرار مې وويل: د کوم چا کليزه ده؟

په هغه غږ کې چې خندا پکی ځپې وهل رضوان راته يی وويل: همداسی خو ښکاری!
بد بد ورته ګورم او وايم:سړی غوندی خبری وکه شف شف نه شفتالو ووايه د کوم چا کليزه ده؟
رضوان په خندا وايې : خپله دی پيدا کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او د برق په چټکتیا راښخه لری کیږی،ترور او مریم ته مې پام کیږي په ورو ګامونو د هغوی په لور ځم او وایم: سلام ترور جانی!
ترور- علیکم زوی چیرته یی هیڅ زموږ احوال نه اخلې؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: همدلته یم ترور جانی خو تاسو د 14 سپوږمی شوی يې
ترور خاندی او وایی: امان دی وی له تاسو ځوانانو هیڅ بند نه راځی.

یواځې په سر خوځولو او مسکا یی ځواب ورکوم او د مریم په لور ځم،د مریم په لیدلو حیرانیږم ځومره ښکلی شوی وه له تور رنګ سره حتما د ټولو زړه وړی کرار يي لور ته ګام اخلم او کرار ورته وایم: سلام خوری!!

نظر له نورو اړوی او ماته راګوری او وايې: علیکم السلام وروره ښه یی؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: ستاسو په دعا...

لا می خبری خلاصی نه وی چی د چک چکو او اشپلاق غږونه په صالون کې خپاره شول مریم ته می وکتل لکه بت پر خپل ځای ولاړه وه آن پلک یی نه واهه او یواځې یی مخې ته کتل، د هغی نظر لوری نیسم او رسیږم زید ته په لیدو يي خوله مې خلاصه پاتی کیږی ظالم ځومره ښکلی شوی لکه د مجلس سپوږمی مکمل یی تور اغوستی ول توره دریشي تور بوټان توره ګړی تور وینته او توری سترګې تور رنګ یی له سپین پوستکی سره عجب یورنګی کوله لکه چې دوی ټولو لاس یو کړی وه چې د مریم زړه ودروی مریم همداسی د زید په لیدلو غرقه وه زید چی په سترګو یی د چا پسی ګرځیده...! ټول د زید شاوخوا ته ټول شوی ول او ورته مبارکې یی ورکوله مریم په لوړ ګامونو زید خوا ته لاړه..

***

کیک پری کیږی او زه یواځې د یو کنج نه ټولو ته ګورم د چا په ولاړ کیدو می ځنګ ته له لیدو لاس اخلم چې رضوان په خندا وايې: اوس پوهه شوی د چا کلیزه ده؟
په غوسی وایم: مړ شی رضوانه ولی دی له لومړی ونه ویل اوس ډالی له کومه کړم؟
رضوان- ښه نو یوسف جانه څه چې بدله لری ګله نلری حساب مو برابر شو او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

غاړې زنځیر ته اشاره کوی او وایی: اوس نو د چنار ګل بابا ځواب دی په خپله ورکړه رضوان دا خبره کوی او په لوړ غږ خاندی او د زید خواته ورځی د هغه د تلو سره په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه تور ماره، ټول په خپل وار باندی زید ته مبارکی وایې مریم د زید خواته ولاړه وه او دواړو یو رنګ اغوستې ول ځومره هم له یو بل سره ښکلی ښکاریدل.!مریم خپل لاس اوږود کوی او په.لړزانده غږ وایی: کلیزه دې مبارک آن.....ن شاء الله سل... ل کلن شی

زید آن لاس نه ورکوی او په سوړ انداز وایی:مننه کوم مهربانی مو ده
مریم کرار خپل لاس موټې کړو او له یوې انجلی سره په خبرو شوه خو ټول پام یې زید ته وه

آسما- یوسف لالا ته زید لالا ته مبارکی نه ورکوی؟

راګرځم او تازه مې اسما ته پام کیږی ولې مې دا ټوله شپه نه وه لیدلی؟ یو جوړه ژیړ رنګ کالې اغوستې وه ښایسته ښکاریده، یعنې ټول راغلی کسان په محفل کې ښایسته وه خو د هغوی په مینځ کې،رضوان، اسما،مریم یو خاص ښایست یې درلود او زید خو د مقایسې وړ نه وو په ښایست کې.

په مسکا باندی جواب ورکوم: راځم اسما جانې.
اسما- راځه دواړه یو ځای ورته مبارکې ورکړو.

سر مې د سمه ده په توګه ښوره وم او د اسما سره یوځای د زید خواته روانیږم، اسما د مریم خواته ځې او د هغې سره په خبرو او قیصو بوخته کیږی، زید ماته بام کیږی او په خوله یې یو لویه مسکا راځې چې زه خپل ستونې صاف کوم او وایم: کلیزه دی مبارک شه انشاءالله د سل کالو شې.

زید کرار ککرار خو قدم زما خواته رانږدی کیږی او په کراره لهجه داسی چې یواځې زه یې واورم وایې: عه عه یوسف خان ملګری داسې مبارکې ورکوی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تروش تندی وایم: نو خنګه ورکوی؟(بیا مریم ته په اشاره په طعنه وایم: د ځینی کسانو لاس نه نیسي شاید موږ د هغه شانتي مبارکي لایق نه یو؟ (زید د مریم وړاندی کړی لاس خوشی پریخودلی وو هغه می ورته یاد کړو)

لا زما خبره خلاصه شوی نه وه چې به ناساپه حرکت کې زید زه غیږ کې ونیولم او په خندا یې وویل: خپل ځان د هغې سره مه مقایسه کوه، زما زړه، جسم، روح، غیږه، لاسونه او هر څیز چې د روح او جسم سره مې تړاو لری د یو نفر دی او هغه یو نفر مریم نده ..؟!

دا چنارګل بابا څه وایې؟ بلا دی دده د خبرو پسې شې، پر ما یې څه چې د چا مربوط دی، ولې یې زه په غیږ کې نیولی یم؟ اوس خو هغه پوهیږی چې زه جنی یم؟! زید خپل د خبرو د خلاصیدو وروسته زه خپل د غیږ څخه جلا کړم او ویې ویل: ملګری داسې مبارکي ورکوی.!

غوښتل مې یو داسې جواب ورکړم ترڅو دا خندا یې به خوله کې وچه شي خو تور مزاحم مار را ورسیدی او په لوړ غږ یې وویل: قدو جان هسی غوړ روغن داره مبارکي خو دی ورکړه.!
په مسخره توګه وایم: رضوان جان ځینې کارونه په خوښه یا نا خوښه توګه مجبور باید ویې کړی، کنه د بعضی کسانو حق دا دی چې خپل د ژوند څخه یې وباسې ډلیټ داسی نده زید خان؟!!

زما په خبرو د زید رنګ د غوسی څخه بدل شو او خپل غاښونه یې په کلکه یو پر بل وچیچل خو زما زړه یخ شو غشې مې په هدف لږیدلی وو، په زړه کې مې د ځان سره وویل: و دی خوړی ته بیا ما غیږ کې ونیسه چنارګل بابا د رضوان غږ پورته کیږی او وایې:

رضوان- څه وایې زه خو بیخی پوی نشوم؟
په مسکا باندی وایم: هیس.
رضوان- زه دا خبری پریږده دا ووایه زید ته دی څه ډالي اخیستي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او مضره خاندی، ای فسادی خپل کار یې اخیره وکړو. په کراره ورته وایم: تا ورته څه اخیستی؟
رضوان د میز خواته چې د قیمتی ډالېو څخه ډک دی اشاره کوی او وایې: هغه وګوره یو برنډ او ښایسته ساعت.

ما د هغه ساعت پسې کتل چې زید وویل: اوس ستا د ډالي نوبت دی یوسف جان!
خپل ستوني صاف کوم او په کلکه وایم: اممم خبره داسې ده چې ستا ډالي زما کوټه کی ده بیا وروسته یې درته راوړم.

زما په خبر رضوان به لوړ غږ خاندی او وایې: ډاډمن یې چې ډالي کوټه کیده؟
یغما- بیخـــی بیخـــی زیات ډاډمن یم.

رضوان ریشخندی کول او زید خپل لاسونه د پټلون په جیب کی کیخودلی وه، او موږ دواړو ته یې بغیر د کوم خبری راکتل، نظر مې په مریم لګیری زموږ څخه په لږ فاصله کې ولاړه وه او د زید په تماشا وه، د هغې پدی شانتې لسدو په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه مریم چې تا بیا ځان د زید به لیدو باندی ډوبه کړی، نه پوهیږم څومره د مریم د لیدو په حال کی وم چې زید په شیطنت باندی زما خواته سترګه ووهل او مریم ته یې وویل: مریم جانې ماته یو پیاله اوبه راوړی؟

د زید پدی خره د مریم رنګ یو دم و پریدی او په ماته ګوډه ژبه د ورختای یې وویل: ماته وایې؟
زید- هو دلته همدا یو مریم شتون لری،(بیا ماته یې مخ راوګرځه وو او په همغه شیطانه لهجه یې وویل: کنه یوسف جانه؟

مریم د ډیر خوشحالي له لاسه ورباندی لاره ورکه شوه، او به خلاصه خوله د خندا او خوشحالي وویل: په سترګو اوس یې درته راوړم.

او په منډه د آشپزخانې خواته لاړه ما او رضوان دواړو په حیرت زید خواته کتل چې د زید په خوله یو مضره خندا وه، رضوان په حیرت وویل: زید ته خپله یې؟ یا بدل شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې؟ تا مريم ته"جان" وويل؟ او ورته و دی خندل؟ قيامت رانشي اوس؟!

مريم د باد په سرعت د يو پياله اوبو سره راغله، او ګيلاس يي زيد ته ورکو چې زيد ورته وويل: مننه.....

او زه د دروازی خواته ولاړم او نور مي دهغوی خبری وا نه وريدل، زيد څه پلان او هدف لری؟ د باغ خواته په يو څوکي کيناستم، آسمان نن شپه ولي دومره نيولي لکه زما د زړه پشان؟ جواب می نه درلود خاموش شوم آسمان ته مي کتل چې د يو چا د پښو آواز مي تر غوږ شو د آواز پسی می وکتل،.. زيد وو دوه پيالې چای او يو قاب کی لږ کيک په لاس زما خواته راروان وو د هغه په ليدو می تندی تروش څو چې هغه په مسکا باندی وويل:

زيد- عه يوسف جان بغير د کيک خوړو را ووتلی مشکل نشته اوس دواړه يې يوځای خورو.

کيک او چای د څوکی څنګ ته به يز کيخودل او زما څنګ ته کينستې چې زه په تلوار پاسيدم او روان شوم چې د هغه په خبری ځای پر ځای و دره ولم، پداسې حال کې چې مخامخ درختي ته يې سترګي نيولی وه او د چای پياله يې لاس کی کلکه نيولی وه ويې ويل: مريم ښايسته شوی وه کنه يغما؟!

يغمـــا؟! د ډير وقت وروسته مي خپل نوم واوريدو ناشنا غوند وو راته، بيګانه ګي کوم د دی نوم سره، خاموشي ماته وم او وايم: مطلب دی ددی خبرو څخه څه دی؟ اصلا دا راته ووايه څه پلان لری؟
زيد د چای پياله په ميز کيږدی او په مسکا وايي: يغما هوښياره ده د يوسف په پرتله کنه؟ صحيح وايم؟(خپل څنګ څوکې ته اشاره کوی) کينه

په سل زړه نازړه او شک کينم چې هغه بيا وايي: د اول څخه مي ستا په انجلی توب شک درلود خو ډاډمن نه وم، د انجونو غږ، نازک لاسونه، جسم بدن دی حتا د خبرو انداز دی تول د انجونو پشان وه خو فکر مي نکوی په دومره لږ عمر به دی و غواړی داسی کوم کار وکړی!؟(خاموش شو اسمان خواته يې سترګی ونيول او بيا يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خو خیر دا خبری اوس مهمه ندی، ماته کوم توپیر نکوی چې ته انجلۍ یې که هلک! یواځې د انسان پشان به زما سره خبری کوی پوه شوی.!
یغما- مطلب؟
زید- مطلب ښکاره دی زه دی ناز او نخری نه اخلم هر خبره چې کوم بغیر د څه؟ چشې؟ ویلو څخه به یې منې. البته غلطه پوه نشې دا خبری ما درته غوښتل ډیر وقت مخکې وکړم خو وقت او فرصت په لاس رانغلو نو فکر مه کوه چې ستا د راز پوهیدو لپاره داسی وایم.

په بیحده تروش تندی او کلکه لهجه وایم: هوی ورور چا ویلی چې زه ناز کوم؟ هغه هم پر تا باندی؟
زما په خبرو دهغه لاسونه موټ کیږی او په غوسه ناکه لهجه وایې: اول خو زه دی ورور نه یم دوهم دا چې ستا ناز د رضوان په سر چلیږی خو پر ما نه.

د هغه پدی خبره کنټرول مې له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مې وویل: خپل ژبې ته پام کوه! خپله پوهیږی څه وایې؟ رضوان زما د ورور پشان دی راته هغه ستا پشان خود خواه او مغرور ندی، هغه خبر ندی چې زه هلک نه یم او د یو ورور پشان راته احترام لری.

زید- که خبر شو ته هلک نه یې بیا څه؟ بیا هم آیا د یو ورور پشان ستا سره مینه کوی؟
یغما- د ربنتیا په پوهیدو تاته کوم څه توپیر وکړو؟ کنه ویې نکړل! نو هغه ته هم کوم توپیر نه کوی، او هو که ته دی خپله خوله بنده ونیسې هغه د کوم خوا خبریږی؟
:□#شهاب
زید خپل لاسونه د تسلیم پشان پورته نیسې او وایې: بغیر له شکه زه کلک راز ساتونکې یم.
یغما- خدای دی وکړی.
زید- دننه دی د نورو پشان زما خوله کې کیک رانکړو په تمه یم (او کیک ته اشاره کوی چې زه په غوسه ورته وایم: زور خو ندی نه یې درکوم، زړه مې نغوښتو و مې نکړو اوس هم مجبوره نه یم.

زما په خبری هغه په لوړ غږ خاند او وایې: تخو نغواړی د مریم حالت خراب شی کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی خبره کړی تول فکرونه مې صحیح ثابیتیږی او په مسخره لهجه ورته وایم: تر کومې اندازی ته رزیل کیدی شې؟ نه ګوری هغه بیچاره جنۍ د ډیر مینې څخه ستا عبادت کوی، ړوند یې؟ ته حق نلری د هغې د احساساتو سره لوبې وکړې پوی شوی څه مې درته وویل؟

زید- که زه وو‌ایم زه د ډیر مینې څخه د یو بل چا عبادت کوم څه؟

د هغه په خبره به حیرت و ته ګورم! یعنی داسی سوک شته چې د زید زړه یې ځانته اخیستی ویې؟ نا امکان نلری؟ بی اختیاره وایم: انشاءالله چې هغه کس دی ددری منه خاورو لاندی شی ترڅو تــ....

ناساپه احساس کوم چې غاښونه مې مات شول، خبره مې نیمه کې پری شول او د زید خواته ګورم چې د غوسې څخه په سرو سترګو زما خواته راګوی او د لیونیانو پشان په چغو وایې: څه دی وویل؟ بیعقلی؟ ته یوځل بیا وو‌ایه زه یې واورم؟!

بیحده ویریدلی وم کاش دا خبره مې نه وایې کړی کاش خوله مې ماته شوی وایې البته ماته هم شوه داسی ټک مې وخوړی، یعنی دومره ورسره مینه لری چې د هغی په اړه په یوه خبری زه یې ووهلم؟! په ویری باندی ورته وایم: ه.....ی...س...
زید- یو ځل یواځې یو ځل بیا داسی خبره وکړی خپل د ځان څخه ګیله وکړه نه زما څخه) او به چغو وایې: پوه شوی؟

د ډیر ویری څخه یواځې ورته سر ښوره وم، درنه خاموشی زموږ مینځ کې ښوره شوه هغه خبری نه کول او ما د تلو جرئت نه درلود د بت پشان ناسته وم چې هغه وویل: خپله دی وغوښتل که د انسان پشان کیک دی راکړی وایې نه دی وهل خوړل او نه هم د مریم شپه خراب کیدل.

هغه دا خبره وکړل او د مانې خواته روان شو پوهیدم چې زید ټوکې نکوی او د ریښتیا د هغې بیچاره ګې شپه ورخراب کوی؟ نه نشم کولی پریږدم داسی کار وکړی په تلوار د هغه خواته ځم چې تراوسه د حرکت په حال کیدی، د لاس څخه یط نیسم چې دریږی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

راګوی په ورختا یې وایم: سمده هر څه چې ته وایې.

هغه خپل لاس زما د لاس څخه کش کوی او وایې: درته ویلی مې نه وه چې بر به ناز نکوی؟!

یغما- پخدای ناز نه وو یوائې...یوائې...یوائې...

زید- یوائې څه؟

یغما- هیس.

زید- اخیری ځل دی و اوسیری بل ځل همغه کار کوم چې وایم یې.

(ژر ژر خپل سر ورته خوځه وم، د میز خواته ځو دواړه په څوکې بیرته کینو د کیک قاب په لاس کې راخلم قاشق کومه ده؟ لکه چې زما په خبره د ویلو څخه بغیر پوی شوی ویې چې ویې ویل: په لاس یې راګړه..

د کیک یو کوچنې برخه خپل په لاس جلا کوم او پداسې حال کې چې لاس مې په ښکاره باندی لړزیدو، شرمیدم په سل نه زړه د هغه او په زحمت کیک مې د هغه خولې کی کیخودو چې هغه سرګې پټې کړل او ویې ویل: امممم

چې ما په زړه کې وویل: مرررررګ امممم زهر دی شه، په ستونې کیدی بند شه، ما لا ورته ښیرا ویې کول چې هغه سترګې خلاصی کړی او ویې ویل: څه دی وویل؟

یغما- ما؟ نه څه باید ووایم؟ نوش جان دی شه.

زید کومه خبره نکوی او زما پشان د کیک یو ټوټه راخلی او زما د خولې خواته یې نیسی په حیر ورته ګورم چې هغه وایې: څه ړدی ړدی راګوری ویخوره.

یغما- خپله یې خورم.

زید- خلاصه کړه خوله دی.

په غوسه ورته وایم: ومې ویل خپله یې خورم.

زید هیس نه وایې او راګوری ناساپه په هغه بل لاس یې زما خوله د څلور کلن ماشومانو پشان ونیول او کیک یې په زوره زما خوله کې تخته کړو او په خندا یې وویل: خوند یې وکړو..؟

یغما- مرګ یې خوند یې وکړو تول مخ دی راته په کیک ولړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- راشه پاک یې کړم درته.

او بیا یې خپل په لاس زما خوله پاکه کړه او ویې ویل: دا دی پاک شو اوس کومه دی زما ډالۍ؟
په حیرت وایم: ډالۍ دی؟
زید- هو.

څنګه وکړم چې بیا لیونی نشی؟ چوپتیا می اختیار کړه او ډېر په عاجزانه ډول می وکتل ورته شاید د تېرې په شان زړه یی راته وسوځیږی.

زما پداسې کتلو هغه وایې: ندی ده اخیستې؟
یغما- پخدای خبره نه ومه چې نن ستا کلیزه ده.کنه ضرور مې درته یو څه اخېستل هغه تور مار زما سره چل وکړو کنه ما درته اخیستل.
خاندی او وایې: توپیر نکوی په بدله کې یو بل څه راکړه.

په حیرانتیا می وویل:لکه څه؟
زید- د غاړی زنځیر دی.
یغما- چېشـــــــــــــــــې؟(په غصه مې دوام ورکړو: فکر یی هم ونکړی.
زید- چیشې دی چی واوریدل.
یغما- سهار درته یو ښایسته ډالی اخلمه سمه ده ؟
زید- نه همدا غواړمه راکوی کنه؟

د هغه پدی ضد باندی په زړه کې وایم: د موټر د تیر لاندی شې زیده اور واخلی زیده، جنازه دی راشه زیده، انشاءالله د نن شپې څخه تیر نشې زیده،ویده شې بیا رووین نشې لخیره " ههههه دا یو دوه ښیرا وی ما ورپسې کړل هسی عصاب یې راخراب کړو بخښه کوی"

په کراره ورته وایم: نه کیږې له دی زنځیر څخه تیر شې؟
په جدی لهجه یی وویل: نه همدا غواړم.
یغما- او ففففففف راشه وایخله ګدایګره وړی سترګی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خاندی او وايي:څه وکړم خوښ شوی می دی.

په غوسه باندی ورته ګورم او په زحمت باندی زنځير ختا کوم او به تروش تندی د هغه خواته نيسم او وايم: هوممم واخله.

زيد خپل وربځې پورته کوی او وايي: همداسې يی واخلمه.ډالي همداسې څوک ورکوی؟
يغما- هو څه رنګه يی ورکوئ نو؟
زيد- ته يې راته په غاړه کړه.

دهغه پدی خبره بيا مې خوله د حيرت څخه خلاصه پاتی شوه، نن شپه به ده څه شوی؟ په هوښ خو دی؟ بی اختياره می لاس پورته کړو او په تندی می ورته کېښوده په حيرانتيا يی کتل راتهراو زه ورته وايم: تبه هم نلری چې اپلاتط ووايې؟!نو په څه دليل فکر کوی چی زنځير به زه درته په غاړه کوم؟!

په همغه حيرت باندی زيد وايي:لاس مې نه رسيږی ژبه مه وه ژر يې راته په غاړه کړه.
يغما- که ونکړم؟
زيد- بيا پوهېږې نو.!

د هغه پدی خبره د غوسی څخه تکه سره کيږم او په زړه کې بنه کنځل ورته کوم،په زړه مې زنځير د هغه د لاسه څخه واخيستو چې هغه په خندا راوکتل چې جواب کی ما ورته بد بد وکتل او زنځير مې ورته بند کړو.

يغما- هوممم وشو.
زيد- افرين.

زنځير يې لاس کی ونيو او په ځير يی ورته وکتل چې ما وويل: که پوهېدمه چی دومره دی خوښ شوی دی وختی مې درکوی.!

هغه جواب رانکړو خو ثاني په ځير،ځير زنځير ته وکتل او بيا پرته له کومی خبری له ځايه پاڅيدو او ويی ويل: هير نکړې ته ماته هماغه يوسف يی.يواځې لږ ادب کولو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرورت لری.

آیا دا ځما د پوښتنو ځوابونه ول؟ ولې بې غیرہ کی ونیوله؟ځکه څه ورته یوسف ومه.ولي دا کارونه کوی ؟خپل په نظر ما ادب کوی؟ یو راحته نفس مې وویستو څه بنه ده جلی توب می په مخ نه راوړی.حتا په پټ راز می نه تهدید کوی.هر څومره چې مغرور او خود خواه دی بیا هم زه وربانډی باور کولی شم،همدا چی جلی نه یمه ورته یوه دنیا خبره ده.په ذهن می هر رنګه پوښتنې راتلل.

خدای دی لاس مات کړه چنارګل بابا بی و هلو دی ځما خوله راماته کړه.لاس خو ندی توره ده توره.کوټې خواته می ولاړمه له ځان سره می وویل: هوا ښه شوې خپل د وېښتانو غمه می وخورمه.نور نشمه کولی خولې په سر کړمه.پرته له زید نه نور چا ځما ویښتان نه وو لیدلی.وروسته له لمانځه نه د خوب نرې ته تللی ومه.چې د وحشت له دنیا نه کمه نه وه. سهار 7 بجې ول لمونځ قضا شوې وو مجبوره شومه قضایی می را وګرځه وو.

د تل په څیر سبا ناری لپاره ودانی ته ولاړمه.سبا ناری د رضوان په توکو مو وخوړل.نن جمعه وه او ټول په کور ول.رضوان ته می باید ویلي وایې؟! د رضوان د کوټې خواته ولاړمه او دروازه مې وټکول چې هغه وویل:راشه.

داخل شوم او ومې ویل:د وېښتانو ماشین لری رضوانه؟
زما په خبری هغه سر د موبایل څخه پورته کړو او په حیرانتیا یی وویل: د ویښتیانو د اتو کولو یا وچ کولو؟
په حیرانتیا مې وویل: خاوری دی په سر شه انجلی خو نه یی چی دا شیان لری.

زما په خبرو رضوان وخندل او خپل غږ یې د ښځو پشان کړو او ویې ویل: یوسف خانه جهیزیه(د ناوی کور) می مکمله ده.زما سره واده نکوی؟ دومره ښایسته انجلی یم زما د ښایست مثال به په دنیا کې پیدا نکړی.

د رضوان په خبرو خاندم او ورته وایم: ندی کوم ته د سکاره غوندی تور یې..
د دی خبری وروسته دواړه خاندو او زه ورته وایم: غواړم وېښتان می لنډ کمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لوړ غږ یی وویل:ولی؟ته ښکاره کړه وپښتان دی څه وګورم ما بیخي ندی لیدلی.
یغما- اړتیا نشته ته هر څه وګوری وو ایه لری ماشین کنه؟
رضوان- نه لومړی وښایه راته ژر کوه.

لاس بې راوچول او خولی یی راته وویستلو او په حیرانتیا یی وویل: بی عقله ولی دی تر اوسه دا وینتان پټ کول ؟اوس بې هم کم کوی؟!
په غصه مي ورته وویل:رضوانه ډیر خبری مکوه لري ماشین او کنه کار لرمه؟
رضوان- زما د وینیتانو ماشین خراب شوې زید یی لری(بیا کرار وایې:نکېږي لنډ یی نکړی؟

یغما- نه ولاړ شه له زید څخه يې راته راوړه.
رضوان- نه راوړم.
یغما- نه راوړی؟
رضوان- نه
یغما- خپل خوښه دی څمه ترور ته وایمه هیر شوې خو د ندی ؟

دا خبره کوم او کرار کرار د زینو خواته څمه چې رضوان په غوسه وایې: یوسف خدای د ونه وهه چی ما ګواښه ویې، ما یو ځل سګرټ ووهل او کنه تا بدبخته ولې‌دلم اوس مي نه ایله کوی...

یغما- وخت نلرمه ژر راوړه!
رضوان بد بد راوکتلو او د څو دقیقو وروسته ماشین په لاس زما خواته راغلو او لکه ماشوم پشان يې وویل: نکېږي لنډ یی نکړی.؟
یغما- ومی ویلی نه اوس دا واخله د استعمال طریقه یی راته وښایه.

رضوان زړه نا زړه د ماشین چل راته وښودو،ماشین مي واخېستو او خپلې کوټې خواته لاړمه.ماشین په لاس هینداری ته ولاړه یمه.د هینداری مقابل کس ته په لیدو می غم تازه شو.زړه می په خپل حال وسوځیدو او ومی ویل: ضرور قسمت همدا وو.
ماشین می روښانه کړو او اوښکی می بی واره روانی وو.ولی دا اوښکی خلاصون نه لری..؟! هر شپه د سیل په شان روانې یې .ولی نه وچیږی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېښتان مې لاس کې نیولې او لکه غنم له بیخ نه یې وهم، شاوخوا مې ماشین شوی وېښتان نیولي او زه په سرو سترګو هینداری ته ګورم، د بې وېښتانو کس کې غرق کېږمه بهتره ده ووایمه شوتا شوې کس په هینداره کې...

په لاس باندی هینداره لمس کوم او خاندم، د ژړا ځخه په نیولي غږ په هینداره کې د ننه کس ته وایم: یغما تا په کومه نحس ورځ پېښه ودی نړی ته کیخودل؟؟؟ خپل د ځان ځخه بل کوم بدبخته دی لیدلی؟؟؟ لګیا وم ځان سره، خپل د تقدیر او خپل د خدای سره مې ګیلې او شکایتونه کول د 12 کالو د شکنجې او زجر پوښتنه مې ورځخه کول چې ناساپه دروازه په کلکه خلاصیږی، زید ساه ساه وهلو باندی کوټې ته را داخل کیږی..

د هغه د حال ځخه معلومیدو چې د مانې ځخه تر دی ځای منډی وهلې، لاس یې د دروازی په بند پاتې بغیر له کومې خبر راګوری کرار وایې: څه کار دی وکړی خپل د ځان سره؟

نه پوهیږم ولې خو احساس کوم زما په لیدو د زید قدمونه ولړزیده، ولی باید داسی شی؟ ضرور زه غلطه پوه شوم؟! کرار کرار زما خواته راځې ولې لاسونه لړزیږی؟ په سل نه زړه زما د سر په پوستکې لاس کشه وی او وایې: ولې؟ یغما؟

نه پوهیږم څه ورته ووایم ورته ووایم د دی لپاره چې نه مې غوښتل وېښیان مې ځوک وګوری؟ د دی لپاره چې نور خولې نشم په سر کولی ځکه؟! پداسې غږ چې کوښښ کوم عادی اوسیږی وایم: ډیر وېښتیان مې نه خوښیږی

زید کرار وایې: ندی خوښیږی؟

نه پوهیږم ولی نن زید دومره کرار او مهربانه دی؟ او زما سره مهربانی کوی؟ طوفان هم مګه آرامیږی؟ په خندا ورته وایم: هو خو.(خپل سر ته اشاره کوم او وایم: ښایسته ښکارم؟ ګنجې؟

هیس نه وایې تراوسه یې لاس زما په سر دی، د ختا کارو ماشومانو پشان ورته وایم: ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاری زید؟ نور هم بدرنګ شوم؟

بی حرکته ولاړ دی کرار د هینداری مخکې په ځوکې کیني او خاموش کيږی، فکر کوم هغه هم زما پشان په فکرونو کې ډوب دی آرامه غږ يي آورم چې وايې: ويې وهه.
يغما۔ څه؟
زید۔ زما ویښتیان.

حیرت مې کړی دومره حد چې مغز مې د هیس کار دستور او فرمان نه راکوی، یعني زید زما لپاره خپل ویښتیان غواړی ووهي؟ مغز مې راته وايې: خيال پلو مه وه ضرور يې زړه دربادی سوځيدلې! پدی فکر په تروش تندی ورته وايم: ضرورت نشته ماته زړه سواندی وکړی.
زید۔ ويې وهه.
يغما۔ نشم کولې.

خاندی داسی خندا چې د هر څه پشان ده خو د خندا پشان نه وايې: خپل د دی څنګه ووهل؟(دا ځل په کلکه وايې: ويې وهه.
يغما۔ د ښکلا څخه دی کم کيږی مريم زړه مات کيږی.

غمژن او زړه نيولې زما خواته راګوری او ويې: هغه ښکلا چې د يو نفر په نظر رانشي په څه درد خوری؟ نخوری؟!

څه وايې؟ یعنی امکان لری سوک زید وګوری او د ښکلا تعریف يې ونکړی؟ آيا داسی سوک هم شته چې د زید ښايست يې و زړه ته ننوځې نه؟؟ د ځان سره وايم: ضرور هغې د زید زړه مات کړی(مطلب مې هغه وه چې زید دهغې په سر زه وهلې وم) خپل ګوتې د هغه په ویښتیانو کې وهم سومره نرم د کوم شامپو څخه استفاده کوی؟ څه فرق لری زه خو ګنجې یم شامپو څه وکړم؟ څو دقې ویښیان اړوم را اړوم او بیا ماشین روښانه کوم او د هغه د تور او ښايسته ویښتیانو په وهلو شروع کوم..

د څو دقو وروسته زید هم زما پشان ګنجې کيږی خاندم او لځان سره وايم د دی وروسته ورته د چرګ سر ناری وهم خو د حق څخه تير نشو دا بشر د ویښتیانو څخه بغير په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګنجې سر هم ښایسته او زړه راښکونکې وو البته د ورور له نظره، بدی فکر مې خاندم چې هغه خپل مخ زما خواته را تاو کوی او وایې:

زید- زما ګنجې سر خندا لری؟ چې ته خاندی؟
په خندا ورته وایم- سم د دی مافیا کسانو پشان شوی یې د چرګ سر
هغه هم خاندی او وایې: چاته دی د چرګ سر وویل؟
ځانته او هغه ته اشاره کوم، هغه بغیر د کوم خبری را ګوری او وایې: که خبر وایې ستا د خندا سبب کیږی ډیر وخت مخکې مې ویښتیان وهل.

په ده باندی نن څه شوی؟ ضرور احساساتې شوې دا چنارګل بابا نه د هغه وهلو او خبرو څخه یې او نه هم د دی مهربانې او نرم خوی څخه ما بیخې دا چنار ګل بابا سم ندی پیژندلی تراوسه.

زید- ویښتیان دی ددی لپاره کم کړل ترڅو خلک یې ونګوری؟
یغما- نه...
زما خبره یې پریکړل او ویې ویل: دروغ مه وایه
غټ نفس اخلم او وایم: خپله بهتره پوهیږی نو ولې پوښتنه کوی.

هغه څه ونه ویل او مخامخ هینداری ته په کتو شو، نن موږ دواړه زړه نیولی وو زه د تقدیر څخه خو نه پوهیږم زید د څه څخه خفه دی؟ خاموشې ماته وم او وایم: له کوم ځایه خبر شوی؟(مطلب مې دا چې زه خپل ویښتیان وهم؟)
زید- دا مهمه ده ؟

ما ځواب ورنکړ، موږ دواړه غلی وو، او یواځې د ساعت ټک ټک اوریدل کیده، زړه مې عجیبه د ژړا آرمان کړی وو، هغه شی چې ما ډیر نفرت کاوه هغه زما په سر راغله،همیشه مې بدې راتله چې په ما څوک زړه وسوځوي.

خو اوس ټول ماته د په زړه سواندی نظر راګوری،حتا زید...کاش زما یو ورور وای، یو څوک چې ما پرې تکیه کولای شو، نه کیږې چې رضوان یا زید زما ورور وی؟؟کیږی؟ زه په ټیټ غږ زید ته مخاطب شوم او ومې ویل: زید کولی شې چې ورور په څیر مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غېږه کې ونیسي،لکه اسماء په څېر یا رضوان په څېر....؟

له سترګو څخه مې د اوښکو څاڅکي وڅاڅېدل، زید چې په ژور فکر کې و، ورو یې سر پورته کړ، څوکۍ یې شاته کېښود او ودرېده.او په ارامه غږ یې وویل: د ورور بشان نه خو د یو مهربان دوست پشان، ته خپله هم خپل ځان لپاره یو سړی یې، ډیر سړی د دی وخت د نرانو څخه.

څومره دا جمله زما لپاره چې لځان څخه ورکه وم آرامه کونکې وه. ځان سره وایم چې کاش هېڅکله مجبوره شوی نه وایې چې ځان څخه نر جوړ کړم کاش ماهم یو مرسته کونکې او ملاتی لرلی، جینکو په شان مې نازونه غوښته، غوښتل مې له دی دنیا نه بې خبر اوسم..زید خپله غیږه خلاصه کړه،او ماته یې اشاره وکړه! او ویې ویل: راځه چرګ سره

ما د اوښکو په منځ کې په لوړ غږ وخندل، زید زما په یو قدمې کې ولاړو وو،ګناه په غاړه اخلم او د هغه غیږ ته پناه وړم، کرار زما په شاګ لاس وهي زموږ د قد تفاوت زیاد وو شاید 30/25 سانتې زه د هغه تر اوږی رسیدم،زه آرام وم، لکه څنګه چې د له اوږو څخه مې یو دروند وزن پورته شوی وی،ما خپل سر پورته کړ، یو ګام شاته ځم، او هغه خندا سره ما ته وکتل.

زید- راځه بهر ځو،
یغما- ونې ته اوبه ورکوم!
-زه عمران ته وایم هغه به اوبه ورکړی ته ژر تیار شه.

موږ بحث کاوه، چې رضوان راغلو،زموږ په لیدو وچ ودرېده،سترګې یې توپ په څېر شوی، زما او د زید په لیدو په لوړ غږ یې وخندل او ویې ویل:مرګ په تاسو دواړو څه شوي؟
زید په خندا وویل: ولی! ښایسته شوی یو !
رضوان- ها زیات ښایسته شوي یاست د ښایست مجسمو
یغما- خا نو تاته ولی بیا زور درکوی؟
رضوان ماته داسی بد بد ګوریئ چې زیده وایې: په هر حال، زه او یوسف بهر ځو، ته له

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ سره ځي؟
رضوان- چېرته ځی؟
زید- د کباب خوړلو لپاره.
رضوان- هو ولی نه ځم، صبر چې زه مې تیلیفون او بټوه راواخلم.

رضوان لاړو د هغه په تګ زید وویل: پټو لري؟
یغما- هو لرم ولې؟
زید- راوړه.
الماری څخه تور پټو راخلم،او زید طرف ته لاړم او وایم: دا دی واخله.
زید- راشه دلته.

د هغه په خبره مخامخ ورته ودریږم، زید پټو زما د سر څخه را تاو کوی لکه د عربانو په څېر او وايي: اوس ښه شوو،بهر خو همداسی نشی تللی.

زه د ښیښې مخې ته ودریدم، وقعاً ښه معلومیری د ځان په لیدو په خندا وایم: لکه د فلم هلک شوم ولا کنه زید!
زید په خندا وویل: هو صیب.
د الماری په طرف ځم،د کالیو منځ څخه فولادی پټو راخلم، څه چې مې زیات لرلو همدغه خولۍ او پټوګان وو.

یغما- دا واخله ته هم وتړه!
زید خاندی او پټو اخلی پټو تاو کوی او ماته وايې: ښکلی شوم!
په خندا ورته وایم: بد نه یې.
زید- هو نو تاته خو رسیدلې نشم لنډۍ..
په جعلی غوسه کې ورته وایم: هووی چنار ګله، زه لنډۍنه یم، 168 سانتي چېرته لنډۍ وې هوم ؟

سترګې کږی کوم، چې زید په لوړ غږ خاندی او وایي: ولی خپل ځان داسی کوږ اوږ کوی؟راځه اوږده چې ناوخته کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کور نه بهر کیږو،د کباب پخولو په طرف حرکت کوو، رستورانت چې خلاصه فضا درلود، ځیني خلک یوازې راتلل او ځیني کورنۍ یا ډلې راتلل، ټولو په حیرانتیا باندی ما او زید طرف ته کتل ،البته چې زیات یې زید طرف ته کتل، د ځوانانو یوه ډله رستورانت ته راننوتل کله چې دوی غوښتل تیر شي.دوی زموږ میز ترڅنګ ودریده،

چې یو له دوی رضوان څخه په حیرت پوښتنه وکړل: اوبخښئ دا عربان دی یا اورپایان؟؟؟
مخکی له دی چې رضوان جواب ورکړي،څنګ کې ملګري ولاړ وو وویل:
احسان: ستا عقل چېرته دی؟؟ د عربانو رنګ تور یا غنم رنګه وي،نو دا حتماً اروپایان دي!

ما او رضوان ډیر په سختي خپل ځانونه کنټرول کړی وو چی د بم په شان د خندا څخه منفجره نشو زید هم حیران حیران دوی طرف ته کتل،رضوان په داسي غږ سره چې خندا پکې څپی وهل وویل: ملګرو دا زما وررور زید دی،یعنی د افغانستان څخه دی.

هغوی حیران حیران کتل،ما او رضوان په خندا شو، زید چی خپل غږ صاف کړ او په خندا یې وویل: ستاسو د ټولو په لیدو خوشحاله شوم!
هغه هلک چې احسان نومیده وویل: بیشکه موږ هم خوشحاله شو زید جانه.

زید یوازې خپل سر وخوځاوه، هغوی لاړه زه او رضوان هم له خندانه تک سره شوي وو! زید پ جدي توګه وویل:ولې څه شوی چی د بیزو په څېر تک سره شوی یې؟او موږ دواړو کنټرول له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مو خندل، رضوان خواته ګورم وایم: په خدای د زید په وړاندی موږ د تور سکرو(زغال) په شان معلومیږو،هیڅوک زموږ طرف ته نه ګوری.

رضوان په خندا وایې:ریښتیا وایی مجبوره نور موږ د دغه(اشاره زید ته) یوسف د زماني سره چیرته لاړ نشو کنه زموږ بازار خراب کوي !
د رضوان په خبره زید هم په آرامه خاندي او شونډو لاندي څه وایي خوو اوریدلي کیږي نه ګارسون ته غږ کوي، سفارشونه ورکوي او په تمه کینوو زید مخکي د څخه ډوډی جوس راغوښتي وه، د رضوان غږ پورته شوو او ویې ویل: یوسف افسوس پر وینتیانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی.. د وېینتانو سره داسي ښه ښکاره کېدی لکه شوخه جلی پخدای که ته جلی واي ما به ضرور ځانته کولی(رضوان دا خبره کوی او په خندا کیږی

چې زه په زړه کې ورته وایم ای خاوري دي په سرشه دا ژبه دي هیڅ دریږي نه دی وېینتانو خبره د کوم ځای شوه؟ د رضوان په خبره جوس د زید په ستوني کي بند شوو او په ټوخي شروع وکړه،زید د ټوخي په حال کې په کلکه لهجه وویل: بد به وکړي چې ته یې ځانته کوی.. د خبرو کولو په چل هم نه پوهیږ. غټ سړی یی دا نو څنګه خبره ده..

رضوان د زید مشر وررور دی،خو هر وخت رضوان د زید د کشر وررور پشان خب ه مني او یو بل مینځ کي راحته دي.

رضوان- ته ولی وحشي شوي چنارګل بابا ته وایي همدا اوس هغه ربښتیا جلی وی او زه یی ځانته کوم.؟؟
یغما- غلی شه تور ماره ته څه ربښتیا زه دي کوم خیال پلو مه ووهه.
د رضوان د خندا غږ پورته کیږي او وایي: ته جلی شه بیا وګوره ...!
د خبري د بدل کولو لپاره وایم: ای دا ډوډی څه وخت رسیږي
ګارسون ته غږ کوم: ورروه نیم ساعت کیږي ناست یوو ډوډی رسیږي اوکنه؟

بیا هم د تور مار غږ پورته شو: یوسفه یو خوو ته هیڅ نه مړیږي
لور ته یی کاږه کاږه ګورم او ورته وایم: تا ته ولی زور درکوی ستا له جیب یې نخورم زیدی روپی ورکوي کنه زید جانه؟؟
زید چې تراوسه پوري آرامه وه او خبري نکولی په خندا باندی سر پورته او ښکته کوی او وایې: هغه خبرو ته غوږ مه نیسه دو هډوکي پاتی یی هرڅومره څه غواړي وخوره.

د څو شیبو روسته کباب یی راوړ په آرامه فضا کی خوړل کیږي،زید بیاهم چوپ دي نیو هېڅرم ولی ؟ډوډی خوړل کیږي ، دري واړه پورته کیږو مخکي دي تللوونه یوه کوچنی جلی په تیزي زموږ لور ته راغله په جګ غږی یې وویل: کاکا کاکا !

دري واړو ورته ګورو کوچني جلی طلایي وېینتان او سمندر په شانی غټي سترګي درلود

(c) ketabton.com: The Digital Library

منډو وهلو څخه ښکاره کیده ساه یی بنده بنده کیده یعنی ستړي وه، زید ته يې وویل:
کاکاجانه کولی شي داواخلی؟ ؟

لاس مخته کوي او یو ګل او کاغذ ورته نیسی،بیچاره زید زموږ خواته ګوري
جلی- خیر دی کاکاجانه دا واخله کنه خور می غوسه کیږي.

زید په خندای د هغه کوچني جنۍ مخکې په زنګانه کیني او ورته وایې: کاکا دی درنه
قــربان شې خور دي چیرته ده ؟ ؟

جلی یو لري میز ته اشاره کوي او وایې: هغه ده کاکا جانه هغه جلی چې شنې سترګي او
سره کالی لري.

زید کوم میز ته چې جلی اشاره کړی وه ور وګوري او کوچني جلی د لاسه څخه نسۍ او
وایې: راځه ورشو
ما او رضوان یواځي ورته کتل.
جلی د زید لاس نیسي او په خندا ورسره د میز خواته ځې، د هغږی تلو ته ګورم زید چې
هغه میز ته ورسیدو هغه د سروکالیو جلی پورته شوه، زید د کوچني جلی لاس پریږدي،
ګل او نامه د میز په سر کیدی نپوهیږم هغوی مینځ کې کومې خبری وشوي چې د جلی
رنګ ثانیه په ثانیه بدل کیده

رضوان ته مخ کوم او ورته وایم: څه نیکبخت د دی زید چې د ټولو پام ځان ته ګرځوي او
دومره غوښتونکی لري.
رضوان په خندا وایي: لیونیه دا نو ستا په نظر نیکمرغي او خوشحالي لري؟ هغه نه
پوښتنه وکړه بیچاره زړه یی د وینو ډک دي، زید د ځان ښودلو ښایسته هلک یم دا کارونه
نه خوښیږي.

یغما- عجبه ده! هغه درک کول هم مشکل کار دی؟
پام می نه وه زید خبري کله خلاصی شوي؟ زید زموږ لور ته راوان وه
رضوان په ریشخند ورته وویل: زید جانه د خاستګارانو او مرکو حساب دي درته معلوم
دی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد په کلکه لهجه ورته وويل: اپلاتې مه وايه رضوانه.
غږ مې صاف کوم آرامه ورته وايم: څه يې درته ويل؟
زيد- هيڅ شی.
يغما- اووو هی څومره ناز کوي ته ووايه په اندېښنی شوم !

زيد هيس ونه ويل او د تلو لاره يې غوره کړل، دري واړه په آرامه زيد موټر ته راوان شوو،رضوان ريشخندی کوي کله دستمال رانه کش کوی کله په اوږه باندی زما اوږه وهله، زيد په غوسه ناکه لهجه ورته وايې: بس دی ماشومان خوو نه ياست انسان په يو دبل څخه لار شي.

خپل ځان زموږ مينځ کي ځای کوي يو ځای موږ سره روانيږي،رضوان په سترګو راته اشاره کوی زيد باندی څه شوي؟ او زه مې اوږی پورته اچوم او د زيد سره يوځای روانه کيږيم او وايم: هووی چنارګل بابا چيشته غوسه يی ؟
زيد- نه يم غوسه.

په ټوکور ورته وايم: د ورينداري سره دی جنګ کړی؟
دي خبري سره مې زيد حرکت څخه دريږی او مخامخ راته مخ کوی او په کلکه لهجه وايې: ورينداره دي څوک ده ؟
يغما- د خدای يوه بنده!
زيد په غوسه وايي: يوسفه اعصاب راته مه خراب کوه
يغما- ولی اوس ماڅه وويلې ؟
زيد ژوره ساه اخلي بيا وايي: آخر ځل دی وی زما مخکي ورينداره وايي
:#شهاب
حيرانه حيرانه ورته ورګورم دا انسان ولی په يو سور ندی !
يغما- ولی ؟ ستا ښځه خو زما ورينداره کيږي(مخ رضوان ته کوم او وايم: کنه رضوانه؟
رضوان خپل سر راته خوځوي او وايي: رښتيا وايی ولی غوسه کيږي بيا دي زړه په چاباندی ډک دي؟ک

زيد زما لور ته بد بد ګوري او په جګ ګامونو باندی موټر خواته ځي،خدايه بيا د ده پيريانان راغلل؟ ترکوره ،پوري هيچا خبری ونکړل، د هليز ته ننوتلو فرشته ترور او

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما هلته وي رحیم کاکا نه وه هغه تاشکند ته تللی وه

فرشته ترور په خندای زموږ بنه راغلاست وکړو او ویې ویل: بنه راغلی راځي دلته کیني
آسما هم روسته فرشته ترور نه وایې: پخیر راغلې.
آسما د زید سر ته پام شو په حیرانتیا او لوړ غږ وایی: ولی دی ویښتان وهلي په خدای ځومره افسوس دی.

فرشته ترور هم فکر کیږی او وایې: د مور ګرانه دی فصل کیدی ولی ویښتان خراب کړي؟

خوشبختانه د هیچا ماته پام نشو ځکه زما ویښتان مخکي هم چالیدلی نه وه؟
زید په آرامه غږ وویل: موری اوږد شوي وه په تکلیف وم وسره.
فرشته- بنه دی وکړل زویه هسې نظر کیدی.

آسما د زید خواته ورغله دستمال یي د سر څخه لري کړو او ویې ویل: کاش پرینبودی وي ځنګه ورسره ښکلی ښکاره کیدی ..
زید په خندا ورته وایې: خیر ده خورجاني همداسی کل نیاتی کیږم بیرته راځي ویښتیان مې...

بحث خلاصیږي خادم چای راوړي په چای څښلو بوختیږو...
رضوان غږ کوي: یوسف هغه غاړکۍ دي رابنکاره کړه انځور یې اخلم!
یغما- ولې؟
رضوان- د ځان لپاره هم همداسي جوړوم!
زید لاس مخکی کړ او دکالیو له لاندې یې غاړکۍ را وییسته او رضوان ته یې وویل: دا اخلې رضوانه؟
رضوان د غاړکی د لیدلو سره سم په بالبنت باندې پرما یې ګزار وکړو..
یغما- هي؟ ولې ګزارکوې؟ووزې؟ ؟
رضوان- له مانه پټ د زید سره ملګرتیا کوې انسان پلورنکیه!ولې دې غاړکۍ دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل ته ورکړه؟ زمانه خو دې ښه په پټه اخیستې.

زید په جګ جګ آواز وخندل د غوسې په شان رضوان ته وایم: ټول ستا د لاسه دي که تا
هغه شپه ډالې ډالې نه وای کړی زه به نه اړ کیدم چې غاړکی مې ورکړې وای
زید په خندا کې وایې: رضوان جانه کینه مه کوه هرومر زه ورته ډېر ګران یم.

ناساپه مخامخ وایم: دروغ وایې هیڅ یو مو راته ګران نه یاست.
رضوان وخندل او ویې ویل: ته څومره مخامخ ویونکی یې! یوسفه!
زید- زړه زړه ته لاره لری.(زید دا خبره وکړه او صالون یې پریښودو)

ماهم د شپه په خیر ویلو سره خپل کوټې ته لاړم تیلیفون ته مې زنګ راغی نا پیژنده شماره
وه په نه زړه مې جواب ورکړو:بلې!
وروسته له لږ چوپتیانه د یو چا غږ پورته شو: یغما.!!!!

ددې نوم په آوریدو مې بدن کې مې یخنۍ ونیولو لاسونو مې په لړزیدو پیل وکړو په
لړزانده غږ مې وویل:ت...تاسو؟
-یغما موبایل مه بندوه سلیم یم هیله کوم غوږ شه.

باید ځان له لاسه ور نه کړم هغه هیڅ هم نه شي کولی کلک او جدي وایم: زما شماره دې
له کومه کړه؟
سلیم- د رضوان د ملګري څخه مې واخیسته
یغما- څه وایې زر ووایه کار لرم.
سلیم- نه غواړې چې بیرته راشې؟ قسم کوم هر څه جوړه وم. یو چانس را کړه

په لوړ غږ وایم: ولې نه پوهیږې؟ زه نوره یغما نه یم په خدای چې نه یم هر څه بدلون
کړی حتا احساس مې د ژوند څخه مې خوښه یم پریږده چې ژوند مې وکړم
سلیم- ولې د مور تیروتنې مې زه وګالم؟دومره بې انصافه یې؟

یغما- وګوره سلیمه تاته انجونی کمې نه دي زما شا پریږده.
موبایل بند کوم او څو دقیقې سترګې پټې نیسم نه پوهیږم په خیالی نړۍ کې څه وخت ډوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې او خوب وړې وم...! د سهار د لمانځه په اذان ويښيږم لمونځ کوم او د بڼ په لور ځم، تر اوه بجو د ګلانو د بوټو په سمبالولو بوختيږم هوا روښانه کيږي د ځان سره وايم: شکر خلاصه شوه ..

د ودانۍ په لور ځم خو هيڅوک ويښ نه وو يوازې فرښته خاله هلته ناسته وه.
يغما- سلام خاله جانې!
فرشته خاله چې د قرانکريم په تلاوت لګيا وه سر را پورته کوي په مسکانده ډول وايي:
عليکم سلام ويښه شوې بچې؟
يغما- هو خاله جانې رضوان او زيد چرته دي؟
فرشته خاله- ويده دي ورشه را ويښ يې کړه.
يغما- په سترګو

د زينو خواته په پورته کيدو ځان سره وايم: اوس کوم يو را ويښ کړم؟ د زيد د کوټه د زينو تر خوا وه او د رضوان خخه خو ګامه لرې.نو اول به چنارګل بابا را ويښ کړم ښه ده، په زينو پورته ځم چې د اسما غږ اورم په خپل ځای ودريږم.

اسما- وګوره مريم ځان مه بايله په ځان وژنه هيڅ هم نه سميږي(لږ چپ پاتې شول او بيا پيل کوی: زيد خو زموږ نه ته ښه پيژني د زور خبرې نه مني.

د مريم غږ مې نه اوريدو ځکه لود سپيکرې نه وې! اسما له لږ چوپتيا وروسته بيا وويل: مريم جانې ولې نه پوهيږې؟ مينه په زور نه ده لالا مې څه ګناه لري؟؟ ته دې په دغه کارونو هغې ته ډېر آزار ورکوې ايا همدا مينه ده؟؟؟

بيا هم لږ چوپتيا غوره کوي او په سترې ډول وايي: افففف مريم ته يواځې خپلې خبرې کوې تاته ولې د نورو خبرې اړينې نه دي؟يواځې يوه خبره دې کلکه نيولې ده، چې زه مينه ورسره لرم..! لکچې دا بسنه کوي ...؟؟په دغه مينځ کې د زيد نظر څه کيږي. هاان؟؟؟

بيا چوپتيا غوره کوي، اسما ژوره ساه باسي او په نرم انداز وايي: مريم صدقه دې شم خورمې ژاړه مه هيڅ کمښت نه لرې! لوړې زده کړې دې کړې دې ښايسته يې د هر څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه اړینه داده چې ښه کورنۍ لري، ځانته او نورو ته آزار مه ورکوه کیدای شي قسمت مو همدا وي هیله کوم!

د اسما غږ نور نه آورم په سوچ کې غرقیږم هر څوک ستونزه لري خو ډول ډول.
د مریم ستونزه اودرد یې هیڅ دی که همداسې نه ده؟او یا هم کیدای شي مینه مې نه وي تجربه کړې او یا هم دهغه درد زما د درد او غم څخه لوړ وي؟ په هرحال د خلکو کورنۍ موضوع ګانی ما پوری اړه نلري.

زید هم حق لري زور نه دی مجبور نه دی چې په ځور دغه پیوستون ته غاړی کیږدی.
ورو ورو د زید د خونې خواته ځم ور خلاصوم،لومړۍ خپل سر دننه کوم او هرخوا ګورم ،نه ښه ده امن شته دی څوک نشته! زید ویده دی او په لاس کې یې یو څه د انځور په ډول دي؟! ولې یې خونه د لوګي څخه ډکه ده سترګې مې سګریټو په نیمه سوو ټوټو ولګیدې ای په رنګ دې خاورې واوړه کم عقله ولې سګریټ وهې؟ افسوس دې په ځوانی..

پوزه مې نیسم او د خونې کړکی خوشي کوم د زید د تخت خواته ورځم لکه د د درې کلن یا څلورکلنو ماشومانو په څیر ویده و، ورو ورو وایم: زید پاسیږه لماسپنین شوی دی.

غږ یې ونه کړو شیطان راته وسوسه وکړه په سوچ کې شوم.مرۍ مې تازه کوم او په زوره غږ کوم: زیییییییده پاااااسیییږه.
زما په چغو بیچاره یو ټوپ کوي او ماته ګوري.
د هغه پدی شانتی پاسیدو زه په خندا وایم: ودې خوږه لکه انسان داسې خو نه را ویښیږې...

انځور ته مې پام کیږي او په تیزي د انځور په لوري ځم په خندا وایم: وریندار ده چنارګله؟ مخکی له دي چې انځور وګورم د زخمي زمري په څیر راباندي حمله کوي او له متي نه مي نیسی په عصبی غږ وایي: چا درته وویل چې زما کوټې ته راشه؟ ما درته نه وه ویلي چې وریندار وریندار مه وایه بیعقله؟

د لاس زور یی زیاتوی مخ مي له درد نه غونج کیږي او په کرا غږ وایم: لاس دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوشکوه وحشی خوشی مي کړه
زید- په کوم حق زما شخصي شیانو کي ګوتي وهي؟(په سترګو یی هغه انځور ته اشاره کوی او په غوسه یی رانه اخلی)
په لوړ غږ وایم: وخوړل شو؟ وړي ګدایګره بنه کوم بیا یی هم وایم وریندار........وریندار صحی شو..؟!

لاس می په هغه حد کلک نیسی چی فکر کوم هډوکي يي مات شول
غاښونه یو پر بل چیچي او په غوسه يي وويل: يو ځل بیا وو ایه؟

وډاریدم او په کرا غږ کلمه په کلمه مي وويل: و ر ی ن د ا ر... " هههه وويريدل بیا هم وايې دا د ضددد یغما"

په سرو سترګو راګوری خپل ازاد لاس د څپیړي په نیت پورته کوي چي زه می سترګي پټوم، څپیړي ته په تمه کیږم چي په نه باور لاس مي خوشي کوي
او پر ځای یی ما لکه سپک څیز له کوټې نه بهر اچوي، تر څو چی په خود راتللم له کوټې نه می بیرون تشریف درلوده او ور یی په کلکه بنده کړه،د ور د ویشتلو سره سم د کوم څیز د ماتیدلو غږ راځي چي د زید له غږ سره یوځای وه ورخطا مي ور خلاصه کړله سترګي مي په زید لګیږی چي په ځمکي ناست دی او د لاس نه یی وینی بهیږي...!

په لوړ غږ وایی: بهر ووځه
په ډار ډار يي خواته ورځم او کرار وایم: د لاس نه دي ويني بهيږي؟!
د ملنډو په ډول خاندي او وايې: زړه دي وسوځيده ها یغما؟ (په لاس کی کینکل کوي او وینه يي له لاسونو بهیږي تقریبا یی خواته منډه کوم او هغه شیشه په لاس کی کینکل کوي او راته خاندي لاسونه ته يي لاس اچوم او وایم: روانی خوښي يي كه لاس نه دی ويني بهیږي.

زید فقط کتل په سختی می ورته لاس خلاص کړو،لعنتی څومره یی ژور پري کړي وارخطا وم نه پوهیدم څه وکړم هر وخت مي چي وینه لیدله بی حاله کیدلم

د رضوان په چغه د ور په لوري مي وکتل: زیدددددد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید بی له کومی خبری خپل سر د تخت په اړخ کینود، خداي دي وکړي چي فرشته ترور نه وي خبره شوي.رضوان زموږ په لوري منډه کړه او په وارخطايي يي وويل: څه شوي؟ يوسفه هله منډه کړه د اوليه مرستي صندوق راوړه

ښکته مي منډه کړه بی له دی چی فرشته ترور ته خبر ورکړم صندوق مي پيدا که او کرار پورته لاړم، که فرشته ترور خبره شوي واي هرومرو يي فشار پورته کيدو
ځان مي د زيد کوټي ته ورسوه او پانسمانونه مي رضوان خواته ونيول او ومی ويل:دا دي واخله.

رضوان صندوق واخيسته او د ويني په پاکولو بوخت شو،د زيد خواته کينم اوس يی هم تخت ته تکيه کړي او سترګي يي پټي دي رضوان په اندېښنی وويل: ليونيه! څومره دي ژور پري کړي بيا ولی وحشي شوي يي؟

زيد خپلی سترګی خلاصوي او ماته ګوري رنګ يي لکه کچ سپين شوي وه جوړ لاس يي نيسم او په ژړغوني غږ وايم: ښه يي؟
لاس مي کلک نيسي او کرار خپل سر زما پر اوږو کيږدي

رضوان- زيد پورته شه چی ډاکټر ته لاړ شو ډير ژور پري شوي وينه يي نه ودريږي کيدای شي کوک وخوري..؟!
د رضوان خبره تاييد کوم او زيد ته په کټلو وايم: ربښتيا وايي پورته شه چی لاړ شو وګوره څومره وينه تري بهيدلي..؟!

هيڅ څه يي ونه ويل چې زه رضوان خواته مخ اړوم او وايم: ورشه ظريفي ترور ته ووايه چي راشي کوټه پاکه کړي زه زيد ښکته بيايم.

رضوان سر د سمده په نيت ښوروی او د ور په لور ځی، چې زه ورته غږ کوم او وايم: ګوره فرشته ترور خبره نشي د شا ور څخه يی دروړم.

رضوان بيا سر وښوره ويې او ولاړی، زيد ته په کټلو وايم: هله پورته شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی پاتی کیږي ځان سره وایم ضعف یی نه وي کړي؟ اوږه یی ښوروم او ناری ورته وهم: زید ښه یې؟ خبری وکړه.
سر یي زما پر اوږې سم کړ او لاس یي راته کلک ونیوه،پوه شوم چي ضعف یي ندي کړي خو که همداسي کینو حتما ضعف کوي کرار وایم: بیا یی نه وایم سمده اوس نو پورته شه چی لاړ شو.

خپل سر پورته کوی او په ځیر ځیر راته ګوری چې زه په تلوار وایم: په قران که نور ورته ووایم اوس پاسیږه(مطلب د نه ویل همغه ورسندار لفظ..)

زید خپل سپین وچې شونډی وخوځه ول او کرار یې وویل: وعده کوی چې نور نه وایې؟ په تاور سر خوځه وم او وایم: وعده ده.

پاسیږم او زید د لاس څخه نیسم په سل زور او زحمت باندی پاسیږی، لاس یې په دسمال کلک تړم، او کرار د زینو خواته زم د شا له دروازی وځو ترځو فرشته خاله زید په داسې حال ونګوری، د رضوان د موټر خواته روانیږو شکر فرشته خاله خبره نشوه.

رضوان موټر کې ناست وو د شا دروازه خلاصه وم او زید بیا خپله کینم چې رضوان مخ راګرځه ویې او وایې: زید وروړمې قربان دی شم ښه یې؟ د کمزورتیا احیاسا خو نه کوی؟
زید- ښه یم رضوان حرکت وکړه.

رضوان موبایل راخلې او یو چاته زنګ وهې او وایې: ستانکزی ته ووایه رضوان د زید سره راځې لاس یې ډیر پری شوی ..... هو ځو دقو کې در رسیږو.

خپل پام د رضوان څخه اخلم او زید ته ګورم، لاس مې ورنه کلک نیولې خو تراوسه وینه بند کیږی نه، هغه خپل سر د موټګر په سیټ تکیه کړی او سترګې پټې دی. کرار ورته وایم: زید دلته کیږده سر دی (او خپل اوږی ته اشاره کوم څو دقې بی خبری راګوری بیا سر ښکته کوی او زما پر اوږه یې کیږدی، تر شفخانی یو هم خبری نه کو، فکرونو کې ډوبه کیږم، ولې تر دی حده په غوسه شو؟ بیچاره زید د کچ پشان سپین شوی شونډی یې وچ کلکې شویچ لږ وینه خو یې له لاسه ورنکړه، شفخانې ته رسیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو کوټې خواته ځو زموږ د داخلیدو سره سم ډاکټر پاسیدو او د رضوان خواته راغلو زه زید د کټ خواته ورم، زید مې په کټ وځمله وو چې ډاکټر وویل: سلام خیرت خو دی؟

رضوان غټ نفس اخلي او وایي: خپله خو یې ګوری د لاس ښځه یې ډیره وینه تللی ده.

زه په خلاصه خوله دوی دواړو ته مې غوږ نیولی؟؟؟ (هغه ځکه چې دا ناول فارسی دی او ملګرو ډاکټر او رضوان پښتو خبری کوی خو موږ ټول پښتو ژباړلی کنه فکر وکړی فارسی ژبه کی ناساپه پښتو..!؟) ډاکټر د رضوان په خبرو سر وخوځه وو او د زید د لاس په لیدو شو، او بیا په افسوس یې وویل: هلکه ډیر دی ژور وهلې!

ډاکټر یو سیروم د زید په لاس کې وهې او شروع کوی د هغه د لاس په پانسمان کولو باندی، باید داسې ووایم د هغه د لاس په ګنډلو باندی، تل د داسی ضحنو په لیدو مې حال خراب کیدو مخ ګرځه وم او د رضوان خواته ځم وایم: ځومره ښایسته دی پښتو خبری کول له کوم ځای دی پښتو زده کړی؟

رضوان د زید ښځه نظر اخلي او ماته په خندا وایي: د پلار لخوا پښتانه یو...!؟ زما پلار دوه قوم ښځه دی مطلب زما د پلار مور تاجیکه او پلار یې پښتون وو.

په حیرت باندی ورګورم نو ولې زه تراوسه نه وم پوه شوی؟ زما د حیرت به لید رضوان خاندی او وایې: زما د نیکه د وفات وروسته زموږ کورني کې په پښتو باندی خبری کول کرار کرار ورک شو، زما پلار زما انا یعنی خپل مور ډیره وربادی ګرانه وه نوو ځکه خپل د مور لهجه کوی البته پښتو زموږ ټول کورنی زده ده، خو کور کی ټول فارسی خبری کو.

زید خواته اشاره کوم او وایم: هغه هم پښتو زده؟
رضوان کرار خاندی او وایي: زموږ ټولو مینځ کې زید ښایسته پښتو لهجه کوی سم د اصل پښتانو رقم.

د رضوان د خبرو وروسته ځان سره وایم: ښه نو ښه دا د ښایست سر چینه چې د دوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورني کيده دا اصل کې د دوی د نيکه څخه ورته پاتې! خپله رحيم کاکا پدی عمر باندی تراوسه د ښايست نښې نښانې په څهره کې معلوميږی، نو مطلب ويلی شو دا د پښتون د قوم ذاتي ښايست دی اوس چې بل قوم هم يوځای شوی دوه متفاوت نسلونه خرابات يې کړی" ههههه بخښه کوی خو د رښتيا هم خرابات دی"

د رضوان غږ زه د فکرونو څخه وويستم: ته پښتو خبری کولی شی؟
يغما- ای داسی کم او زيات خبری کولې شم.
د ډاکټر په غږ زموږ خبری خلاصيږی: زيد خانه اوس سنګه يې؟

زيد په خندا او سر ښوره ولو، ځواب ورکوی، د زيد لاس څلور کوکه خوړلی دی، يو ساعت شفخانه کې وو ترڅو د زيد د لاس سيروم خلاص شې رضوان لاړو او جوس يې ورته راوړو خو هغه ونخوړو، بيخی خبری نکول لکه چې ګونګې شوې وو؟ رضوان د زيد اوږه ونيول او تر موټره يې ويوړو بيا موږ شاته څوکې مې کيناستو

او رضوان موټر وانې کول په کراره غږ رضوان ته وايم: رضوان فرشتې خاله ته څه ووايو؟
رضوان- نه پوهيږم ولای مجبور ستا کوټې ته ځو کنه ادی داسی وګوری فشار يې آسمان ته پورته کيږی، داسی د جنازی په شان.
يغما- اممم شه خبره کوی.

جوس د زيد خولې ته نږدی کوم او وايم: واخله لږ وڅکه.
بيا هم هيس يې ونه ويل چنارګل ليونی ژبه خو دی نده پری کړی چې خبری نکوی؟ بيا جوس خولې ته يې نږدی کوم او وايم: ستونې دی وچ شوی لږ وڅکه.

د لږ کتو وروسته سر ښکته کوی او ټول جوس نوش جان کوی، رضوان د موټر د هينداری څخه زيد ته کتل او ويې ويل: زيد ولې خبری نکوی؟ څه شوی؟ يا چا درته څه ويلې؟ وروړمې؟
زيد په وچ غږ وويل: نه ستړی يم.

زيد دباندی په کتو و چې پر اوږه يې وهم او وايم: زيد؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر يې زما خوا راوګرځه وو او ويې ويل: ها؟
يغما- يو شئ په پښتو ژبه ووايه.
په بی حوصله انداز وايې: حوصله نلرم.
يغما- رضوان ته ورته ووايه.

رضوان خاندی او په شيطنت باندی وايې: زيد جانه يو ترنم خو وکړه.
زيد لږ چپ پاتې کيږي.چې زه په عاجزی سره وايم: هيله کوم..

زيدڅو دقيقې زما سترګوته کتل او په چټکی سره يې سر وا ړولو او بهر ته ګوري..!
لږ چپ کيږي او خپل مری تازه کوي او وايي:

ربه داسې ليونې شوم
په يو خيال باندې ميېن شوم
زه ډوبيږم سمندر کې
په يو لعل باندې ميېن شوم!!

خوله مې خلاصه پاتې وه احمق څه يو ښايسته غږ لري! د ځان سره وايم خدايه! ډير بې انصافه يې يوه بنده ته دې هر څه ورکوې او نور له هر څه محروم کوی!

د رضوان غږ مې واوريد چې ويې ويل: څنګه وه يوسفه زمزمه؟ ؟
يغما- ډېر ښايسته وه ..!
زيد ته مې پام ور اوړي چې ګورم په خيالونو کې ډوب دی اوسترې هم دی.
تر وادنی پورې زموږ يو بل سره خبرې نه کيږي.د زيد غږ مې همداسې په غوږونو کې مې پاتې و او ګڼيدو.! نه پوهيږم څه وخت کورته ورسيدو رضوان موټر يو څه لرې ودرولو او ويې ويل:

رضوان- يوسفه ته زيد درسره بوځه زه مور خواته ځم او بيا د خوراکي موادو سره درځم تاسو هم د باغ له لوري لاړ شی!
زيد ته مې مخ کړ ومې ويل: تللی شی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر خوروي او حرکت کوی زه زید پسي وم نه پوهیږم سنګه وغورځېده هیڅ پوهه نشوم ورمنډه مي کړه او ومي ویل: خاوری د په رنګ شه زید خو انسان غوندي ووایه چي نشم تلی ولی د څوارلس کلنو انجونو غوندي ناز کوی غټ سړی یی نور بوډا کیږي او نازونه د نه خلاصیږی! لاس یی ګورم ښه وه ژوبل شوي نه وه.
ژوبل شوي خو به نه یی؟

دا چنارګل راته ولی داسی ګوری؟ کرار وایې: نه.

په زحمت یی پورته کوم ښه و کوټه باغ ته نژدی وه دروازه خلاصوم او خوني ته دننه کیږم ښه وه خونه مي منظمه وه تخت د زید لپاره خالي کوم او د تخت په سر پری وځی او د ښي لاس سنګل په سترګو ایږدی چې زه وایم: سر خو دی ګرځي نه؟
سر ښکته او پورته کوي چې بیا وایم: ویده نشی درته سوپ پخوم هغه وخوره او بیا ویده شه.

د پخلنځي په لور روانیږم ښه وو یخچال کي بعضی شیان ول. وروسته له شل دقیقو سوپ تیاریږي پتنوس اخلم او خوني ته دننه کیږم او وایم: ویده یی؟
زید- نه
یغما- ښه ده.
د تخت په سر کینم او پتنوس د زید مخ ته کیدم او وایم: وخوره
په ځای کی کیني او پتنوس په لور ګوری چې بیا وایم: خوړلی یی شی؟

زما په خبره زید خپل سر د نه په معنا ښوره وی، تازه مي فکر کیږي چي ښي لاس یی ژوبل کړی پتنوس د میز په سر کیدم او لوښي لاس کي اخلم د زید په لوري ځم او تر څنګ یی کینم او وایم: حال دی سنګه ده؟؟
په ارامي سره وایي: ښه یم.

د سوپ قاشقه یی خولی ته وړاندی کوم: هه واخله.
د ماشومانو په څیر یی خوله خلاصوله او سوپ یی خوړه
خندا مي راغله او وایم: زید بیخي د ماشومانو په څیر یی هسی دی قد اوږد شوی ولاا..
زید ورځي پورته کوي او وایي: سنګه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هسی ډوډی د وخوره.
زید د سوپ د خوړولو وروسته ویده کیږی.

***

د باغ په لور ځم څو ورځي شوي وي چي صحي او پوره اصلاح مي نه وه کړی کار مي تقریباً دری ساعته ونیول،زړه کي مي تیریږي چي زید به ویخ شوي نه وی؟ کار پریږدم او د کوټې په لور ځم کرار دننه کیږم چي ویخ نشی،د خونی دروازه کراره خلاصوم ګورم چي لا ویده دی،لستوني یی بډ وهلی وو،کیڼ لاس یی د سر لاندي او ښي لاس یی په خپو ایښي وو،د کیڼ لاس څنګل ته یی متوجه کیږم شکاری شوي وو لکه دپیشو د پنجو شکاری.

ور د زید خواته ځم او کرار خپل لاس د هغه په څنګل کښه وم چې د زید تندی تروش کیږی، زما فکر هغه ته ندی او د هغه خوږ لاس ته ګورم، ضرور کله چي غورځیدلی داسي شوی رواني تل ځان ته زیان رسوی د زید کټ ته نږدی په څوکې کینم. او د ملت عشق کتاب په ویلو بوختیږم د وخت د تیریدو په فکر کی نه وم
د دروازی غږ د دی سبب شو چې نظر د کتاب څخه واخلم، رضوان کرار وویل:

رضوان- یوسفه یی؟؟
د دهلیز په لور ځم او وایم: هو یمه راشه
رضوان دننه راځی او ورسره خوراکي مواد او ځیګر یی راوړي ول کرار یې وویل: زید سنګه ده؟
یغما- بد ندی ویده شوي.
په فکر کی ډوب شو او کرار یې وویل: ډیر وخت شوي وو چي داسي نه لیونتوب یې نه کو.

په حیرنتیا سره وایم: یعني مخکی هم داسي شوی وه؟
رضوان- زید په نورماله توګه بنه ندی کله چي غوسه کیږي نو داسی کیږی کنترول له لاسه ورکوی خو ډیر وخت شوي وه چي داسي غوسه شوي نه وه، اخر ځل یی پنځه کاله مخکی وو هغه هم د مریم د جرګی له امله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریباً یو ساعت مو د زید اړوند خبري وکړي رضوان زید ته اندیښمن وه...
رضوان- یوسفه زه باید لاړ شم پلار می زنګ وهلی وو باید شرکت ته ځان ورسوم!
ته خو زید ته متوجه یی نو؟!
سر مي ښکته پورته کوم او په اطمینان سره وایم زړه: زړه دی بیغمه وروړ جانه!
رضوان مننه کوي او ځی..

د کوټې په لور ځم چیرته چي اوس زید ځان ته ځای خوښ کړی، ګورم چي ویخ شوي او که نه! دروازه ورو خلاصوم اه سومره دروند خوب ته تللی کم او زیات دری نیم ساعته شول! نه چي څه پری شوي وی! ورو یی څنګ ته ورځم او ورته غږ کوم:
زید...!

ویخ نشو او بیا ځلي غږ کوم: زید پاخیږه باید یو څه وخوری!

ددی خوب سنګه دروند ده بیا غږ کوم:زید (په لاس یی خوروم سترګی یی خلاصوي او زه وایم: ویخ شوی؟
سترګی څبیخی او پورته کیږی
یغما- لاس خو به دي درد نکوی؟
زید- نه ښه دی.
یغما- بوږی خوری؟
زید- وږي نه یم.

د پخلنځي په لور ځم ځیګر مي ورته پوخ کړ یو ګیلاس د منی اوبه چي مخکي مي ورته خکلی وی په پتنوس کي مي کیښودل او د خوني په لور مي روانیږم، زید اوس هم د تخت په سر ناست وو او بهر یی کتل زما شتون ته یی فکر شو او ویې ویل: وادي نه وریدل ومي ویل وږي شوي نه یم.

ما پتنوس د هغه څنګ ته په میز کیښوده، او ومې ویل: رضوان ویل، چي باېد وخوری، چې رنګ دی بېړته خپل ځاي ته راشي.هغه بېچاره،درته په اندېښمن دی!
په رشخند وایې:فقط رضوان زما په اړه اندیښمن دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- که خاله هم تاسو په دی حالت کې ووینې،هغه به هم اندیښمنه شي!
زید- او ته څنګه؟ یواځی رضوان او خپلې خاله په خاطر زما خدمت کوئ هوم؟

زه د هغه څنګ ته کېناستم، دسترخوان خپلو پښو باندې هوار کړم، ډوډۍ او کړايي ورته مخکی کېدم او وايم: زيد ته ښه يې؟ ته ولې د ماشومانو په څېر خبرې کوئ، معلومداره ده چې په اندیښنه کې يم!

ګوله راخلم او د هغه د خولې خواته يې وړم او وايم:واخله وخوره شيې ته باېد کور ته لاړ شې چې خاله به حتماً اندیښمنه وي! ستا پدی جنازی شکل رنګ بیچاره خاله باندی د زړه حمله راځې که و دی ګوری.

د څو ثانيو وروسته زما نيولې ګوله خوله کې کوی، او زه پرلپسی څو ګولې ورکوم او زيد زما په ليدلو کې غرق دی! نه پوهيږم ولې دا ليونی داسی راګوری؟! بيخی سترګی پټه وی لا نه.داسی نه چې زما دی وژلو پلان جوړوی..!؟

ځان سره وايم: وای وژل هغه هم د زيد د لاسه څومره به دردونکي وي! خدايه، ما سره مرسته وکړئ، خدايه، زه يو نيمګړی خوبونه لرم! په دی سوچ مې خندل، لېونی دومره ظالم نه دی، وګوره بې وزله، خپله د جسد په څېر شوی! خواږه يې پای ته رسيږي،د منو جوس ورته ورکړم،چې هغه يې په يو ساه وڅکل!

د ژبی لاندی يو شئ وايي خو زه يې نه آورم! دسترخوان په پتنوس کې کيدم،او د پخلنځي په لور ځم، ځان سره وايم: پخدای دا هلک پاک ليونی شوئ،افسوس په دی ځوانیخپل ځانته چای کيدم، چټل (مردار)(ناولی)لوښي منځم،او پخلنځي راپاک کوم، اوبه جوش شوي او د هيل داره چای چمتو کوم،له پيالي سره زيد پسی لاړه شم په صوفه کې ورته مخامخ کېنم، تر څو چای دم شي.

زيد- ولې هلته ناسته يې دلته راشه زه هم چای څکم.
يغما- چای ستا لپاره ښه نه دی،چې ټوله انرژي به درته وسوځوي!
زه خپله پياله ډک کړم او يو څه وڅښم،
زيد- فقط زما قصه کې يې راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته يې څه پريده چې مړ شي رواني چنار ګل، په دی حال کې، زه په شيطانت وايم،

يغما- زيد خان شرط لرم!
زيد په حيرانتيا ماته ګوري او وايي: ووايه!
خپل ستونی صاف کوم او په مظلومانه ورته وايم: ته ما ته زمزمه کوئ؟
هغه هم په حيرانی راګوري او وايي:نه په بدل کې راته بيا څه رسيږي!
چای ته اشاره کوم او وايم: هيل داره چای چې په خپلو جادويی لاسونو،همممم
څومره خوندور دی، چې مه کوه پوښتنه!
:#شهاب
زيد ورو وخندل او ويې ويل: سمه ده، لومړی ته راشه دلته کينه!
خپل څنګ ته اشاره کوئ زه د بريا په موسکا سره پاځيږم،
ترموز او پياله ويسم او ميږ په سر يی کيدم او وايم:صبر چې پياله درته راوړم.
لا قدم مې هم نه وو اينبی، چې زما لاس کش کړ ،او په څنګ کې وغورځيدم...

يغما- اې د چرګ سره، بيا څه وشو؟څم چې پياله درته راوړم، ترموز په سر خو نه څکل کيږي او يا که ته يې څکی؟؟

زيد زما پياله اخلی او يو غړپ کوی او وايي: ضرور نه دی همدا يو دانه هم بسنه کوي،بي له هغه هم په لاس کې نشم نيولي.

پياله زما طرف ته نيسی.چې په حرانتيا ورته ګورم او وايم: سومره ته بی سترګو بی حيا يی زه د چا په خوله وهل شوی پيالې څخه چای نه څکم.

زما پدی خبره زيد بيا د غوسی څخه سور کيږی، او زه وويردم چې هسی نه داځل د پيالې لځايه زما مغزی رامات نکړی، زيد کرار وويل: يعنی زما په خوله وهلو ستا پياله مرداره شوه؟

تلوار کوم ددی څخه مخکې چې ليونی شې پياله يی د لاس څخه اخلم او څکم يې او وايم:
نه ولې مردار شې توکې مې کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په کار او خبرو زید بواځې وخندل خو څه يې ونه ويل چې ما ورته وويل: ښه اوس زمزمه وکړه البته پښتو سندره!
زید منتظر راګوری چې زه وایم: داسي مه راګوره تا خپله وويل زمزمه کوی.
زید خپل سر خوځه ويې او يو ژوره ساه اخلې او وايې:

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما وه
د زړه قراره راشه مهربانه زما

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

جانانه راشه په خندا شه
جانانه راشه په خندا شه

توله وفاشه چي پوره مې شي سوالونه وه جانانه زما
وه زړه قرار راشه مهربانه زما

جانانه ستا په جدايي کي
لکه مجنون سربه زنګون ژړا کومه وه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

داسي په غږ کې ډوبه شوي وم هيڅ پوه نشوم څه وخت سندره خلاصه شوه، ولی دومره غږ کی درد وه؟ داسي سندره ویلی چې انسان فکر ورته وکړي غږ يی د حنجره څخه نه بلکي د زړه څخه راوځې، زید په زير زير ماته کتل خپل ځانته راغلم او چک چکې مې ورته ووهل او ومې ویل: واه واه خدای ته وګوره دا غږ دی پټولو دي هوم !

خپل سر لاندی اچوي هيڅ نه وايي، نيو هېښ‌م دي ورځو کي په کوم دليل باندی دومره پریشانه خاموش دي!؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرار ورته وایم: زید کوم مشکل لري ماتي ووايه لکه يو دوست، اصلا ته ولې هغه خبرى سره دومره ماته غوسه شوي؟وګوره په غوسه کیدو هیڅ شی نه جوړ کيږي
کولی شوردواړه لکه دوه عاقله او پوه نفرانو پشان يو بل سره خبري وکړو يا رضوان ته ووايه دا رقم حرکات دي بی دليله نه دي!

مخکي لدی چې زيد جواب راکړي زما د تلفن غږ پورته شوو...؟

ای خاوري دي په سر شه، بی وخته مزاحم ، لږ پاتی وه د زيد نه خبري اوباسم !
شميره می وليدله وډاره شوم خو اول ځل په شان نه..! شميري ته می کتل دوه لارو کي پاتي شوم جواب ورکم يا نه ؟

زيد جدی وويل: څوک دی ؟
زړه نا زړه می ورته وويل: سليم
زما په خبره په لوړ غږ يې وويل: بلندګو وهه(لاوډسپيکر)

څو دقي حيران پريشان ودريدمه او بيا مي لوډسپيکر ووهه جواب مي ورکړو.
سليم- يغما جانی اوري ګراني؟ بنه يی؟ هغه بل واری زما خبري خلاصی شوي نه وي، ولی دی بند که مبايل؟
تيزه می ورته وويل: څه وايي؟ څه غواړی؟

سليم- دومره رانه بيزاره يی؟
يغما- وخت نلرم بند کوم.
تيز وايي: راځه منطقي فکر وکړو خيرده زما خبروته سم غوږ ونيسه.
يغما- اورم.
سليم- تر آخر عمره پوری همداسی غواړي ژوند وکړي؟ ديته فکر دی کری که يو ورځ درباندي هغوی پوی شي څه به وايي درته؟ فکر کوي تابه قبوله کړي؟ يا به لکه يو بې ارزښته شي پشان د باندي به دی واچوی؟ ؟

د سليم خبري لکه تيرو پشان زما په زړه او روح لړيدی،خو هغه نه خاموشه کيدو او ويل يې: آيا فکر دی کړی هغه فلم هلک(مطلب زيد) نيو هيږی ته جلی يی ؟؟باور وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ځانونه ناکاره اچولی ته څه کوم فکر ورته کوي ډیر تیز، هوښیار دي......
لږ چوپتیا نه روسته ادامه ورکوي:مانه غفلت وشو سمده قبوله می ده ! خو بیا هم پوهیږي آخره عمري پوري درته انتظار کوم! مینه می یوه ورځ دوه ورځي نده ! لس کاله کیږي په تمه دي یم یغما لس کاله پوهیږي ته نپوهیدی زما میئنه دی درک کولی نشوه کوچني وی بی پروا وي سمده زما او ستا د عمر ډیر توپیر دی خو باور وکه بغیر له تا زه نشم کولی ژوند....

هره شپه به یوازي ستا دی لیدلو په آرامان کورته درتلم یوازي په دي آرامان ستا غږ واورم د لري نه پام مي درته وه ترڅو مور می درد درنکړی خو بیا هم غافله شوم بیا می هم خپله سزا تر یو حده ولیده،غرور می مات شوو کله می هغه شان ولیدی (یعنی هلک)فکر کوي ماته اسانه وه؟

سلیم خاموشه کیږی او څومره پدی ورځو کي ما د خاموشي د کلمې څخه بد راغلی!؟ د لږ چوپتیا وروسته سلیم بیا وایې: که ته یې ومني او زما سره راشي لري ځای ته ځوو ،یواځي ته او زه ، ته کولی شي تحصیلاتو ته دي ادامه هم ورکړي...

زید موبایل رانه واخیستو او په غوسه یی ورته وویل: سلیم یی؟ هر څوک چې یی! تا بد کړي چي غافل شوي وي. اوس هم ناوخته ده یغما دلته خوشحاله ده نور ونه وګورم ورته مزاحمت وکړی پوی شوی؟!(پوی شوی خبره په غوسه ناکه او لوړ غږ وایېک چې د سلیم غږ هم پورته کیږی: تا پوری هیس اړه نلري ځان څخه د شلمبو مچ مه جوړه وه، یغما ځانته کورني لري، کوم خیالونه په سر لري وباسه دا فکر مه کوه چي پیسه دار یې او د خلکو په قول باندي جذابه او ښکلی یی کولی شی یغما دي خپله کړي؟(سلیم خاندی او وایې:

سلیم- ګوره؟ یغما لکه نورو انجونو پیسی پرسته، او بت پرسته نده حتا درته ګوري هم نه زړه دی بیغمه کړه د فلم هلکه..(سلیم خاندی او بیا وایې: ماتیږي لکه ښیښه ماتیږي هغه وخت بیا نه جوړیږي؟ اوس هم وخت شته زړه یغما ته مه ورکوه لکه نوم پشان یغما کې ډوب کیږي...

د سلیم په خبرو خوله مي د حیرت څخه خلاصه پاتی شوه،دا لیونی احمق څه وایي؟ ؟ دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبري زيد پوري څه آره لري؟ په آرامه کيناستلم مي بنه ونه بلل او موبايل مې د زيد د لاس څخه واخيست او ومي ويل: روسته خبري کوو.

په زړه کې وايم خاوري دي په رنگ شه سليم خير خو دی راونرسيدو يواځي شر او جنجالونه دی رارسيږی، داسی وايي لکه چې زيد هم دده منحوس پشان دی،داسي خبري ورته کوي احمق! موبايل بند کوم زيد خواته گورم رنگ يې سور شوی، خپل زخمي لاس ته زور ورکوی، داسي کلک زور ورکوي چې سپين لاسونه يې په سور رنگ بدليږي، او همداسی ادامه ورکوله حتما د زخم کوکونه يې شکيدل..؟!

خپل په يو لاس د زيد لاس نيسم او کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: زيد هغه سليم...(د زيد په نارو او چغو خوله مې بنده شوله په غوسه وايې: نوم يې مه اخله !!

د هغه په داسې چغو حيرانه پاتی شوم،رضوان هم نشته اوس څنګه وکړم!؟ کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: سمده نه يې اخلم آرامه اوسه.
په دواړو لاسونو د هغه لاس نيسم کوښښ کوم گوتي ورته خلاصی کړم چيرته خلاصيږي هغه گوتي داسي کلکي نيولی دی، کرار ورته وايم: گوره هغه بد کړي ته يی جدی مه نيسه هغه فکر کوي هر څوک ليونی هغه په شان دي سمده آرامه اوسه !

بيا هم خپل لاس ته زور ورکوي لکه کوڼ چې وي او زما خبري نه آوری، دا ځلی که وينه ورڅخه لاړشې ژوندي نه پاتی کيږي زما زوروبه بی گټي وه اخير ورته په غوسه وايم: پخدای زيده دا ځل لاس دی وينه وکړی، کور پريږدم او ځم! ماشوم خوو نه يی غټ سړی يی ولی ضد کوي!

نيوهيږم ولی داخبره مې ژبه ته راغله فکر می وکړو شايد لږ ورته ارزښت ولرم !
زما په خبرو د هغه د لاس زور کم شوو آرامه يی لاس خلاص کړ، بانسمان کي وينه ليدل کيده بايد ورته بدله کړم، به غوسه ورته وايم: کله چې مريض يی ، رواني يی ولی داکتر ته نه ځی..؟

په الماری کي می پانسمان درلود، الماری څخه پانسمان راخلم او رواني خواته راوانيږم،په غوسه باندی لاس ځان خواته راکش کوم او وايم: لاس دی راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید حیران راته ګوري، نه پوهیږم ولې زه دومره غوسه شوې وم؟ زخم مې ورنه د سر نه پانسمان کړو خپل د لاس ځنګله یې هم زخمې کړی وه، په غوسه ورته وایم: ګوره دا هم زخمې شوی تا سره تل باید یو ځوک وي تر ځو ستا څخه ساتنه وکړي.؟

هیڅ نه وایي یواځې لکه ګونګيانو راګوري،مرحم (بت نوت د ملحم نامه وه) د بیک څخه راخلم د زید چپ لاس په احتیاط باندی نیسم او هغه ځایونه چې زخمې شوي ورته غوړه وم

زید- له ماغوسه یی ؟
جواب نه ورکوم چې هغه بیا وایې: یغما ؟
خپل د په اوریدو تندی مې تروش کیږی او وایم: یوسف یم.
زید- هغه ته(مطلب سلیم ته) یغما یی ماته یوسف یی هان ؟

د زید پدی خبره ځان سره وایم: توبه خدایه دی د ربښتیا لیونی شوی سلیم ربښتیا وایی باید د دې ځایه لاړه شم؟! کرار ورته وایم: لاړشه نور خپل کوټې ته هوا تیاره شوي.

زما په خبره زید په ریشخند خاندی او وایې:ځم.... ځم ....
دا خبره کوی او زما د موبایل خواته ځې زما موبایل خپل جیب کی اچوی؟ په حیرت ورته ګورم زما تلفن سره څه کار لري؟ ورپسی غږ کوم او وایم: اووی زما مبایل چیرته وړي؟

په همغه مسخره لهجه وایي: ځنګه بیا دی زړه دی هغه بدقواره بدرنګ سره خبري وکړي؟

د زید پدی خبره په حیرت ورګوم! دا اوس څه وایی؟ بد قواره بدرنګ؟ سلیم ته توهین کوي؟ اصلا سلیم مهم نده ولی یو انسان ته باید توهین وکړي! خپله ښایسته دی داسي خو نه کیږی چې ټول دی ښایسته وي؟ دی شایسته دی ځانته دی حق نلری نورو ته سپکاوی وکړی، په څه شي مغروره دی ؟ خپل په قواری یا پیسو باندی؟
سلیم خبري مې مغزو کی پورته ښکته کیږی، زید حق نلري یو چاته سپکاوی وکړي په لوړ غږ ورته وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- بد قواره؟ په کوم ځای دی نازیږي زیده ؟ لوړ قد باندي؟یا تورو سترګو؟ یا قلمي پوزه ؟یا سپین والي باندي؟یا ثروت باندي؟ په کومو یو یې داسې مغرور یی؟ که دا ښایست ستا قیمت ویې نو په یوه روپی لا نه ارزي..

زید په تروش تندي او ترلی وریځو راته ګوري، څوک یی په قیصه کیدی زه هیڅ ورته نه د ده څخه ځان ورک شوي او زما په سر بورته شو بووو...

زید- بده دربانديِ ولړیده؟ یا شاید...
د زید خبره و رپری کوم او وایم: زما موبایل راکړه ستا ندی رضوان راکړي.
زید خاندی او وایي: زه په یوه روپی نه ارزم ؟هغه ارزي؟ نو خبره شه ډیر خلک شته چې زما عبادت کوی د ډیر مینې څخه...

د زید پدی خبره په پسخند ورته وایم: پو هیری ولی؟ ځکه کره (معیار) د عبادت یی ستا ښیره(ښایست) ده یا هم ستا شتمنی چی دواړه یی د وخت په تیریدو له منځه ځیر خو اصل مینه او عبادت باید ددی ځای څخه ویې(خپل زړه ته اشاره کوم.)

زما د خبرو خلاصیدو وروسته زید موبایل زما خوا ته راچوی اوخپله ځی،بیا کوم لیونتوب ونکړي؟ خپل جواب خپله ورکوم ماته یې څه؟ که د عصابو تکلیف لري علی اباد ته دی لاړشی وی....

کوټه منظمه کوم او ویده کیږم،یوه هفته کیږي زید می لیدلی ندی رضوان سره هم سمي خبري نکوم،سلیم خبرو ته می فکر کوه رښتیا وایی آخره پوري نکیږیګ دا راز پټ وساتم. ژوره ساه می واخیسته داسي فکرونه له ذهن نه باسم،رضوان سره باید خبري وکړم نکیږی یو دم لارشم !

کالی می بدل کوم وېښتانو باندي لاس وهم وېښتیان مې اوس لړ رسیدلی د ستمال سر څخه راتاو کوم او د مانی خواته ځم، نن شپه ترور مریم هم راغلی ده ځکه رحیم کاکا د تاشکند څخه بیرته راغلی وه،خدای وکړي زید د بیچاره مریم سره سمي خبري وکړي! زړه نا زړه دهلیز ته ځم او وایم: سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

تول په خندا جواب راکوي ځم د رحیم کاکا ته لاس ورکوم جوړ پخیر ورسره کوم او وایم:
پخیر راغلی کاکا جانه ...
رحیم کاکا- ژوندي اوسي یوسف جانه څنګه یی ؟
یغما- مننه کوم کاکا جانه ستاسو د برکت ښه یم تاسو څنګه یاست ؟

رحیم کاکا- ژوندی اوسي زویه.

د مریم مور دي فرشته ترور څنګ کې ناسته وه هغې ته هم وایم: سلام ترور جانی
زما په غږ هغې په مسکا راوکتل او ویې ویل: علیکم سلام ښه یم زویه ته څنګه یی
یغما- مننه ښه یم!

خبري می وسره بندي کړي مریم خواته ورغلم د آسما سره په کیسه کولو لګیا وه زما په
لیدو اسما وویل:سلام یوسف لالا
یغما- علیکم السلام
مریم- سلام وروره ښه یی؟
یغما- علیکم خورې مننه ښه یم ته څنګه یی؟
مریم- مننه

هغوی یواځې پرېږدم او د یو کوچ په سر کېنم، دا مریم څومره ښکلی شوی ورځ په
ورځ ښکلی کیږی په ریښتیا چې ښکلی او با حیا نجلی ده افسوس یی!!(ګران وجدان مې
بحث ته داخل کیږی!یغما چاته بی انصاف وایی؟؛ لکه چې خپله ډیره با انصافه یی!!انو
سلیم څه؟! هغه هم 10 کاله ستا انتظار وکړ نو د هغی فرق له مریم سره په څه شو!؟ خپل
وجدان ته وایم:ډیر فرق لری مریم مینه ده او زید هم پوهیږي او بل څکه چې زما له
جنس نه ده زړه می ورته سوځیږی...

مګر زه د سلیم په مینه باور نلرم او د مریم په څېړ په پیسو هم نه یم مینه !اووو څان ته
دې په دی خبرو دوکه مه ورکوه دواړه په یوه کښتی کې یی نشی کولی هر وقت چې
وغواړی زید قضاوت کړی که داسی وی اول دې څان محاکمه کړه وروسته هغه !!ولی
می دی خبری ته فکر نه وه شوې چې مینه په زوره نه کېږي زه لا خپل د وجدان او فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره په جنجال وم چې د رضوان غږ پر خود کړم:!)

رضوان- سلام یوسف خانه.
یغما- علیکم السلام
رضوان: چیرته ورک وی؟
یغما- همدی خوا کې یو.

رضوان راځی او زما څنګ ته کیني چې ورته وایم: زید څنګه ده؟
رضوان- ښه ندی بهانې کوی خدای دې وکړی چی نن شپه بیا ګلان ونه کړي.
ډوډی تیاریږی خو زید تر اوسه کور ته ندی راغلی،په ارامی ډوډی خوړل کیږی میز
تول کیږی او د چای تیاری نیول کیږی،رحیم کاکا شیرنې او ځینې ډالی له تاشکند نه
راوړی وی د چای د څښلو وخت کی وو چې زید راغی او ټولو ته یی سلام ورکړه
رحیم کاکا ته غیږه ورکړه او یو سه یې وویل چې خبریما وا نه وریدل..

ترور د زید په لیدلو خوشحاله کیږی او ښکل کوی یی،د زید او رضوان بختوري ده ټول
خلک ترور لری او زه هم ترور لرم دا ترور چیری او زما ترور چیری...! بیا هم د
ترور د نوم په راوړلو می د زړه داغ تازه شو زید د مریم خوا ته ولاړ او سلام یی وکړ

چې زه رضوان ته وایم: رضوان د مریم پلار څه کار کوې؟
رضوان- معماری شرکت لری.
چنارګل زموږ خواته راغی او زما او د رضوان تر منځ کېناست .رضوان په اعتراضی
ډول وویل: اووو سړیه نور ځای قحط وه چې راغلی دلته کښېناستې؟
زید- خوند یی په همدی دی کنه یوسف خانه؟

هیڅ می ونه ویل او واټن مې زیات کړو، ټول بوخت ول او زه هم د مریم په لیدلو بوخته
وم ولی دا نجلی دومره مینه ده؟ولی د زید په لیدلو هرڅه له یاده وباسی؟
خپل موقیعت له یاده وباسی خلک هیروی؟! یعنی مینه داسی یو څه ده؟ په رښتیا مریم
زید لکه بت عبادت کوی ؟

د زید په غږ د هغه خواته ګورم:د بت عبادت لیدل لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید پدی خبره ورته وایم: کاش چی ستا پر ځای یی خدای عبادت کوه هرومرو کرامت ته رسیدله..
زما په خبری زید خاندی او وايې: ولی دی دومره زړه ډک دی؟
یغما- تاته اړه نلری.
زید- د سړی پشان غږیږه حوصله نلرم.
بغیر له ځواب ورکولو پورته کیږم او رضوان ته وایم: یو څو دقیقی راشه کار لرم درسره.

رضوان پورته کیږی او زید راته بد بد ګوری د چمن په لور ځم او په چوکی کېنم
او وایم: رضوان زه باید لاړه شم؟
په حیرانتیا وایی: چیرته؟
یغما- دنده مې پیدا کړیی
رضوان- تنخا (معاش) دی کم دی ډیروم یی درته! نور ووایه؟!

یغما- نه ستونزه دا نده هلته مې یو خپلوان دې.
رضوان- یوسف ټوکی کوی؟
یوسف- نه جدی یم یواځې می غوښتل ته خبر اوسی.
رضوان- چا درته څه ویلې؟
یغما- نه ولی راته څوک څه ووایی!
رضوان- تللی نشی.

رضوان دا خبره وکړل او مخکی له دی چی زه ځواب ورکړم د دهلیز ته لاړو، زه ورپسی ورځم د زید ترخنګ کینی زید یی غوږ کی کوم څه وایی او رضوان یی لنډ ځواب ورکوی، د رضوان ترخنګ کینم او کرا وایم: ماشوم کیږه مه ولی په غوسه یی؟

رضوان ځواب نه راکوی وروسته له لږ کیناستلو پورته کیږم او خپل د کوټې په لور ځم،دوا می خورم حالت می دی ورځو کی ښه ندی! شپه ښه تیریږی د سهار لمونځ کوم او د بڼ (باغ) په لور ځم، په مسکا ورته ګورم! ښه ساتنه می تری کړی وه هغه ګلان مې چې کرلی ول شنه شوی ول او ځینو یی یواځی سر (نوی راختلی) کړې وه وروسته د بڼ د لیدلو د مانې په لور ځم صبا نارې خوړل شوی وه رضوان د دفتر په لوری روان وه او زید له زینو راښکته شو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرمه ای رنګ کالې یې اغوستې وه، دا بلا وهلی حتما غواړی د لمر په څېر ځان ښودنه وکړی!

د مولانا شعر می ذهن ته راغی:

تا که سرو از شرم قدت قد خود پنهان کند!
تا زبان اندر کشد سوسن که تو سوسن تری!

خپل په دی شعر مې خندا راغله خدای دې ما ونه وهې بیخی می د مینانو په څیر ورته صفت وکړه، سترګی می د زید نه رانغاړم او د رضوان په لوری ځم کرا ورته وایم:
رضوان په کار می بیم.
رضوان- پرون شپه می وویل همغه یوه خبره ده.
یغما- ما درک کړه.

رضوان هیس ونه ویل او بیا یی هم د غوا په څېر سر ښکته واچوه او لاړه په تمه وم چې شپې بیرته راشی، یوه اونۍ تیره شوه خو رضوان آن اجازه نه راکوی چې ورسره خبری وکړم نن اتمه ورځ ده باید ورسره خبری وکړم ما پوری اړه نلری چې منی یی یا نه! د دهلیز په لور لاړم خو رضوان نه معلومېده د حویلی په لور لاړم رضوان په موټر کې ناست وه ورمنډه می کړه او د موټر ښیښه می په ګوته ووهله ماته یی پام کیږي او ښیښه ښکته کوی...

یغما- رضوان چیری ځی؟
رضوان- یو ځای کې کار لرم
یغما- ما هم بوځه موټر کې خبری کوو.
رضوان- پورته شه.
مخکی سیټ کې کینم او موټر حرکت کوی او رضوان وایې: ووایه اورم.
یغم- ولی غوسه یی تورکیه!
رضوان- ومی ویل خبره دی وکړه.
یغما- صبا ځم
رضوان : په سلامتیا تنخا(معاش) دی له ظریفی ترور نه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مي خلاصه پاتی شوه په دا رضوان څه شوی؟ خبره مې خوله کې پاتې شوه موټر ودرېده او رضوان ښکته شو او رضوان ماته وویل: کینه بیرته راځم.
وروسته له څو دقیقو نه رضوان په ورخطا یې راځی او په سرعت حرکت کوی
چې زه په ورختای وایم: څه شوی رضوانه ولی وارخطا یی؟
رضوان- زید...!
په تشویش وایم- زید څه کړی؟

رضوان په غوسی وایی: شل ځلې مې دی لیونی ته وویل چې له دې میرمنې سره په نرمی چلیږه خو زما خبره هیڅکله نه مني.
مخکی ښیښه ته ګورم چې رضوان وايې: موږ خاري لعنتی....

رضوان دا خبره کوی او سرعت زیاتوی یو موټر زموږ مخې ته ودرېږي نږدی وه چې ټکر مو کړی وای چې رضوان بریک ونیوه پنځه قوی سړیان ښکته کیږی او زموږ خواته راځی،رضوان ښکته کیږی او مخ ماته را اړوی او وایې: ښکته نشي یوسفه د موټر ور وتړه (بند یی کړه) هر څه وشول ښکته نشي پوه شوی؟؟؟

د موټر کیلي یی زما خواته راواچوله د بید د ونې پشان د ډیر ویری څخه لړزیدم...
رضوان د پنځو سړیانو په وړاندې؟اصلا انصاف ندی رضوان د هغوی سره خبری کولی چی یو یې ټیلفون راواخیست او رضوان ته یې ورکړ تقریبا 20 دقیقی تیری شوې وې چې یو موټر راغي ودریده یوه ښځه تري ښکته شوله چي سر تر پښو پوري یې تور کالي اغوستی ول، مخ یې له دې ځایه نه ښکاریده......

د هغه پنځه سړیانو څخه یو یی رضوان ونیوه او موټر ته یی ننویست، په سرعت ښکته شوم او منډه مې ورواخیستله او په چغو مې وویل: رضوانه!!!!!!!
واړو شیږ نفرو ماته راوکتل ښځې زما په لیدو په نری غږ وویل: رضوان جانه فکر مې نکوه چې څوک مل ولری!
رضوان په هغه حال کې چې خپل غږ یې د غوسې څخه کنټرول کوه ویې ویل: مرسل له هغی سره کار مه لره پریږده چې لاړ شی میلمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځې خیره چې نوم یې مرسل وه په توجه ګورم،یوه ښځه تقریبا څو دیرش کلنه په ښکلې څېره خو دا چیری او مریم چیرې! مرسل په خندا وایي: اول دا چې مرسل نه میرمن رستمی؟! او دویم دا چې ستاسو مېلمه زما مېلمه ده ښه میلمه پالنه ترې کوم.

خپل یو کس ته وایی: مسعود ددی ښاغلی موټر یو سم ځای ته یوسه(د موټر کیلی زما د لاس څخه اخلی او موټر روښانه کوی، ما او رضوان خپل موټر ته پورته کوی او یو نامعلوم ځای په لور مو بیایی...

رضوان په غوسی وایی: ومی نه ویل مه ښکته کیږه بیعقله..!
یغما- خو ته یی بوتللی..
رضوان- وړلم چې وړلم تا باید زما خبری ته غوږ نیولی وی .

نور یی هیڅ ونه ویل وروسته له نیم ساعت نه موټر ودریدو او موږ دواړه ښکته کوی او یو کور ته مو بوځی مرسل په نری غږ وایی: ښه راغلاست زما د غریبی کور ته.

هیڅ څوک خبری نکوی چې مرسل بیا وایي: کینی نابلدې مه کوی.
زه او رضوان په یوه توشکه کینو رضوان مرسل ته په کتلو وایی: ګوری زه پوهیږم چې زید څه ویلی خپله ښه پوهیږي حق لری چې قرارداد له منځه یوسي، خو ته داسې نشی کولای موږ سره داسی وکړی.

د رضوان په خبرو د مرسل د خندا غږ پورته کیږی او وایي: دومره اسانه ده؟ (دا ځل په غوسی کلمه په کلمه وایی: زما ستونزه قرارداد ندی...! زه . زید . غواړم پوهیږی که نه؟ هیڅوک نشی کولای زما غوښتنې ته نه وایی هیڅوک!
رضوان ـ لکه چې زور ده؟ خپل شخصی مثلې کورنی کوی مه عجب خلک یی!
مرسل ـ درې ورځې کیږی ورته زنګ وهم خو ځواب نه راکوی ته ووایه څه وکړم؟ آن نغواړی راسره خبرې وکړې زه د نورو نجونو په څیر یی پېښو ته نشم لویدلې!
رضوان په بی حوصلګی وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- آیا پوهیږی ستاسو تر منځ څو کاله عمر کې واټن دی؟ 5 کاله له زید نه مشره یې ولی منطقي فکر نکوی؟
د رضوان په خبره مرسل خپل زړه ته اشاره کوی او وایی: دا په منطق نه پوهیږي څه کمي لرم؟
رضوان- خپله دې زید بنه پیژنی له اول نه پوهیدم د څه لپاره دې دا قرارداد ومنه مګر غلطی دې وکړه. خپله دې هم بنه پوهیږدی زید بنه انتخاب ندې، پوهیږدی هیڅ انجلی ته نه ګورې ولی توقع لرې ته استثنا ووسی؟

مرسل غلې وه وروسته له لږ خاموشی نه یی وویل: که پلار مې پوه شی زید مړ کوی وی!
د هغې په دی خبره ناساپه زه وایم: ته خو نغواړی چې ستا پلار زید مړ کړی کنه؟
مرسل ماته راګوری او په خندا وایی: یو یې انجلی ته نه ګورې(زید یاده وی) او بل(مطلب رضوان) یی انجلې هلک کړې او ځان سره یی ګرځوي عجب!!!

د مرسل په خبره مې لړزه وجود ته راغله یعنی مرسل پوهه شوی چې زه انجلی یم؟ نه دا امکان نلری ...!!

رضوان په لوړ غږ وایی: تا پوری اړه نلری چې سوک څه کوی هر څوک پوه شه قبر یی تول کړې دا عشق مشق مووو...؟!
مرسل خاندی او وایې: یعنی ته په دې انجلی مین یی رضوان خان..؟!
رضوان- هو ستونزه لری؟ ډیره له تا بنه ده!
دا ځل مرسل په غوسی وایی: د خولې په خبره دی پوه شه که اوس د زید ورور نه وای یو جوړ غابن به دی په خوله کې نه درلوده!!!!!!

مرسل خپل د خبرو په دوام زما په لور په کتلو وویل: نوم دی څه دی؟
پوهیږدلم ددی لپاره چې رضوان ددی بنځی مخکی کم رانشي او صفایې ورنکړی داسی وایی کنه هغه له کوم ځایه پوه شي؟ هر ډول چې وی نباید رضوان دروغجن ثابت کړم
ربنتیا وایم هر څه چی کیږی نور بادا باد!!
یغما- یغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبره مرسل په ملنډې مسکا وایی: یغما جانی ستا کورنی پوهیږی چی ته له دې سره ګرځې؟
د همغی په څیږ په ملنډو خاندم او وایم: ستا خپله کورنی پوهیږی چی موږ دی ددې 5 نفرو په مرسته دلته راوستلی یو او یو هلک خواستګارۍ کوی هوم؟

زما په جواب د رضوان په خوله نرمه مسکا راغله چې مرسل په غوسې وویل: ډیره دې ژبه اوږده ده مګر فرق نکوی زه یی درته پریکوم!!!
او مخ رضوان ته په اړولو وایی: رضوان جانه دا نجلی نن شپه زموږ میلمنه ده
هغه دوو نفرو ته چې زما خواته ولاړ ول اشاره کوی چې رضوان په غوسی وایی: په دویم ځل وایم خپلې شخصي شخړو کې دی موږ مه رامنځ ته کوه!

رضوان دا خبره کوی او لځایه پورته کیږي ما له لستوني نیسی او ځان خواته یی کش کاږي، د ور په لور ځو چې دوه نفره زموږ مخی ته ودریږي او مرسل وایې: چیری لخیږه؟
رضوان سخت ځواب ورکوی: خپل د ژوند په لور!
مرسل په ملنډو خاندی او ماته اشاره کوی او وایې:ژوند دې زما مېلمه ده ته تللی شي (
مرسل راځی او ما له لاس څخه نیسی چې زه به ورخطای رضوان ته وایم: رضوان یو څه ووایه..!

رضوانه له ډیری غوسی لاسونه موټي کړی ول،له لستوني می نیسی او خپل شاته می پټوي دا ځل دوه نفره د نفرانو یی زموږ په خوا راځی او نږدی کیږی....

احساس مې وکړ چې نړی پای ته ورسیده.
په ویره سره وایم:رضوان ورته ووایه چې رانشي ماته نږدی..

رضوان غلی پاتې شو، ورو مې وویل داسې چې یوازې رضوان یې واوری:
رض...ضو...ان م.... زه زه د ربنتیا...انجلی یم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومره ستونزمنه وه زما لپاره دا اعتراف! احساس مې وکړ چې ټوله نړۍ زما په زړه او روح باندې کېښودل شو! هغه ټول فکرونه مې خراب شو! اصلاً،زما په اړه څه فکر کوي!؟رضوان بې حرکته پاتې شو په حيرت سره چې غږ يې پټ نه و، هغه هم زما په خير وويل: څ...ه څه؟توکې کوې يوسف!

ما خپل سر دوه طرفه وخوځاوه، معنا دا چې نه! هغه دوه کسان په دوه قدمه کې مور ته راورسېدل، چې رضوان په وارخطا وويل: سمه ده زه به زيد ته زنګ ووهم.
مرسل بالښت ته تکيه وکړه او ويې ويل: افرين زنګ ووهه.
رضوان خپل ټېلېفون راواخست او زيد ته يې زنګ وواهه:هلو چيرته يې زيد؟ ....(د دغه ځای ادرس ورکوی او وايې: ژر راځه، ناوخته نه کړی.
:#شهاب
ټول کېناسته يو نفر چای راوړی مرسل په خندا سره وايي: يغما جانی،په زړه يې مه نيسه چې سمه ميلمه پالنه مې ونشو کولای،که رضوان ضد نه وايې کړی او اول يې زنګ وهلې وی نو داسی به نه کېده، بيا بل ځل ان شاءالله،په سمه توګه ميلمه پالنه کوم.

د مرسل په خبرو په زړه کې ورته وايم:مړه شې د ميلمستا سره دی،بې حيا ښځې!
او بد بد ورته ګورم،ځواب ورته نه ورکوم! چوپتيا حاکمه شوه! يوازې د چای څښلو غږ اورېدل کېده،رضوان په ژور فکر کې تللې وو او څه يې نه ويل!
د دروازې غږ راغی،فکر کوم چې زيد راغلو..!؟څو شېبې وروسته زيد په دروازه کې راښکاره شو،زموږ په ليدو حېران شو.

مرسل پورته شو او د زيد خوا ته لاړ او به خوشحالې وويل:پخير راغلی، زيد خان، موږ ميلمانه لرو (او زموږ خوا ته اشاره وکړه! له لږ چوپتيا وروسته د زيد غږ پورته شو او په حيرت يې وويل:دلته څه خبره ده؟
رضوان په قهر وايي:اغلې مرسل څخه پوښتنه وکړه!

د رضوان په خبره زيد دغوسی څخه غاښونه چيچې او د مرسل په لور ګوري! او پوښتنه کوی: رضوان څه وايي مرسل؟

مرسل په خندا د يو توشک خواته اشاره کوی او وايې: کېنه چې خبری وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید زړه نا زړه د رضوان ځنګ ته کيني. او وايي: اورم.

مرسل ماته اشاره کوی او وايي: نه پوهېدم چي رضوان خان کوژدن لري!
زید سترګي تر اخر حده خلاصی شوي. چي رضوان په قهر باندی وايي: تا پوری اړه نه لري،او ضرور هم نده چي ته پوهه شي، اصلی موضوع ووايه.
مرسل- زید ته پوهيږي چي مينه.........

مرسل خپله خبره یای ته نه وه رسولي، چي زید په غوسه وويل: نه، زه نه پوهيږم، په دي بي ارزښتي موضوع په خاطر دی موږ تر دی ځای را کش کړو؟ نه غواړم چي بیا دا موضوع را مخکی کړئ(او بیا د رضوان خواته مخ را اړوی او وايي: پاسيږه.

مرسل د زید په غوسه ویریدلي ده او هیس نه وايي بیا ځي د زید خواته ګوری، نه پوهيږم ولي فکر کوم د مرسل سترګو کي اوښکي دی؟ کله چي وايي: خو زه ستا سره مینه لرم ته نشي کولي ما رد کړی.

زید په مسخره توګه د مرسل خبره تکرار کوی او وايي: ته نشي کولي ما رد کړی؟. ولي نششم کولي؟ ایا ما تاته کوم امید درکړی وو؟ نه نو مي درکړی. ایا ته کوم خاص پورته والي لری بغیر خپل د پلار د پیسو څخه؟ نه ني لری. نو بل ځل ونګورم د داسي یو بی ارښت موضوع لپاره زما کورني ته مزاحمت وکړی پوه شوی؟

مرسل په لوړ غږ وايي: زید خان دا خبره په دومره آساني نه خلاصيږی.
زید- ته دا راته ووایه چي کله شروع شوی وه؟(مرسل خاموش پاتي کيږی او بیاځي زید ته دوه سترګي نیسي چي زید وايي: پاسيږی چي په کافي اندازه مو وخت بيځایه لاړو.

د زید په خبره دری سره د دروازی په خوا روان شو او مرسل مو هملته هک حیرانه پريخوده، زید زموږ څخه په تلوار خپل د موټر خواته ځي، چي د دومره وقت وروسته رضوان خپل چوپتیا ماته ويي او کرار وايي: ربښتیا وه؟
کرار وایم: هو.
رضوان- زید خبر دی؟
یغما- امممم هو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د هو په جواب رضوان په ۱۸۰ درجې سرعت باندی زما خواته مخ راګرځه ویې
ا په غوسه وایې: بې شکه ستاسو مېنځ کې یو زه بیعقل تشریف مې درلود.
په تلوار وایم: توضیح درکوم پخدای زید هم تازه خبر شوی د اول څخه خبر نه وو(
رضوان هیس ونه ویل او د موټر خواته لاړو زه یواځې د موټر شاته سیټ کې کیناستلم
زید د رضوان خواته ګوری او وایې:

زید- مرسل څه ویل؟
رضوان په بې حوصله توګه زید ته موضوع وویل تر کوره هیس خبره زموږ مینځ کې
ونشول کور ته د رسیدلو څخه مخکې ما رضوان خواته مخ کړو او ومې ویل: بخښنه
غواړم مجبوره وم کنه ستاسو د زوره ولو قصد مې نه درلود.

رضوان په داسې حال کې چې دباندی کتل په نیولې غږ یې وویل: ولې مو زه خبر نکړم؟
کرار وایم: نه مې غوښتو چې سوک خبر شې زید هم توکلې خبر شو، ځکه مې تاته د ټلو
خبره وکړه.

زما خبره بوره شوی نه وه چې زید داسې ناساپه بریک کړو، چې زه د مخ د چوکې سره
لړیږم چې زید په حیرت باندی خپل مخ زما خواته راګرځه ویې او وایې: چیرته ځې؟
یغما- د سلیم سره ځم.

زما په خبری زید بیا لیونې شو او ویې ویل: د چا سره؟؟؟
د هغه په داسې لهجه پوه شوم چې باید خاموشې اختیار کړم کنه بیا لیونې کیدو، رضوان په
خفه لهجه وویل: اوس دا سلیم یې لا سوک دی؟

د رضوان پدی خبری مې وربانذی زړه وسوځیدی، بیچاره حق لری چې خفه اوسیږی د
هیس شئ څخه خبر نه وو، ژوره ساه اخلم او وایم: غټه کیسه لری دلته ویل کیږی نه هر
کله چې کورته ورسیدو درته وایم.

زید په بیحده تیز سرعت باندی روان کیږی، دباندی ګورم او نه پو هیږم کله ورسیدو
کورته، دری سره د موټر څخه ښکته شو او زه د چمن خواته روانیږم او هغوی ته وایم: دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاي د ماڼي څخه بهتره دی نغواړم بل سوک راباندی خبر شئ.

دری سره په چمن کي کینو اول څو دقي تول خاموشه و تر دی چې رضوان وویل: آورم.(غټ ساه اخلم او د الف څخه تر یا ټوله کیسه ورته کوم رضوان په حیرت باندی راګوری او وایي: نوم دی یغما ده؟
یغما- هو.
رضوان- غواړی لاړه شي؟
یغما- هو خپل د عمه د زوي سره ځم.(دروغ مي وویل سلیم بیخی خبر ندی، خو مجبوره وم دروغ ووایم زید چې تراوسه کرار ناست وو په لوړ غږ یي وویل: بد کوی چې ځې مګه ستا زړه دی لیوني جنی.

اه دا زنځیری لیونی نور نو بیخی خپل د حد څخه اوړی د هغه پشان په لوړ غږ مي وویل: په تا باندی هیس اړه نلری ورځه خپل ژوند ته ورسیږه، نور خلک هم ژوند کولو ته پریږده البته که بیا کوم ګل ته اوبه ورنکړی.

د دی خبرو وروسته تازه پوه شوم چا ته مي کړی؟ وی بیا ما د زمری د لکی سره لوبې وکړل خاوری دی په سر شه یغما.. زید زما خواته حمله کوی خو شکر رضوان زما څنګ ته ناست وو هغه زید کلک نیسي او ورته وایي: زید څه کار کوی آرام اوسه!

زید په داسي غږ چي کوښښ کوی کنترول یي کړی وایي:ګوره رضوانه څه وایي ماته وایي تا پوري اړه نلري؟ښه غوږ ونیسه یوسف (په غوسه خاندی او وایي:نه اوبخښی یغما ترڅو ما اجازه در کړي نه وي پښني دي باندی کینودای نشئ ! پخدای قسم که وغواړي ماسره لوبي وکړي ژوندي دی درته دوزخ کوم.

زید دا خبره کوی او په پښی باندی چوکی وهي او ،لري اچوي ، ماڼی لور ته ځی، ما او رضوان دواړو حیرانه حیرانه زید لور ته لیدل

یغما- رضوان دا بیا ولی وحشي شو؟ زما تلل څه اړه په چنار ګل بابا لری!
رضوان - نپوهیږم پخدای څو میاشتي کیږي ډیر تو پیري یي کړي.
یغما- اوس ښه شوو همدا یو رواني مو کم درلودو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان خاندي په ځوکي باندی کیني او وايي: ته اوس رښتیا ځی؟

یغما- هو فعلا کومه ستونزه نشته سلیم وايي تا خپلی ترور کړه کندز کی هلته دی ورم
رضوان- دلته آرامه او خوشحاله نه یی ؟
یغما- نه ډیره خوشحاله او آرامه یم، خو بیا هم ټول خبري شي هغه وخت بیا ښه نکیږی
رضوان- زه می پلار او مور سره خبري کوم هغوی نه زړه ټول ونیسه.
یغما- همدومره مهرباني مو بس ده تورکیه ..

زما په خبری رضوان خاندی او وايي: دا کنځلی دی او خبري کول دي د انجونو په شان وه چټی پوی نشوم لنډی..
زه هم خاندم او وایم: بیخی هلکانو په شان شوي یم انجوني نه یو شانتې شرمیږم هیڅ مه وایه!

زما په خبری رضوان په لوړ غږ خاندی او وايي: د همدي لپاره دي ویل وروړمی یا خورمی حیا دي وکړه (کوټي ته اشاره کوی کله چي غوښتل لکه هلکان ملګرو په شان ما سره شوخي او ټوکي وکړي ښکلکول غیږي نیول.په سر باندي می خبره ومنله چي رضوان بیا وویل: په هر ډول چي وي هره خبره چي ده د دی ځایه تللی نشي فعلا قید کي یي!

یغما- رضوان انسان شه زید کم دی تا هم شروع وکړه.
بد بد می ورته وکتل چي رضوان وویل: بی انصافه کیږه مه ، عادت می کړی تاسره کولی نشی موږ همداسی خدای ته پریږدی او لاړشی.
یغما- ځلور طرفه دي ډک دی(مطلب کورني خپلوان لري)
زما مطلب اخلي جدی کیږي او وايي: هر ځوک خپل ځای لري(بیا په شیطنت باندی وايي: او هو هغه انجوني زما شاه نیسي.

د رضوان د خبری په مطلب پوه شوم په کراره مي ورته وویل: سمده پوه شوم ښایسته یې ورور.

دا خبره کوم او د کوټي خوا ته ځم چي رضوان غږ کوي: په هر حال یغما زه د زید

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخالف یا حریف کیدای نشم بنه به وي تللو فکر دی د هغه مرغه پشان سر څخه اوباسي .
د همغه ځای څخه ورته غږ کوم او وایم: بیابه ګورو....
رضوان- په یاد ولره زید رواني تکلیف هم لري حتا یو میاشت بستري هم وه.

نور مې د رضوان خبرو ته توجه ونکړه دروازه می خلاصه کړه او ځان می په کټ ختا کړو څومره ستړي ورځ وه، سهار یا بل سهار ضرور ځـــــــــــم ..سهار تر ناوخته ویده وم نيکبخته جمعي ورځ وه، حمام می وکړو سپین کالي په ځان کړل د ستمال می په سر وتړه مانۍ لور ته راوان شوم، بنه ده ټول وینې دي حتما چای به هم خوړل شوي وي،ځکه هر څوک په خپلو کارونو بوخت دی

ټولو ته سلام کوم هرچا واوریدی جواب یې راکړو مریم او موری هم تللی ندی !
رضوان خپل لیتاپ کی کار کوه،مریم آسما خپل مینځو کي بوختي وي عمه خاله هم باندی بوختي وي رحیم کاکا هم نه وو، چیرته به تللی وی.؟! سترګو می زید باندی ولګیدی نوي ورزش څخه راغلي وه ورزشي پطلون او شین بلوز په ځان کړي وه وینتان هم لږ لږ رسیدلی وه ولی پرون شپه پام می وینتانی ته یی نشوو عجبه ده ولا !

سیده پخلنځي په لور ځم ترور نه یو ګیلاس چای راغواړم چای په تمه کینم ترڅو آماده شي باید د تللو لار وسنجوم نن ټول کورکي دي نکیرۍ همدی سوچ کی وم، چي د مریم د چیغو غږ پورته شوو، ورخطا دهلیز لور ته ځم ګورم رضوان او آسما خاندی او زه پو هیږم هرڅه بنه دی.

آسما په خندا وایي: خاوري دي په سر شه مریم، پلاستیکي موږک وه زموږ پوزه دي پریکړه.

ژوره ساه اخلم پخلنځي ته ځم چای همدلته څکم نیمه کارونو خوا ته می راوانیږم جمعه هم تیریږي شنبه ورځی سوچ کوم لار به شم مانۍ نه؟ نیو هېږم څه وخت خوب وړی وم سهار چای لپاره مانۍ لور ته ځم ټولو سره په خندا چلن کوم چای په ټوکو او شوخي باندی څکوو زید اوس هم راسره خبري نکوی نن می آخره ورځده دلته نو نغواړم څوک رانه خفه اوسیږی! ده آشتی کولو په مقصد پورته شوم او د زید خواته لور ورغلم، پام می دهغه غاړي زنځیر ته کیږي زما زنځیر ساتلی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- چنار ګل بابا؟.
سترګي را پورته کوي زیر زیر راته ګوري چي ورته وایم: خفه یی زما خخه؟
هیڅی ونه ویلی سری ښکته که دوسیو باندی مصروف شوو، چي بیا مي وویل: اوووهی تاته وایم انسان په شان راسره خبري وکړه نوووووو..

زید- څه ووایم ؟
ښنګی ورسره کینم په خندا ورته وایم: ښه ښه خبری وکړه لکه ووایه آشتی یوو؟!
زید- نه نه نه...
د دروغو په غوسه ورته وایم: ولی چرګ سره؟
زید- ځکه چي ډیر می ځوروي.

حیرانه پاتی شوم دا څه وایي زه یی ځوروم؟ په خندا ورته وایم: تا وحشي زه بیچاره ځوره ولې شم؟؟
زما په خبره زید خپل زړه ته اشاره کوي او وایي: وحشیان هم زړه لري یا نلري ؟
زما روح آرامه نه پریږدي یغما!؟

دا بیا ولی غمجن شوو ؟ په کراره ورته وایم: فلسفه مه وایه آشتی کوي یانه
زید- نه
یغما- خاوري مګه ستا په زړه ده؟ په زوره آشتي کوم دی.
زما په خبره زی لږ شانتي خندا کوي چي زه خپله کوچنی ګوته ورته نیستم او وایم: آشتی؟

څو دقیقی زما ګوته ته په خندا ګوری او وایي: آشتی خو بل ځل دي نبخښم.
په خندا ورته وایم: هو سمده.
پورته کیږم د باندی خواته ځم چي د زید غږ د تللو مخه مي نسئ او وایې: یغما

هیچکس کاش نباشد نګهش بر راهی.
چشم بر در بود و دلبر او در کند !

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانه شوم دا دوبیتی زما پوري آره لري؟ زید په همغه جذابه خندا ماته یی لیدل! چې ما ورته په خندا وویل: هلووووو نفر دي غلط کړی زه یغما یم !
زید- یوائېني کوم شئ چې ټول حواس می ورته سم دی او پوهیږم همدا ده، چې ته یغما یې.

زید دا خبره کوی او خپل دوسیه اخلی او ځي! په حیرت باندی د دباندی خواته حرکت کوم ولی فکر کوم زید بدلون کړی یوازي ماته؟! ځلورو خواته می ګورم رضوان می سترګو ته نه راځي اه هغه دی بیګ په لا د زینونه څخه راکښته کیږي
غږ ورته کوم: او تور زغاله.

زما به هغه هغه راګوری او په خندا وایي:ړنده یی دومره زیادچ ښایست نشي لیدلی.
په خندا ورته وایم: هر چا چې تاته ښایسته ویلي ضرور زړه یې درباندي سوځیدلي.
رضوان- فلسفه مه وایه ناوخته کیږي ووایه څه دي ویلی !
یغما- هیڅ غوښتل می خداپامانی وکړم.

رضوان- خدای پامانی؟
یغما- هوکنه شرکت ته ځی.!؟

زما په خبری رضوان ژوره ساه اخلي او وایي: فکر می وکړو..(خبره نیمه پاتی کوی او وایی: خدای پامان.

زید او رضوان لاړل اوس د آسما نوبت شوو جیب نه می ککو راباسم او دهغې خواته ورځم او ورته وایم: آسما راشه ککو واخله.
بیچاره حیرانه راته ګوري او وایي: لالا دا دی ماته راوړي(ککو ښایی)
په مسکا ورته وایم: هو زما خور جانی راشه واخله.

آسما د ماشومانو په شان خوشحاله کیږي او ککو رانه اخلي، کوم لیک می چې پرون شپه لیکي وه ځان سره تکرار وم"اوبخښنی بی خبره درنه ځم خو مجبوره وم هیله منده یم چې ما درک ګړی ډیر ښه وختونه مو یو د بل سره درلودل په هر ډول چې وو د هرڅه لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړی مننه کوم ښه والي مو نه هیروم."

لیک د رضوان د کټ په سر باندي کیدم خپلي کوټي په لور ځم، شپی می بیګ جور کړي وه لاس کي راخلم د بڼ په لور د باندی دروازی ته رسیږم، ښه ده نګهبانانو او د دروازی چوکیدارن چاسره کار نلري!کوڅه په غتو غتو ګامونه باندی پریږدم تکسی نیسم موټر هدی خواته حرکت کوی....!؟

مسافر بری موټر خواته حرکت کوم کندز ناری وهي، وروسته د ډیرو پوښتنونو او معلومات څخه یو موټر ته بورته کیږم او په څوکي کینم، دا به کله ډک شي؟ ضرور شپه ته رسیږم، داسي نشئ دلته راشي رابشی؟ خپله خپل جواب ورکوم"نه کاکا بیکاره خلک خو ندی چي زما پسي شي خپله کار لري"40 دقیقی په تمه پاتیږم موټر ډک کیږي یواځي څو دانی خالي چوکی پاتی دی..

مبایل ته می زنګ راغی جیب نه راباسم د نوم په لیدولو حیرانه کیږم
زید زید زید... یعنی خبرشوی ؟ نه هغوی خوو 6 بجي کورته راځي اوس خو 2 بجي دي!
دا خبري ځان سره تکرار کوم ځان ته تسلي ورکوم ! او زړه نا زړه مبایل ته جواب ورکوم: بلي

د زیا د غوسی غږ پورته کیږي: کوم دوزخ که یې؟
څه ورته ووایم اوس؟ په هر ډول ربنتیا وایم ورته، هغه پوري اړه هم نلري:موټر کې.
زما په جواب د زید غوسه ناکه غږ بیا پورته کیږي: یغما دعا کوه لاس می درته ونه رسیږی..لعنتی بی خبره ځی یوازي لیک موږ ته پریږدي هان؟موږ ستا د خندای یو؟ اوس چیرته یی ؟

یغم- درته می وویل موټر کي یم کندز لار کي..
د زید د غوسي څخه ډک د ساه اخستلو غږ راځي او بیا وایي: هر چیرته چي یی په خپله خوښه موټر نه ښکته شه څه می درته وویلی پوی شوی ؟
یغما- نه پوه نشوم..

زما په خبرو زید په غوسه خاږدی او وایي: پوی نشوی؟ سمده خپله دي وغوښتل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید دا خبره کوی او مبایل بند کوی، خدای وکړي دا ځو دانی څوکي هم ډک شي موټر
بنیینې ټک ټک زما پام ځان ته اړوی..

-کاکا جانه ژاولي اخلي(ساجق)
لس افغانی ورکوم او ژاولي اخلم،ځکه استرس او ویری کم والي لپاره ژاولي خوله ته
کوم! روسته له لږ ځنډ څخه موټر حرکت کوي، اه خدایه شکر دی نیوهېږم څه وخت
ویده شوی وم موټر ودریده د موټر په دریدو ما سترګي خلاصی کړی، څه شوي څه خبره
ده؟ ولی موټر ودریده؟

یو پولیس موټر ته پورته کیږي موټر تلاشي کوی او په ځیر،ځیر ټولو ته ګوری بیا په
جګ غږ وایي: په دی موټر کي یوسف څوک دی؟
یو سړی پاسیږی او وایي: مهرباني وکړئ زه یوسف یم.
پولیس مبایل ته ګوري او ورته وایي: نه تاسو هغه نه یاست، بل کوم یوسف دلته حضور
لري!

دا ځل زه پورته کیږم او کراره ورته وایم: زه یوسف یم.
زما په خبره پولیس یو نظر خپل مبایل ته ګوري بیا ماته ګوري او وایي: ښکته شه..!
کراره ورته وایم: ولي څه می کړی په کوم جرم باندی ما ښکته کوي؟ زه باید کندز ته
لاړشم !

پولیس- یو ساعت لپاره زموږ میلمه یی.
نامطمینه د موټر څخه راښکته شوم، یوځای پولیس سره ودریدم چي پولیس په مسخره
لهجه باندی وویل: د هغوی د کور څخه دی غلا کړي؟
دا څه وایي؟ په حیرت باندی وایم: د چا د کور څخه؟

پولیس- ښاغلی غضنفری.. رحیم غضنفری..؟!
یغما- نه تېروتنه مو کړي کولی شي تلاشي وکړي!
پولیس- صبر وکړه اوس خپله رارسیږي.
یغما-څوک رارسیږي !!
پولیس- وبه ګوري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم نوم چې ذهن ته می راغلی دی ټول بدن راته د ویری څخه لړزوی (زید) نیم ساعت ډیر استرس سره تیرشو روسته د 30 دقیقونه څخه یو موټر چې ډیر د زید موټړ سره ورته والی درلوده راورسیدی،احساس می وکړو نور په ځکمه باندی ننوځم
داخلی می حتما مړه کوي..
ولی؟
څه هدف لري؟
ولی ما په زور باندی ځان سره ساتی؟

زید لوړ قد ښکاره شوو چې د موټړ څخه راښکته شو، اووو هووو ، دا ولی دومره غوسه دي! بلا می ورپسی وي وایم څنګه ښکلی شوی ده رواني لکه..ګنګتسرانو پشان که مریم یی وګوري نو ضرور خپل د بت لیوني کیږی..!

خپل دا بیځایه فکرونو ته وایم: مړه شي پدي شرایطو د مرګ او ژوند کې ته د هغه چنار ګل بابا صفت او تحسین کوي! زید نیږدي راغی لږ پاتی وه زړه می د سینی څخه دباندي راوځي..

پولیس-سلام غضنفر صایب !
خاور دي په سر شه چاپلوسه (پولیس ښایی)
زید- علیکم سلام څنګه یی الیاس؟ پلار دي ښه ده !
اوسي خوند وکړو دوی د مخکې څخه یو بل پیژني دي ته وایي طالع! پولیس په با ادبانه لهجه وایې: شکرر ښه دی ستاسو په مهرباني.

د جوړ پخیر او ستړی مشي وروسته هغه الیاس نومې پولیس لاړو، او زید زما خواته راتاو شوو پداسې حال کې چې کوښښ یې کو خپل غږ د غوسې څخه کنترول کړي ویې ویل: راځه.

په کلکه ورته وایم: زه تاسره هیڅ ځایته نه ځم.
زید- ګورم ګورم ګورم(دا خبره کوی او زما لاس په کلکه باندی نیسې او د موټړ خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې په کش کولو د ځان سره وړی چې به غوسه ورته وایم: خوشې مې کړه رواني زه ستاسره نه ځم، زور خوو ندی ؟

زید- هو زور دی ...

همدا یوه خبره زما سوال جواب وه ؟ بیا یې په تیزي د موټر مخکي سیټ ته واچولم خپله هم کیناسته او په ډیر سرعت باندی هغه ځای څخه یې حرکت وکړو چې ما وویل:وډریږه وایم دا لعنتی موټر دی و دره وه...

او بیا په سوکانو باندی د زید اوږه وهم او په لوړ غږ ورته وایم: درته وایم موټر و دره وه، زه نغوارم تاسره لاړه شم ولی نپوهیږی!

زید زما دواړه لاسونه یې په خپل یو لاس کی ونیول او زما په څیر یې په لوړ غږ وویل: غلی اوسه ما مه اړ (مجبور) کوه چې لاس او پښې دی وتړم لیونی انجلی!
د موټر سرعت یې زیات که وډاره شوم چې ټکر ونکړو په دی اندازه یې سرعت زیات وو چې فکر مې کاوه په هوا کې روان یو..

یغما - زید لیونی شوی یی سرعت دې کم کړه زه داریږم!
د مخکی نه په لوړ اواز چغی کړی: هو لیونی شوی یم تا بی عقلی زه روانی کړم!
او د موټر د شترنګ په وهلو یی شروع وکړه پخدای دا روانی دی د خولی لاړی می په ډار تیرې کړی او کرار می وویل: ما څه کړي ته له اول نه همداسی روانی وی غواړم خپل د ترور کور ته لاړه شم نپوهیږم تاته څه اړه لری؟؟؟؟

زید غټه ساه واخیسته او ویې ویل: اړه لری ډیر هم اړه لری (او مخ په اسمان یی په لوړ غږ وویل: یا الله وینی دی 20کلنی نجلی څوک په لوبو کړی...زید چی ټول یی په ساز نځیدل اوس باید ددی ماشومې په ساز وناځی؟! ډیر عجیب حالت دی راته لیکلی مننننه لاس دې درد ونه وینی مننډوی یم درنه.

زید آن له ما نه هم ډیر د خپه کسانو په څیر یی خبری کولی ګواکی یوه نړی غم یی پر شا دروند والی کاوه، د هر کلمې په راوتلو یی له خولی درد مې ورته احساس کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زید څه درد لری! څو میاشتې شوی حس کوم یی خو د زید ددی خپګان لامل مې پیدا ونشو کړی،دومره د خپل ژوند په ستونزو کی غرقه یم چې د زید موضوع باندې مې سر نه خلاصېږي! خو ضرور زما درد او د زید درد له ځمکې تر اسمان یو د بل سره فرق لری..

سرعت یی ډیر زیات وه له لومړي هم دومره ښه ارتفاع یی له کرار تللو سره نه درلوده په لړزه او زاری کونکې غږ می وویل: زید هیله کوم سرعت دې کم کړه زه ډارېږم!

یو نظر یی راوکتل ګواکی زما د لاسونو لړزه ته یی پام شو سرعت یی کم کړو! غټه ساه اخلم، په یو ځای لکه ځنګل غوندې کې یې موټر ودراوه یواځی یو یو کور هغه هم ډیر لری په سترګو کېدل په کراره وایم: دا کوم ځای دی؟

زید ښکته شو او زما په لور راغی ور یی خلاص که او لعنتی زما مټه(بازو) یې راته په کلکه ونیوله او له موټر نه یی ښکته کړم په لوړ قدمونو هغه کوچنی کور په لور روان شو غږ ورباندی کوم: زید خوشی می کړه لاس دی را خوږ کړو.

خو چېرې اورېدونکی غوږونه! د کور ور یی خلاصه کړه او زه یی د کور دننه لکه د فوټبال توپ واچولم چې اخ مې پورته شو: اخ لاس مې!!!!

ور یی وتړو او په ګلدانی چې د میز په سر وه حمله یی وکړه په دیوال یې وویشتله او چغې یی کړی: نه وو می ویلی له ما سره لوبی مکوه؟. نه وو می ویلی ژوند دې درته اور ګرځوم هاان نه وو می ویلی؟ چیرې دی هغه هرمونی؟؟؟؟؟
څوک یې ښوده؟ ډاره شوی وم او همغه لړزانده غږ وایم: څوک یادوی؟؟

زید په غوسه خاندی او وایي: څوک یادوم ؟ د ترور زوی دی!
آن نوم یې ورته نه اخیسته؟! په تروش تندی ورته وایم: تاته یی څه؟ تاته څه اړه لری؟ زه ځان ته ژوند لرم ولې نه درک کوی؟
هیڅ څه یې نه ویل یواځې په غوسه یی قدم واهه او په همغه غوسه یې وویل: لاړه شه د سترګو له وړاندې مې ورکه شه لاړه شه!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان سره وایم نه نن شپه نه ډاریږم باید دا مسئله حل شی،له ځمکې نه پورته شوم او مخې ته بې ودریدم او وایم: ښه غوږ شه زید خانه زه مریم یا مرسل نه یم چی ستا پسی مړه ووسم زه...ی غ م ا یم یغما! نشی کولای په ما امر وکړی له هر چا سره هر چیری چې وغواړم تللی شم پوه شوی؟

پوه نشوم څه وخت د زید یی لاس پورته شو او زما په مخ راښکته شو، د زید سینه ښکته او پورته کیدله او زه لا تراوسه د څپیړی په حیرت کی پاتی وم..؟! خولې مې د وینې خوند کاوه! د زید غږ پورته کیږی: آن که وشی د الماسو په بیه دې اخلم پوه شوی څه وایم؟

انسان نو څومره زغم لری؟ اصلا د څو حیرت او تعجب زغم په ورځ کې لری!! هغه هم د ترور په وینا ناروغه(مریضی) نجلی لکه ما هوم؟؟ بیا هم عصبی حمله! لاسونه می په لړزیدلو شول له دیوال مې ونیوه. او کرار په ځمکه کیناستم کرار کرار می لاسونه او پښې د عادی حالت نه ووتل! په ګیلو مې ځان سره تکراروله یا الله دا څنګه تقدیر دې چې زما لپاره دې لیکلی هر ځای ته ځم له بدبختی او غم پرته څه نه وینم!

مګم زه دی بنده نه یم په کومه ګناه زه ددې سزا لایقه یم!! نو ولی زما لپاره خدایی نه کوی؟؟؟د چا ګناه دی زما په حساب لیکلې؟څومره باید ددی نه کړی ګناه سزا ورکړم؟12 کاله بس ندی؟کیدای شی د توریپکی تر سپین کېدو می!!
خپل په همیشني کار کی غرقه وم ګیله کول له خدایه له تقدیر نه چې دومره ډېر درد یې راته لیکلی! زید په وارخطایي زما په لور منډه واخیسته!

زید- یغما .....یغما ښه یی؟
کرکه لرم له دې عصبی حملی نه چې دومره می بی ځواکه کوې! د لاسونو په بند کې یی وم او زه بدبخته آن د مخالفت توان می نه درلوده په سختې می کلمه په کلمه وویل:
در........ن....ه ......کر........ک....ه....ل..ر.......م
هڅه مې وکړه د غیږې له بند نه یې ځان وباسم خو شوني وه ؟؟
زید چیرې او زه چیرې! زما جیبونه یی خالې کړل له نیکه مرغه چې دوا می هماغلته ایښی وه ګولی(دوا) یی راته راکړه او وروسته له لنډ مهال نه لږ په حال راغلم او په غوسی مې وویل: خوشی می کړه اخر ځل دې وی داسی راسره کوې نشی کولای هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وغواړی داسی وکړې!

کرار يې خپل د لاسونو بند خلاص کړو د ستونی مرې پې ښکته پورته کیدله کرار يی
وويل: ته يې نه ئاکی چې باید ځووم ځل مي ووسی!!
دواړه غلی وو چې زید بیا وویل: وګوره انجلی زه دې مين نه يم چې په تللو دې خپه شم
ددی کار لامل می ته خپله يې ځکه عادت نلرم چې څوک هغه هم بیا ستا په څیر و ه
نجلی مې په خبری باندې خبره وکړی یا يې هم ناګاره(نادیده) ونیسی
او اوس چې دومره غواړی لاړه شی نو زه په مخه دې ښه صبا سهار لاړه شه!

په هغه حال کې چې بوې کوټې ته ننوته په ملنډو يې وویل: هان هیر می شو چې درته
ووایم نن دې ترور راغلې وه او ګوابښ یی ورکاوه. صبر څه يې ویلی؛؛ په همغه ملنډو
ډکه لهجه یی وویل (د دولت له مامورینو سره راځم او شکایت کوم چې زما ځوانه لور
دې تښتولی) نور که خپله هم وغواړی کورته راتلی نشی.
:□#شهاب
د زید په خبرو لاسونه می یخ شول او نړی مې په سر وګرځېده! ترور مې زید کره
راغلی وه؟ نه شوني نده نو هغې آدرس یی له کوم ځای نه کړي!
په لړزیدونکی غږ می وویل: توکی کوی کنه؟ هغی ادرس له کومه کړ؟
زید- نه ډیر هم جدی یم او دا يې دویم ځل دی چې زموږ د کور شاته راځی

د څه ویل؟دویم ځل؟ په حیرانتیا وایم: لومړی ځل کله راغلې وه ؟ولی دې راته ونه ویل!!
په بی حوصلګی یی وویل: دوه اونی مخکی ام ستا د ترور(کندوز) کور ته هم تللی وه!

زید د کور ادرس دقیق وویل نو دروغ نه وایی؟! په کراره وایم: له کوم ځایه پوهه شوی
زه دلته يم؟
زید- ښکاره ده چې د ترور زوی دی احساساتی شوی او زموږ نوم یی ورکړی ترور دې
هم زموږ کور پیدا کړې وه.

په فکرونو کې ډوبه شوم یعنی کندز ته هم نشم تللی؟ اوس باید څه خاوری په سر واړوم؟
په لړزیدونکی غږ می وویل: او..س ...څه...وک...ړم؟
زید خپل لاس په ویښتو کی تیر کړ او وی ویل: نيو هیرم سهار یی په اړه خبرې کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا يې وويلی او د کوټې په لور لاړه! په فکرونو کې ډوبه شوم يعنی که کندز ته تللی وای څه به شوی وای؟ پېدا کولم بې؟ د نجيب د نوم په راوړلو می لاسونه يخ شول!
نه ! نشی کيدلی چې بيرته هغی دوزخ ته لاړه شم.

تولهٔ شپه وينه کيناستلم خوب مې سترګو ته رانغی په واړه دهليز کې د زيد راوبښ کيدلو ته په تمه ناسته وم وخت ډېر ورو تيريده يا هم زما لپاره هو لاړ وو؟ په هره سختی چی وه سهار شو او روښنايي په دهليز کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زيد له خوب نه ډک راووته زما په ليدو يې په حيرانتيا وويل: تولهٔ شپه دی دلته تيره کړه؟

په سر خوځولو می ځواب ورکړه هيڅ يی ونه ويل او حمام ته لاړه،وروسته د مخ او لاس د مينځلو نه يې موټر خوا لاړه او يو پلاستيک يی له ځان سره راوړه پلاستيک يی زما خواته کيښود او يو بسکويټ يی ځان ته واخيست په هغه حال کې چې د بسکويټ سر يي خلاصوه راته يي وويل: که غواړې چې د ترور کور ته دې لاړه نشي نو زه يوه لاره لرم.

په بی سا غږ مي وويل: څه لاره؟
د ور په لور لاړه او په امر کوونکي غږ يې وويل: يو څه وخوره په لاره کي خبري کوو!!!!

زيد لاړه او زه د يو نړي سوالونو سره يواځې پاتې شوم،يو جوس او بسکويټ مې په تلوار او په سرعت وخوړه او د زيد د موټر په لوري لاړم سيده مخکې کيناستم په وارخطايي مې وويل: اورم ووايه

زيد موټر روښانه کړو او پداسې حال کې چې مخکې کتل ويې ويل: په کلی کی مې د ملګري کور..(خبره يې پاتی شوه او وروسته له لږ ځنډ نه يې دوام ورکړو: خپل ملګری مې مړ شوي خو مور او خور يې هلته دي که وغواړې هلته تللی شې يواځې يوه ستونزه ده!
يغما- څه ستونزه؟
زيد- کلی خپلی ستونزې لري او داسې دي هلته نشم بوتللی هرومرو پوښتنه کوي څوک ده؟ زه څه ووايم؟خور خو يې هم راته ليدلی نو يواځې يوه لاره پاتې..!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کومه لاره؟
زید په نه زړه وویل: کوژدنه مې ده..؟!!
د زید د خبرو په اورېده بناخ مې ویستل، زه ؟ یغما؟ د زید کوژدنه؟ هههههه څه بې معنا فکر نه پوهیدم چې په ربنتیا څه ووایم؟ زید په ربنتیا زما لپاره غیرت او نر توب کړی البته که عصبی کېدل،زما د متې (بازو) نه شکول ، او د پرون شپې څپېړه په نظر کې ونه نیسم!

حتما هغې ته هم سخته ده ولی باید لکه ما غوندې نجلی خپله کوژدنه معرفی کړی!
کرار ورته وایم: نه شوني نده خپله مې یوه لاره لټوم اصلا نه کیږی چی په دی کالیو کلی ته لاړه شم هان؟

خپل لاسونه یې په شترنګ کلک ووهل او ځواب یې راکړو: یعنی دومره درته سخته ده چې زما په نوم ووسی!؟(دا لیونی څه ویل اصلا خبره دا نه وه. هماغسې جدی یې دوام ورکړو او ویې ویل: ورستی لاره یې همدا ده خپله خوښه دی هر چیری چې غواړی رسوم دی!

چیرته باید لاړه شم؟ اصلا کوم ځای هم لرم تللو ته؟ بیا هم تقدیر زه په لوبو کړم کور یې ودان! غلی وم ځکه څه مې د ویلو لپاره نه درلودل.
زید- څه فکر کوی؟
غټه ساه اخلم او وایم: هر څنګه چې خپله غواړې هماغسې وکړه هیڅ ځای د تللو لپاره نلرم!
زید- سمده نو ځکه باید درته د نجونو کالی واخلم!

مخالفت می ونکړ اصلا په کوم مخ مې مخالفت کړی وای؟د یو کالو پلورنځي څنګ ته یې موټر ودراوه او دواړه بنکته شولو.وروسته د پلورنځي د لټولو نه زید په خپله خوښه راته کالی، ټکری او ځینی نور توکی واخیستل ځینی ډالی یی هم واخیستې حتما د ملګری د کورنی لپاره یې وی.وروسته له څو دقیقو نه موټر ته راغلو بی غور یی وویل:کالی دې موټر کې بدل کړه

خپله بنکته شو او لاړه بنه وه د موټر بنیښې توری وی او له بهر نه نه بنکاره کیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زيار مې خپل کالی بدل کړل عجيبه حس مې درلوده وروسته له دومره موډې له بهر نه نجلي شوی وم د شرم احساس مې درلوده! تکړی می په خپل وينتو چی اوس رسيدلی ول واچوه....

په مخکې هينداره کې ځانته ګورم، ښه ښکاريدم، خو څهره مې راته عجيبه ښکاريده همداسې خپل په کټو بوخته وم چې د موټر دروازه خلاصه شوه، زيد راته په کتو شو وشرميدم ځکه نور يوسف نه وم د شرم څخه مې سر ښکته واچوې او خپل په ګوتو باندی په لوبو کولو لګيا شوم. د زيد لاس کې يو خلطه وه هغه يې زما خواته ونيول، چې مجبوره ما ورته وکتل او ومې ويل:

يغما- دا څه دی؟
زيد- خپله يې وګوره.

خلطه مې د لاس څخه واخيستل او خلاصه مې کړه د ننه يې يو قوطې وو! قوطې چې مې خلاص کړو د يو چلې(د کوژدی ګوتمې) په ليدو مې په حيرت باندی ورته و ويل: دا د څه لپاره دی؟
زيد- چله ده په ګوته يې کړه د کلي خلک پدی خبرو او شيانو کې ډير حساسه دی.

د ګوتمې په کتلو کې ډوبه شوم څومره ښايسته ده په سپينه طلا ډيزاين شوی وه او ډير ښايسته معلوميده زه همداسی د ګوتمې په کتو وم چې زيد په خفه لهجه وويل: پو هيږم درته سخته ده د دی ګوتمې په ګوته کول خو بله لاره نشته.
يغما- مننه په زحمت شوی دا ډيره ښايسته ګوتمې ده.

زيد هيس ونه ويل او موټر يې روښانه کړو زيات او کم يو ساعت وروسته کلې ته ورسيدو، څومره ښين او سمسور ځای دی! ښايسته خټن کورونه پکې بيحده ښايسته ښکاريده، د هغه کورو په ليدو وم چې موټر و دريدو، ښکته شو زيد موټر قفل کړو او يو ماشوم ته يې د موټر د حفاظت دنده ورکړه، زما په خيال نور د موټر لاره نه وه پنځه دقې پياده مزل مو وکړو تر دی چې يو کوچنې او ښکلې کورته ورسيدو...

کور مخکې يو کوچنې خو ډير ښايسته باغچه شتون درلود زيد دروازه ټک ټک کړه د لر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنډ وروسته د عمر پخې ښځې آواز مو تر غوږ شو چې ويل يې: سوک دی؟
زيد- زيد يم مور جانې.

دروازه ډير ژر خلاصه شوه او ښځې د زيد په ليدو سترګې د خوشحالۍ څخه وپرقيدی په يو ښايسته مسکا يې زيد په غيږ کې ونيو او ښکل يې کړو او ويې ويل: پخير راغلي زويه.

زيد په خوش اخلاقي جواب ورکړو، هغه ښځې زه هم غيږ کې ونيولم او مخ يې راته ښکل کړو او ويې ويل: پخير راغلي لورجانې.
يغما- مننه خاله جانې خوش حال اوسيږی.
خاله جانې په لوړ غږ ناری کړل: حسنات لورې راشه زيد لالا دې راغلي.

زه حيرانه پاتې وم چې دا کورنې ولې دومره د زيد سره صميمی او راحته دی؟ تر دی حده چې پوښتنه يې لا ونکړل چې زه سوک يم؟ يعني دومره په زيد باور لری؟ يو ښايسته ځهری ولا جنې په تلوار د کوټې څخه را ووتل او زموږ خواته راغلل زيد ته يې لاس ورکړو او ويې ويل: پخير راغلی لالا جانه کور کې خيرت وو؟

زيد- خير يوسې خور جانې شکر خيرو خيرت وو ټول ښه وه.
جنې چې نوم يې حسنات وه زما سره يې ستړی مشې وکړل او زما مخ يې ښکل کړو، خاله ما او زيد د کوټو خواته دعوت کړو د کينستلو څخه وروسته خاله وويل: زيد زويه نه يې را پيژنی؟ (مطلب يغما)

زيد خپل ستونې صاف کړو او کرار يې وويل: کوژدن مې ده مور جانې.
د زيد په خبره خاله جانې په خوشحالې وويل: نکاح مو تړلې ده؟
زيد- هو.
خاله- دواړو ته دی مبارک وې کله کوژدن شوی زويه؟
زيد- هغه بله هفته ټول کارونه ډير په تلوار وشول، يواځې نکاح مو وتړل وخت ونشو تاسو خبر کړم مورجانې، انشاءالله واده مې جبران کوم

د زيد په خبره خاله په خندا وويل: دا نو څه خبره ده زويه تاسو خوشحال اوسيږی همدغه موږ ته بس دی، يو مور نو خپل د اولادو د خوشحالې څخه بغير نور څه غواړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په مسکا باندی مننه وکړل، څومره د دی کورني سره نرم او مهربانه دی! زید د لږ خاموشي وروسته وویل: مور جاني یو څو وقته مو په زحمت کو، کورني تللی سفر ته د یغما کورني د پخوا څخه په خارج کي وه یو دبل سره کورني اړیکي لرو، یغما د چکر لپاره دلته راغلي وه ټول کارونه ناساپه وشول، پلار مي د سفر تیاري نیولي وه چي متاسفانه ما او یغما ونشو کړی لاړشو، نو ځکه دیخوا راغلو ځکه ددی ځای څخه

بل کوم داسي ښایسته ځای مو نه ولیدلی پدی هیله چي ستاسو د زحمت سبب جوړ نشو. خاله- استغفرالله زویه خپل کور مو دی، تاسو رحمت یاست موږ ته ما او دغه انجلی(مطلب حسنات) دلته یواځي یو د یغما جاني په اوسیدو خوشحالیږو زما د لور بشان ده راته.

زید یواځي خپل سر ښکته او پورته کوی او مننه کوی، د څو دقو وروسته د باندي وځي او یو چاته زنګ وهي کله چي خبري خلاصي شو بیرته کوټي ته راننوتي او زما څنګ کي کیناستي، حسنات د لاس مینځلو اوبه او دسترخوان سره کوټي ته راننوتل ما غوښتل ورسره مرسته وکړم خو اجازه یي رانکړل.

ډیره وږې شوي وم سهار چي یو جوس او بیسکیټ مي خوړلي وو تراوسه مي نور هیس نه وخوړلي، حسنات ډوډي راوړل او موږ ټول په یو دسترخوان ډوډی خوړلو ته کیناستو، د ربښتیا هم خوندوره ډوډی وه زما په ډیر ټینګار حسنات اجازه راکړل ترڅو دسترخوان ورسره ټول کرم، دسترخوان مو ټول کړو او د چاي ترتیب مو برابر کړو د همغه اول څخه د حسنات مینه مي زړه کي وولیده، ساده او انجلي وه..

چای مو راوړو او د چاي په څکلو لګیا شو د څو دقو وروسته د حسنات غږ د کوټي خاموشي ماته کړه او ویې ویل: وریندارې که چاې دی څکلي وې نو راځه تاته باغونه او چیني در ښکاره کړم.

د وریندارۍ د نوم په آوریدو مي عجیبه احساس پیدا کړو نه پوهیږم درک کولي مي نشو چي بد دی که ښه؟ په مسکا مي حسنات ته وویل: حسنات جاني کولي شي یغما راته غږ کړې داسي هوسا یم او پاتي شوه د تګ خبره نو باید ستا د لالا څخه اجازه واخلم..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زید ته به تمه شوم چې اجازه راکوی کنه؟ په هر صورت اوس د هغه د کوژدن په نوم
مې پیژني نو نغواړم کوم ستونزه ورته جوړه کړم، د زید خواته ګورم او کرار وایم: د
باندی تللي شم؟
زید خپل د پیالي چاې خخه یو غړپ کوی او وایې: هو تللي شې خو ناوخته نکړی.
خپل چاې مې ژر وڅکې او حسنات ته مې وویل: راځه چې ځو چاې مې خلاص شو.

حسنات په خندا وویل: څومره ته تلواری یې وریندارې.
په دروغجن خفه او قهر وایم: بیا دی وویل وریندار؟!
زما په خبری حسنات په تلوار وویل: وبخښه نور نه وایم.

کرار د حسنات په اوږی وار کوم او په خندا ورته وایم: اه جنۍ ته سومره عاجزکه یې!
توکې مې درسره کول خو که یغما راته ووایه د ملګرتیا احساس کوم درسره(د دی خبری
وروسته یو ست ګه د حسنات خواته وهم چې حسنات په خندا وایې:

حسنات- ډیره شوخه یې بیچاره لالا به مې ستا له لاسه څه کوی!؟
د حسنات په خبره زید خپل سترګې بنکته نیولي وه او زما په نظر د خندا څخه سور
اوختې وو، خپل په نوکانو یې چونګارې کوم چې یو متره لځای څخه توپ وهې داسی چې
یواځې هغه یې واورې ورته وایم: و دی خوړی بیا خاندی!!؟

بغیر لدی چې د زید د جواب په تمه شم د دروازی خواته ځم او وایم: حسنات راځه نو.
حسنات د دوه غټ ټکریانو سره زما خواته راغله یو دانه یې تور او بل خاکستری رنګ
ټکری مو په سر کړل او د بهر خواته مو حرکت وکړو، حسنات هم زما پشان شوخه او
خون ګرمه انجلې وه ډیر کم وخت کې یو د بل صمیمی ملګرې شو، د ډیر ګرځیدو
راګرځیدو وروسته حسنات وویل:

حسنات- یغما څنګه دی کلې خوښ دی شو؟
یغما- هو پخدای ډیر مې خوښ شو بنایسته ځای دی خاصتاً ستاسو کور.
د خبرو په حال کې و چې زما ټکری د سر څخه مې ختا شو، ډیر وقت کیدو چې نه وو
مې په سر کړی نو ځکه نابلدی می ورسره کول تیکری مې بیرته خپل په سر سم کړو د
سر پورته کولو به حال کې مې سترګې په یو ځوان هلک ولګیدی، زمونږ خواته یې دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې نيولې وه حسنات ته کرار وایم:

یغما- حسنات وګوره هغه هلک سوک دی؟
حسنات کوم خوا ته چې ما اشاره کول ګوری، د حسنات په کتلو هغه هلک به تلوار خپل مخ اړوی، چې حسنات وایې: ها دا خو د کلي د خان زوی دی، د چکر لپاره دلته راغلي ولې دی پوښتنه وکړل؟
یغما- هیس همداسې راځه لاړشو ناوخته شوی مور. تراوسه چینه نده لیدلی.

دواړه د کور خواته ځو تقریبا د ماذدیګر مونځونه قضا کیدل چې کورته ننوتلو او د ماښام د ډوډی تیاری مو ونیول، زید هم کور کې و د کله ښخه چې راغلي و سم خبری نکول په نظر مې قهر دی؟ کله ناکله نظر یې پر ځان ګورم خو نه بوهیږم د دی کتلو او سترګو تر شا څه خبره ده؟

خاله جاني وویل چې قابلي پلو پوخ کړو، نو یو د بل په مرسته مو قابلي پلو پوخ کړو د دیګ سر مې پورته کړو خوندور بوی مې تر پوزی شو: اممم څه روغن داره او سم راغلي کنه حسنات؟
حسنات- هو ډیر سم پخه شوی، اخیر چا پوخ کړی؟(ماته اشاره کوی)
چې زه وایم: ځان نو کم مه راوړه دواړو یو ځای دا شهکار کړی دی.

دا خبره کوم او دواړه په خندا کیږو، دسترخان اچو او ډوډی راوړو په آرامتیا کې ډوډی خوړل کیږی خاله جاني زیات زموږ د دیګ صفت او تعریف وکړو خو زید یواځې "مننه" وویل د سترخان مو ټول کړو او د همیشه پشان چای مو راوړل، د چای څکلو وروسته خاله شه شپه مور ته وویل او خپلې کوټې ته لاړه.

د زید د خوب ځای مو د میلمانو په کوټه کې تیار کړو او ما او حسنات هم د خاله کوټې ته لاړو، شپه خیل په ټول آرامتیا سره تیره شوه سهار چې کله پاسیدم نو د کلي یو رواج سهار وخته پاسیدل او د چای څکل په بیلا بیل وختونو کې ځانګړی ډول دشپې لخوا! حسنات چای کیخودلې وو او په تمه و چې دم شي د خاله غږ مې واوریدو چې ویل یې:

خاله- یغما لوری.. زید زوی راویښ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمه ده خاله جاني.
د زید د کوټې په خوا راونه شوم ویده وو کرار مې ورباندی غږ کړل: زید راویښ شه. راویښ نشو غوږ خواته یې نږدی شوم او په چیغه مې وویل: هوی چنارګل پاسیږه سهاری دی.

ټوپ وهي او د خوب څخه پاسیږی چې زه په خندا ورته وایم: خو د انسان پشان نه راویښ کیږی مجبور خپل په طریقه دی راویښ کړم.
زید بد بد ماته راګوری او ددی څخه مخکې چې کوم څه ووایي زه په تلوار د خاله او حسنات خواته تختم، د سترخان مو واچو او د سبار ناری مو وکړو، شیدی د پنیر سره عجیبه خوند وکړو د ربښتیا هم وطني لبنیات ځانته خوند لری او هیس شئ ځای ته نشي رسیدلې.

د ټولو څخه اول زه د دسترخان څخه پاسیدم او د کور مخکې د باغ چه ګکې به خوا ولاړم څه د پاسه شل دقې هلته بوخته وم چې د یو چا د پښو غږ مې واوریدو..
زید- زه باید لاړشم.
د زید غږ و مخ مې د هغه خواته اړو او وایم: ولې؟
زید- نن په شرکت کې جلسه لرو او مور مې هم په تشویش شوی راته.
یغما- سمه ده پخیر لاړشی.

بله خبره مې د ویلو لپاره نه درلود، څه مې ویلې وایې چې مه ځه؟ ولاکه بیخي ورته دا ووایم، زید یو څو دقې په فکر کې راته ولاړ وو، خو څه یې ونه ویل او ولاړی زه هم ورپسې شوم د خاله او حسنات سره یې خدای پاماني وکړل او د دروازی خواته راون شو زه هم تر د وازی ورپسې ولاړم چې کرار یې وویل:

زید- بل هفته راځم څه ته خو اړتیا نلری؟
یغما- نه مننه خاله جاني او رضوان باندی زما سلامونه وایه.!

خپل سر یې وخوځول او لاس یې جیب ته کړو دری زره افغانی یی راته وویستلو او ماته یی ونیولو ما پیسو خواته لیدل..
یغما- څه وکړمه پری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: چیشی ته چي ضرورت شو واخله درته پری.
یغما- خپله پیسی لرمه ضرورت نشته.

پیسی یی ځما لاس کی کینودلو پرته له د چی کوم څه ووایي له دروازی څخه ووتلې په لوړ غږ می وویل: الله پامان.
ځواب می وانوریدو ځکه چی هغه تللی وو.خونی ته ولاړمه حسنات ګندنه پاکوله لستوڼی می پورته کړل او څنګ ته یی کیناستلم او ومې ویل:چیشی پخوو آغلی حسنات..
حسنات- آشک

په خندا ورته وایم: وورور خو دی ولاړو چاته یی پاخه کوي ماته؟
حسنات ما پشان په خندا شوه او په څنګل یی ووهلمګراو ویې ویل: لیونی اوس خو ته ځما د وورور د سر تاج یی لکه هغه پشان راته ګرانه یی.

د حسنات په خبره په حرت ځان سره واسم:د زید د سر تاج؟هههههه خومره جالبه حسنات خبر نلري چې هغه ځما د وینو تږی دی! ځواب می ورنکړ چی حسنات دوام ورکړي. او ویې ویل: خدای پامانی مو وکړه؟
یغما- هو.
حسنات- یغما یو پوښتنه در څخه وکړم غصه کیږې خو نه راته؟
په مسکا می ورته وویل: نه ګلی ولی غصه شمه سل پوښتنی وکړه.
حسنات په نه زړه وویل: ولی ویښتان دی د هلکانو په څیر دی.مطلب ولی واړه دی؟؟
لکه چې پخوا دی ګنجې کړی وی.!؟!

پوهیدمه پوه ورځ به دا پوښتنه رانه کوی.ځکه زمونږ په فرهنګ او رسم کی اوږده ویښتان د جلی ښایست او زینت دی معلومه ده چې لنډ ویښتان پوښتنی لاندی راوړی ولی څه مجبوره ومه همدومره کافی نده؟ په دروغو مسکا می وویل: هو ګنجې کړی مې وه ځکه سوځیدلی وو.
حسنات په حیرت وویل: ولی سوځیدلی وو؟
ژبی لاندې می ځان سره وویل هغه ورځ می چی ویښتان شوتا کړل لوی غم می په زړه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کیدای شي د هغې ورځي غمځپلي واقعه ونه وايم؟
حسنات ځما لاسونه واخيستلو په مسکا يې وويل: هو ګراني که نه يې وايې هيس ستونزه نشته هر څنګه چي ستا خوښه ده.
په مسکا مي بسنه وکړه او خاموشي مو اختياره کړه.د ګنډنې پاکول خلاص شو او وړه مو هوارولو. وروسته له نيم ساعته نه اشک تيار شول.يواځې پاخه کول يې پاتې شو.

یغما- حسنات لوبيا دې پاخه کړې؟
حسنات- هو هغه ځما مور پاخه کړې.
يغما- سمه ده اوس خو وخته ده! شېدې او کوچ لاتراوسه ندی هضم شوې، راځه اول به جاري وکړو وروسته به اشک به پاخه کړو څه وايې؟
حسنات- هو ولا رښتيا وايې لا تراوسه وخته ده ځه دا پخلنځي کې ايږدم او راځمه.

حسنات وروسته له څو دقيقو راغله او پا کارې مو پيل کړه تر غرمې پورې د پاکارۍ او باغچې ته په اوبو ورکولو بوختې وو.وخت ډير په تيزۍ تېرېدو حسنات سره مې ښه حس درلوده .لکه يو خور پشان!

د حسنات غږ پورته شو: پخدای له لوږې مړه شومه.بس ده نو.
په خندا ورته وايم:ښه سمه ده خيتورې.
يو ديګ اوبه مو په ګاز کينودل او تيار شوی اشک مو يکی خوشې کړو.وروسته له پنځلس دقيقو څخه تيار شو حسنات ته وايم: هله قابونه راوړه!
حسنات قابونه راوړې په چکه باندې شاوخوا جوړ کړې وه.

په احتياط مو اشک په قابونو کې واچول او حسنات ته مې ورکړ.لوبيا دنيا(ګشنيز).نعنا.باندې مو تزيين کو.په هيجان مې وويل: واه واه څومره مزه داره ښکاری.
حسنات- هو نو اخر چا پاخه کړې دې.
یغما- چوپه شه همدا خبرې د زده کړې دی هاااا!؟؟
دواړو وخندل او دسترخوان مو هوار کړه.
یغما- حسنات ترور راغله؟

حسنات- هو لږ مخکې راغله لاسونه مينځې راځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور په تیکرۍ باندې لاسونه وچ کولو حال کې خونې ته راننوتل په مسکا مې وويل:
ستړې مشې ترورې ښه راغلاست.!

ترور- عليکم السلام لورې خوشحاله اوسې.
دسترخوان په ليدو ترور په مسکا وويل:واه واه د دواړو لاسونه درد ونکړي.
ما او حسنات يو بل ته سترګه ووهلو او خوړلو ته مو پيل وکه، ربښتيا هم ډيره خوندوره وه
حسنات په پخلې کې استاده وه.!دسترخوان مو ټول که ترور ويده شوه او مونږ لوښې
ومينځلو. څلور ورځې کيږې چې د زيد څخه خبر نشته او څه ترور کره يمه ورځ راته په
خوشحالۍ تيريږي.ترور ربښتيا هم ډيره ښايسته او مهربانه وه.

هره ورځ مو حسنات سره په کلي کې قدم وهلو.ولې جالبه ده هماغه هلک چې اول ورځ
کې مې ليدلې وو هره ورځ د سترګو لاندې راځې.او هره ورځ يې وينمه.
آيا دا کوم اتفاق ده که قصدا داسې کوي ؟نپوهيږمه.

يغما- حسنات نن به ګودر ته ځو.
حسنات- سمه ده ځو يو څو دقيقې صبر وکه.د مور پينې مې چاپي کمه.
د حسنات خبره په سر ښوره ولو تاييد کوم او هملته کينم،چې د څو دقو وروسته حسنات و
ويل: مور مې ويده شوه راځه چې ځو اوس.

پورته شومه او تيکرۍ مې په سر کوه چې حسنات وويل: هله نو جلی ته څومره سسته(
کراره) يې
حسنات ته مې کاږه کاږه وکتلو او د هغې د خولې چل مې وکړو او به ټوکو مې وويل:
څومرررره سسته يې جلي!
حسنات په خندا وويل: ليونی څه بد خبره خو مې نده ويلې.
يغما- سمه ده ډيره خبرې مکوه .

دواړو ګودر خواته حرکت وکو بيا هم هماغه هلک ته مې پام شو.حسنات بغير لدې چې
هغه هلک ته پام وي د نړۍ بيخبره ديخوا اخوا ګورې.له موقع نه مې ګټه واخيسته او
حسنات ته مې وويل: پينې مې په درد شو ته څه زه کراره کراه درځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- سمه ده دواړه به کرار کرار لاړشو.
یغما- او جلی ژر ځه څومره خبری کوی ځه راځمه.

حسنات سر وخوځو او خپل د ګامو سرعت یې زیات کړو او لاړه شاته می وکتل هلک لاهم ولاړ وو. شاوخوا می وکتل چې څوک نه وی.کله چې د خلکو نشتون نه مطمنه شومه.په غصه هلک خواته لاړمه هلک رنګ د ویری څخه سپین شو خو ځان یی له لاسه ورنکړ.په غصه می ورته وویل: وروره خیرت دی؟ولی ما څاري ها؟
هلک چی ژیړ وینتان یی وو او آسمانی رنګ سترګی چې اوس د نزدی څخه سم راته ښکاره شول هیس داسی نامې جذابیت او ښایست یی نه درلوده آرام یی وویل:

هلک- وبخښې چی ستاسی د خفګان لامل شومه خو د یو خیر کار لپاره غواړمه له کورنی سره ستاسې مزاحم شو.

د هغه هلک پدی خبره په حیرت مې په زړه کې وویل:هیییېی ژیړ میړی څه وایی خیر کار؟یعنی ریباری ها؟؟چا لپاره ضرور حسنات لپاره ها؟

یغما- وګوری محترمه وروره زما ملګرې خپله کورنی لری هر وخت غواړي کولی شي راشي ضرور کور مو هم لیدلی..؟
هلک په بنده بنده ژبه وویل: نه تاسی پوه نشوې ستاسې لپاره په جرګه درځم که مناسب ګڼې.!

له ډیری حیرت څخه نږدې و په زوره خندلی وایې دا ژیړ میړې څه وایې؟یا الله وبښې زما مطلب رشخند وهل ستا پر بنده ندی.یواځی ټوکې کومه جدي یی مه نیسه.جدی می ځواب ورکړو: نه مناسب نه بولمه په سلامت...

په غټو قدمو مې ګودر خواته حرکت وکړو کاشکی ګوتمی می ورته ښودلې وایې خاوري په سر می هیر مې شو. ګودر ته ورسیدمه د حسنات په لیدلو می زړه ارامه شو.
یغما- حسنات.
حسنات- دلته یمه راشه ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحسنات خواته ورغلم د هغی څنګ ته کښېنستم اوپښی می اوبوته ورډننه کړی
حسنات- یغما ته ښه یې؟ ولی دی رنګ داسی اوښتی دی؟
په کرار او د کلمی په ډول می ورته وویل:هو ښه یم فکر کوم فشار می کښته شوی.
حسنات په وارخطایي وویل: راځه چی کورته لاړشو راولاړه سه.
یغما- نه ګلی ښه یم دیخوا اوبو سره نوره هم بهتره کیږم.

څو دقیقی نوری هم هغسی کښېنستو خو دهوا په تیاره کیدو سره د کور په خوا رواني سوو! شپه تیره سول اوسهار هم د همیشه په رقم لبنیات وطنی و غوړو سره تیر سو،خاله او حسنات راسره ډیری اموختې شوی دی او وایی: چی مخکی له تا کور خوشحالی نه درلوده همیشه ارامی وه! خو ستا په راتګ کور کې خوشحالې او شیطنت راغلې.

دوی ورځی نوری هم تیری سوی کومه خاصه پیښه نه سول رامینځته صرف د شین سترګی هلک مور په مرکه راله زما لپاره چی هغه د خاله له طرفه جواب سول په دا دلیل چی زه کوژده سوی یم..! دکوژدی کلمه ډیره راته ناشنا اوعجیبه ده ههه کمه کوژده هممم؟؟

حسنات- یغما راسه چی پزه دی سوری کړم میخک په پزه که ضرور درسره شه معلومیژی..؟
زړه نا زړه وایم:نه پوهیرم ولا ستا په نظر راسره به شه معلوم سی؟؟ ستا سره خو ډیرشه معلومیژی.
حسنات- هوو لیونی مخ دی ګیردې دی پوزه دی هم وړه او تیزه سر لری ښایسته معلومیږې.

خپل دځان سره می جنګ دي چی ویې کړم کنه؟؟ اخیر وایم هرڅه چی وسو وایم: سمده مقصد ډیر درد ونکړی کنی وژنم دی حسنات!!!
حسنات وخندل او په خندا کې یی وویل: سمده راسه کښېنه.

زړه نازړه کښېنستم سترګی می پټی وی اولاسونه می موټ کړل، د ستنی په داخل کیدو می چغی کړی او ومی ویل:اخ مړه سوم،خاوری وخوری حسنات مړه دی کړم مړه سي حسنات- وګوره یغما تار ونه کارې ښه؟؟ یوه هفته وروسته یی بیا لرې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ښه سمده پوه سوم!!!

هینداري ته مخامخ ودریدم اوخپل ځان ته می په هینداره کی وکتل،تور تارمی دپزی سره ښه معلومیدی زما د سپین پوست سره خوند کو.
حسنات- دلته د همسایګانو کورته یوه انجلی راغلی داسی ښایستی نکریزې کوی چی څه درته ووایم،راځه چی ولاړی سو چی موږ دواړو ته نکریزې وکړی سمده؟؟

داول څخه می نکریزې خوښی وی خو عمه اجازه نه راکول،د هغه وخت په یادولو باندی می ژوره ساه واخیستل او حسنات ته می وویل: سمده راځه ولاړی سو!!
:#شهاب
موږدواړی خپل نکریزوته حیرانی سوی وه،د کوچنیانو په رقم می په شوق وویل: وګوره حسنات څنګه ښایستی سوی دی کنه؟؟
حسنات هم زما په رقم وویل: هو پخدای دیر دی د لاسو سره شایسته معلومیژیی.
په خندا ورته وایم: ستا د هم شایستی معلومیژی زړه وا نه چویی..؟!

دواړی د کور په طرف روانیږو او د نکریزو لپاره صبر کو چې وچې شې دخاله غږ راځې چې وایې: انجونو څه وخت مو نکریزی وچیری چې زید رارسیږي چای اماده کړی !!

دزید د نوم په اوریدلو خوشحالیږم ځکه وروسته له یوې هفتی راتلی،په دا یوه هفته کی زیاتره وخت خاله ته زنګ وهی خبری یی کولی خو زما پوښتنه یی هم نه کول لیونې چنارګل بابا. د ځان سره وایم:صحی دی چی تلیفون می مات سوی وه خو که هغه غوښتلی وایې بیایی د خاله په تلیفون راسره خبری کولی سوی؟ ددی په یادولو چی ضرور د خاله،رضوان او اسما احوال ماته راوړی بی دلیله می پرشونډانو خندا راځی چی هر څنګه سی دکورنی په رقم وه!

زموږ ده دواړونکریزی وچی سوی او موږ خپل لاسونه پریوله؟اوبه ایږدو ترڅو د زید دراتګ تروخته جوش سی،چای اماده کیږی اویو قاب ګوشت فیل(یو شانتي کورنې شیرنې ده) چی تیره شپه ما او حسنات پخ کړی وه اماده کو یی..وروسته له یوه ساعته ده دروازی غږ راځې حسنات په لوړ غږ وایی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات۔ یغما ورسه دروازه خلاصه کړه ضرور ورور مې راغلی دی!!

په غټو قدمو ده دروازی طرف ته ځم ټکری می پر ویښتانو نیم پر سر کړی او په لوړ غږ می وویل: څوک دی؟؟
دزید ستړی غږ راځی: زیدیم خلاصه که.

دروازه خلاصوم د زید لوړ قد په دروازه کې ښکاره کیږی،د زیدپه لیدو می زړه ته د خوشحالی احساس په حرکت کیږی لکه وروسته له څو کلونو چی می په یو بیګانه ځای کی یو اشنا شخص لیدلی یی،د یوی هفتی کې مې درد او غوسه بیخی هیره سول په خوشحالی می وویل: سلام ښه راغلی.

زید ارام وویل: خوشحاله اوسی .
د زید لاس کې څو داني خلطې وه چې ما يې دلاسونو څخه واخیستل او اشپزخانی ته ځم او وایم: حسنات ورور دی راغې چای ور وړم.
حسنات۔ سمده

هغه پتنوس چی مو مخکی تیار کړی وه هغه اطاق ته وړم! زید او خاله ناست وه فکر کوم په ستړی مشې او احوال اخیستلو مصروفه وه..

چای وړم او د پیالو په ډکولو مصروفه سوم چی په دی وخت کی حسنات راغله او د زید په لیدو يې وویل: سلام ورور جانه ښه راغلی.
زید په خندا جواب ورکوی: خوشحاله اوسی.

د چای ډکې پیالې د زید او خاله مخکې ایږدم او ځان او حسنات ته هم چای اچوم. زید ډیرستړی په نظر راتلې چای په ارامی وڅکل شوی ځینی وخت می دزید کتل احساس کوو اویا هم شاید زما وهم وو؟ چې فکر مې کوی هغه راګوری؟ د ماښام د اذان غږ زموږ د ټولو غوږونه ونازول خاله پاسیده چی اودس تازه کړی، حسنات ګیلاسونه ټول کړل او ولاړه !!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید خواته ګورم چی پر بالښت یې تکیه وهلې او وایم:کور کی خیرت وه خاله،رضوان او اسما ښه وه؟
زید لږ ځان سم کړو او په کرار غږ چی په تکلیف اوریدل کیدو ویی ویل: شکر ټوله ښه وه رضوان هم سلام وایو.

په خندا وایم: علیکم سلام
زید چی زما په لاسونو کی یی سترګی پاته ویی، په خندا یی وویل: نکریزې دیې کړی دی؟؟؟
په خندا می وویل: هو!! بیخي می له هیره ووته درته ښکاره کړم !ته وګوره سنګه ښکاري ؟؟

دی خبري سره سم زید خوا ته لاړم او لاسونه می د هغه سترګو مخکې ونیول چې هغه په موسکا باندی زما لاسو ته کتل،لاس یي زما پر لاسو کی کیخود او نکریزي کتلی سر یی ښکته کړو او ویې ویل: ډیر ښایسته شوی!

د زید خبري لا ختمه شوی نه وه چی حسنات راغله،د حسنات په لیدو لکه ماشومانو غوندي په خوشحالي می وویل: حسنات راشه نکریزي دی لالا ته ښکاره کړه !
حسنات بیچاره تکه سره شوه خو، بیا هم راغله کیناسته ځنګ ته می! لاسونه می ورته په هیجان سره زید خوا ته ونیول، او ومی ویل: وګوره ښکلی دي؟!
زید په خندا وویل: ده دواړو د ښایسته دي!

ساعت ته می پام شو، او په ورخطا می وویل: حسنات لمونځ قضا شو !!!!!

او زر جیګه شوم !! د لمانځه وروسته د شپې ډوډی تیاري مو ونیوله، زید خپل تیلفون کی بوخت و حسنات دستر خوان راښور کړو! ټول په ډوډی خوړلو کی بوخت و چي د حسنات غږ پورته شو: یغما لالا می خبر دي!!!
ومی پوښتل: د څه نه ؟؟

زید ډوډی خوړل بس کړل او په تمه شو چې حسنات څه وایي؟! حسنات په شکمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

انداز وویل: همغه نه!!!!
بعد له څو شیبو مې ذهن کار وکړو او د سترګو په اشاره مې پوهه کړه چې (ونه وایې)
ځان سره مې وویل که څه هم زید پورې اړه نلرې چې مرکه رازې یا نه رازې راته
....خو بیاا هم بد خلق دې همدلته وحشې ګرې ونکړې!! هر څنګه وی د کوژدنې په حیث
یی دلته یم په غوسه وایم:

یغما- حسنات جانې!!! د ډوډې پر وخت خبرې کول ښه کار نه دې.....
حسنات خپل اوږې پورته کړې او په شیطانت یې وویل: سمده ما پورې اړه نلرې چې
درته مرکه راغلې.

زید چې مړې په خوله کې ایخې وه په ټوخې پیل وکړو، د اوبو ګیلاس مې لاس کې
ورکړ، او حسنات ته مې بد بد وکتل، خاورې دې په سر شه،، په دې بې زنجیره خوله
وس ضرور و چې ته دا خبر وکړې هاااا!!!

زید په ډېر زیار او جدیت وویل: حسنات سوک په مرکه راغلې ؟؟
حسنات چې پوهه شوه چې څه ګلان یې کرلې! نو په ډار یی وویل: هیس سوک ټوکې مې
وکړې لالا جانه ...
زید: سم ځواب راکړه !
حسنات په ډار وویل :د خان صیب میرمن د وریندار پسی په مرکه راغلې وه خو مور مې
رخصت کړه!!

مخکې له دې چې د زید غږ لوړ شې ترور جانې وویل: حسنات درته مې نه و ویلې چې
ورور ته دې مه وایه؟! هیس په خبره نه یې ته انجلې.. د خدای په قهر نسې ته ډوډې دی
خپل په ورور پر زهر کړه ،،،
زید په ارامه وویل: مور جانې هیس خبره نده زه ځم د باندې لږ تازه هوا واخلم ...

زید پاسیږې او د کور نه وځې حسنات ته ګورم او وایم : ودې خوړه لیونې!!!
حسنات پاسیږې او څه نه وایې ښکاریده چې خفه شوه څه مې ونه ویلې نور، تقربیا شپه
نیمایې ته ورسیده خو زید رانغې ترور او حسنات ته مې وویل تاسې ویده شې زه پتمه
کیږم زید ته چې راغې درازه خلاصه کوم ورته...خبره 12بجو ته ورسیده لږ لږ اندیښمنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم !!غوختل مې ترور وېينه کړم چې، دروازه خلاصه شوه ......

په ورخطايي دروازې ته لاړم مخکې له دې چې پوښتنه وکړم سوک دی! دروازه مې خلاصه کړه د زيد په ليدو مې ارامې احساس وکړ! خو په غوسه مې وويل: ساعت ته دې کتلي؟! نه وايي چې خلک به راته انديښنه کووي؟!

تازه مې مخ ته ورته پام شو چې سومره سترې دی؟! سترګې د وينو غوندې سرې شوې وې کوم څه خو به نه وي شوی !؟ له دراوزې لرې شوم ترڅو زيد کور ته دننه شي زيد يو پلاستيک سره کور ته دننه شو او د ناستې کوټې ته لاړو بې له کوم خبرې زه هم ورپسې ورغلم په ارامه مې وويل: زيد خيرت خو دی؟ ولې سترې ښکاري؟
زما په شان په ارامه وويل: سردرد يم!!

پاسيدم او پخلنځي خوا ته ولاړم خواړه مې ګرم کړل او دستر خوان سره لاړم کوټې ته زيد بالښت ته تکيه کړې وه ،،او لاسونه يې په سترګو ايخي و نيوهيګم ولې خو د زيد مقابل کې احساس د مسووليت کوم ؟! شايد!!! ددې لپاره چې دومره ډيره لاره يې زما لپاره راغي؟! په دې حالت کې چې هيس خپلوي ورسره نلرم!!!
دا دومره مرسته دې يو پردي کس لپاره ډير نده ؟!تر څو چې توان لرم بايد جبران يې کړم !!

يغما- جيګ شه ډوډي مې راوړې.
لاسونه يې سترګو نه لرې کړه پتنوس خوا ته وکتل او ويې ويل: نې خورم وږې نه يم!
خوا ته يې کيناستم او دستر خوان مې هوار کړو او کرار مې وويل: ماښام دې هم څه ندي خوړلې هله وخوره وس !!
خو هغه بيا هم پروت و او ارامه وويل: يغما سترې يم پريده وروسته يې خورم !!!
زړه نا زړه وايم: زه درته خوله کې درکړم؟ زما له لاس نه خوري؟

زيد اول حيرت کوې خو څو شيبې وروسته د حيراني پر ځاي موسکا وکړه او سر يې د هو په معني وښورو،پاسيرم او لاسونه مې وينځم ،،او راځم ترڅنګ يې کينم بسم الله وايم،،، او مړي د زيد خولې ته نيسم!! ماشومانو غوندې خوله خلاصه کړه او مړي وخوړه همداسې يو قاب خواړه وخوړل بيچاره سومره وږي وو؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مې وویل: دا یعني وړې نه وې ؟!
ورو یې وخندل او هیس یې ونه ویل ....

دا چنار ګل بابا ولې داسې آرامه شوې؟ دسترخوان تولوه وم زید خپلو لاسونه باندې خپل په سر زور ورکوه چې زه ورته وایم: اوس دې هم سر درد کوی؟
زید- همم هوو.
یغما- ګولی دې خوړلې؟
زید- هو.
یغما- بیا ولی ښه نشوی؟
زید- نپو هېږم.
یغما- زه چاپې کړم سر دې هووم؟

زید- خوب نه درځې؟
یغما- اوس فعلا نه.
زید- که په زحمت کېږې نا سمده !!

بالښت څخه تکیه اخلې چې زه تلوار کوم پورته کېږم د خوب ځای ورته سمه وم او ورته وایم: راشه دلته څمله که ویده هم شې خپل ځای که ویده شې.
زید- یغما اول راشه دلته کینه.
په مشکوکه انداز ځم او څنګ ته یې کینم چې زید کوم خلطه چې راوړی وه خلاص کړو او د شړنګ شړنګ غږ مې واوریده...؟
یغما- دا څه دې؟

زید: تاته او حسنات ته مې بنګړی راوړی..!
اووهی دا اوس زید دې؟؟ خدای خیر کړې مونږ ته یی بنګری راوری! په خندا ورته وایم: رښتیا؟
زید په خندا باندی سر لاندې پورته کوې.پلاستیک په تلوار د لاس څخه یې اخلم او وایم:
وګورم کوم رنګونه دې راوړي ؟
زید- کوم رنګونه دې خوښ کړی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړی پلاستیک څخه را باسم یوه لیچه تور رنګه وه ، دومه لیچه شینی رنګه وه، دریمه لیچه سور رنګه وه ، څلورمه لیچه آسماني رنګه وه، څلوره لیچې راوړي په هیجان ورته وایم: اووو څومره ښکلی رنګونه دي راوړي بیشکه دي وی کوم یو زما دي؟ ؟
کراره وایی: زما په خوښي لاس کوي؟ ؟
حیرانه کیږم د د دومره مظلومانه لهجې څخه؟ کرار ورته وایم:وګورم ستا ذوق څنګه دي؟که خوښ می شول بیایی په لاس کوم.

زید خاندی او وایې: سره بنګری او شنه بنګری می تاته راوړي نور اختیار لري هر کوم چې ستا خوښ شول.

بنګړوته په ځیر،ځیر ګورم او وایم: خوښ می شول دا نور بنګری تور او آسماني رنګونه دي حسنات.
بنګری راخلم غواړم لاسونه ته می واچوم لاس می نسئ او وایې: راکړه زه لاسونه ته دي اچوم ځان زخمي نکړي!

دا نن شپه څه وربانديې شوی بیخی سر چپه شوي ده! عجبی کارونه کوي؟! کرار ورته وایم: ضرورت نشته زه خپله کولی شم !
لاس می تر جلا کوم چې زید په کلکه لهجه وایې: یغما دوه دقیقي آرامه اوسه.

زید په ډیر فکر یو یو بنګری می لاس ته کوی، او زه خپل لاسونو ته ګورم چې په نکریزو او بنګړیو باندی سینګار شوی،اه څومره ډیر وخت خپلي جلی توب نړی څخه لري شوی وم 12کاله عمه می هیڅکله اجازه نه راکوله ځواني جلی پشان ژوند وکړم تیر ژوند په یادول ژوره ساه اخلم ! سترګي پورته کوم پام مې‌ي زید ته کیږم زما په شان په ځیر،ځیر زما لاسونو ته ګوری، د کوټې د فضا د بدلون لپاره وایم:

یغما- هله نو پورته شه اوس ناوخته شوی ده حسنات بنګړی سهار ته ورکوم.
زید خپل سر لاندي پورته خوځوي او خپل ځای کی اوږد څملي بالښت څنګ کې ورسره کینم او د سر په چاپي یا مساژ کولو یې پیل کوم،زید مبایل ته زنګ راځي چاپي کولو څخه لاس اخلم په تمه کیږم جواب ورکړي! موبایل د جیب څخه راباسي د موبایل صفحه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم ته ګوري او خاندي !

زيد- سلام رضوانه.

د رضوان د نوم په اوريدلو زيد پشان زه هم خاندم خوو کرار او په پټه خاندم او کرار زيد ته وايم: سپيکر ووهه!

زيد خپل سر پورته ښکته کوي او لاوډ سپيکر وهي! په کوټه کې د رضوان لوړ غږ اورېدل کېده!

رضوان- عليکم السلام پخير ورسيدی!!
زيد- هو څو ساعته کيږي چې رارسيدلی يم!!
رضوان- يغما څنګه ده؟
زيد- ښه ده سلام وايي!!

له دې پرته د رضوان د ځواب په تمه شم،زيد لاس نه تليفون په حمله راخلم او وايم: هلوو تورکی څنګه يې! کور کې خيرت دی!
زما د غږ په آوريدو رضوان په خندا وايي: ای ناځوانه اوس زموږ خبر هم نه اخلی !
په خندا ورته وايم: په دی خاطر چې مهم نه يې!

زيد ورو وخندل او رضوان په دروغجن غوسه وويل: سمه ده ما خو درته ډير په زړه پوري خبرونه لرل کاغذ پيچه! خو خپله دی ونه غوښته،ماته يې څه!!

ما خپل غږ آرام کړ او ومې ويل: الا ما تړوکې کولې، ښايسته ورور مې، خدای دې ستاسو په کور کې برکت واچوي،خدای دی درته ښايسته ښځه نصيب کړی،خدايه...

خبره مې په خوله کې پاتې شوه چې رضوان د خندا څخه په لوړ غږ وويل: مکاری ګېدړی لومړی دی څه وويل تورکی هااان؟؟؟

زيد په کراره وخندل چې ما بيا رضوان ته وويل: ته په توکو نه پوهېږې! وو ايه،راته چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیخی په اندیښنه کې شوم!!

د رضوان غږ لوړ شو: زید ووایم!!
زید خندا ودریده!! او په کلکه لهجه یې وویل: رضوان مغز مي مه خرابه وه!شپه ناوخته ده لاړ شه ویده شه!

هاا یعني خبره چنار ګل پوري اړه لري؟ رضوان بیا په خندا وویل: نه باید یغما هم خبرې شي!

لړ پاتي وو چي اندیښنه له امله مړه شم؟ د زید له خولې مې خبره واخسته او په جدي ډول مې وویل: وایې که نه!!! یا ضفات دی درته وړاندې کړم، ګرانه ورور هوم؟؟

رضوان په خندا وایې: وایم وایم، بې له هغه هم زید رانه لری دی لاس یې راته نه رسیږي (پتمه شوم د رضوان خبرو دوام ته رضوان خپل غږ صاف کړ او د جنګو غږ په څېر په نرۍ غږ یې وویل: الا خوری چې یو کس ته مرکه (خاستګار) راغلي زموږ کورته او زما پلارته یې ویل..
په حیرانتیا وایم: چا پسی؟؟؟
رضوان په همغه نرۍ غږ وایی: ښاغلي زید پسی!!!

سترګي مې د حیرت څخه د توپ په څیر شوی،او خوله مې تونل په څیر خلاصه پاتې شوه! د څو ثانیو وروسته حیرت مې خلاص شو او په قهقهه سره خاندم په داسې حال کې چې ما خپله خندا کنټرولوله چې خاله او حسنات له خوبه راویښ نه شي! پام مې شو چې زید بغیر د حرکت څخه په عجیبه انداز ماته راګوری،ما زید لور ته وکتل، بغیر د سترګو رپولو ماته زیر شوي وه! په خندا ورته وایم: ریښتیا وایې؟؟! څوک راغلی!!

رضوان- په خدای، ریښتیا وایم، مرسل پلار راغلی و!
یغما- رحیم کاکا بیا څه وویل!؟
رضوان په خندا وویل: کاش چې ته وی،پلار مې سم تک سور شوی وو! زما مور ته یې ویل فرشته زمانه سرچپه شوي،خلک جلی پسی مرکه (خاستګاری) کوي،او دوی زما زوی پسی راغلل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خندا شخه تکه سره شوم! زید تلیفون زما له لاس شخه کش او په جدي ډول یې وویل: رضوان بالاخره راځم خو، اوس لاړ شه مړ شه (ویده شه) پرته له دی چې ځواب ته به تمه شي تلیفون په پرې کوی!

زه په همغه خندا سره وایم: زید میره درته کو،چې له تا شخه خلاص شو!

هغه څه ونه ویل او د ګونګیانو په څیر یې کتل! خو ولې یې څه ونه ویل؟ که بل وخت وای، زما ژبه به یې را پرې کړې وایې ما خپل ستونی صاف کړو او د هغه د سر په چاپی کولو مې پیل کړو، خونه له خاموشی ډکه شوه!

په کرار وایم: مریم څنګه ده؟
هغه زما په لور سر پورته کوي او په مسخره موسکا سره وایي: آغلې یغما،په هر چا پسی دی زړه سوځې، پرته له مانه.
یغما- ښه څه شوی په تا باندی،چې زړه مې په تا وسوځوم هوم؟؟روغ جوړ یې شکر!

زید- ته څه خبره یې چې څه دلته تیرېږی(اشاره خپل زړه ته کوی)
په خندا ورته وایم- مئیني شوې خو نه یې چنارګل بابا؟
زید په غمژن مسکا وایي: بت پرسته شوی یم یغما ...!(ژوره ساه اخلي او وایي: حال مې خراب دی، هره شپه د هغه د عکس په کتلو ویدیږم، کار مې ګرځیدلي د هغي عبادت کول خدای ته په دومره نژدی والای ویریږم چې غافل او بی خبره نششم خپل د رب شخه.

یواځې ورته ګورم نه پوهیږم ولې مې زړه غواړی چې زید خپل خبرو ته دوام ورکړی؟ یعنې دومره راته دا خبری د زید د خولې شخه راته حیرانونکي او په عین حال شیرنه دی؟!

زید زړه شخه یو اه باسي او بیا وایي: یغما ډوبیږم کیږم داسي هم پدی دریاب کې ډوبیږم چې هیس سوک مې د ویتلو توان نلری، بغیر د هغې شخه ..! یعنې هغه پریږدی چې زه ډوب شم؟ آیا هغه زما د ژغورلې هڅه نکوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید خبرو ته هک حیرانه یم راته عجیبه ده دا خبری آوریدل د زید څخه،! هغه زید چې د هغه په یو اشاره باندی تول خلک نخیړی، وس دومره ناتوان شوی چې زما مخکې د اعتراف ژبه یې خلاصه کړی..!؟

په خندا وایم: ستا بت ځوک ده؟ آیا هغه تاسره مینه لري؟
زید په غمجنه لهجه وایي: نه هغه هر چا سره مینه لري بغیر زما نه !
کراره غږ ورته وایم: نو څه ګټه لري د داسي بت عبادت؟؟
کراره غږ وایي: ګرانی مئین کسان د ګټې پسې نه ګرځي..

یغما- او که هغې هم د مئینې لپاره ځان بت درلود بیا څه؟
زید- پوهیږم چې نلري ډاډمن یم،که بیا هم بت ولری نو زه یې ورته ماته وم !

د زید په دي خبرو اورلیدو می ځان ورپیدی لرزه راباندي راغله زید حال لیدلو ته ګورم کولی شي هرڅه وکړي!یعنی دومره مینه ورسره لري؟ نیکمرغه جلی ده

یغما- میني لاره داسي نده؟که د رښتیا زړه څخه ورسره ولري بیا د هغی خوښي لپاره ځان څخه تیریږی!
زید- ویل یې اسانه دي شاید هرڅه نه به تیر شم،حتا ژوند څخه مي خو د هغي څخه نه تیریږم، یعني کولی نشم ، ناممکنه د، یواځني شئ چې دلاسته راوړلو لپاره یې حریص او بیتابه یمم هغه ده او بس.

په خندا ورته وایم: فلسفه مه وایه بت پرسته....!
زید- څومره ښه بت لرم زه سومره طالع منده یم

ولی داسی عجبه احساس راته پیدا شوو د زید د خبرو په اوریدلو؟ هغه ناپیژنده جلې سره مې بخیلی او حسادت پیدا شو ناساپه، چې داسي نشئ زید زمانه غافله شي! اول خدای بیا زید زما کلکه پناهګاه ده، که دی نه یې څنګه مشکلات به راباندي راشي..؟! چوپتیا کوم څکه کومه خبره دي ویلو لپاره نلرم، چې زید ادامه ورکوي او وایي: د چا مرکه راغلې وه ځوک وه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بنده بنده ژبه وایم: هیڅ څوک
زید- یغمااااا!!
یغما- افففف اوریدلي به دي وی د کلي د ملک ښځه راغله وه.
زید- ته چیرته لیدلی وي؟
بی اختیاره ورته وایم: زوی لیدلی وم هغې لیدلې نه وم..

زما په خبري زید په تلوار خپل په ځای کې کیناست او ویې وویل: څه دي وویل ؟ چا لیدلی یی؟؟

تازه پوخ شوم چې ګل ته می آوبه ورکړي خوو پدی حال کې مې د زید ځورول مې مغزو ته راغلل او په شیطاني خندا مې ورته وویل: زوییی!
زما په خبره د زید تندی تروش څو خو ما به همغه شیطنت وویل: داسي شنی سترګي لري هیڅ پوښتنه مه کوه داسي ښکلی سترګي وي ای ای نو، کله چې ویل یې مرکه درلیږم تندي باندی د خولو سیلاب وه.

زید ته مي توله کیسه وکړل د الف نه تر یا ما خندل او هغه سترګو رپ لا نه وهي، او همداسي رکتل! نه پوهیږم کله مي لاس د هغه په قوی لاس کې بندی شو؟ او هغه په غوسه ناکه لهجه وویل: لکه چې خوښ شوی د ده ؟ته ما ده څه لپاره راوستی یی؟ د ساعت تیرولو لپاره هوم.؟

ای وای دا بیا وحشي شوو زید وضعیت نورماله نه وه زه ولی بیعقله شوم ورسره مي شوخي وکړه، د دی لپاره چې خبره نوره خراب نشي زر ورته تسلیمه شوم او به کراره ورته می وویل: پخدای قسم هغه زما ورور په شان دي توکې می کول(زما پدی خبری د زید لاس زور یو څه زما د اوږی څخه کم شو او په همغه تروش تندی وویل:

زید- یغما پخدای قسم که و دی وینم یو غلط قدم واخلې ژوندی دی په ځمکه کې ښخ کوم!
ژوره ساه اخلم کوښښ کوم ځان کنټرول کړم اوس څه ورته ووایم غټ جنجال جوړیږي نو ځکه کرار وایم: خپله ښه پوهیږي چې زه داسي جلی نه یم چې په غلطه لار باندی لاړه شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پوهیږم، پوهیږم بیا هم پدی خلکو باندی باور نلرم ستا مسولیت ما سره دی، بیا هم هوښیار اوسه غلطه لاره خوښه نکړي کنه بیا نووو...(زید ترڅو خبره خلاصوله زه پورته شوم دروازه می بنده کړه ترڅو حسنات او ترور خوب نه راويښ نشي!

نور می صبر خلاص شوي وه داسي کیږي نوو دا زید خبري تولي تیر پشان وي آرامه اوسم ورته هوممم؟؟ ورتاوه شوم د هغه پشان په غوسه ورته وایم: کنه څه ؟؟؟ اووو څه وشول؟ ښه خوو یي ؟؟ په کوم حق باندی دا خبري ماته کوي؟؟ سمده مرسته دي راسره وکړل پناه دي راکړه، خوو په دي معنا نده چې زه ستا په قید یا بند کي اوسم..

زما په خبرو د زید غوسه نور هم زیات کیږی او لفظ په لفظ به کنترول شوی غږ د غوسې څخه وايي: ځکه، چې ته زما کوژدنه یی،اوس پوه شوی په کوم حق باندی دا خبري تاته کوم ؟؟

په غوسه ورته خاندم او وایم: زید خان فکر نکوی خپل په دروغو او نقشې کې زیات مخته ځي؟ زه ستا کوژدنه نه یم دا یواځي یو نقشه ده پوهیږي یوازي نقشه ده.

زید د زیات غوسي څخه په کټ،کټ خاندی او وایي: نقشه؟ چا ویلی چې نقشه ده؟ زما په نوم دی چله په لاس ده (بیا خپل لاس هم پورته کوي او وایي: وګوره دا هم چله ستا په نوم زما په لاس کیده ؟ نقشه بیا کومه ده؟

ولی تراوسه زما پام د زید په لاس چلي نه و شوی؟ په کراره ورته وایم: ویده شه ؟ بی خوبه شوي یی هر رقم چټیات وایي (غوښتل می پورته شم زما لاسي یې کلک ونیوی او ویې ویل: سهار ته ځان تیار کړه مولوي راولم چې زموږ نکاح وتړی رضوان هم پوهیږي...!

د نکاح د نوم په اوریدلو زړه می حرکت څخه پاتی شو !نکاح دا کلمه زما مغزو کی زنګ وهل پیل کړو نکاح...... نکاح.......نکاح...... په کراره ورته وایم: ټوکه دی خنده داره نه وه !!

زید په کلکه وايي:تراوسه ما ستا سره ټوکي کړي چې دا یې دویم ځل وي؟

په رپیدلی غږ وایم: زیده ټوکې کوي؟ د څه نکاح؟ پخدای ما بد کړی نور ستا سره ټوکي نکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبره کوم او کوښښ کوم ترڅو لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه داسي کلک نیولی وه چې د ختا کسدو نوم یې نه اخیستو.

زید- یغما.. زه تیوکې نکوم همدا می آخره خبره ده ! نکاح...

نه پخدای زید په کلکه و لکه مخکې پشان غوسه و او دی چې کومه خبره وکړی په رښتیا هم هغه کوی په نیولی غږ ورته وایم: خپل د مور او پلار په سر قسم خورم نور څه نه وایم پخدای بد می کړی سمده !
زید- یغما اعصاب راته مه خراب کوه آخري خبره می همدغه ده.

غوښتل می زید قانع کړم نو په کراره مې ورته وویل: کورني به دي څه وایي سوچ دي ورته کړی؟ سمده زه ستا د لاس نانځکه یم،ځکه کورني مور او پلار،نلرم پوښتنه می وکړی ته خوو یی لری؟ کورني ته دی څه جواب ورکوي؟ مریم به څنګه شي ؟ یواځي د یو ضد لپاره زما او خپل ژوند مه تباه کوه، تا خو همدا اوس وویل چې بت پرست یې، نو هغه جنې به څنګه شې؟ جواب راکړه.

د هر خبري سره، مې اوښکې لکه سپیني مرغلري پشان د سترګو څخه راوانی وي چې زید په لوړ غږ وویل: وه لعنتی ژاړه مه ! مه ژاړه یغما قسم درکوم د هغه چا په سر باندي چې تاته ډیر ګران دی پخدای نور ستا د اوښکو طاقت د نلرم په پیر په پیغمبر نور طاقت نلرم.

زید خاموشه کیږی خو زما بدبختې اوښکې چیرته وچیدی؟ زید ستوني صاف کوي په نیولې غږ په سختې او زر تکلیف باندی وایي:زما بت ته یی .، ستا عبادت کوم ولی دومره بیعقله یی ؟ ولی نپوهیږی؟ ؟ په کومه ژبه درته وایم هــــا؟ ؟ولی زما د سترګو څخه نه پوهیږي لعنتی؟ ولی زما درد نه ګوري؟ باید هرڅه په خولی باندی درته ووایم؟

کله ناکله سترګې د ژبې څخه زیات خبری کوی او مقابل نفر پوه وی، خو ته بیعقله زما د سترګو په خبرو پوه نشوی....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دي خبرو په اوريدل چې ظاهره کې الفاظ وه خو ماته د ټوپک د مرمې پشان وه یو دم هک حیران وم ورته چې زید بیا وویل: فکر کوي زه اول ښځه نه پوهیدم ته جلی یی ؟؟ نپوهیدم ځان ښځه دی هلک جوړ کړي؟ نپوهیدم د کور ښځه تبنتیدلی یی !
ستا په نظر زما په تندی باندی بیعقل لیکل شوي؟ ؟خبري وکړه، دا لعنتی اوښکي پاکي کړه.

زه د زید خبرو ته بی حرکته لکه بت پشان پاتې وم چې هغه بیا وویل: زما یی په مریم څه؟ مریم خپله هوښیار جلی ده هغه د اول ښځه پوهېدله چې زما په نظر کې هغه ما ته د خور پشان ده لکه آسما! کورني می ما درک کوي د ټولو مخکي زه دريږم ته یوازي ما ومنه ما قبول کړه.

اوس هم زما لاس د زید په لاس که بند وه، هغه خپل هغه بل لاس خپل لړ شانتي رسیدلی ویښتانو کې کش کوی او په ډیر عاجزه او مظلومه لهجه باندی وایې: د الله په پاک ذات باندی قسم کوم نور زغملی نشم پخدای نور نشم پټ کولي دا مېنه او لیونتوب د غرور په پلار دی لعنت وي! زه هم انسان یم پخدای انسان یم تر کله وزغمم ها!؟؟

آیا زه دومره د دی بدبختیو لایق یم؟؟ تا زه څو، څو ځلي خپل په بې خبری باندی مړ کړم یم؟؟ آیا ته پوهیږي کله چې ته ماته نګوری زه زره، زره له مینځه ځم.(اشاره خپل مخته کوي او وایې: آیا لړ دی هم زما سترګو ته فکر نشو او دا دومره مینه دی و نه لیدل؟؟؟

زید د لیونیانو پشان شوي وه، وار په وار یې پوښتنی کول زه په ځمکه باندی بی حاله ناسته وم، اوښکی می په مخ باندی راوانی وي ځان سره په جنګ کې وم یعنی زید اول نه پوهیدی چې زه جنې یم؟ ولی هغه ورځ سلیم وویل ته جلی یی زید حیرانه نشوو؟ ولې زه هلته پوه نشوم چې زید پوهیږی؟ ولی هغه وخت چې سلیم راته وویل: ته څه فکر کوي چې زید بیعقل او نه پوهیږی؟ ولی هلته د سلیم د خبری په معنا و نه پوهیدم؟ولې د زید د کارونو ښځه پوه نشوم؟ ای لعنت دی پر ما وي..

ولې هغه وخت پوه نشوم چې ده زما په خاطر خپل ویښتان پریکړل اخیر ولی زه پوه نشوم کله چې یې هغه شعرونه ویل، ولې نه پوهیدم؟ اصلان ولی له جنون او لیونتوب چې زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وړاندي درلوده نه پوهيدم؟خــــا نو ددی پخاطر يی د ورينداری له نوم سره حساسيت ښودہ!؟

زيد دا دومره وخت له ماسره مينه درلوده او زه نه پوهيدم؟ يعني دومره په خپل تير ژوند او ستونزو کي غرقه وم چي د زيد مينه مي نشو ليدی! ټول خاطرات مي لکه د فلم له سترګو تير شول! د دلايلو، سيلاو مي په زړه او مغز کي ځپی وهي! ذهن مي له کاره ووته او د هيڅ کار تاوانايی نه درلوده، ددی خبرو زغم راته ډير سخت وه لاس په تيزي سره له لاسه يی کشوم او د دروازی په لور ځم،د زيد غږ پورته شو!

زيد۔ يغما! دا د ښه په غوږونو کي ونيسه، که زما نشوی نو د بل هيڅ چاا به هم نشي خبره اوسه!

په لوړو قدمونو له خوني څخه اوځم او د خاله او حسنات د خوني په لور ځم خوني ته له ننوتلو سره په آرامه ساه اخلم! په ځای کی می غځيږم او د زيد خبري مي ځان سره تکرار کړی (پوهيږي چی په دی ناخبره دنيا کی د زه څو ځلي وژلي يم)
(پوهيږي چی ستا د هری اوښکي په تويه ولو وژل کيدم) (ايا په کافي اندازه ستا سترګو کی نه يم) ژوره ساه اخلم او ځان سره په فکر کی کيږم ولی مي د ويری احساس ونکړو؟ ولی خپه نشوم ؟ اصلاً ولی مي زيد څخه بد رانغلل؟؟

کله چي سليم راته وويل مينه درسره لرم و ويريدم، خفه شوم، بد مي تری راغی تر دی چی په ليدو يی لاسونه مي متي کيدل! شپه له ټولو فکرونو او عجيبه حسونو سره تيره شوه سهار د ازان په غږ پاځيدم حسنات او خاله مي هم پاڅول خاله په خندا سره وويل: لوری ورشه زيد هم پاڅوه چی لمونځ قضا کيږی.

زړه می درب درب کوو، زه زيد پاڅوم خو په کومو سترګو؟؟ د تيری شپی په ياد ته راتلو سره می غومبري سره شول چي بيا هم د خاله را غږ کړل: يغما لور وا دي نه وريدل؟ يغما۔ دا ده لاړم.

زړه نازړه د ناستي خوني ته ځم دروازه ورو خلاصوم لومړی مي سر دننه کوم ګورم چي ويخ دي که نه؟ هو د مصر شهزاده ويده ده!! ورو ورو يی خواته ورځم او په ارامي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ورته غږ کوم: هیبي پاخیږه لمونځ قضا کیږی!

زید حتی شور هم نه خوري نوم مي نشو اخیستی څکه شرمیدم بیا هم لکه د مخکی غوندي وایم: هیبي نه اوری؟
افففف د دی خوب څومره دروند دی! په ګوتو مي د ولو مینځ کی ووهه او په ارامي مي وویل: زید!؟
د زید غږ پورته شوو او په خندای یی وویل: زید د صدقه شه.
یو متر مي له ځای ښخه والوتم، او په غوصه مي وویل: ولی د اوله ځواب نه راکوه؟؟

زید- څکه چي زه هیبي نه یم زید یم او بله دا چی داسی غږ د راته نه وه کړی!
بیا هم رنګ مي له حیاا سور اوړي او په لوړو قدمونو د دروازی په لوري ځم!
زید ورو خاندی او وایي: ستا له حیاا قربان شم ګلی!

داسي حس می کولو لکه ذره ذره اوبه کیږم او په څمکه ننوځم...
زید- یغما که کوم وخت مړ شوم او ته راته داسي غږ وکړي نو شاید بیرته ژوندي شم!

په تیزي سره له خوني وځم،او شرمناکه خندا مي په مخ خوره وه...ولی خاندم؟؟؟ هسی نه چي....نه نه امکان نلري هغه راته یوازي یو ملګري دي له دی ډیر څه نه ...
موږ له دوه مختلفو قطبونو یو امکان نلری فکر کول یی هم په اړه خطرناکه ده زه حتی نه پوهیږم چی مینه څه ده؟او نه پوهیږم چی دی خندا ته څه نوم ورکړم!؟ د میني له نوم ښخه ډیره لري وم!

مینه یوه ناپیژندل شوي کلمه وه زما لپاره! زما لپاره چی هیڅکله مي هم تجربه کړي نه وه! زه چي په تیارو او کرکه کی لویه شوي یم! زه چي وجود مي د له درد او کرکه ډک دی، کیداشی د میني کلمه له دومره دردونو سره وپیژنم هوم؟ زړه می لکه تیره وه! کلک او یخ،!نورمال کیدل یی وخت او طبیب ته اړتیا لری! له دی هر څه سره فکر نکوم چی زړه خپل حریم ته د میني د ننوتلو اجازه ورکړی!

له دی فکرونو سره می ځان ته ظاهراً ډاډګیرنه ورکړه! له فکرونو ځان باسم او حسنات سره د چای په تیارولو بوختیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- اووووو دا بنګړي دی له کومه کړي و جینی؟؟
په خندا سره می وویل: بخیلي مکوه لالا دی راوړي البته ستا حق یی هم نده هیر کړی!

حسنات په خندا شوه او ویې ویل: رشتیاا؟؟ وایه زما حق چیرته ده
یغما- اه وجینی سومره شله یی دا دی راوړم یی درته.

پاڅیږم او د الماری په لوري ځم بنګړي راخلم او حسنات خواته راځم او وایم: هه واخله اوس له دیری بي قراري له وجه مړه نشی!

حسنات بد بد اوکتل او کڅوړه یی واخیسته په حیرانی یی کڅوړه خلاصوي او بنګړي دانه دانه لاس کي اچوي او وایې:یغما ښه ښکاری کنه؟
په خندا مي وویل: ډیر زیات
حسنات- خو له تا ډیر نه !
کرار یې چونګاری کوم او وایم: لیونی..
حسنات په لوړ اواز غږ وکړو او ویې ویل: لالا راشه چای تیار ده

لږ وروسته زید له تورو جامو او په غاړه یی هغه نقره یی دسمال وه چی ما ورته اخیستی وه،خوني ته دننه شو، د زړه ضربان مي داسي تیز شول چی فکر مي کوه زړه می له سینی وځی لومړی ځل وه چي زید په وطني جامو کي ګورم ښکلا یی سل چنده شوي وه ځان ته مي فکر شو خدایه د څه بلا راباندی لګیدلی ده؟؟
مخکی خو داسي نه وم؟؟؟

ایا د شپي خبرو زما ذهن خراب کړو؟ یا د پخوا څخه زما ذهن کې دا خبری وه او ما ځانته د ویلو جرئت نه درلود؟ سترګې مې ښکته اچوم او د سبا ناری په خوړلو پیل کوم چې زید کرار وایې: یغما هغه قیماق راکوی؟

پداسي حال کې چې سترګي مي ښکته دی قاب زید ته ورکوم چې هغه یې په مسکا رانه اخلي او مننه کوی، چې حسنات وایې: لالا کوم ځای ځې؟؟
زید- نه ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- ما او ورینداره ځو چینې ته تاسو هم راځې؟
زید خپل چای غړپ کوی او په مسکا باندی د حسنات جواب ورکوی: ښه خبره ده راځم
لږ به شاوخوا هم وګورم.

حسنات جونګاری کوم او کرار ورته وایم: ای خاوری دې په سر شه بیا دی ګلان وکرل.؟
حسنات- اخ څه مې کړی؟
یغما- ومې نه ویل وریندار راته مه وایه ها؟ دویم دا چې که د خان زوی په لاره کې زید
وګوری بیا څه کوی؟
حسنات خپل به خولې لاس ایږدی او کرار وایې: وی خاوری مې په سر شه بیخې مې
لیاده وتلې وه.

مور لا خبری کول چې زید دبیرون څخه غږ وکړو: زه د باندی تاسو ته ولاړیم ناوخته
نکړی راشې.
حسنات کرار وایې: سمه ده لالا.

زید ځی زه او حسنات فکر کی پاتی کیږو په هرحال اوس څه چې کیږی هغه به وشې،
خپل ټکری راخلو او د باندی ځووو، زید مور څخه مخته روانیږي زه شاوخوا ګروم چې
د خان زوی راپسی نه ویې، چشمه ته.... ورسیدو ما آرامه ساه واخسته.

زید- تاسو دواړه هروخت دلته راځي؟
حسنات څخه زه زر جواب ورکوم: نه کله کله راځوو.

زید سر خوځوي او هیس نه وایي زه حسنات خپلو کیسو کي ډوبه کیږو دنیا څخه بی
خبري اوسیږو روسته د لږ وخت تیرولو څخه سترګي پورته کوم او دوه شنی سترګي
ګورم لاس او پښي می شروع کوي په رپیدلو مخ حسنات خواته کوم آرامه ورته وایم:
حسنات هغه ده راغلي پخدای چې زید یې اوس مړ کوی .

زما په خبرو حسنات بیچاره ګې ورخطا کیږي او وایي:یغما اوس څنګه وکړو؟
یغما- هیس یوازي خدای دی وکړي چې د زید ورته پام نشي.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید زموږ ښخه لږ لري ناست وه حسنات ته وایم: هله ورشه لالا ته دي ووایه ناوخته شوی.

حسنات په تیزه پورته کیږي زید لور ته ورځي چې زه په زړه کې هغه د خان زوی ته وایم: خاوري دي په دا بدرنګه قواره شی نن زموږ تعقیبول ورځ وه شله انسانه

د زید او حسنات په لیدولو چې زما خواته راتلل لځایه پورته شوم،کالی می د خاورو ښخه ټکوم دری واړه د کور په لور حرکت کوه هر قدم سره شاته ګورم
ځان سره آرامه وایم: پخدای موږ تعقیب کوي اوس زید حتما پو هیږي!
تیزه تیزه ځم حسنات وایي: اله یغما ویې لیدو پخدای ولیدو زید هغه شین سترګي هلک ولیدو

زر شاته می ګورم زید ولاړ و او د ملک د زوی خواته یې کتل په ورخطایي سره حسنات ته وایم: ته ځان کور ته ورسوه زه زید درولم

حسنات هم بغیر د هو یا د نه د جواب ښخه په تیزه روانه شوه زه زید لور ته ورغلم په تیز قدمو ځان زید ته رسوم او وایم: زید ولی ولاړ یی؟ راځه کنه ناوخته شوی.
زید غوسه ناکه لهجه وایي: ته لاړه شه زه درځم.

د زید لاسونه موټی کیږي او غوښتل یې چې هغه شین سترګي هلک ته ورشي چې زه په ورخطای د زید موټی شوي لاس خپل لاسونو کې نیسم چې هغه د تلو ښخه پاتیږي او کرار کرار خپل موټ شوې لاس خلاصه وې او ګوتي زما د لاس ګوتو مینځو ښخه تیر وي کلک زما لاس نسئ.

او پداسې حال کې چې کوښښ یې کوی غږ زید کوښښ کوي خپل د غوسې غږ کنترول کړي وایي: همدا هلک دی؟؟؟

مخکي له دی ښخه چې زه جواب ورکړم هغه هلک زموږ خوا ته راغی، او د زید سوال بی جواب راښخه پاتی شو. هغه هلک خواته می کتل زید زما د سترګو نظر تعقیب کړو او د هغه هلک په لیدو یې زما لاس بیحده کلک ونیو، بیعقله انسان کله چې زموږ ښنګ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو په جګ غږ باندی وويل: دلته څه خبره ده؟ خيرتی ده کلي که داسي لاس په لاس ګرځيږی!!

زيد غاښونه وچيچل داسي چي ما يي لا د غاښونو چيچلو غږ وآوريدو او په تشويش باندی مي وروکتل د غاړه رګونه يی د باندی راوتلي وه د ډيری غوسه څخه
مخکي له دې چي زيد څه ورته ووايي زه خپل آزاد لاس د زيد د لاس څخه تاوم کوم او په غوسه ناکه لهجه هلک ته وايم: اولاً خبره تاپوری اړه نلري چې زه د چا سره ګرځيدم دومه خبره دا جناب زيد خان زما کوژدن دي!

او بيا خپل او د زيد لاس چي کلک يو د بل سره قفل دی د ثبوت په توګه پورته کوم او خپل دواړو چله ته اشاره کوم او وايم: کوژدن مې دی تاسو ووايه کومه ستونزه لري محترم وروره؟

هلک رنګ والوته او په آرامه وايي: د همدی لپاره دی زما مرکه رد کړل؟
نور هلته دريدل مي جايز و نه بلل که يو دقه نور پاتې شوی وايي ضرور دغه بيعقل انسان د زيد په لاسونو مړ کيدو نو په تلوار هغه هلک ته وايم: ورروه خپل احترام وساتي.

دا خبره کوم او زيد په کشه ولو کشه ولو ځان پسي د کور خواته وړم، زيد هم د ماشومانو پشان زما پسي دی کله چي دادمنه کيږم چي د هغه ژير ميږې د نظر څخه لری شوی يو د زيد لاس خوشي کوم، او کوښښ کوم خپل لاس د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه زما لاس نور هم کلک نيسي چي بې حوصله ورته وايم:

يغما- خوشي کړه لاس مې.
چې زيد په خندا راته وايي(ځومره دا بشر خنده روی شوی د قيامت علامه نه ويې؟)
يوځل بيا ووايه؟
يغما- څه ووايم؟
زيد- همغه خبره چي دی څو دقي مخکي وکړه.!

پوه شوم چي کوم خبری ته اشاره کوی خو ځان ناګاره اچوم او وايم: ياد ته مي نه راځي چي څه مي ويلي واوسيری؟ لاس مې خوشي کړه چي خلک مو ګوری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پریږده چې ووینې ټول باید خبرشي چې ته صاحب لرې.

په غوسه ورته وایم: زه څیز نه یم چې صاحب ولرم او هغه خبرې هم جدي مه ګڼه یواځې ددې لپاره وې چې جنګ جوړ نشي پوه شولې؟؟؟

لاس مې خوشې کوی خپل لاس پورته کوی او په خپلو ګوتو درې ځلې خپل زړه وهي او وایې: یغما له هر څه سره لوبې کوی وکړه خو له دې سره لوبې مه کوه!
د هر څه زغم لرم غیر د ستا له تېتې نظر نه! آن بې رحمې دې هم ښکلې ده!
د ځان په بیه یې اخلم!

غلې کیږې! لکه بت ولاړه وم او هره کلمه چې د زید له خولې څخه راوتله لکه د اور مرمی مې په زړه لګیدله

زید- د ټولو نازونو وړونکې دې یم مګم!!!!! که لږ پوه شم چې رانه لرې کیږې هغه وخت نور زید شتون نلرې! په غرق کیدو مې ټول غرق کوم ټول آن بت مې!!!!

خپل د ټکرې(څادر) څنډه مې د غاښ لاندې نیسم او په سترګو مې شاوخوا ځیر کوم! کله چې د خلکو له نشتون نه ډاډه کیږم په لوړ غږ وایم: مګم خپله دې نه ویلې چې مینه په زوره نه کیږې؟که زور وی نو ولې دې د مریم مینه ونه منله؟

زید خپل سترګې کلکې ټړې او وایې: یعنې ته......
خبرې ته یې نه پریږدم او په پوره بې رحمې وایم: هو زما لپاره یواځې یو عادې ملګرې یې همدومره! ته هم ښه ده چې بیرته ښار ته لاړ شي.....

زید په خپل یو لاس باندې دیوال نیسې داسې ښکارې چې د دریدو توان نلرې او کرار وایې: کور ته لاړه شه.....

پوهه شوم چې باید کور ته لاړه شم کنه وضعیت خرابیږی، په لوړو ګامونو د کور په لورې ځم چې غږ یې پورته کیږې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خدا کافراگربود به رحم آمده بود !
زآن همه ناله که من پیش تو کافر کردم !
(استاد شهریار)

پښې مې په ځمکه میخ شولې وروسته له لږ ځنډ نه مې خپلې لارې ته دوام ورکړو له کوم وخت را په دې خوا دومره بې رحمه او کلک زړه شوی یم؟نه، نه زه ګناه نلرم تقدیر مې زړه په داسې سختې تاپه کړی دی قفل یې دومره کلک دې چې غیر له بنه پوه کوډګر نه بل څوک یې د خلاصولو وړتیا نلری!ناورین دلته دی که خپله هم وغواړم قفل یې نشم خلاصولی،ځکه کلی مې ورته د تیارو په سمندر کې ورکه کړی!

زما د رسیدلو سره سم حسنات راباندې حمله وکړه او په وارخطایي یې وویل: ولې مو دومره ناوخته کړه؟ چیرې ده لالا مې؟
غټه سا اخلم او وایم: غلی اوسه هیڅ ندی شوی لالا دې هم لاړه چېرته یې کار درلوده!
حسنات غټه سا اخلی او وایي: شکر د الله چې څه ندی شوی ما ویل اوس به یو نړیواله جګړه شروع وی.

خپلی اوری پورته اچوم او د پخلنځي په لور ځم یوه پیاله سرې اوبه په یوه سا ښنم ورځ د تل په څیر زما او د حسنات په ټوکو او رشخندی سره د ترور د غوسه کیدو تیریږی او هوا تیاره کیږی! شپه شوه او زید لاتراوسه ندی راغلی ډار او اندیښنه مې راپه زړه شوه!

یغما- حسنات ترور څه شوه؟
حسنات- نیوهیرم هرومرو اودس کوی!
یغما- سمده

ترور ته په تمه کیږم چې راشی!! ترور جاي نماز په لاس کوټې ته راننوځي، جای نماز خپور کوی او خپل لمونځ کوی! په تمه کیږم چې لمونځ یې خلاص شی!
لمونځ یې په ډیر ځنډ خلاصیږی او جای نماز ټولوي د چای د ترموز په لوری راځی او خپله پیاله تری ډکوی!

د ترور په لور چې په چای ښنلو بوخته وه ځم څو ځلی د کوم څه ویلو هڅه کوم مګم ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې راسره نه ملګرې کیږي آخر په ډیر زیار په ټیټ سر او شرم وایم: ترور جانې زید نه راځي؟
ترور آرامه مسکا کوي او وایي: زما لیونې لورکې په دې کې د شرم څه خبره ده؟ نه کار ورته پیدا شوی وه ښار ته لاړه هرکله چې کار یې خلاص شي بیرته راځي!!!!

د ښار د نوم په اوریدو مې زړه له غم نه ډک شو یعنې زید لاړه؟! مګم تا خپله همدا نه غوښتل؟؟ غېته سا اخلم او د موضوع د تغیرولو لپاره وایم: زه ځم د خوب ځایونه جوړوم! ت
رور په مسکا سر پورته ښکته کوي! پورته کیږم او څه مې چې ویلې ول کوم یې د هر شپې په څیر زه او حسنات د یو بل تر څنګ ویده کیږو! حسنات ژور خوب ته ځي! هڅه کوم خپل فکرونه لرې کړم مګم شوني ول؟ خوب مې له سترګو کډه کړې وه د سهار تر لمانځه ویښه وم ! پورته شوم او لمونځ مې وکړه ترور او حسنات مې هم پورته کړل چې خپل لمونځونه وکړې چې قضا نشي!

ورځ په ستړیا او نه زړه شروع شوه!د هیڅ خیز حوصله مې نه درلوده. هغه رنګه چې حسنات هم پوهه شوی وه او اخیر ویې ویل: یغما ښه یې ؟ نه چې د لالا پسې مې خفه شوی یې !؟
په سختې مسکا کوم او وایم: نه ګرانې یواځې د ستړیا احساس کوم لږه ویده شم ښه کیږم.

حسنات مې په حالت پوهیږې او له ډیرو پوښتنو ډډه کوې دوه اونۍ تیریږې دوه اونۍ مګم زید آن زما پوښتنه هم نده کړې! لکه چې په پوره ډول یې له یاده ویستلې یم!هر ځل یې د نوم په اوریدو زړه مې بې واره درځیږی! د لیونتوب او کارونو په یاد ته راوړلو یې خندا مې په شونډو میلمنه کیږی! نپوهیږم څه مې په لیونې زړه شوی!
مګم په دې ښه پوهیږم چې د پخوا په څیر په خپل ځای کې ندی! د حسنات غږ د خیالونو له نړۍ نه رابهر کړم.

حسنات- هوی نجلې بیا څه شوی؟
یغما- هیڅ څه باید وشي؟
حسنات خپلې اوږې پورته اچوی او وایې: نپوهیږم خو داسې ښکاریده چې په دې نړۍ کې ونه اوسې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا یې ویلی د حق خبرې څوک نه درلود! غلی کېږم! د څه په یاد راوړلو بې واکه وایم: رښتیا حسنات ستا ورور ولې مړ شو ؟؟
حسنات لومړی په حیرانتیا راوکتل او ډېر ژر حیرانتیا ځای غم ونیوه او په غمجن غږ یې وویل: په یوه پېښه کې مړ شوی!
کرار وایم: الله دې وبخښي نه مې غوښتل خپه دی کړم ګرانې!
حسنات د غم ډکه مسکا کوی او وایی: کومه خبره نده ګرانی هغه څه دی چې تېر شوی!

دواړه د بڼ ګلونو ته ځیر کېږو چې حسنات دوام ورکوی او وایې: لالا مې او زید دواړه ډېر خواږه ملګری ول ډېر له سکه ورونو آن یوه ثانیه له یو بل نه نه لری کېدل هره جمعه زید زموږ کور ته راته د ښووڼځي له وخت نه یو بل سره ول.پلار مې په ماشومتوب کې له لاسه ورکړی وو،ارسلان په همغه کم عمر د کور سرپرست شو د زید په مرسته د کور له عهدی وته دوه ورونه مې درلودل ارسلان او زید!

کوچنی او خوشحاله کورنی وو.خو تقدیر هر څه په بل مخ کړل هر څه!!(غټه سا اخلی چې اوښکی یې رانشي او بیا وایې: یوه شپه ارسلان زنګ وکړ چې د ملګری واده یې ده او له زید سره ځی کېدای شی چې شپی رانشي!(حسنات بیا غلی کېږي مګم دا ځل یې اوښکی په مخ لاره پیدا کوی په ژړا وایی: یغما وروسته له هغې ارسلان بیرته رانغی څلور کاله شول د کور لاره یې پیدا نکړه لاړه چې لاړه!!

سلګې یې پورته شو او اوښکو یی لکه سیل په مخ لارې وکړې او په ګریوان یی څڅیدی، غیږ مې ورکړه تسلې می ورکوله او د هغې په شان زما اوښکی هم په مخ بهیدلې په سختې یی دوام ورکړو او ویې ویل: وروسته له واده نه ارسلان د زید موټر واخیسته او چلوه یی سرعت یی دومره زیات وه چې د موټر کنټرول یی له لاسه ووته او موټر کندې ته وغورځیده.

ژړا یی د خبرو کولو توان واخیستو او په زوره زوره یې وژړل خپل دغمونو په اندازه یې وژړل ما هم ورسره سم وژړل خو یو څه مې ښه درک کړل هر څوک د خپل په اندازه غم لری هیڅوک بېغمه او هوسا ندی! کله چې اوښکو یی د بهېدو نه زړه وښکوه ځان یی زما له غیږ نه جلا کړه او په بند غږ یی وویل: په هغه پېښه کې ارسلان ځای په ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېړ شو خو زید دوه اونۍ په کما کی وو وروسته له دې چې په هوښ راغی او خبر شو چې ارسلان مړ شوی دی..

حالت یی خرابیږی او څلور میاشتې ځان په تیاره کوټه کی بندوی نه له چا سره خبرې کولې او نه له کوټې نه بهر راوته! د زید لالا حالت له مورړ نه بدتره وو! په ډیرو ستونزو خپل عادی ژوند ته بیرته راغی د هغې پیښی نه وروسته زید زموږ د کور سرپرست شو هره اونۍ یا هره میاشت زموږ احوال اخلی!

اوښکی می پاکوم او د حسنات مخ ښکولوم او ورته وایم: پوهیږی موږ ټول داسی قیصی لرو چې په ذات کې ډیری غمجنې دی خو ښه والی یی په دی دی چی هر څه تیریږی او نه پاتې کیږي!باید قوی ووسو.....

حسنات خپلی اوښکی پاکوي او په مسکا وایی: مننه زړه می سپک شو ډیر وخت شوی وه چې ژړلی مې نه ول!
لاس یي نیسم او کینښ کاږم یي او ورته وایم: هرکله کولې شې چې زما سره دی دزړه درد شریک کړی
حسنات- یغما وعده راکړه چی هیڅ کله می لالا نه غمجن کوی! پخدای د بل ورور د له لاسه ورکولو طاقت نلرم!

یواځې د سر په ښورولو بسنه کوم لا ګرم په قیصو کې وو چې ډیر ورته والی یی د غمجن قیصو ته درلوده وو چیږچ د ترور غږ پورته کیږی: انجونو چیرته ورکی یی راشی چی میلمه لرو!!

زه او حسنات په حیرانتیا یو بل ته ګورو او له بڼ نه ښکته کیږو ځان سره فکر کوم چې حتما زید راغلی او په چټکتیا ځان د ناستی کوټې ته رسوم! همدا چې غواړم ننوځم سترګی می په رضوان لګیږی وروسته له یوې مېاشتې یی وینم! رضوان ماته پام کیږي او په مسکا پورته کیږی او راته وایی: وریندار جانی بیخی دې هېر کړی یو

لومړې ځل ده چې د وریندار کلمه په اوریدو می خوښی په زړه کې ځپې وهلې لاس می په ټکری وهم داسی نه چی وینتان می ښکاره شی د رضوان په خیر یی په مسکا ځواب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوم: سلام رضوان ورور ښه راغلاست رحیم تره،ترور جانه،اسما ټول ښه ول؟
رضوان- هو هو ټول ښه ول سلام یی ویلی!
یغما- علیکم سلام. ولاړ مه پاتی کیږه کینه درته چای راوړم

په همغه مسکا سر ښکته او پورته کوی! له کوټې نه وځم! او د پخلنځي په لور ځم!
حسنات د چای په تیارولو بوخته وه! چې ما ورته وویل: وه نجلی تا ولی سلام ورنکړ هوم؟

غریبکې داسی خیز واچوه چی نړدی وه ترموز تری وغورځی.
حسنات- مرګ نه وینی چای تیاروم لیونی؟
په خندا ورته وایم: ښه مقصد رضوان زما لالا دی فکر دې اوسه چی ښه یی خدمت وکړی کنه بیا لالا دی ژوندی ژوندی درته پوستوم(مطلب زید)

د حسنات رنګ الوځی او په بنده بنده ژبه وایې: خ..... ه.... معنا؟
یغما- ټوکی می کولی چی اوس یو ځل مړه نشې.
چای تیاریږی او دواړه د کوټې په لور ځو! پټنوس په ځمکه کیږدم! چې حسنات رضوان ته وایې: سلام ښه راغلی!
رضوان- علیکم سلام خورجانې.

د حسنات خیری ته ګورم فکر کوم د خورجانې کلمه یې په زړه ښه ونه لګېده پیالې ډکوم او په ټولو باندی ویشم! ترور او رضوان سره خبری کولی او کله ناکله د دواړو د خندا غږ پورته کیده رضوان دلته هم خپل کار کړی تورکی هههه د حسنات فکر ګډوډ وو! کرار مې ورته وویل: حسنات کوم څه شوی خورکی می؟

حسنات- نه کوم څه باید وشی؟
یغما- ښه ته دا پریږده دی تورکی ته وګوره چی دلته یی هم ځان ته ځای جوړ کړی
حسنات کرار وویل: کوم ځای یی تور دی؟
حیرانه ورته ګورم ځینی ځیزونه می تر پوزې کیږی هیڅ نه وایم او د رضوان او ترور په لوری ګورم! رضوان په مسکا راګوری او وایې: ځنګه یی میرمن یغما؟
کرار وایم:ښه وم ستا په لیدو می ټول ښه والی لاړه تورکیه!!!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان به خندا وايي: ولی ما څه کړی؟
ترور پورته کيږی او د الماری څخه د يخن دوزی کالی سره له عينکو راخلی او له موږ نه لږ لری کينی چې رضوان بيا وايې: رښتيا د انجونو کالی او ټکری درسره ډير ښکلی ښکاری!
په مسکا وايم: مهربانی مو ده (مخکی له دی چی رضوان څه ووايی زه ورته وايم: ولی دی حسنات ته خورجانه وويل هوم؟

رضوان حيران ماته راګوری او وايې: يغما ښه خو يي؟ څه مي بايد ويلي وي؟!
خپلي اوورېږ پورته کوم وايم: ما پوري اړه نلري زه وريندار غواړم!
رضوان- سمده زيد ته به يي وکړو ته به هم وريندار پيدا کړی.

د رضوان پدی خبره د د ترور اوحسنات نه په پټه چونګاری کوم يې چي رضوان يو جانانه ټوپ وهې او زه ورته په غوسه وايم:احمقه زيد يي ورور دی تا يادوم تورکې يه !

رضوان کرار خاندی او وايې: ښه دا چا ويلي چې زه ستا ورور يم ؟!
مظلومانه مي وويل : يعني نه يي؟! ګوره زيد دي حسنات لالا ده ته زما لالا شه سمده...
داسي خايسته جلي درته پيدا کړم چي ستا دا تورکي توب په خپل خايست پټ کي!!
دا خبره کوم او خاندم چې رضوان هم زما سره يوځای خاندی او وايې: جلي تا دا دومره ژبه له کومه کړي ها؟!
په دروغي غوسه وايم: فلسفه مه وايه راته ووايه لالا مي کيږي او کنه؟

رضوان- اول څخه نه وم ؟!
ريښتيا يي ويل رضوان له پيل نه لکه ورور زه حمايت کو په موسکا وايم: وي!
له جيب نه يي يو څه راباسی او ما خوا ته نيسي او وايې: واخله دا د زيد امانت!

بيا دي زيد نوم په اوريدو طبيعت مي ګډوډ شو، پاکټ مي تري واخيست او خلاص مي کړو! په مينځ کي يو حلقه يي طلايي ميخکي و. په شونډو مي موسکا راغله !
رضوان- څه شی دې ته ماته راښکاره کړه!!
يغما- نه ... نه... تا پوري اړه نلري ريښتيا زيد ولي رانغي ښه خو ده ؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان يو غړپ چاي وڅکه او ويې ويل: ښه دي يو څه کارونو کې بوخت دی همدي ورځو کي به راشي !

يغما- ډيره ښه ده ته ترڅو وخته دلته يي ؟!
رضوان- نن ځم بيرته فقط راغلم ستا احوال واخلم ارامه خو يي دلته ؟
يغما- هو خوشحاله يمه ..
رضوان خاموش شو داسي لکه چې غواړی يو څه ووايې خو زړه نا زړه ويې؟ په کراره ورته وايم: رضوان غواړي څه ووايي راته؟

زما په خبری رضوان سر ښکته پورته کړو او ويې ويل: وايم خو په دي شرط چي خواشيني نشي خو دلته نه کيږی.

د رضوان د خبرو څخه پوهه شوم چې ښه خبر مې په تمه ندي ترور ته مي وکتل او وايم : تروري که ستا اجازه وي رضوان وړور ته باغچه ښکاره کړم؟!
ترور سترګي له کميس لري کړي، او تل په خير يي په موسکا وويل: لوري خپل کور د ددی اجازه ته اړتيا نسته!

دواړه پاسيدو او لاړو رسيدلو سره سم وايم: وايه اورم يي ..!
رضوان د لږ زنډ وروسته وايي: ترور او ترور خاوند دي راغلي و شرکت ته!
(د ترور نوم اوريدو سره وجود مي يخ شو په لرزي مي وويل: ولي راغلي ول؟ څه يي ويل؟

رضوان- ډير چټي اوبيکاره خبري!
يغما- لکه؟
رضوان لويه ساه واخيسته او ادامه ورکړه: وي ويل (پوهيګي له يوي تختيدلي جلي سره محکمه سه کوي شاهد لرم چي هغه ناروغ انجلي تاسو سره ده بل ځل پوليسو سره رازم)

حس مي وکړو دي سنګسار ميدان کي يم او دا خبري هغه تيږي دی چي په بي رحمي مي په روح لګيدل د تختيدلي انجلي نوم په اوريدو مي ستوني ډک شو ،، خو دي پوليس نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي پر ځان لرزه راوسته د ترور خاوند او نجيب سر و كار يي له پوليسو سره دي او ډير ملګري لرل دي برخه کي.. کرار وايم: ښه بيا؟
:□#شهاب
رضوان- زيد د هغوي جواب ورکړو کاش ليدلي دي واي سنګه رنګ والوتو د هغوي !!
(د زيد نوم په اوريدو مي خوښي زړه ته راغله پوهيدم نه پريږدي د ترور لاس مي ماته ورسيږي رضوان په هيجان وويل: زيد ورته وويل: يغما زما قانوني ميرمن ده نكاح خط لرو واي په حال مو چي كه دي ناموس خبره مي حوزي ته مخ ته کړي.د ټولو حوزو د اخيستلو توان لرم او فكر مه كوي چي له ناوړه كارو بار مو خبر نه يم ښه به دا وي چي خپل لار ونيسي او لاړ شي ماسره لوبې مه كوي قطعا ظالم ګټونکي يمه.

رضوان په خندا بيا وويل: ليوني داسي جدي خبرې كولي چي زه لا و ويريدم څه ورسيږی ستا ترور او ترور خاوند ته دی.
يغما- بيا څه وشو؟؟
رضوان- هيس لاړل خو ويل يې چي دا خبر دلته نه خلاصيږی.تشويش مكوه هيس سوک تا كوم كار ته اړ كولي نشي چي ستا پکي خوښه نه وي. په ياد ولره داسي يو ورور لري چي د غر په شان ستا شاته ولاړ دي

د رضوان خبرو ته موسكي شوم او ومي ويل: مننه پوهيګم
چې رضوان په شيطانت وويل:او هوو يو همدا رنګه ليوني كوژدن زيد خان(او بيا زما چلي ته اشاره كوي)

سومره دا جملي سره له دي چي دروغ وه بيا هم راته خوښي او زړه راښكونكي وه كرار مي په سر ووهه چي د دواړو دي خندا غږ پورته شو، چې رضوان په خندا وويل: ولي مي وهي فقط دروغ وايم؟!
يغما- ليونيه.
رضوان- عع عع بي تربيه خلک خپل ورور ته ليوني وايي؟

ددي بشر په سپين سترګي سره مي عادت کړي دې په خندا ورته وايم: چوپ شه توره كيه وس چي لالا مي شوي نو آيا د رينتياو څخه سترګي پټي كړم؟
رضوان- لكه د څه رينتيا؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- دا چي ته ليوني يي، يا توركي يي، يا بدرنګ يي، ته و خداي د رينتيا نه ستركي پټ كړم ؟!

يچاره رضوان ستركي توپ غوندي غټي شوي! او په شيطنت يې وويل: بيزو خور ته مي تلي يم!
يغما- چوپ شه ما غوندي ښايسته خور..!؟
دواره په لوړ غږ خاندو چې رضوان وايې: يغما يو څه وايم! خوو ورخطا نشي سمده !

اوه خدايه نده خلاص،نن لپاره بس نده ربه؟په ډار مي وويل: ووايه!
رضوان- زيد ټپي شوي و!
زړه مي له سيني نه ووت، زيدا! زما بت پرست!! په بنده ژبه مي وويل: سنګه ؟! سنګه دي وس؟!
رضوان- تشويش مكوه اوس ښه دي مرسل ليونتوب وكړو خو خداي ورحميدو

د مرسل نوم په اوريدو مي د كركي احساس وكړو داسي چي احساس مي وكړ چي نړي كي له هيچا نه د مرسل په اندازه كركه نشم كولي په ورختاى وايم: رضوانه د انسان غوندي قصه وكړه څه شوي دي !

رضوان- لږ صبر وكړه وي(دوام يي وركړو: زيد له كوم وخت نه چي ته دلته پريخودي ،او خپله ښار ته راغي خفه او پريشان و. او بعد له دي چي د مرسل پلار د وصلت لپاره مونږ كور ته راغلو نو د زيد پر ذهن يو بله د غوسي څپه راغله او د ډير غوسي څخه يې مرسل ته زنګ ووهه او سه يي چي په خوله راغله مرسل ته يي وويل ...

په بل سهار يي مرسل د شركت قرارداد د فسخ كولو په پلمه زيد دفتر ته وغوخته زيد نا خبر له هيس لاړو همدا چې دفتر ته ننوتو ناساپه مرسل دروازه بنده كړه او تيكري لري كړو(د خبرو دى ځاى كي رضوان په هيجان وويل: يغما! بيخي فلمو غوندي شوي و احمقه ښځه خپل وينتان يې ګډوډ كړل،او زيد ته يي ګواښ وكړ كه زما د واده وړانديز ونه مني، نو ټولو خلكو كيدى رسوا كوم ټولو ته وايم چي زيد ما باندي تيري كړي.

هغه وخت مجبور يي له ماسره واده وكړي ښه به دا وي چي په خپله خوښه واده راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومني زيد هم چي وکتل چي دا ليوني ښځه هر څه کوي شي نامردي نده کړي او ګلدان يي راخيستي او خپل سر يي پري وهلي!! مرسل هم د زيد وينو ډک سر په ليدو ورخطا کيږي او امبولانس ته زنګ وهي! سر يي سو کوک وخوړل احمق ډير کلک يي ځان وهلي و.

هک حيرانه مي د رضوان خوا ته کتل هيس مي باور نکيده په نباوره انداز وايم: څه وخت دا کار شوي ؟
رضوان- تقريبا شپږ ورځي مخکې!
يغما- اوس ښه دي ؟!
رضوان- هو ښه دي خوو جنون وهلو غوندي شوي!

ژوره ساه اخلم او وايم: رضوان غواړم ورسره خبري وکړم زنګ ووهه ورته.
رضوان تيلفون راوباسو او زيد ته يې زنګ ووهې زنګ تلو خو هغه نه پورته کوی. چې
رضوان وويل: زما په خيال کار لري وروسته به زنګ ووهو !
يغما- نه نکيږی بيا زنګ ووهه!
رضوان تيلفون ما خواته نيسي او وايي:واخله سومره چي زنګ وهي ووهه ورته يو ځل يي چي زنګ جيک نکړو يعني نغواړي خبري وکړي سل زله زنګ ووهي نه جيک کوي

تيلفون مي په زور واخيست او باغچي بل خوا ته لاړم تقريبا دري ځله مي زنګ ووهه خو پورته يي نکړو! څلورم ځل لپاره مي زنګ ووهه لږ زند وروسته په غوسه يي جيک کړو او ويې ويل: رضوان خو چي لومړي ځل مي ځواب درنکړو پوه شه کار به لرم څه وخت ته سړي کيږي؟!
کرار مي وويل: س ... سلام!!

زما د غږ په آوريدو يو دم خاموشي خپره شوه حتي د ساه اخيستلو غږ مي ورته نه اوريده بيا مي غږ وکړو: زيدا اوري؟!
څو شيبو وروسته د زيد غږ راغلو: ښايستو مي !! ته يي؟ يغما مي!!

د دې خبرى اوريدو سره لاسونه مي لرزي ته پيل وکړ له خبرو پاتي شوم غومبري مي سره شول، غوګونه مي ګرم شول چې زيد بيا وويل: مينه مي، ای زما مغروری مينې مي نه وايي چی له بيلتون نه دي مړ کيږم؟حق کي مي دومره ظالمه مه اوسه ! غږ يسی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خفه شوي يم خبري وکړه ای بې رحمې

په لرزانده غږ مې وویل: ښه يې زيد؟ رضوان وويل سر دې مات شوي او کوک خوړلي دی
د زيد د خندا غږ راځې او بیا وایې: مه وایه چې خپل ملګري ته اندیښمنه شوې؟هو ښه يم او مړ نشوم، سر مات والي مې هم ښه شو، خوو څه چې تا مات کړل هغه به سنګه شي ؟!
حقا چې له درد يې مړ کيږم !!(مطلب د زړه درد او مات کول)

سومره دا بشر د لفظونو په کارولو کې ماهر و! له هري خبري سره يې زما زړه راته په ښنه کو په کراره ورته وایم: سمده خوشحاله شوم چې ښه يې ضرور کار لري !
خداي پامان !
د موبایل بند کولو مخکې د زيد ښايسته غږ مې تر غوږ شو چې ویې ویل:

گفتی به تو گر بگذرم از شوق بمیری
قربان سرت بگذر وبگذار بمیرم

زيد- مګر ستا له پرستش نه بغير بل کوم کار راته پاتې !
يغما- قطع کوم يې !
زيد- مکوه!! زما له ماتولو دې څه لاس ته راځي مغروره خايستو مې !!ووايه؟!

د زيد په غږ کې عجيبه غم پروت و، داسې چې هر لفظ يې غږ ورته بدلولو ستونې مې ډک شو دې اوښکو باران مې له سترګو وڅڅيد د زيد دې داسې خبرو تاب مې نلره نيو هيرم دا حس څه دې چې زه پرې اخته کيږم؟خو دومره پو هيږم هر څه چې دی ما لپاره نا اشنا اونوي دی دا حس..! دا زه نه وم چې زيد مې رد کړو زما تقدير او زما تريخ تير وخت و چې هغه يې رد کړو دا ځل تنها زه نه بلکه زيد يې هم په لوبه نيولې و عجيبه دردونکي او ويجاړوونکي لوبه!!!!

د يو شئ د مات کيدو غږ راغي خو زيد غږ رانغي! ورختا مې نارې کړل ورته: زيدا!!

يواځې د نا منظم نفس اخيستلو غږ مې ورته اوريدو، لومړي د اوښکو قطره مې پر مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخځیده ،،، دا لعنتي اوښکي د څه دي؟ لعنت دي پر ما وي چي همیشه درد او مشکلات جوړوم !! بیا مي غږ وکړ:زید!؟

د هغه د غږ په اوریدو مې ډیره نرمه هوا زما پدی کلک د تیږو پشان زړه ولګیده !!

زید- جان !! نفس مي ووایه؟
خپل ژړا مي کنترول کړه او وایم: زه باید لاړه شم کار لرم!
زید- ریښتیا امانت دروړسیده؟
یغما-هو ښکلي و مننه...
زید- ستا په اندازه نه هغه ورځ تور تار نکریزي او بنګړیو سره زړه راښکوونکي شوي وي که دا میخکي په پوزه کړي په لیدو دي ضرور لیوني کیږم.

ورو یي وخندل غمجن یي وخندل هیس سوک پوه نشي زه پو هیږم د زید دا خندا هر څه کیداي شي پرته له خندا!!! حتي توکي هم ویرونکي وي په غوسه مي وویل: ترور راته غږ کوي باید لاړه شم ښه وخت..پرته له دي چي ځواب یي واورم تیلفون می بند کړو دا تشویش او دا د زړه درزا مي یعني څه ؟ دا اوښکي څه تعبیر کړم ؟!

خدایه!! داسي خو به نه وي چي زه هم ورو ورو د زید په درد اخته کیږم؟ هسي نه قفل وخت مات شوي وي او زه خبره ونه اوسم !ویریږم ، ویریږم دا چي هسي نه دا ځل داسي ځمکي ته وغورزیږم چي بیرته د پورته کیدو توان ونلرم او نه هم غرور مي اجازه راکړي چي په ځمکه پاتي شم !!

خپل د اوښکو ډکي سترګې پاکوم او د رضوان خواته ځم رضوان د بڼ د ګلانو په کتلو کې ډوب وو چې ومې ویل ورته: رضوان موبایل دی واخله.
رضوان د ګلانو د کتلو څخه لاس اخلې او په همیشنې مسکا باندی وایې: څومره ډیر مو خبری وکړل؟!

خپل اوری پورته اچوم او په دروغجنه مسکا وایم: هو هغه ځکه چې د کور د حالاتو په اړه مې ورسره خبری کول.
رضوان- اها نو دا خبره ده..؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا ورته وایم: هو توره کې همدا خبره ده.
رضوان په دروغجنه غوسه وایي: بلا او توره کې هیس انسانیږی نه، دومره لاره ستا لپاره راغلم اخیرم توره کې راته وایي؟!

یغما- توکي کوم اصلاً ته د مصر یوسف صحیح شو؟
رضوان خپل څهره مظلومه کړل او ویې ویل: نه هغه د زید لقب دی.
خپل سترګې اړوم او په شیطانه لهجه ورته وایم: ښه ده چې خپل پو هیږی! اوس هم ځان راته کوږ اوږ کوه مه، همدغه قواری باندی د دې شکر اوباسه او صبر وکړه بغیر له کوم شک څخه چې خدای د صابر خلکو مددګار دی.

دا خبره کوم او په خندا کیږم چې رضوان وایي: بلا بلا ته اوس دا بیزو پشان خندا ته یې وګوره.
په داسې حال کې چې د زینو خواته تلم وایم: اوس قهر مه کوه راځه زه خپله درته یو جنې پیدا کوم غم مه کوه.

رضوان یواځې په خندا باندی خپل سر ښکته پورته کوی او څه نه وایي، ترور ډیر تینګار وکړو ترڅو رضوان پاتې شي خو هغه و نه منل او کار یې بهانه کړو او د غرمې ډوډی خوړلو وروسته لاړو، د رضوان د تلو وروسته مې حسنات ته فکر شو هغه تراوسه خپل فکرونو کې ډوبه وه کرار ورته وایم:

یغما- حسنات څه شوی؟ ولې دومره په فکرونو او سوچونو کیدی ډوبه یې؟
حسنات کرار وایي: نه پو هیږم لږ مریضه یم د تبې احساس کوم.
خپل لاس د هغې په تندی ایږدم تبه یې نه وه؟ کرار ورته وایم: حسنات تبه خو نلری.

حسنات جواب رانکړو او د کوټې خواته روانه شوه؟! شپه بیا راورسیده او آرمتیا یې زما په وجود کې خپره کړل، خو ډیر د دی آرمتیا څخه تیر شوی نه وه چې بیا همغه خوب ولې دا یو خوب زه پرلپسې توګه باندی وینم؟ زما خوبونه بې تعبیره نه پاتې کیږی همغه خوب وو....

منډی می وهل او چغې می وهل، خو هیچا زما غږ نه آوریدو عمه او نجیب راپسې و د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډير چغو له لاسه زخمي شوی، سترې شوم خو د منډی وهلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بې اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځې او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شې...

د خوب تعبير ....

زما پيدا کول د سليم لخوا، د عمه پيدا کيدل، او اخيره کې د زيد مينه ليونتوب او جنون سم د خوب پشان مې واقع شول، خدايه خپله رحم وکړه. د رضوان د تلو درې ورځې کيږی، سهار د تل پشان د چای او سبا ناری په خوړلو تيريږی نن د حسنات حال ښه دی خاندی ټوکې کوی.

حسنات- يغما پاسيږه چې د باندی لاړشو يو چکر ووهو بيخې مې زړه تنګ دی.
يغما- سمه ده لږ صبر وکړه خپل تکری راوخلم.

په تلوار د کوټې خواته ځم چې سترګې مې په ترور لږيږی چې د يو شي دګنډلو په حال کيده کرار ورته وايم: ترور جانې ما او حسنات د باندی ځو اجازه شته؟
خاله په مهربانه مسکا وايې: هو لور جانې لاړشې خو ناوخته نه کړی او زر راشې.
په خوشحالې ورته وايم: په سترګو.

تکری مې خپل په وينتيانو باندی چې اوس لږ زيات شوی لکه د ماشومانو د وينتيانو په اندازه راکش کوم، او د حسنات سره د کور څخه وځو شکر د هغه ورځې څخه وروسته ځو ځله د باندی چکر ته راغلې يو خو هغه ژير ميری مې ندی ليدلی د باغونو او شنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

درختو په ليدو وو دواړه چې د ليوه په غږ د هغه ښايسته سمسور طبعيت ځخه مو نظر واخيستو چې د حسنات ويريدلې غږ مې وا وريدو:

حسنات- يغما زغله دا سپې ډير وحشی او ليوني دی پخدای موږ دواړه يو ګوله کوی.
د حسنات لاس کلک نيسم او وايم: شور مخوره، اول خو سپې ندی او ليوه دی، دويم کرار اوسيږه.

حسنات د ويری ځخه رپيده زما حال هم دهغې ځخه بهتره نه وو حسنات په همغه لړزانده غږ وويل: دا د خان د زوی سپې دی دا د نديم سپې دی.
يغما- حسنات درته وايم ليوه دی، ليوه او ناديده.

خاوری دی دده په سر شي خپله کم وو ليوه يې هم پيدا شو، ليوه په لوړ غږو زموږ خواته رانږدی کيدی او هر ثانيه نږدی وه چې موږ دواړه به هغه غټه خوله او تيره غاښونو و داړی!

حسنات- اوس هر څه چې دی پر موږ يې څه؟ مهم دا ده چې موږ دواړه يې په خوله کې ځايږو.

د حسنات لاس کلک نيسم او خپل سترګې پټه وم! د ليوه د را رسيدو په تمه يم چې د شپيلقې او بيا د يو چا غږ آورم ليوه د غږ کولو ځخه خاموشه کيږی او نور مې غږ وا نه وريدو، سترګې مې په نوبت خلاصه وم اول چپه سترګه بيا راسته سترګه د خان د زوی په ليدو چې اوس بوهيږم نوم يې نديم دی بد احساس پيدا کوم د نديم په لاس کې د ليوه د غاړی زنځير وو او دوه سترګې زما مخ ته نيولې وه، د ګناه احساس کوم

د زيد غوسه ناکه خو په عين حال مې مظلومانه څهره مې سترګو مخ ته راغله نه پوهيږم ولې خو زيد ته مې د وفادای احساس درلود، خپل په ټکری باندی مخ مې پټه وم او وايم: مننه وروره خو بل ځل شايد په وخت ونه رسيږی نو دا سم يې در کنترول کړی.

د حسنات لاس کلک نيسم او د هغه ځای ځخه ځم د حسنات غږ بورته کيږی او وايي: يغما مړه دی کړم لږ په کراره توبه خدايه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- ډېرى خبرى مه کوه که لالا دى خبر شي دا بيعقل مو بيا ليدلي زمور. دواړى پيني قلم ماته وي او نور ولاکه د دباندى مخ لا ووينې، فکر دى ونيسه چې د خولې څخه دى خبره ونوځي پوه شوى؟

حسنات د کشک پشان خپل د خولې زنځير د ترلو تمثيل کوى او وايې: زه بد وکړم چې بيا دى دا غلي تکرار کړم، خو يغما د بيچاره ګې رنګ و الوتې کله چط تا ورته وويل: مننه وروره. ههههه

د حسنات په خبره دواړه خاندو خپل په ښنګل باندى دهغې تشې وهم او په خندا وايم: ميږه..!

په توکو او خندا ځانونه کورته رسه و، ډوډى وخوړل شوه او کرار کرار شپې خپل د تيارى لمنه خپره کړه د شپې د راتلو څخه ويريدم چې بيا هغه منحوس خوبونه ونه وينم..

***

خوب مي ليدو چې يو سمسور او ښايسته ځاى کې يم، وينتيان مې تر ملا رسيدلي وه د باد په هر څپې مې وينتيان په نڅا کيدل، کالي مې شين رنګ درلود سم د آسمان د رنګ پشان روانه وم روانه وم نه پوهيږم کوم نادرکه خواته روانه وم؟ هيس سوک زما څخه بغير نه وه، د سيند په ليدو مې سترګې د خوشحالي څخه ړنا کوى، د سيند خواته روانيږم سيند ته تر رسيدلو مخکې د ترور کورنې وينم ټول هلته وه حتا سليم او نجيب!

ټولو راته په شيطانه او مضر خندا راکتل ناساپه سليم زما پسې په منډو شو د يو وحشي ځناور پشان زما پسې وو، زه هم په منډو کيږم او سيند اوبو کې ننوځم د سيند اوبه مې تر ستونې رارسيدلي وه او داسې احساس مې کو چې يو سوک د سيند د لاندى څخه ما د اوبو تل ته کش کوى! په سيند کې د ډوبيدو په حال وم چې د زيد دردناکه چغې او سلګې مې تر غوږ شول!

مخ مې ګرځه وم او زيد په هغه حال کې ليدو باندى مې زړه د درد څخه زره زره کيږى، زيد د رضوان په لاسونو کې و او کوښښ يې کوى ترڅو خپل ځان د رضوان د غيږ څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا کړی، داسې لکه چې یو زنداني د فولادي زنځیرونو د مات کولو کوښښ کوی خو د هغه ټول هسې بی فایده وه. رضوان همغسې کلک زید نیولې و او مخ یې د اوښکو د څاڅکو څخه ډک و، زید نه ژړل خو داسې چغې وهل چې د هر انسان زړه یې په درد راوړو..

زید- یغمـــا مه ځـــــه....(دا اخری لفظو چې وا مې وریدی د یو چا په د لاس په ښوره ولو په ویری باندی د خوب څخه پاسیږم، خاله او حسنات په تشویش راګوری او وایې:
لورجانې ښه یې؟ بد خوب دی لیدو؟

د خبرو توان مې نه درلود یواځې د سر پو ښوره ولو د هغوی جواب ورکوم، نه پوهیږم بیا څه مې په انتظار کیدی چې دا یو هفته پرلپسې دا خوب وینم؟
خاله- د سهار مونځ پر قضا کیدو دی هله لوری پاسیږه خدای دی یاد کړه چې هغه دی هم یاد کړی.

د خاله خبری مې ذهن کې ګرځې" خدای یاد کړه چې هغه دی هم یاد کړی! د لږ کیناستلو وروسته پاسیږم اودس او مونځ مې کوم او بیرته له سره ویدیږم، سهار د حسنات او خاله په غږونو له خوبه راپاسیږم.

حسنات- موری که لاړه نشم پخدای زړه مې پړق چوی.
خاله- وه جنۍ په کراره اوس یغما راوبینه وی بیچاره ګې ټوله شپه بد خوبونه لیدل او چغې وهل.
حسنات- موری څه کیږی خیر دی لالا ته مې ووایه.

پاسیږم او خپل ځای ټوله وم د حویلې خواته روانیږم
خاله- ضرورت نشته لالا دی خپله زر کارونه لری نور هسې یې ولې په تکلیف کوی!؟
په لوړ غږ وایم: حسنات څه شوی؟
حسنات زما په لیدو په خوشحالې زما خواته راځې او وایې: وریندایې خیر دی ته ورته ووایه.؟
یغما- حسنات وایې او کنه؟ څه خبره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- د خاله د زوی واده مې په شهر کيدی خو ادی مې اجازه نه راکوی لاړشم.
يغما- کله دی؟
حسنات- همدغه دری ورځې وروسته.
يغما- خاله جانې پريږده لاړه شي ساعت يې تيرېږی.
خاله- لوری لاره لرې ده، د چا سره لاړشي؟ زيد زوی هم کار لری.
د دی څخه مخکې چې زه کوم جواب ورکړم حسنات وايې: موری ته راکړه موبايل دې
زه خپله د لالا سره خبری کوم.

خاله موبايل د حسنات خواته نيسي او وايې: واخله شله جنۍ.

حسنات د ماشومانو پشان ذوق کوی او د زيد نمبر ته زنګ وهې، د څو ثانيو وروسته زيد
جواب ورکوی، حسنات د موبايل لوډسپيکر وهې او وايې: سلام لالا جانه ښه يې؟
زيد- عليک سلام خورمې شکر خپله ښه يې مور جانه او يغما ښه دی؟

د زيد د غږ په آوريدو داسې د ديغت احساس کوم لکه چې په کلونو کلونو مې چې غږ
ورڅخه نه ويې آوريدلې!

حسنات- هو لالا ټول ښه دی صدا غږ آوری او سلام درته کوی، رښتيا لالا جانه کله
راځې لخيره؟
زيد خپل غږ صاف کوی او وايې: نه پوهيږم! ولې کوم ستونزه راپيښه شوی؟
حسنات- دری ورځې وروسته د خاله د زوی واده مې دی شهر کې(حسنات خاموشه
کيږی چې زيد په خندا وايې: هو خبر يم عابد راته زنګ وهلې و راځم هر څه ته چې اړتيا
لری ماته وليکه راواستوه ترڅو ځان سره يې درته راوړم.

حسنات په بيحده خوشحالې په تلوار وايې: لالا يواځې تاسو راشې نور هر شئ پوره دی،
رښتيا وريندارى کالې نلری، که يو جوړه کالې خپل په خوښه ورته راوړی نو ډير به ښه
شې.(خاوری دی به سر شه حسنات ما ولې به دی مينځ کې راکشه وېې؟)
زيد- سمه ده دوه ورځې وروسته راځم.

حسنات- پخير راشې لالا نور دی نو وخت نه نيسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خدای پامان.

ورځ په خوشحالي او د حسنات په ټوکو او خبرو تیره شوه بیچاره ګې بیحده خوشحاله وه، هي ویل یي ډیر وخت کیږی خاله دوی مي ندی لیدلي خپل د خاله د لورګانو سره یي د مجلسونو خبری کولي ناساپه یي وویل: پوهیږی یغما، هلته د واده وروسته یو بله شپه هم خلک د ناوی په کور کې شپه تیره ویې، دومره خلک راځي چې مه وایه..

ټول ورځ حسنات د واده ته ځو واده ته ځو په ویلو د ماشومانو پشان زما ورځ هم خوشحاله تیره کړه، شپه بیا هم خپل د منحوس بد خوبونو سره تیره شوه کرار کرار د زید د راتلو وخت رانږدی کیدو او زما زړه خپل په ځای کې کرار نه درلود، د هغه خبری څخه چې ویریدم همغه مې په سر راغلي وه.

حسنات- پاسیږه یغما د کور کارونه ژر سره خلاص کړو چې ځلور بجې باید شهر کې و اوسیږو.
خپل په لاسونو خپل سترګې مښلم او په دورغجنه غوسه وایم: اففف حسنات لیوني دی کړم داسي خوشحاله یي لکه چې ستا واده ویې؟
حسنات په خندا وایي: انشاءالله هغه به هم لخیره وویني.

د کور کارونه مو په تلوار خلاص کړل او د زید راتلو ته په تمه کیناستلو چې حسنات وویل: وګوره یغما ساعت دری بجې شو خو تراوسه مي لالا ندی راغلي، کوم شئ نه ویې شوی..؟
یغما- لیوني خدای دی نکوی لږ صبر ولره.

حسنات خپل سر ښکته او پورته کړو او خپل په فکرونو کې ډوبه شوه، نیم ساعت نور هم تیر شو خو د زید څخه هیس خبر رانغې کرار کرار په تشویش کیدم ورته او غوښتل مې د خاله څخه پوښتنه وکړم چې د حسنات غږ راغي: ورینداری راشه چې لالا مې راغي.

اه ټول بدن مې د بید د وني پشان لړزیده! زړه مې بیا د نورمال حالت څخه ووت! ګامونه مې کرار شول ټکری مې په سر سم کړو او په کراره قدمو د حویلي خواته روانه شوم.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید مې ولیدې خپل بت پرست مې ولیدې، څومره بدلون یې کړی وو! د ګیری سره څومره زړه راښکونکې او جذاب شوی و! ویښتیان یې زیات شوی وه او یو څه خپل د پخوا حالت پشان شوی وه، بیحدت زیات خلطې په لاسونو کې وه خپل په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه حسنات هغه خلطې خو یې د لاسونو څخه واخله! په غټو قدمو د زید خواته چې د حسنات څنګ ته ولاړ دې ورځم او وایم:

یغما- سلام پخیر راغلې.
زید د حسنات څخه مخ راړوی او کرار وایې: علیک سلام خیر یوسې.
نږدی کیږم ورته او د لاسونو څخه یې خلطې راخلم او وایم: حسنات ورځه چای کیږده.
حسنات- سمده اوس یې ایږدم.

خلطې په لاس د کور خواته راونیږم زید هم په ارام ګامو راپسې و، کوټې ته داخل کیږو او هغه په یو نالې کینې چې زه کرار ورځخه پوښتته کوم: کور کې خیرت و؟ ټول ښه وه؟
زید خپل ستونې صاف کوی او وایې: شکر ټول ښه وه.

و مخ ته یې ځیر کیږم د کوک نښان یې په تندی پاتې و، زړه مې غوښتو خپل په لاس د تندی هغه برخه یې لمس کړم خو کلک زنځیر مې په لاسونو کې اچول شوی و په نوم د مذهب، حیا، غرور، د هغه سر ته اشاره کوم او وایم: د سر حالت دی سنګه دی؟

زید په غټه مسکا جواب راکوی: ښه دی.

حسنات چای راوړی او په ذوق او شوق باندی د پلاستیک خلطو خواته ځې، زه زید ته په یو پیاله کې چای اچوم چې هغه کرار وایې: یغما!

دا زما نوم څومره ښایسته غږ کوی؟ داسې چې زه لا خپل په نوم مینه شوم! کرار ورته وایم: ها؟

هغه هیس جواب رانکړو داسې لکه چې ګونګې شو او خپل الفاظ یې وخوړل، حسنات غږ پورته کیږی او وایې: لالا کومه دی د وریندارۍ کالې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید و دوه پلاستیکو ته چې یو د بل څنګ کې وه اشاره کوی او وایې: په شین پلاسیتک کې د یغما او هغه بل کې ستا کالې دی.

د حسنات خوله د خندا څخه خلاصیږی او اول زما کالې د پلاستیک څخه راباسي، حیرانه شوم د زید د انتخاب څخه

اوږد لیمویي رنګه کالي چې اوږد والی زما د پښو د بنده پوري وه لستوڼې هم ښایسته دیزان درلوده نیمه او خلاص وه لستوڼي او یخن باندی، په غمویو طریقه دیزان داره جوړ شوي وه، خپلو کالو په کتلو ډوبه شوي وم چې د حسنات هیجانه غږ پورته شو: واووو څومره انتیک دي وریندارۍ ته به د مجلس سپوږمۍ شي.

په شیطاني لهجه ورته وایم: بخیلی مکوه خپل کالي دي وګوره څنګه دي!

زید موږ دواړو ته په نرمه خندا راکتل حسنات خپلي سترګي په ناز باندی تاوه وي او خپل خلطه خلاصه وی! اوو یو د بل نه ښکلی دی حسنات کالي ډیر ظریفه انجونو پشان وه! شنه رنګه پنجابی وه لمنه باندی غمي کارول شوی وه لستوڼط هم ساده وه خوو ډیر ښکلی ساده جوره وه!

یغما- و ګوره زما د کالو څخه ستا کالې ښکلی دي شیشکی !

زما او د حسنات د خندا غږ پورته کیږی او په نور خلطو باندی مصروفه کیږو هغه کې هم ښایسته چپلي د کالو د رنګ سیټ جوړه وه، حسنات په خوشحالی او خندا چې بیحده شوق پکې و زید ته وایي: لاسونه دی په درد نشي ورور جانه په زحمت شوی.
زید په مسکا ورته وایي: څه زحمت دنده مې وه، ورځې ځانونه تیار کړي چې ناوخته کیږي!

حسنات خپل په لاس خپل تندی وهي او په خندا وایي: هوو پخدای ربښتیا وایی یغما هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته شه ځانونه تیار کړو !
یغما- سمده ته دي خپل کالي واخله کوټې ته لاړه شه.
مخکی لدي چې حسنات کوټې ته لاړه شي زید ورته وویل: حسنات اول زما کالی،
واسکټ دستمال راوړه،بیا دي خپل کار وکړه.

حسنات په سترګو وایي او خپل د کالو خلطه اخلي او په منده د کوټي څخه وځي چې زید
په کراره ماته وایي: خوښ دي شول؟
یغما- هو ضرورت نه وه! هسې چټی ځان دومره په زحمت کړی.

یو غړو چای څکي! او د دی څخه مخې چې ماته کوم جواب راکړی حسنات د زید کالي
راوړی او کوټي ته راځي، او زید یواځې کرار وایې: زحمت نه رحمت دی.

د زید په جواب یواځې سر می لاندي پورته کوم او د ځای څخه می پورته کیږم او وایم:
سمده که کوم څه ته دي اړتیا شوه ماته غږ وکړه!
زید- په سترګو.

د هغه پدی خبره د ډیر حیرت څخه مې سترګي خلاصې پاتې شوه! یعنی دا اوس زید
وویل په سترګو؟! یو څو ثاني مې په خلاص سترګو د حیرت څخه وروکتل خو زر می
ځان راټول کړو او دروازی خواته لاړم چې زید راپسې غږ کړو: یغما ډیر آرایش او
فیشن ونکړې.

د زید خبره په غوږ نه نیسم او د کوټي څخه وځم، حسنات آرایش باندی مصروفه وه!
آرامه ورته وایم: حسنات ما خوو آرایش ندی زده اوس څنګه وکړم؟!
حسنات- وی د وریندارہ څخه مې صدقه شم دومره ساده ده خپله درته ارایش کوم داسې
آرایش درته وکړم چې ټولو خلکو خوله درته وازه پاتې شي!

په خندا ورته وایم: بیشکه بیشکه اوس می په درد وخوړلی!
حسنات- ښه سمده ډیری خبري مه کوه ته دطـ کالي په ځان که زما فیشن خلاص کیږي بیا
ستا نوبت..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمده وایم او اول مې مخ او لاسونه مینځم په تیزه حمام ته ځم مخ لاسونه صابون باندی مینځم! روی پاک راغلم مخ لاسونه وچ کوم کوټي خواته ځم ! حسنات هم خپل آرایش خلاص کړي وه کالي می په ځان کوم کالي مې ځان که داسي جوړ وه لکه چې زما په ځان ګنډلي شوي وي مخ حسنات خواته کوم او ورته وایم:

یغما- حسنات ته وګوره څنګه ښکاري!
حسنات مخ زما خواته را ګرځه ویي او سترګي زما پر کالوی بندی پاتی کیږی او حیرانه غږ باندی وایي: خاوري دي په سر شه یغمااا بیخی لکه شهزادګی غوندي شوي وظالمی..

محترمانه تعظیم ورته کوم او په مسخره لهجه ورته وایم: مهرباني کوي زما اغلې خپله هم ډیر ښایسته تشریف لري دلته .

حسنات هم زما په شان خاندی او په ریشخندی لهجه وایي: راځه کینه دلته موږ باندی شپه شوه.

مخامخ ورته کینم او حسنات په ځیر،ځیر زما مخ ته راګوری، داسي لکه چې غواړی کوم نقاشي او رسماې ډیزان کړي روسته له لږ ځند څخه آرامه او زړه نا زړه وایي: یغما وریځي دي ډیر ښکلی دی لکه کمان که لږ جوړ یي کړی بغیر د کوم مبالغي څخه ښایست والي دي سل برابر کوي! که ستونزه نلري درته جور یې کړم وریځي دي؟

په کلکه ورته وایم: نه ضرورت نشته !
حسنات- خیر دی د لالا جان په خاطر اجازه راکړه.
بد بد خواته یی ګورم او په کلکه ورته وایم: لیونی دومره خبره باندی سوک د ورور خاطر او نوم مخته مخته کوي؟
حسنات مظلومه راته ګوري او وایي: اوس اجازه راکوي کنه؟
یغما- سمده آرمان دي په زړه پاتی نشي غوا.

حسنات د خندا څخه په ډکه خوله زما د وریځو په جوړه ولو لګیا کیږی،10 دقیقی تیری شوی خو تراوسه حسنات لګیا وه اخیر په بې حوصله لهجه ورته وایم: اوفففف څه کوي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دری ساعت؟ خو زړه دی راتنګ کړو(غوښتل می هینداره راواخلم چې حسنات اجازه رانکړه او ویې ویل: آغلي محترمی لطف کوم صبر ولري هروخت مو آرایش خلاص شي بیا خپل ځان وګوری.

بی حوصله انداز باندی جواب ورکوم:وه انجلۍ تا څومره خبري زده دي پخدای.

حسنات جواب نه راکوی او خپل په کار بوخته کیږی، آرایش 20 دقیقی وخت ونیوه چې زما د اعتراض غږ مې پورته شو: افففف حسنات بس ده نور ستړي شوم!
حسنات په خندا وایې: دغه دې خلاصه شو د سپوږمې پشان شوي.
په مغروره انداز ورته وایم: اول نه همداسی ښایسته وم.

حسنات په خندا وایې: دا ستا دومره باور په ځان زه مړه کړي یم!
هینداره راخلم او مخ ته می نیسم مخامخ نفر ته حیرانه شوم(یعنی خپل ځان ته) کمانی وریځې،جوری شوي سترګي تور خط باندی ، سور رنګ شونډی، ګلابي غومبري...څومره می توپیر کړي؟! بلکل ناوی په رقم شوي یم!

یغما- حسنات آرایش ډیر ندی؟ لږ به یي پاک کړم؟
حسنات خپل سترګي لکه بداخلاقو ښځو پشان را تاوي کړي او په غوسه یې وویل: غلی شه کوژدنه یی باید مجردو انجونو نه توپیر ولري.
مظلومانه ورته ګورم او وایم: خیر ده

حسنات- نه ...نه .. دا پریږده اوس درته وینتان جوړه وم
یغما- څنګه یی جوړه ویچ؟ خوو ساده سم دی.؟!

حسنات داسې بد بد راوکتل چې پوه شوم باید خوله مې بنده کړم، حسنات اوتو ماشین ساکټ که ورکوی! او زما د وینتیانو په کتلو لګیا کیږی زما وینتیان یې ښکته پورته کړل او ویې ویل: یغما څومره ښه نرم وینتان لري ډیر زر زر لویږي؟

د حسنات په خبره زه هم خپل وینتیانو ته ګورم رښتیا وایې په یوه نیمه میاشت کی زما وینتان ډیر اوږده شوی وه اول ورځ دلته راغلي وم لږ وه! په کراره ورته وایم: حسنات

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی دی کړم کار دی زر خلاص که، سترګي دي هم داسي چپي چپي مه راته کوه، هسي سترګي دی بیا همداسی پاتیري ولاکه دی بیا څوک درسره واده وکړي!

زما په خبره حسنات په لوړ غږ خاندی او وایي: ولی غوسه کیږي بداخلاقي په سترګو نور درته چپ چپ نه ګورم ته خوشحاله.

اوتو راخلی او زما د وینتانو سرونه راته قاط کوي،" زما په نظر ورته توني کول وایي ههه پیر صیب مو دومره تکړه دی" وینتانو کار می زر خلاصیږي اسپری هم ورباندي وهي څکه زر خراب نشي، د کار خلاصیدو وروسته حسنات وایي: اوس پورته شه کار دی خلاص شوو

وینتان می هینداره کی ګورم رښتیا هم ښایسته شوي وه، اوږده غاړه می زیاته ښکاره کیده په خوشحالي ورته وایم: مننه کوم ګراني په زحمت شوي.
حسنات په خندا وایي: مقصد نظره نشي ..
په خندا ورته وایم: دومره هم نه ! رښتیا ترور نشته! چیرته تللی؟
حسنات- صبر وکړه راځي د ګاوندي کورته تللی، رښتیا کاشکی می درته د پوزه میخک اخستی واي دا تور تار داسي بد ښکاري تول فیشن یي درته خراب کړي!

پورته کیږم د الماری څخه هغه قوطعی راخلم چې رضوان راته راوړي وه او حسنات ته وایم: واخله دا می پوزه ته کړه.(حسنات قوطعی زما د لاس څخه اخلي او وایي: دا دی د کومه ځای کړل ځرمخکی ؟
یغما- غلی شه ډیری خبري مه کوه! کار دی وکړه!
حسنات په خندا وایي: ښه صایب.

حسنات تور تار د پوزی څخه می لري کوي او د سرو زرو طلا حلقه راته اچوي او وایي: اوس بیخی پوره شوی.
ورته خاندم ښایسته تکری وینتانو باندي حلقه رقمه جوړه وم او وایم: اوس ستا نوبت شو.

اوتو راخلم خپل وینتان پشان ورته قاط کوم، تراوسه نیمایي کړي می نه وه چې د زید غږ پورته شوو: یغماااا وه یغماااا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ها؟؟صبر وکړه درغلم(حسنات ته مخ کوم او وایم: حسنات نور ته اوتو کړه ځم ګورم لالا دی څه وایي!

حسنات دسکول ته لاس کوی او عطر راباسي او ماته په نیولي وايې: راشه عطر ووهه

یو هیړم مخالفت ورسره وکړم آخر هم په زوره راته عطر وهي نو مخالفت می ونکړو او عطر می ووهل، چې د زید غږ بیا راغلو: یغمااا
یغما- دغه دی درغلم ځومره ورخطا یی وی..
حسنات ته مخ کوم او ورته وایم: دا ورور دی ستا پشان ضدی دی.
حسنات- یغما نوره ورځه چې زما مغزه دي وخوړله شاید بیچاره درسره کار لري توبه!

یغما- مرګ توبه! څنګه خپل د ورور شکایت دربانديِ بد ولږیده غوا.
حسنات ژبه راباسي او آرامه خاندي په تیز قدمو باندی د ناستی کوټې ته ځم پاک یاد څخه می وځی حسنات زه رنګمالی کړي یم! (یعنی آرایش راته کړي.)

کوټې ته داخله شوم او دوه توري سترګي د حیرت څخه هک حیراني راته پاتی ویې، د زید په حیران نظر تازه مي خپل سر او شکلک ته فکر شو،ای خاور دي په سر شه، خدای می مړه کړي، الهي تباه شم اوس حتما وایی ماته ځان بنایي داسي کار کوي! ځانته مي زړه کې بنیراوی کول چې د زید په سم کتلو مې ټول فکرونه له سره والوتل!

سپین کالي په ځان وه،تور واسکټ، تور دستمال. وطني کالي وه اوسی وینتان هم ډیر شوي وه، د زید د کتلو څخه مي په سل زحمت سترګي واخیستل او خپل ټکری مي پر وینتیانو جوړه کړو او کرار مې وویل: کوم څه دي پکار وه !

زید په همغه حیران نظر راګوری او خپل سر د نه پشان بنوره ویې، څو دقې همداسې هک حیران راګوری، د څو دقو وروسته د هغه حیران حالت څخه راوځې او آرامه خپل لځایه پورته کیږي زما خوا ته راځي له حیاء څخه می غومبري ګلابي رنګ څخه سره رنګه ته بدل کیږي

زید- یغما سترګي دي راپورته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شرم چې نیوهېږم د کوم ځای څخه ماته راغی سترګي مي کرار ور پورته کوم چې
زید وايي: درته ویلی مي نه وه آرایش مکوه هوممممممم !
یغما- پخدای حسنات راته شله شوه قسم درته کوم ما آرایش کول زده ندی !

زید را نیږدي کیږي او لاس زما د ویښتانو خواته اوږد کوي چې زه ورڅخه لري کیږم او
وایم: مکوه
زید- د چا په اجازه دی خپل وریځي جوری کړي؟

اوس څه ورته ووایم؟ یواځنې جواب مې چې ذهن ت راغلو ورته مې وویل: حسنات
وکړل..!
زید په کلکه لهجه وايي: تا ژبه نه درلوده ورته ویلې به دي وه نی جوړه وم ؟ زما بدبخت
مخته خو دی دری متره ژبه ده!(غلی شوم ځمکی ته می کتل، چې هغه کرار وویل: فکر
می نکوه هغه حلقه چې ما درکړي وی په پوزه کړي!
یغما- ښه ده چې پوهیږي! نور څه می نه درلود یوازي مجبوری څخه مي په پوزه کړی.

زید- ډیر ښه اوس به یو بل شي هم د مجبوریت څخه غاړی ته کوی آغلي یغما..!
زید خپل د خبری سره سم خپل لاس و جیب ته وړی او یو زنځیر راباسي او زما د سترګو
خوا ته نیسي د سپوږمي چاپ پري و یا بل ډول ووایم ځوارلسمه سپوږمي وه !د سپینو
زرو غاړه کي وه! په حیرانه لهجه ورته وای:

یغما- دا د څه لپاره؟
زید- دا د دي لپاره چي ته په غاړه کړي!
یغما- چا ویلي زه دا په غاړه کوم؟
زید- ما !
یغما- هغه وخت ته سوک و اوسیږی ښاغلیه؟!
زید کرار خاندی او وايي: اینجانب زید د خایستو مي خاوند (یغما خاوند)

ټول وجود مي د یو خاص احساس نه ډک شو یا که دروغ ونه وایم له غروره ډک شو،
کرار ورته وایم: زید مننه دیه به دی و اوسیږم چې خپل خیالات او فکرونه په ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانوړي!

زيد زما لاس نيسي او تاو کوي مې او وايي: زه خيال نه وينم، خيال جوړه وم اوس هم ارامه ودريږه!
يغما- په هوش يي څه کوي؟ که ترور يا حسنات راشي !
زيد- رادي شي نو پردي خو نه يي کوژدنه مي يې! يا نااا ښځه مي يي...!

پوهيدم داخبري زما د غوسه کولو لپاره کوي ! ويښتان يي راته واړول، او غاړه کي راته ورو په غاړه کي کړه! مړوند يي راته ونيوه او تاوه کړم، حيرانه ورته مخامخ ولاړه وم چې زيد په خوشحالۍ وويل: دا ده اوس پوره شوي زما سپوږمي.
وشرميدم او سر مي ښکته کړو او په کرار غږ مي وويل: دا خبري ماته نه دي جوړي شوې که نور په خوله رانوړي ښه به وي.

د زيد غږ بدل شو او د هغه څو شيبو مخکې آرامتيا پکي نه معلوميده کله چې ويې ويل:سومره زما خبرو ته په بې ارزښت نظر ګوری يغما! پوهيږي دا خبري له کوم ځايه کيږی؟(خپل يخن يي لږ خوشي کړو او خپل زړه ته يي اشاره وکړه او ويې ويل: له دي ځايه پوهيږي يو ورځ همدا کس چي ستا پر وړاندي ولاړ دي هو همدا زه بدبخته دا د عشق او عاشقي خبرو باندی مې ريشخند او ټوکې وهل،يو ورځ ما هم دا خبرو ته دروغ ويل خو ستا خبری راته د مرګ حکم لری،

کله چې ته زما خبرو ته دومره بي ارزښته ګوري... انصاف ندی په هيس مذهب کي انصاف ندی !!

د زيد هر خبری زما روح راته ټپي کول زيد حالت خراب وو خو زه هغه کس نه وم چې وضعيت يې ورته ښه کړم، په ډير زيار او خپل د زړه او احساس خلاف مې ورته وويل: ښه پوهيږي خوو،بيا هم ماشومانو غوندي چلند کوې! ښه پوهيږې! چې زموږ اړيکه لکه ورځ او شپې پشان ده حتي په افسانو او قيصو کې لا دا دواړه يو بل سره ندی جوړ شوی، ښه به دا وي، همغه زيد شي کوم چې دا خبري په ملنډو او ټوکو نيسي.

زيد په درد وخندل د هغه پدی دردناکه خندا مې که ووايم زړه ټوټي ټوټي شو نو اغراق به

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې نه ویې کړی، خوو چاره مي نلرله نمي شو کولي زيد ځان سره عادت کړم کله چې پو هيږم زما منزل چيرته خلاصيږی ...!

زيد- خايستو مي د دي زيد او هغه زيد کي ځمکه او اسمان توپير دي ولي نپو هيږی!؟ ولي ړنده شوي يي؟ هغه زيد مغروره و وفادار نه و ازاد و عاشق نه و بت پرست نه و په اسمانونو کې ګرځيدی.خو دا زيد خپل ټول غرور ستا د پښو لاندي کړی وفادار دي هغه بت ته چي پو هيږي ډير سرکش دي،بندی شوي دی په هغو سترګو کي چي لا ګوري هم نه ورته دا زيد مبين دي د جنون ترحد پوري تر عبادت پوري لړ څه ډير مجنون له اصلي مجنون څخه دی.

مجنون د مينې په لاره کې خپل هيس څه له لاسه ورنکړل پرته له خپل د غرور څخه خو زه څه؟ما د غرو علاوه خپل جلال مي هم له لاسه ورکړو هغه زيد چي ټولو د هغه پر وړاندي ګونډی وهلې او زاري ګاني ورته کولي نن خپله خپله د يو ډبرو د زړه والا مخکې په ګونډو دی او په زاري ورته کوی، بغير له شکه چي مينه مي د زم زم د اوبو غوندي پاکه ده.....

دا زيد بت پرست دی سپوږمي مې بت پرست! او دا زيد د ځمکي په اخری ترينه نقطې کي قرار لري!!ګمان مي هم نکوی چې يوه ورځ به داسي راشي چې زه دی د چا په مقابل کي داسي ماتيږم...!

د زيد په خبرو مې بيا دا لعنتي اوښکي د سترګو څخه په بهيدو شول، سومره تقدير ميله ما پورورړي دی دا ځل يې سخته لوبه په لار اچولې خو قسم خورم په هغه ذات چي عبادت يې کوم دا ځل اجازه نه ورکوم زما بد قسمتي دي د زيد ژوند خراب کړي ډوبيږم خو نېرېږم زيد هغه سمندر کي ډوب شي کوم کي چي زه ډوبه شوم.. موږ هغه حالت کې و چې د حسنات غږ راغې:

حسنات- يغما په خداي ناوخته شو راشه دا چيلکې دي په پښو کړه(حسنات کوټې ته د داخليدلو سره سم سترګې پرما او زيد ولګيدي او په خوشحالې وويل: ماشالله سومره ښکلي جوړه بيخي يو بل ته جوړ شوي ياستې.لالا ته راکړه تيلفون دي يو عکس خو مو واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسنات پدی خبره په خوله مې ورته هیس ونه ویل خو په سترګو مې چې څه کنځلي وې حسنات ته مې وکړل خوو هغه کله پوهیده د سترګو په کنځلو! او خبره یې منله؟ نااا هغه ډیره سپین سترګې له دې خبرو څخه وه.
د حسنات په خبره د په خوله مسکا یې خپره شوه او ویې ویل: دا ده واخله
حسنات تیلفون واخیست او ماته وویل: وریندار ته هم دا چیلکې واغونده چې د قد توپیر مو کم شي..

مرګ دی کم شي لیوني په زړه کې مې حسنات ته ښه کنځلو وکړل خو کرار مې وویل:حسنات جاني خوګې نګوري واده ته ناوخته ده واده به تیر شي درنه
زید چې خپله موسکا د پټ کولو کوښښ کو ویې ویل: نا هیس ناوخته نده لس دقو کې مو رسوم نور وایه؟!
حسنات په خندا وویل:افرین لالا

په زړه کې مې حسنات ته وویل:مرګ افرین
حسنات- هله نو وریندار ..!

په غوسه مې خپل لمن راټوله کړه غوختل مې تیته شم ترڅو چیلې په پښو کړم چې زید پرینخودم خپله په ګونډو شو چې ما په تلوار وویل: زید څه کوې بده ده.
زید- حسنات ته وو ایه خور مې بده ده زما کار؟ هومم؟
حسنات- نا لالا دیر ښه ده.

او ورو یې وخندل سومره دا خنده رویه شوې؟ ځان سره په زړه کې وایم: حسنات ادم فروشي خاینې تاسره به وروسته زه ګورم په ملنډو بیا د هغه خبره ځان سره تکرار که وم: نا لالا ډیر ښه ده.زید زما د چیلکو بندو تړلو کې بوخت و او ما مې خپل لمن پورته نیولې وه د مو بایل د کمرې ترق او تروق شروع شو چې د حسنات له واه واه سره یوځاي و !

په غوسه مې وویل: حسنات نګوري څه کوي لږ صبر خو وکړه ولې عکس اخلې؟
زید خاندي او پورته کیږي او وایې: دا ده خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له شرم نه لبلبو غوندي تکه سره شوي وم!!! زيد زما خوا ته ودريد او بيا هم دي کمري ترق تروق د اکس اخيستو پورته شو چې ما به غوسه وويل: اه ..بس دي نو فقط چې مودلينګ وي؟!

زيد زما له ملا يي لاس تير کړو او زه يې د ځان خوا ته کش کړم او ورو او په بنکلي انداز يي وويل:ژوند مي پريږده خپل کار وکړي فکر نکوم داسي شايسته شيبه مي بيا په لاس راشي.

لاسونه مي د زيد د ډير نږدی والي څخه يخ کيږي او خوله مي بنده شوه، چې حسنات وويل: وريندار د لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يي!
د حسنات پشان په ريشخند وايم: وريندار دي لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يي!
ستا لالا دی که زما هوم؟ راشه خپله دي لاس ورنه ونيسه!

د زيد او حسنات د خندا غږ لوړ شو.زيد زما يو لاس نيسي او بل لاس مي خپل د ځان نه تاو کوی معترضانه داسي چې فقط خپله يي واوري وايم: زيد مکوه خپله پوهيږي نامحرم يي او پدی هم پوهيږي چې زه سومره پدی خبرو کې حساسه يم هيله کوم د حد څخه دی مه تيريږه.

زيد ما غوندي کرار وايي:

ګفتی نظر خطاست،تو دل ميبری روا است؟!
خودکرده جرم و خلق ګنه کار ميکنی.؟!

زيد- ته په دی خبرو هم پوهيږی؟ خپله ګناه دي ده! ما خو ځله درته وويل چې راځه حلاله نکاح وکړو، څه هم که زمونږ نکاح زما لپاره په يو مقدس ځاي کي ترړل شوی(او اشاره يي خپل زړه ته وکړو او ويې ويل: هيس سوک مانه بغير حتي حق نلري درته وګوري ته فقط زما لپاره يي حتي که د ايمان په قيمت مي هم ختم شي!!

او پدی خبری هم پوهه شه زه داسي سړی نه يم چې په حرامو او حلال پوه نشم په ژوند کي مي پرته له تا هيچا ته ندي کتلي او ته په دي بنه پوهيږی له مانه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید پدی خبره يو تصوير مې د سترګو مخ ته راغلو، کله چې مريم کليزه کې خپل لاس زيد ته اوږد کړو او زيد د هغې لاس رد کړو او زما د طعنې په جواب کې چې ومط ويل ورته: ښه بيا سرقم مبارکي ورکوي هممم!؟ ياد مې شو!!! د ځينې خلکو لاس نبايد ومنل شي .. زيد راته ويلې وه: غلطې مکوه ځان له هغې سره مه پرتله کوه زما زړه مې غيږ مې لاسونه مې او هر څه چې جسم او روح پورې مې اړه لري يواځې يو کس پورې اړه لري چې هغه کس په هيس حال کې مريم نده! نو هغه کس زه وم؟!!!!

لا د دی خبری په حيرت کې وم چې د حسنات غږ پورته شو:افرين همداسې ...
يغما- مرګ افرين بس دي نوو.

بعد له څو عکس اخيستلو لاسونه مې د زيد د څخه جلا کړل او دروازې خوا ته لاړم چې ترور سره مخ شوم زما په ليدو ترور وويل: ماشالله نظره نشې لورې صبر وکړی زه درته اسپيلنې راوړم او تاسو ته يې لوګې کړم.

ترور لاړه او اسپيلنې راوړه تولو ته دود کړو او ويې ويل: خداې مو وساته بچيانو،،ماشالله درې واړه ډير ښايسته شوې ياستې.
حسنات په موسکا زيد ته وکتل او ويې ويل: ځو لالا؟!
زيد خپل دستمال سم کړ او ورو يې ويل: سمده راځې خوو غټ تيکرې په سر کړی!

او د دې خبرې په ويلو سره د دروازې خوا ته لاړو ما او حسنات د زيد په خبر غټ تيکرې په سر کړل او ترور سره د دروازې خوا ته لاړو زيد دروازې ته تکيه کړې وه او اسمان ته يې کتل زمونږ په ليدو جيګ شو او موټر خوا ته ولاړه، زيد پسې مونږ هم ولاړو زيد شاته دروازه د موټر مونږ ته خلاصه کړه او ويې ويل:

زيد- مور جانې تاسې مخکې کينې پريږدی دا دواړی شاته ارامې کينې ...
ترور په خندا وويل: سمده زويه !!!

موټر حرکت وکړ او خاموشې په موټر کې خپره شوه د سندرې غږ د موټر دننه خاموشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له منځه یوړه سندره د احمد ظاهر په غږ وه چې ټول یې د ځان سره غرق کړو په سندره کې:

امشب از باده خرابم کن وبگذار بمیرم
غرق دریایي شرابم کن و بگذار بمیرم

وخت نا وخت زید سره سټرګو په سټرګو کیدلم د موټر په هینداره کې او زید داسې ښکاریدو لکه چې دا د سندره یې خپل د زړه خبرې وی او ماته یې د سندرې په ډول کوی او خپل سټرګو نه په ډیر مهارت کار اخلي، تقریبا وروسته له 40دقو منزل ته ورسیدو، پدی 40 دقو کې بغیر له سندرې څخه موږ نور هیس خبري و نکړل موټر ودریدو زید ښکته شو او یو چاته یې زنګ ووهه.

روسته له څو شیبیو یو ځوان په ظاهر کې د 25 کالو معلومیدو راووت د زید په لیدو یې خوشحالي څرګنده کړه!! او روغبړ یې وکړو.

حسنات- یغما دا مي ترور زوي دي عدنان!
یغما- خا د همدي واده ده؟!
حسنات- نا !!دا یې دویم ورور دي
یغما- خا خا ډیره ښه ده !!

لګ ځنډ وروسته زید راغي او د موټر دروازه یې ترور ته خلاصه کړه زه و حسنات هم ښکته شو زید مونږ نه مخکې و !

زید- حسنات دیخوا لاړې څخه لاړ شې...
حسنات- سمده لالا جان.

ترور زمونږ نه مخکې دننه شوه او بیا زه و حسنات کور ته دننه شو، عجیبه ګڼه ګونه وه کور کې رنګارنګ خلک ول د کور په کټلو بوخته وم ډیر وخت شوي و واده ته نه وم تللې چې د یو چا غږ را غې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ واه واه بعد له سومره وخت دي ګورم خور جاني

سترګي مي دي کور له کتلو لرې کړي او یو نسبتا ځواني ښځې باندې مې سترګي ولګيدي هغې د ترور جاني سره سټرمشي کوله چې ترور ورته وويل: ذکيه جاني ته خو ښه پو هيږي کور چاته نشم پريخودلې ترڅو ستاسو ليدلو ته راشم.

ذکيه- هو هو پوهيږم ښه پوهيږم اوس هم مهرباني دي ده چي راغلي.
ترور او ذکيه خاله په خبرو بوخت ول چي حسنات لږ وړوتوخل، او په خپل شيطانت يي وويل: عه ترور جاني زه دي له هيره ووتم خير تروري..

ترور چي وس ما او حسنات ته پام شو ويخندل او ويې ويل: واي پيشوګي مي!! سومره ښکلي شوې او سومره بدله شوي يې؟!

حسنات په غيږ کي نيسي او مخ يي ورته ښکل کوي حسنات په خپل شيطانت او مظلومانه لهجه وايي:خاله ټول سينګار (ارايش) دی راته خراب کړو ښه.!
خاله زکيه په کرار باندی د حسنات په سر وهي،او په همغه مسکاه ورته وايې: په ريښتا هم همغه شان ليونې يې!

حسنات ارام وخندل!
هغه ښځه چي د خاله لخوا ذکيه خطاب شوی وه، ماته په اشاره خاله ته وويل: معرفي نکوی؟!

مخکې له دې چي خاله ځواب ورکړي، حسنات تلوار وکړو خپل لاس يې زما د اوږی څخه راتاوو کړو او په غرور يې وويل: وريندارہ مې ده خاله جانی!زيد خان ښځه!ايغما جانه!
خاله په حيرانتيا سره وويل: ربښتيا! ؟ ماشاءالله بالاخره زيد خان په جال کې واچول شو هههههه!

د دې کلمې په ويلو ذکيه خاله حسنات زما د غيږي څخه لری کړه او زما مخ يې ښکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړو او ويې ويل: لورى پخير راغلى زيد زما د زوى په خير دى!
ما په مسکا ځواب ورکړو: مننه، مهربانى مو ده ترور جانى!

ذکيه خاله- اه اوبخښى ولاړه پاتى شوي! راځي صالون کې کينئ!

مور د خاله ذکيه نه وروسته صالون ته ننوځو! واه، يو لوى او ښکلى سالون! که زه غلطى ونه کړم، د صالون اوږدوالى او پلنوالى څلويښت مترو ته رسيږي! ګڼه ګونه دومره زياته وه چې ټول تالار يې ډک کړى وو! ما د شرم احساس وکړ، کله چې زموږ په ننوتلو ټولو سترګې زموږ خوا ته راړولې، او د تل په شان د نوى کسانو په ليدو ټول ښځو خپل مينځ کې پس پس خبرى کولې!

موږ يو کونج غوره کړو او کېناستو، حسنات د خوښى له امله په جامو کې نه ځاى کيده!زه او حسنات په قصې کولو کې ګرم شو!

يغما- حسنات ستا خاله زيد ښکله پيژني! ؟
حسنات په خندا وويل- يغما جانى يواځې خاله نه، بلکې ټوله کورنى زيد پيژني، سربيره پردې زه بايد ووايم، چې هغه د کورنى د جينکو په منځ کې خورا مشهور دى،فکر دى ويى..!

په حيرانتيا سره وايم: رينتيا!؟
حسنات- ولا ربتيا وايم، که دوى تا ووينې، ټول به حيران شي!
په دى خبره باندى زه او حسنات دواړه په لوړ غږ وخندل! او ما وويل: خاورى دى په سر نشه حسنات..

حسنات خپل وريځى پورته کوي او په رشخند وايې: ښه بيا وګوره چې رينتيا وايم او که دروغ؟!

زه خپل سر پورته او ښکته کوم او نور بحث ته دوام نه ورکوو! څو شېبې وروسته د نجونو يوه ډله د چايو له پتنوس سره راغله! حسنات چې دوى وليدل، پاڅېده او او د تلو اراده يې وه چې لاړ شي! چې ما د هغې لاس ونيو او په نه چندان قهرجن لهجه مې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته پخیر!

حسنات- ځم چې ورسره مرسته وکړم! او هو موږ سلام علیک هم نه دی کړي! دا ټول زما د ترور او ماما لورګانی دي!
ما د هغې لاس پرېښود او و مې ویل: سمه ده، لاړ شه!
حسنات- اوه، مه غوسه کېږه، راځه، ته د زړو ښځو په منځ کې څه کوې چې کېني راځه ته هم مرسته وکړه!(او بیا زما لاس نیسي او ما پورته کوي او خاله ته وايي: موری زه او ورینداره ځو چې جینکو سره مرسته وکړو.

ترور چې خپل د عمر ښځې سره په خبرو بوخته وه، او موږ ته یې پام نه و د حسنات په خبره یې وروکتل او ویې ویل: سمه ده خو ورینداره دی زیات په تکلیف نه کړی!
حسنات په مسکاه ځواب ورکړو: په سترګو مور جانی

او بیا زما لاس نیسي او د ښځو او جینکو ګڼه ګوڼی څخه راوباسي! او د هغه انجونو په خوا ځو چې د چای او خواږه په ورکولو بوختې دي، او پتنوس یې تقریبا خالي شوی وو.

حسنات- یغما، راځه چې بهر لاړ شو، دلته ټول اوس راټولیږي(او په لوړ غږ یې جینکو ته وویل: جینکو دباندی درته پتمه یم!

موږ دواړه په کړاره او سختۍ سره د خلکو د مینځ څخه بهر راوځو، موږ لا په پوره توګه ساه نه وه اخیستی او راوتلې نه و چې جینکی راورسېدې! ټولو په وار وار حسنات سره ستړی مشی وکړل البته، چې د شوخ انجونو پشان وه یو یې ویل:

(چیرته یې، شیشکې)
(کم را معلومیږی وه انجلې.)
(څنګه ښایسته شوی یې)
(وای جامې څومره ښکلې دي)

کله چې دوی ښکلول او ستړی مشي خلاص شوه، نو تازه یې و ما عاجزی ته فکر شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دوی څخه په ډېر لنډ واټن کې ولاړ وم! په زیړو رنګ شوي ویښتانو او نسبتا ښکلي بڼه لرونکې جلی په یوه ځانګړي غږ وویل: حسنات دا جلی څوک ده؟(او زما خواته یې اشاره وکړه! زه په کراره قدمو د هغوی خواته نږدی کېږم چې حسنات خپله ستوني صاف کوی، او د وینا کونکي کس په تمثیل کولو پشان وایي:
:#شهاب
حسنات- جینکو وایم:چې څوک ده،مقصد سکته ونکړی! نا پریده لومړی به تاسو ورته وپیژنم(بیا یې همغه زیړ ویښتانو جلی ته اشاره وکړه او ویې ویل: اناهیتا د ماما لور مې(د حسنات په خبره هغه معرفي شوی انجلی ته چې نوم یې اناهیتا ویل شوی وه ګورم، رنګ شوی او مصنوعي طلایي ویښتان،ښکلی سترګې،غنمرنګه پوستکي منځینی پوزه درلود لا دهغې په کتو وم چې حسنات یو بل جنې ته اشاره وکړل او ویې ویل:

حسنات- ساره د ماما لور مې (د اناهیتا څخه مې نظر واړوی او ساره ته مې وکتل د لنډ قد خو ښکلې څېره، نیلي سترګې، اوږده بانه، قلمی پوزه او وړې شونډې! په ی لفظ کې ښایسته وه! چې حسنات بیا یو جنې خواته اشاره وکړل او ویې ویل: نجیبه د ترور لور مې. (نجیبه، د متوسط قد لرونکی، خو دومره ښکلی نه وه؟! حسنات یو بل جنې ته اشاره کوی او وایي: امینه،ترور لور مې (آمینه لوړ قدی جلی، سپین پوستکي لکه د شیدو پشان آمینې ته مې په ځیر ځیر کتل چې حسنات بیا وویل:

حسنات- او دا هم زمونږ د ټول قوم شیشکه حدیثه.(د حسنات په خبری مې حدیثه ته وکتل یوه نجلۍ چې متوسط قد او ښایسته بڼه لري. ما ټولو ته لاس ورکړو، او خوښي ځرګنده مې وکړه! چې د سارا غږ لوړ شو:

سارا- حسنات وایی اوس که نه؟!
حسنات- اه سمه ده دا یغما جانه ده زما وریندار جان ده!

که زه وایم چې د حسنات په خبره د ټول انجونو خولې د غار په څیر د حیرت څخه خلاص شوی نو دروغ به مې نه ویې ویلې د هغوی د څهرو په لیدلو د حسنات د خندا غږ پورته شو او ویې ویل: خوله بنده کړی،چې مچان داخل نشي!
اناهیتا په نه زړه وویل: وریندارہ! زید ښځه ده! ټوکي کوې؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- هو صیب زید خان ښځه ده، زه ټوکې نه کوم.
اناهیتا- هیڅ باور نه شم کولی.
حسنات اوږه پورته کړه او په یو بې حوصله لهجه یې وویل: ستا زړه نور ما پورې اړه نه لرې اناهیتا جانې!

زه یوازې د خغوی د خبرو کتونکې وم، هغوی پوښتنې کولې او حسنات ځواب ورکاوه! خو د ټولو انجونو حسادت او بخیلې له ورایه ښکاره کیده! ساره په تکبر او غرور سره زه مخاطبه کړم او راته ویې ویل: حسنات رښتیا وایي ته د زید خان ښځه یې؟

ما هم د هغې په خیر، په ویاړ او غرور موسکا وکړل او ومې ویل: ولای ښکاری خو همداسې.!
آمینه خپل لاسونه خلاصوې او ما غیږ کې نیسي او په خوشحالې باندی وایې: الا ځنګه ښه سر جوړ راغې،دواړه ښکلی یې،ان شاءالله چې بختوره شې!
په خندا ځواب ورکوم: مننه، ژوندی اوسی ګرانې

آمنه او حدیثه شوخی او خوش طبیعته جینکیانې وې! خو نجیبه سارا او اناهیتا ماته داسې کتل لکه چې د هغوی د پلار میراث ما خوړلی وي!؟ او د هغوی دری نفرو داسې غوسه ناکه نظر زه نور هم خوشحاله ولم او د غرور احساس مې کوی، داسې احساس مې درلود چې یو ډیر قیمتي شی چې ټول دهغه شئ په تنده او آرمان کیدی ما لاس ته راوړې اوسیږی! د ذکیه ترور غږ زموږ مجلس خلاص کړو:

ذکیه-هله جینکو منده کړئ پیالې راټولې کړئ قصې مو اوس پریدې شپې ته فعلاً ډوډی وخت دی!

پرته له اضاف خبرو جینکو سره لاړم او پیالې مې راټول کړل،یو بار مصرفه دسترخوان مو هوار کړو! پتمه پاتی کیږو چې د بیرون ځخه ډوډی راشي!
موږ ټول په انګړ کې ولاړ یو! البته، که د ساره او اناهیتا د غوسې ځخه لری دریډل په نظر کې ونه نیسم، هلکان له ډوډی پټنوسونو سره را داخل شول د دوی په منځ کې زما سترګې په زید باندې ولګیدې، په ښکته سترګو پټنوس زموږ په لور راکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اناهیتا غږ د زید د لیدو مخه ونیوله: ساره وګوره هغه زید نه دی!؟

ساره، له لږ ځنډ وروسته، په ارامه غږ، کوم چې بیخي ما ورڅخه نه و آوریدلي ویې ویل: هو خپله دی!

زه نه پوهیږم، ولې خو بیحده زیاد د حسد او بخیلي احساس مې وکړو داسي لکه چې یو ماشوم بخیلي کوی چې د هغه مور او پلار یو بل ماشوم ته ناز ورکړی..! ساره غوښتل، د پتنوس په بهانه زید خواته لاړه شي چې زه د هغې څخه مخکې شوم او د زید په لور روان شوم، د ټلو حال کی مې خپل ټول مخ په ټکری پټ کړ ترڅو د نور هلکانو او همداسې د زید قهر نه په امان کې اوسم.

زید ته نږدې کیږم او پتنوس یې له لاسه اخلم! چې زید په حیرانه نظر ماته راګوری فکر کوم چې زه یې ونه پیژندلم! ځکه د هغه تندی تروش، څو او سترګې یې ښکته کړې او اراده وه چې لاړ شي! د زید دا سر ښکته کول او زما نه پیژندل ماته خندا راوړه هی هی لکه چې زما بت پرست خپل د عبادت بت و نه پیژندی؟ صدقه له شرم څخه یې شم خپل ټکري پیڅکه لږه لرې کوم او په کراره غږ او مسکا باندی د زید د ټلو څخه مخکي ورته وایم: زه یمه مه شرمیږه!

زما په غږ زید په ټلوار خپل سترګې را پورته کړې، چې ما پتنوس یې د لاس څخه واخیستو او په ټلوار د صالون خوا ته لاړم!راو زید مې همهلته هک حیران پریخودو د حسنات په غږ مې وروکتل: یغما،چیرته ورکه شوي،له یو پتنوس پسې غره بیخ ته لاړی زر کوه چې ټول خلک پاتې!

یغما- زیات چر چر مه کوه دا دی واخله!

حسنات پتنوس اخلي او مواد یې ویشي!
هغه بیا پتنوس زما په لور نیسي او زه یې له هغه څخه اخلم د انګړ په لور ځم پتنوس زما په لاس کی دی او سترګي مې د زید په لټه کي دي! اوه، نو چیرته لاړو زما محبوب؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په خپله خوله لاس کېدم،او هغه کلمه چې بې اختیاره مې له خولې څخه بهر شوی وه، هغه کلمه تحلیل کوم. محبوب؟! یعنې چې ما زید خپل عاشق وبلو!؟ حتی د دې لفظ اعتراف کول ځان ته لا سخته وه دومره چې له امله یې زما د غومبر د سور والو سبب کیږی.

زید له پټنوس سره انګړ ته راننوتې داسې ښکاریدې چې د چا په لټه کې وی؟ او زه پوهیدمه چې هغه پرته له ما بختوره بل څوک نده! په خندا اوپټ مخ زید خواته لاړمه! زما په لیدو یی ښایسته خندا په څهره کی ښکاره شوه.څه تسلیم شوې یمه هو اقرار کومه څه یغما هغه څوک چې یوه ورځ زړه یی تیرې په شان وو.ومې بایلل او هغه هم څه یو بایلل وکړل!!

اقرار کومه هماغه ورځ چې زید خپل غرور یی مات کړ او د مینې اظهار یی وکړو . ما خبل زړه و بایلود.یواځې د دې جرات ما کی نه وو چې د مینې په سمندر کې ډوبه کیږدم.زړه می په سینې کی نه تولو د بت پرست په لاسو کې زولنې شوې وو.تر کله به څه له خپل احساساتو تېښتمه.؟

هر څه کیږي ودی شي ګناه کول هم ښایسته ده کله چې د زید نوم پکې وی. زید ته نژدی کیږمه. چې هغه په خندا یی کرار وویل: آغلې یغما ولې نورو ته وار نه ورکوی!پرېږده دا ځل یو بله مخې ته راشي!

سترګو کی ورته ځیر کیږمه او مخ ته یی په ځیر ګورمه چی اوس په خندا کیږده په غوسه ناکه لهجه ورته وایم: چیشې دی؟نه چی په سترګو دی د ړانده.کیدو هوا لګیدلې.

سترګې یی ردې شوې لکه دا چې د دی خبرو د اوریدو تمه یی زما څخه نه درلوده په حیرانه لهجه یې وویل: ته بیا ووایه جان می.
په شیطنت ورته وایم: چیشی ووایمه پټنوس راکړه.
پټنوس راکوی او په مینه وایی:

اندر دا من

(c) ketabton.com: The Digital Library

درون و بیرون
همه توست.
(مولانا)

زید- زما جانانه تسلیم کیږې یا څه خوب کې یمه؟!

په یوه ښایسته خندا زید یواځې پریږدمه او روانیږم ورڅخه بد شانتی د زید له مهربانه الفاظو سره مې عادت کړی وو داسی ښکاریده چې د مینې احساس نور د فولادی دیوالونو تر شاه نشم پټه ولې.نه نور نکیدل ډیر سر کبنه شوې وو چې دا هر څه پټ کړمه نور زما له توان نه وتلې خبره وه.ډوډې وخوړل شوه او دسترخوان ټول شو.نڅا او ګانې پیل شوې وو اوټول انجونی په میدان کی ټول شوې وو

د ماشومانو شور ماشور پیل شو او د ناوې او زوم راتګ یی خبر ورکول.حسنات امینه او حدیثه تر څنګ می ولاړی ول.او د زوم ناوی راتګ ته په تمه وو. ساره او اناهیتا زمونږ نه لږ لرې ولاړې ول. په دې څو ساعتو کی می درک کړی وو چې حسنات له اناهیتا او ساره سره جوړه نده.له لږ ځنډ وروسته ناوې او زوم راغلل ټولو لاسونه وپړکول.د هغوی په ننوتو ډیر هلکان د ننه شول.

زید هم ورسره وو او د هغوی مینځ لکه لمر ځلیده.په لیدو یی څلوریزه می وویله.

څما په سترګو ورته ګوری
جانان ښایسته دی که رب څه لیونی کړمه.

نڅا پیل شوه.هلکانو او انجونو خندل او نڅا یی کوله.سترګی می په میدان پاتی وو او د راغلو خلکو په خوشحالیو کی غرقه ومه.چې د حسنات په غږ باندی له خیالی نړی نه ووتمه: یغما ژر کوه زید ته ځان ورسوه.
په تلوار می وویل: ولې؟
حسنات- هلته وګوره...

چې ومی کتو ساره له زید سره غږیدله.خو زید خپل سترګی ښتکه نیولي ول.اوپه غصه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پې خبرو ته غوږ نیولې وو.

حسنات- لاړه شه هله نو ولې ولاړه یې ساره په باطن پاکه نده.

ای خاوری مې په سر شه ولې مې پام نشو د حسنات خبرو ته نه په تمه کېږمه او منډه کومه زید خواته. زید ته په نږدېدو کیدو سره د د ساره غږ لږ لږ اورمه چې زید ته وایې: ولې نګوری راته نه چې ډارېږې ښځه دی ونګورې ؟

زید خاموشه وو ځان مې زید ته ورسه و او د خندا څخه په ډک غږ مې وویل: نه ساره جانی غلط شوې یی ځه په زید باندی خپل د سترګو څخه زیات باور او ایمان لرمه او ډاډه یمه چې پرته له ما بل چاته نګوری.همداسی نده زیده؟

دا خبره کوم او د زید لاس په کراره خپل لاس کې نیسم، زما پدی کار او خبرو زید د حیرانتیا څخه هک حیران راګوری چې زه به زړه کې خاندم او ځان سره وایم: دا خو لا تر اوسه د فلم پیل دی زید خان. پام مې له زید نه اړومه او د ساره د غوسې او بخیلې څخه تک سور شوی مخ ته ګورم او وایم: ساره جانی ته دلته څه کوی ؟

سارا- هیڅ د زید سره مې خبری کول.
په خندا او په طعنه لرونکې لهجه ورته وایم: عه عه اول خو زید نه او زید ورور .په نوم باندې یې حساسه یمه او بله دا چې فکر نکوی د یو متهل سړی سره خبری کول ښه خبره نده!؟

زما په خبرو زید کرار خاندی، د سارا د نور غوسه کولو او زړه چاودولو لپاره خپل لاره بدله کومه او د زید مخامخ دریږمه د زید د غاړې رومال په لاسونو مې سم کوم چې سارا د غوسې څخه په ډکه لهجه وایې: یغما جانې فکر نکوی سم ځای ندی د دی کارو لپاره ؟

د خندا څخه په لوړ غږ ورته وایم: نه ساره جانی که په زړه نه نیسی زما خبره نو ګرانې ما خپل د خاوند سره یواځې پریخودلې شې؟! اخ مزاحمه یې موږ ته.

ساره د غوسې څخه بد بد راګوری او بغیر د کوم خبری کولو څخه تکه سره د غوسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله لاره نیسی او ځې د سارا په تلو د زید شتون هیرومه او له ځان سره به لوړ غږ وایم: مرداره جلی سترګی یې د خلکو خاوند ته نیولې.

د زید د خندا په غږ مې تازه هغه ته فکر کیږی چې زید په همغه خوشحاله لهجه وایې: چیشي دی وویل؟ یو ځل بیا ووایه هیلللللله کومه.

تازه مې پام کیږي چې څه ګل ته مې اوبه ورکړی، په دروغجنه غوسه وایم: چیشې دی؟! زه لاړم ترور ناری وهې راته راسره کار لری..
د تلو قصد مې درلود چې زید مې لاسونه کلک نیسی او کرار وایې: ظالمې یو ځلې مې آسمان ته خیژوی او یو ځلې مې داسی په ځمکه وهې چې دانه دانه هډوکی مې ماتوی.
ووایه څه خبره دی په ذهن کیده؟ څه پلان دی ماته جوړ کړی؟ آیا دا انصاف دی؟

یغما- څه وایې لیونې شوی یې؟ ومې لیده چې خوښ نه ښکاریدی ورسره په خبرو کولو ومې غوښتل مرسته درسره وکړم!
زید- یواځې همدومره؟!
یغما- هممم هو !
زید- یغما هلته وګوره هغه انجونې ستا خاوند په سترګو وخوړې
بې واکه وایم: هغه انجونې دی بد وکړی چې زما خاوند کاره لا وګوری! کومه دی انجونې خو نشته؟!

دا د خاوند کلمه مې ولی تر خولې شوه؟! اصلا ولی په خپل حرکاتو کنټرول نلرم!؟ کوم خاوند هان!؟ په څه دومره بخیلی کوم ما چې په ټول عمر د بخیلی په نوم کوم څه نه پیژندل؟

زید مې لاس ته زور ورکوی او په خوشحاله او خند وایې: میرمن یغما نور د فولاد دیوال هم درته د حل لاره نده د کوم کلک خیز په لټه کی اوسه!

پوه شوم چې مطلب یې څه ده! ښه پوه شوی و چې زه تسلیم شوی یم! ښه پوهیده چې زما په زړه کې یی کور کړی دی! په هر څه پوهیده خو ښکاره کوه یی نهچ همداسی چې د زید ترخنګ ولاړه وم او زما لاس د هغه په لاسونو کې وه کرار مې وویل: زید!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- د زید ژونده! وو ایه!

څومره ښکلی یی جواب راکو ولې فکر نکوی دا بت پرست چې زما زړه د دومره خوشحالي طاقت نلری! کرار ورته وایم: کولی شی لاس می خوشی کړی!
زید- نه.. نه کیږی وګوره هر څوک له خپلې جوړی سره ولاړ دی ته خو نغواړی چی ددومره انجونو تر منځ مې یواځې پریږدی غواړی هوم؟

بیا هم د بخیلی اور مې په ضعیفه زړه بری وموندو عجیب د مالکیت حق می پر زید پیدا کړی وه دا ځل زه د زید لاسونه می په خپلو ګوتو کې ټینګ نیسم دقیقا د هغه ماشوم حالت مې وه چې په یو لوی ښار کې یواځې خپله مور لری چې لاس یی ورته ټینګ نیولی چې هسې نه په لږ غفلت او بې پروا یې باندی خپل ګران کس ورک کړی.

پوهیږم! والله پوهیږم چې زید ماته منع شوې دی ښه ووایم حرام دی ښه پوهیږم په لاس نیولو یې په ګناه کې غرقیږم اخلم ګناه! په خپله خوښه ګناه اخلم دا دومره وقت د هغه ګناه چې هیڅ مې نه وه کړې تاوان می ورکاوه دا یې هم په سر مګم دا دومره وقت ترور! نه یواځې ترور بلکه ټولو می په حق کی ظلم وکړو ګناه یی وکړه!
چا یی د حساب پوښتنه وکړه؟

پریږده دا ځل زه ګناه وکړم ! هغه ګناه چې ماته مقدسه ده! لکه کعبه! هغه ګناه چې تر اخر پرې ودریږم او هیڅکله یې په کولو نه پښیمانه کیږم هغه ګناه چې نوم یې مینه ده! نه غلط فکر مه کوی نشی کولای چې د مینه په نوم مستانه ګناه وکړې هوس وکړې او د مینې نوم پرې کیږدی! زما مینه او ستاسی د هوس چې د مینې نوم مو پری ایښی ډیر فرق شته!

ګناه زما لپاره د زید د لاس نیول د له دې زیات نه !د وړه خبره زما لپاره عبادت دیه مګم دا که تاسو یی ګناه ګڼې ستاسو فکر په انځور باسی! د زید خندا زما فکرونه لکه کاغذ په اوبو کې ډوب کړل.

زید- زما سپین ګل ډاریږي چې خپل بت پرست د دومره عشوه ګرو ترمنځ یواځې پریږدی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطمئن او په غرور مې وویل: که زما بت پرست د دې عشوه ګرو په لیدو لړ. هم ذهن یې راګیر شی. زه خپله خپل ځان ماتوم، زه پوهیږم ! بلکه ایمان لرم ته تر پایه یواځې ما عبادت کوې!

زید په ځیر ځیر راکتل. او په ښکلی غږ یې چې زما لپاره یې د موسیقۍ ارزښت درلوده وویل: اه یغما ښه پوهیږی خو بیا هم په څو واری دی زما زړه لکه شیشه رامات کړی، پوهیږی چې وجود مې ستا له مینې ډک دی بیا دې هم ځان له ما منع کوی زما غوږونه ستا د خواږه الفاظو د آوریدو په تمه کی دی او ته بیا هم په ډیری بی رحمی خپل دا بت پرست له ځان نه شړی..؟

په کوم مذهب کې دومره ظلم روا دی ؟
دا ځل د ټول وختونو په خلاف په نرمه مسکا او شرم خپل ټول دارایي خپل د ژوند سړی ته کیږدم او وایم:

انکه به دل اسیرمش
در دل و جان پذیرمش
ِمن گر چه گذشت ُعمر
باز سربگیرمش!
(مولانا)

حیرانتیا د زید په سترګو کې له ورایه ښکاره کیدله،خپل لاس یی په خپل زړه کینود او سترګې یې پټې کړې په زمزمه یی وویل:

بالا بلنِد عشوه گر،نقش باز من کوتاه کرد
قصه ای ُزهد دراز من......

په نرم غږ ورته وایم: سترګې دی خلاصې کې ولې دې تړلې؟
زید خپل توری سترګې کرار خلاصوې او وایی: پټی می کړی که دا خوب ویې نو د عمر تر اخیره دی وینی نشم د دی خوب څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرم ناکه مسکا می په مخ راولم او خپل لاس د زید د لاس نه خوشی کوم او د حسنات په لوری ځم شپه نور اخر ته رسیدلی وه د مولا د راتلو او د نکاح د تړولو وقت رارسیدلی وه! ناوی او زوم یې د ډوډی خوړلو لپاره کوټی ته بوتلل!
ټولی انجونې په یوه کوټه کې ټولی شوی وو ویل مو او خندل مو!
ساره او اناهیتا خپل منځ کې قصی کولی او بد بد یی ماته کتل

یغما- حسنات دا قدوګکه هسې سپکه وم ډیر بد بد راګوری
زما په خبری حسنات خاندی او وایې: الا شیشکی څه یی کوی زړه یی اور اخیستی پریږده چی بد بد درته وګوری څه کولای شی؟

ما خبری کول حسنات او حدیث او امینی خندل! دروازه خلاصیږی او ترور راننوځي په مهربانه مسکا ماته په خطاب وایی: یغما جانی لاړه شه زید په کار یی بهر درته په تمه ده.
یغما- سمده ترور جانی راغلم!
پورته کیږم او حسنات ته په کتلو وایم: بېرته راځم غیبت می ونکړی ویلی می وی!
د حدیثی د خندا غږ پورته کیږی او حسنات په خندا وایې: ورځه چی یوسف د زمانې درته غږ کوی دومره لوی ویاړ لا لاسه مه ورکوه!

خاندم او د حویلی لاره مخې ته نیسم زید موبایل په لاس اندینمن ولاړ و،
مصلحتي توخي کوم ماته یی پام کیږي او مسکا کوی کرار وایم: ماسره دی کار وو؟
زید غټه ساه اخلی او د خبرو کولو هڅه کوی ګواکې ژبه یی ورسره ملتیا نکوله
د ټیلفون په زنګ بې خبره نیمایی کې پاتې کیږی بیا غټه ساه اخلی او ټیلفون ته ځواب ورکوی لږ واټن اخلی او په اندیښنې وایی:

زید- بلی رضوان اورم.رضوان یو څو دقیقی صبر وکړه ویل یی دومره اسانه ندی نشم کولای زه یی نشم کولای(رضوان یو شئ وزته وایې چې زید به کراره سمده وایې او زما په لورې ګام اخلې او په اندیښنې وایی: رضوان غواړی درسره خبری وکړې.

ټیلفون په نه زړه اخلم او وایم: سلام رضوانه
رضوان- علیکم سلام خورجانې! ښه یی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- مننه ښه یمه ته ښه یی کورنی ښه ده؟
رضوان- هو هو زه او کورنی ټول ښه یو واوره یغما! غواړم یو څه درته ووایم سم دقیق یې واوره.

د رضوان په داسې لهجه پوهه شوم چې بیا مې سم شی په انتظار کی ندی مخکې هم داسی خبری کولی؟ کرار ورته وایم: هو ووایه اورم
رضوان- نن دی ترور له پولیسو سره راغلی وه زید هم پوهیږي نپوهیږم ولی یی درته ندی ویلی؟ګوره یغما جانی نپوهیږم څنګه یی درته ووایم خو باید له زید سره نکاح وکړی ترڅو وکولای شو ملاتړ دی وکړو خپله خو دی د افغانستان شرایط وینی که د نکاح سند مو لاس کې نه وې کار مو سخت ده بیا هم فکر مه کوه چې ملاتړ کوونکې نلرې یواځې د شونې پیښی له امله وایم

د رضوان خبرو ګنګسه کړم د ترور او پولیسو په نوم وویریدلم مګم د نکاح خبره د زید سره راباندې ښه ولګیده چې د رضوان غږ بیا خپل د فکرونو څخه وباسلم: یغما آوری؟
یغما- هو وامې وریدل
رضوان- پریکړه دې څه ده؟
یغما- نپوهیږم

رضوان غټه ساه اخلی او کرار وایی: هیڅوک دې په زوره نه اړ کوي ته خپله پریکړه نیونکې یې مه هیروي چې یو ورور د رضوان په نوم لرې

یوه عجیبه ښه احساس مې د رضوان پدی خبره وکړو او کرار مې وویل: پوهیږم ژوندی اوسی.

خداې پاماني کوم او ټیلفون قطع کوم سترګې مې د زید په لور نیسم چې هغه وارخطا وايي: وګوره یغما په خداې قسم که زه کوم بد نیت ولرم باور وکه د نکاح موضوع د رضوان وړاندیز وو، که ته ونغواړې نه زه او نه هم بل سوک دې په زوره نه اړ کو.

خندا راغلی وه د زید په وارخطایي! نکاح له خپل بت پرست سره! مګم له دې بله لویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي شته؟ په مسکا وایم: زید ارامه اوسه.
زید داسی غلی شو لکه په اور چي اوبه واچوئ به بند بند ژبه یې وویل: یعني له......ما........سره نکاح کوي؟ (او ځان ته اشاره کوی؟ سر ښکته او پورته کوم چي زید په بې کراره انداز وایې:

زید- یغما په خوله دي ووایه
یغما- هو!
زید یواځې کتل او څه یې نه ویل خپل لاس مي د هغي د سترګو په وړاندي ښوروم چې زید کرار وایې: یغما ټوکی خو نکوي؟

ژبه مي له خوشحالی څخه نه ښوریده نو ځکه د سر په خوځولو جواب ورکوم چې زید په کړس کړس خاندی چې زه خپل ګوته په خپلو شونډو ایږدم او کرار وایم: وویل: ایششششششش چي څوک یې وانوري.
زید- په سترګو میرمن مي.

د میرمن کلمه مي عجیبه په مزاج ښه ولګیده چې زید وویل: نن شپه څنګه ده؟

په حیرانتیا وایم: څنګه څه ته؟
زید په یو نه کنترول کونکې خوشحالي او خندا وویل: نکاح، زما زړه نکاح.
د زید په خبره د شرم څخه مي غومبری تکې سرې شوی چې هغه په خندا وویل: ستا خاموشې په څه تعبیر کړم؟ آیاد غه عاجزه فقیر ملنګ زید په غلامې مني کنه؟

یغما- نه!
د زید خندا د شونډو څخه الوځې او په نا مطمئنه لهجه وایې: نه؟؟
یغما- امهمممم نه.

زید په کراره قدمونو شاته روان شو، چي زما خندا راغله د هغه و دی کار ته بس به ویې دومره پعذابه ول خپل د ژوند د همسفر مي؟ په خندا او لوړ غږ ورته وایم: زید چیرته روان یې بغیر له نکاح څخه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- تا زه په توکو نیولې یم؟!
یغما- نه خو تا وویل په غلامۍ مې منې؟ زه یغما زید خان خېل د زړه سلطان او پاچاه منم نه غلام.!

زما په خبره د زید تللی مسکا بیرته په شونډو خپره شوه، او په خوشحالۍ وویل: تیاره یې؟
یغما- هو خو خاله خبره ده؟

زید په داسې غږ چې خوشحالي او شوق ورڅخه په ځپو و ویې ویل: نه ورځه مور جانې ته غږ وکړه چې زه یې پوه کړم.
یغما- سمده.

د زید موبایل ورته په لاس ورکوم او په تیز قدمو د سالون خواته روانیږم چې د شا لخوا د زید غږ اورم چې وایې: یغما غټ ټیکرى دی په سر کړه.

بغیر لدی چی د زید خبری ته کومه توجه وکړم سالون ته داخله کیږم او د خاله په لټه ولو بوخته کیږم نظر مې په خاله پریوځې په تلوار یې خواته ځم همدا چې وروړسیږم په کراره غږ ورته وایم: خاله جانې زید تاسو ته ناری وهل.

خاله- سمده لور جانې(بیا خپل د هم عمره ښځو د مینځ څخه پاسیږی او هغوی ته وایې: زوی مې راته غږ وهې ځم چې وګورم څه راته وایې؟

خاله په کراره ګامونو زما سره روانه شوه، کله چې دروازی خولې ته ورسیدو زه و دریدم او خاله ته مې وویل: خاله زه دلته تاسو ته په تمه کیږم تاسو لاړشي.

خاله خپل سر ښکته پو ته کوی او د زید خواته ځې، تقریبا 15 دقې په تمه پاتې شوم! وخت بیحده کرار روان وو بیخی نه تیریدو زړه مې لکه چوغکې پشان ډب ډب کوی. د 15 دقو انتظار وروسته خاله په خلاصه خوله د خندا څخه سالون ته رانوتل د خاله په راتلو ما په شرم خپل سترګې ښکته کړل چې خاله زما خواته رانږدی شول او په مهربانۍ او خوشحالۍ وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاله- ورځه لور جانې یو غټ ټیکری دی په سر کړه زه ذکیه ته غږ کوم.
یغما- په سترګو.

دا خبره کوم او د کالو بدله ولو کوټې ته داخله کیږم او ټیکری کې مې ځان راپیچم د دهلیز خواته لاړمرخاله د ذکیه خاله سره ماته په تمه ولاړ وه، نه پوهیږم زید خاله ته څنګه وضاحت ورکړی وو چې خاله بیخی غوسه نه ښکاریده په ښکته سترګو د شرم څخه د خاله او ذکیه خاله خواته ځم چې ذکیه خاله په مسکا باندی وایې:

ذکیه- مه شرمیږه زما ښایسته لورکې دغه د هر پیغلې جنې لاره ده.
خاله- ذکیه زما لور مه پعذابه وه.
ذکیه- بې بې جانې ما خو ورته څه ندی ویلې!

خاله زما لاس کلک نیسي او د دباندی پخوا روانیږو په کوچنې قدمو د خاله پسې شوم د یو څه تلو وروسته خاله د یو کوټې دروازه وټکول او بیا یې دروازه خلاصه کړه، زه په ښکته سترګو کوټې ته ننوځم موږ دری واړه په کراره سلام کو او همداسی په آرامه هم د سلام جواب اخلو او کینو زه د خاله څنګ ته کینستم او خپل سر مې ښکته واچوی

د سترګو د کونج څخه د کوټې داخل کسان له نظره باسم، یو سړی چې په نظر راته آشنا راتلو او یو هم مولوی صیب و! سترګې مې په زید ولګیدی یو سپینه خولې په سر کړی وه او کرار او با وقار ناست وو، څومره سپین خولې په سر ښه ښکاریده! مولوې صیب قران خلاصه وی او د زید په غوږ کې یو شې وایې.

زید کرار راپاسیږی او زما څنګ ته راځې زما مخکې ګونډه وهې او زما غوږ ته نږدی وایې: د پلار نوم دی څه دی؟
کرار ورته وایم: سید عاصم.

زید خپل سر خوځه ویې او پورته کیږی د مولوی صیب په غوږ کې زما په خیال همدغه خبره کوی چې هغه هم خپل سر خوځه ویې او وایې: یغما بنت سید عاصم آیا تا زید ولد حاجي رحیم بغیر له کوم زور او جبر څخه په خاوندی قبول دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو قبول مې دی.

د چک چکو او مبارکیو غږ پورته کیږی! اوس د زید د ایجاب او قیول نمبر و مولوی صیب په همغه انداز زید ته وویل: زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور ښځه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟

زید په بیحده ښایسته او خوشحاله لهجه وویل: هو قبوله مې ده.
مولوی صیب بیا وویل:زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور ښځه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

مولوی- زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور ښځه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

د زید د هر "قبوله مې ده" په لفظ و زړې مې کول او آسمانو ته پورته کیدلم د شاهیدانو په اقرار یو همغه هلک چې ماته آشنا معلومیدی د حسنات د خاله زوی عدنان و او بل خله او ذکیه زمونږ د نکاح شاهیدان شول نکاح و تړل شوه تولو مبارکي راکړل او د کوټې ښځه ووتل او زه پاتې شوم او زید!

زید چې اوس مې اسلامي حلال او جایزه خاوند په حساب راتلو خپل سر مې تراوسه ښکته نیولې و چې د یو چا چې بغیر له کوم شک زید وو زما مخ ته د کینستلو احساس مې وکړو او زما ټکری یې له مخ ښځه لری کړو او په مینه ناکه لهجه یې وویل:

زید: یغما مې، سترګې دې پورته کړه، دا شرم د څه لپاره!؟
د زید سره د مخامخ کیدو جرئت راکې نه وو د شرمیدو احساس مې کولو! نه پوهېدم چې څنګه سترګې پورته کړم او ورته وګورم!

زید په خندا وویل: زما زړه شرمیږی!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی خبری وروسته، هغه زما زنه په خپل لاس کې نیسي او سر مې پورته کوي!
خپلې سترګې مې پورته کړې او د زید ښکلې خندا ته مخامخ شوم! هغه زما لاسونه د
خپلو نارینه لاسونو په مینځ کې ونیول! او کرار یې وویل: زما مینی، که اوس مړ هم شم،
زما په زړه کې نور ارمانونه نشته یوازینې ارمان می ته وی چې لاسته مې راوړی!

لاسونه مې نیسی او ښکل کړه! شرم مې یوې خوا ته کېښود، لاسونه مې د هغه د لاسونو
له حصار څخه خلاص کړل! اوس نه مذهب او نه هم بل هیڅ خنډ په وجود کې نشته او
نه هم په لاس کی زولنې شته! اوس زید فعلاً زما لپاره وو! زما په ژوند کې داسې خوښۍ
او بخت مې نه وو، زه تری بې برخې وم!د زید ښکلې مخ مې خپل په دواړو لاسونو منځ
کې نیسم او په خپلو پېنو باندی کینم او مخ مې د هغه مخ ته نژدی کړو او سترګې یې ښکل
کوم! او ورته وایم:

یغما- زید زما خاوند، زما نړی په تا پورې تړلی، د مړینې خبری مه کوو، شک مه کوه،
دا ځل به زه ستا څخه مخکې مړه شم که پرتا کوم شې وشې، دومره بدبختیانې او مرګونه
مې تیر کړل دا ځل زه غواړم چې ژوند وکړم،ته زما لپاره د ژوندون اوبه اوسه!

زه ستا په څېر په خبرو کې تکړه نه یم، چې ستا په څېر خوږې خبرې وکولای شم!
د مینې نړۍ ته مې تازه قدم ایښی دی، له هر څه نه ناخبره یم، لکه ماشوم!یغما په تیاره کې
په نفرت کې لوی شوی، هغه د مینې له کلمې څخه نا آشنا ده، ته ما بیا را لویه کړه، ما ته
مینه زده کړه، ما ته د مینې کلمو سره اشنا کړه، هغه وخت به ستا بت مړ شې او یوازې
ستا نوم به په خوله راوړې!

زید زما تندی په ارامه ښکل کړو او ویې ویل: ته پوهېږې چې زه دې ورځې ته څومره
پتمه وم، څومره تږی وم ستا دی خبرو ته؟زه خپله درته مینه معنا کوم، زما محبوبې ستا د
سختیو ټولې ورځی لکه د خوب په څیر د ذهنه څخه دی درته پاک کوم ته یوازې زما
شه!یوازې ماته خانده!ته نه پوهیږی ستا خندا زما روح تازه کوي ژوند مې !

د زید هر خبرې سره زما یو غم په تیاره کې ورک شو! ما هیڅکله فکر نه کاوه چې یوه
ورځ به زه د زید سره دومره مینه لرم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- یغما ستا په سر قسم ، زه هیڅ باور نشم کولی چې دا صحنه ریښتیا ده، او ته زما یې! باور مې نه کیږي چې دا خبرې ستا له خولې زما غوږونو ته رسیږدلي وي! ته

نه پوهیږې چې څومره خوږې خبرې کوې، د سادګۍ په وخت کې لکه د مولانا شعرونه په زړه کې کیني!اه ټول وجود مې، زما خایستو فکر کوم چې په خوب کې یم!ممکنه ده ستا د تیری زړه ماسره مینه ولري او ستا زړه زما په نوم وی هوم؟ یعنی.. یعنی....

زید حتا نشو کولي چې سمې خبرې وکړي، خپل د حرکاتو کنترولول! خو لری اه زما خدایه!! تا ماته زید د ټولو دولسو کالو ثواب راکړو زه منم، قمار وهم، قمار هغه هم له خپل ژوند سره ، هو، ما ټول خپل عمر د زید په بدل کې قمار ایښی وو، نه پوهیږم دا قمار به چیرته پای ته رسیږي! زه د زید لاسونه په خپلو لاسونو کې نیسم او په موسکا وایم: زید زما خاونده، آرام شه، وګوره چې هرڅه ریښتیا دي.

سم وګوره زه ستا و مخ ته ناسته یم او ستا د نکاح په قید کې بندی شوی یم! شاید زه لومړی بندې اوسیږم چې خپل د قیدی کیدو او په زولنو کیدو باندی راضې یم.

زید نا مطمئنه خپل ځانته اشاره کوی او وایي: زه زه ستا خاوند یم!؟ ته زما د قیدی اوسیدو باندی راضې یې؟

مسکا مې نرر هم زیاتیږی او په خوشحالي ورته وایم: هوو ته زما خاوند یې یوائې او یوائې ته.. او اقرار کوم زه ستا په قید او زولنو د نکاح باندی د زړه څخه راضې یم. زما زړه ستا په نوم دی او هر یو چې ستا څخه بغیر زما د زړه حریم ته راشي لکه کافر به د جنت له دروازو څخه یې شړم.

زید په لوړ غږ وخندل او ما د ژوندی اوسیدو احساس وکړو د هغه په خندا زید په همغه خوشحاله لهجه وویل: ای ظالمې دومره خوږی خبری دی زده وی او زه دی خپل د خبرو په آرمان کې پاتې کړی وم.

په کراره خاندم او په شیطنت باندی وایم: بنه چنارګل بابا هغه وختو کې ته یوائې زید وی او زما لپاره یو دم حرام، خو اوس شرایطو بدلون کړی اوس ته زما خاوند یې او ما خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول دا خوږه خبرې خپل خاوند ته امانت ساتلې وه.

زید په لوړ غږ خاندی او وایي: وای خدایه دا دومره نیکمرغی او زه؟! نا ممکنه ده!
مګر هغه لیوني یغما هم داسی خبری زده دی او پوهیږی وربانديٌ؟!

د زید په خبره ما خپلې سترګې پټی کړی او په دروغجنه غوسه د هغه ښکلي ویښتان کش کوم او وایم: ګوره زه له هغو ښځو نه یم چې ارامه پاتی شم!پخدای ژوندی به دی پوستکی درنه اوباسم! خبر اوسی! لیونی هم ته خپله یې مجنون خان!

زید خپل لاسونه د تسلیمی په څیر پورته کوي او په خندا وایي: میرمني زه‌ی نوکر غلام یم! هو، هو، دا خو واضح ده چې زه لیونی یم،لیونی د خپل بت! لیونی یم.

په خندا ورته وایم: افرین چنار ګل مجنون!

زید، ماته وکتل او داسې وخندل لکه ماشوم چې د زړه له تله خاندی! چې ما ورته وویل: زید، پورته شه، ډیر ناوخته دی، جینکی راته پتمه دی!

زید شونډې راښکته کړی لکه غوسه چې ویې او ویې ویل: نا، نه منم زه خپله ناوی غواړم.

د زید و دی سپین سترګي ته مې خوله وازه پاتی شوه او ومې ویل: پورته شه(بیا مې د هغه د خولې پیښې وکړل او په رشخندی لهجه مې وویل: زه خپله ناوی غواړم هله پورته شه.
زما په کارونو او خبرو زید خاندی او وایي: سمه ده، پوی شوم، ضرورت نشته ځان داسې کبره وړه کړی...

په لوړ او ګوابښ لړونکي غږ وایمچ: زیدددددد
زید- جان زید ووایه خایستو مي ژوند مي.
یغما- ولاړ شه نوو..
زید- سمده په سترګو دا ده ولاړ شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید په سترګو ویلو ته په زړه کې وایم:قربان دي د سترګو شم یوسف د زمانې مې.
زید خپل د خبر پسي په خپل ځاي ودریدی زما لاس یي ونیو او زه یي هم له ځایه جیګه کړم، پرته له کوم خبري دروازي خوا ته ځم چې زید حیران راپسی ناری وهې: یغما ! چیرته؟

یغما- خلک چیرته ځي! کوټي ته!
زید- همداسي ځي ؟!
سترګي مي تاوي کړي او په توکو وایم: هو صایب همداسي ځم.
زید په شیطانت وویل: خي مچو مي سنګه کیږی؟

د زید په خبره مي غومبري د شرم څخه تک سره شول او غوږونه مي اور غوندي ګرم شول په ناباوري وایم: ته چنار ګل بابا سومره بي تربیه او بې شرمه یي په خداي!؟

زید په لوړ غږ خاندی او وایې: څه مي کړي؟ که مچ رانکړی تر سهاره همدلته پتمه کیږم زړه دی نو.

د نیاګانو غوندي په نصیحت پیل کوم او ورته وایم: زید وشرمیږه! بده ده غټ سړي یي.
زید مظلومانه وویل: د زید خایستو کوم ځاي بده ده هاا میرمن مي نه یي؟
پوهیدم تر سهاره راته دلیل وایي د همدي لپاره بغیر له کومې خبري ورنیږدی کیږم او وایم: سمده!

سترګي مي پټوم! چې زید په خندا وایې:لیوني مینه مي(ورو مي په وینتیانو ښکل کوي سومره د زید حیا او غیرت مي په زړه کې ځاي نیولي ده باوري شوي وم چې زید کوم څه د هوس په نوم نه پیژني سترګي مي ورو او نوبتي خلاصې کړي چې زید موسکي شو او وي ویل: اوس ستا نوبت ده !

یغما- زما نوبت ؟!
زید- هممم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل چنار غوندي قد ټيټ کوي او خپل سترګو ته اشاره کوي، اهاا پوهه شوم چنار ګل بابا وايي سترګي مې ښکل کړه هههههه پښنو په ګوتو ودريدم او دواړه جهانونه مي ښکل کړل نور د زيد د خبري پتمه نشوم او دروازي ته لاړم!!

د کوټي څخه د وتلو څخه مخکې زيد وايې: ريښتيا يغما مهر مي درته خپله وټاکه سلور سوه د طلا سکي!
يغما- زما لپاره سل غونچي د ګلو بس وي ولې دومره زيات ...؟!
زيد- پوهيږم ګراني ماديات ستا لپاره اړين ندي خو دا زما ډالې ده تاته.
يغما- ته خپله زما لپاره ډالي يي.

دا خبري سره سم مي کوټه پريخوده او لاړم، چې زيد په ښکلي غږ چي خندا پکي پرته وه وي ويل: ښه شپه خايستو مي.
په منده کوټي ته لاړم کوټي ته ننوتو سره سم دي انجونو هوراا چغي ووتي امينه په لوړ غږ وويل: چيرته وي اغلي يغما يو ساعت شو ورکه يي!

حسنات- هي امينه وريندار مي مه زوروه ښکاره ده چې ورور سره مي وه ضرور کار يي لره ورسره.

امينه- ته يي وکيله يي ؟!
حسنات- هو زه يي وکيله يم !

د حسنات او امينه مشاجري ته مي خندا راتله په جيګ غږ مي وويل: انجونو هيله کوم غلي شې(حسنات او امينه دواړه چپ شوي چې ما وويل: څه شوي؟ولي ګوري؟ توبه خدايه ترور سره وم.

تولو يوزاي وويل: ريښتيا؟!
په کلکه باندی وايم: هوو!
ا نجونو په ارامه وخندل د انجونو مينځ کي ساره او اناهيتا په قار ناستي وي توجه مي ونکړه ورته او حسنات ته مي وويل: حسنات جاني زما دي خوب کالي دي چيرته ايښي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات پرته له زنډ نه جیګه شوه او ویې ویل: سمده وس یې راوړم.
بیرون لاړه او به تلوار له یو جوړه کالیو سره راغله او ویې ویل: دا ده واخله وریندارې .
کالي مي واخیستل او پردي شاته مي واغوستل بیرته چې راغلم نو انجونو ته مې وویل:
انجونو شپه ختمیږي جیګ شي ویده شي.
حدیثه په خندا وویل: ولې مجلس دي خوښ نشو؟!

مخکې له دې چې زه جواب ورکړم ساره په طعنه لړونکې انداز وویل: معلومه ده خوښ یې نشو مجلس.
یغما- نا ګراني مجلس ډیر خوږ دې خو سبا ورځ هم باید نظر کې ونیسو.
حدیثه خپل سر ښکته پورته کړو چې امینې وویل: یغما جاني راشه دلته ما څنګ ته (امینه ځان خوا ته اشاره وکړه چې حسنات وویل: اړتیا نسته ماته وریندار نه پرته مې خوب نه راځې.

د حسنات پدی خبره د انجونو د خندا غږ شو په ډیر زیار حسنات څنګ ته مې ځای ونیوه انجونو خه شپه وویل او څراغ یې مړ کړو، خوب ځاي کې مې سملاستم او د څو شیبو مخکې کارو ته مې چورت وهه لکه دي یو خوږ خوب غوندي مې سترګو ته کیده بې اختیاره موسکا مې پر شونډو خپره شوه سترګې مې پټې کړې او د زید موسکې څیره مې سترګو کې انځور کړه اخري څه چې مې په ذهن پاتې و د هغه ښکلې موسکا وه...

هله انجونو جیګ شي فکر کوم د ذکیه ترور غږ و سترګې مې په لاس وڅولولې تولې انجونې لکه خرس ویده وې،حسنات مې په لاس وښورولة

یغما- هوویې خرس جیګه شه ماسپیښین شو.
حسنات په خوبولې غږ وویل: اه یغما!! پریمیږده
یغما- نچ نچ ندې پریږدم جیګه شه(حسنات په غوسه جیګه شوه او ګډود ویښتیانو سره او په غوسه یې وویل: یغما ریښتیا ووایه ما ستا د پلار میراث درته خوړلې؟ چې عزرایل غوندې نازل شوې هاا

هغې ویل او ما خندل په خندا مې وویل: سنګه دې زړه ډک ده !
حسنات په غوسه سترګې واړولې او وې ویل: زه تا سره خفه یم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جيګه شوه او دروازي ته لاړه په شيطنت وايم: سمده لالا ته دي وايم چي نن لاړشو.

حسنات- يغمـــــــــــاااا....
په خندا ورته وايم: ليونی اوس بنه چيغی ووهه !

د حمام په لور ځم مخ او لاسونه مينځم د عادت مطابق اودس هم کوم بيرته انجونو کوټی ته راځم ، خوب ځايونه ټول شوي او سهار ناشته هم آماده شوي وه! حسنات حديثه ډوډی چای راوړي امينه نه وه! په ټوکو ټکالو باندی چای څکل کيږي، بيا آرايش کول پيل کيږي .....

ما په زير زير هغوی ته کتل، ټولو کالو بد لول خپل ځانو باندی بوختی وي چې حسنات راباندی غږ کړو: ولی ورته ګوري لاړه شه کالي دي بدل کړه!
يغما- مه خوو نور کالي راوړي ندی نکيږی پرون شپی کالي په ځان کړم !

حسنات زما اوره وهي او به خندا وايي: تا راوړي ندی ... مه خوو درته راوړي کالي هم تاته هم خپل ځانته.
حيرانه شوم په خوشحالی می ورته وويل: رښتيا؟ ؟؟؟؟
حسنات- اه ته صبر وکړه درته راوړم.

حشنات په منده دروازه په لور ځي څو شيبو وروسته راځي دوه جوړه کالي په لاس کي وه! خوشحالی باندی کاليو ته ګورم چې حسنات وايي: کومه جوړه غواړي؟ ؟
يغما- امم نيوهيږم هر کومه ستا خوښه وي هغه ته واخله.
حسنات کاليو ته ګوري بيا راته وايي: ښه يغما جانی ته ډيره سپينه يی دا شنه کالي ستا واخله په ځان کړه او دا نيلی رنګه کالي زما.....

په مسکاه باندی کاليو لور ته ګورم لنډ پنجابي ګيبی، پرتوګ سره، غاړه يی غمويو باندی جوړه وه اول ځل مه حسنات لاس کي وليدل زړه کی می خوښ شوی وه کالی حسنات څخه اخلم غومبري ورته ښکلی کوم او ورته وايم: مننه کنه اوس ساره، اناهيتا، مخکي به دوه روپو کيدم مننه حسنات جانی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات په خندا وایې: ورځه خوږه خوږه راته ځان مکوه زه دې پیژنم
ژبه می ورته راباسم مسخرې که وایم: ربنتیا هم تا سره مینه نکیږی همداسی تیره لرګي پشان بنه یی ..
حسنات خاندي راته: ورځه ورځه..

کالی می بدل کړل ځان می هینداره کی ولیده ډیر بنه یو ځای شوي رنګونه وه تضاد په ډول سپین پوستکي او شین رنګه کالي دا شین رنګه کالي انسان نور هم سپین بنکاره کوي..

یغما- حسنات حسنات وګوره ښکه بنکاري!؟
حسنات زما په لیدلو سترګویی وځلیدی او په خوشحالۍ وویل: وای وای وجلی ډیر بنکلی شوی یی ماشاالله.
یغما- مهرباني موده ګرانییبیی.
حسنات په خندا وویل- پوهیږم.
یغما- خاوري پوهیږم ستا پځان دومره باور دی زه مړه کړی یم.

حسنات زما خبروته ډیر پام نکوی حدیثه په لور ځي هغه هم آرایش باندی بوخته وه ورته وایې: حدیثه هغه ظریفه آرایش سیټ دي راکه زه خپلي وریندارہ جانې ته ووهم

حدیثه آرایش کولو ښخه لاس اخلي زما لور ته ګوري او وایې: اه یغما ښومره شین رنګه کالی درسره بنه بنکاري.
په مسکاه جواب ورکوم: مننه بنکلی می ..
حدیثه- مننه ګراني وریندارې راشه کینه اول به تاته آرایش وکړم.
یغما- سمده .

حدیثه لور ته ورځم مخامخ ورته کینم 20 دقیقی وخت ونیوه ترڅو حدیثه وویل: خلاصه شوی وینښتان دي پورته کړه تول، کنه واده خلاص شوی یواځي میلمانه پاتی دی دومره د ویښتیانو فیشن ته ضرورت نشته.
یغما- هررقم ته غواری هغه رقم راته جوړ که.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حدیثه وینښتان مې تول پورته کوي څودانی سیخک هم وهي! او وايي: سل زري ماشاالله ډیر ښکلی شوی ګراني.
ورته مسته خاندم او وایم: اه خجالت مه راکوه سترګي دي ښایسته ګوري!

حدیثه خاندی او زه پورته کیږم ټکری په سر کوم، خپل ځان باندی بوخته وم یو لس کلن هلک کوټی ته راغی او ویې ویل: یغما خور څوک ده ؟؟؟
خواته یی ورځم مسکاه باندی ورته وایم: ووایه ګرانه زه یمه!
هلک خانديِ راته یو خلطه زما لور ته نسئ او وايي: خاله دا زید لالا راته راکړه راته وویلی تاته راوړم اوتو کړی.

د هلک د لاس څخه کالی اخلم او په خندا ورته ووایم: سمده ګرانه په تمه اوسه همدا اوس درته اوتو کوم !

کالی د ماشوم څخه اخلم او بل کوټي په لور راونیږم کالی خلطی څخه راباسم ، تور رنګه کالي وه ! لیونه چنار ګل بابا حتما غواړي ما لیونی کړی فکر کولو څخه لاس اخلم کالي ورته اوتو کوم هلک دروازه ټنګک کي ولاړ وه کالي ورکوم چې د برق پشان عمومي دروازه لور ته ځی، تولی انجوني تیار کیږي دهلیز خواته ځي تقربیا نو غرمی تایم شوي وه، خلک ډیر نه وه یوازي خاص میلمانه پاتی وه غرمی ډوډی جلی کورني راوړي وه ډوډی هم وخوړله شوه بیا مجلس پیل شو.

سهار څخه تراوسه پوري می زید لیدلی نه وه ! زید فکر کی وم سارا په ژاړ کوټي خواته لاړه اناهیتا هم ورخطا خواته یی ورغله او ویې ویل: ګرانی سارا څه شوي خوری ؟

سارا په سلګو سلګو ژړل اناهیتا، سارا غیږ کي نیوله وه آرامه کولی ! تولی انجونو عجیبه عجبیه سارا ته کتل اناهیتا سارا له لاس څخه نیسی او دروازه په لور ځي اندېښمنه کیږم لږ ځند وروسته پورته کیږم دروازه په لور ځم دهلیز ته ورننوځم سارا ژړا غږ د کوټو د شالخوا څخه راتلي سم مې اوریدی نه بیا هم لږ خبرو غږ غوږونو ته می راته

سارا۔ اناهیتا نږدي وه زما لاس مات کړي.(سارا دا خبره کوی او بیا ژړا ته پیل کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اناهستا ورته وايي: ګرانی سارا آرامه اوسه!

سارا- مه .... مه يواځي هغه لاس ونيوه خوو هغه داسي ناسزاه خبري راته وکړي د يغما نيکمرغي باندی زما بخيلي او حسادت کيږی پو هيږم څه يې راته وويل؟(بيا يې ساندی پورته شول اناهيتا ورخطا باندی ورته وايي: ارامه اوسه اوس څوک خبر نشی پخدای قيامت به جوړ شي.

سارا- اناهيتا نپوهيږی هغه تورو کاليو سره يوسف د مجلس شوي وه.
اناهيتا په کلکه غوسه ناکه لهجه ورته وايي: سارا انسان شه وجلی ته نګوری هغه ښځه لري اول څخه مې تاته وويل چې زيد داسي څوک ندي چې ته يې د غوښتلو اراده وکړی او هغه لاس ته راوړی.! اول نه پوهيدی دومره ښکلا سره يی ستا خواته نګوری ته بيا هم هغی په تمه وي؟!

ولی دومره ساده او بيعقله يی؟ عمه لور کيسې څخه يی خبره نه يې؟ زيد هغه ته ارزښت ونکړه تاته به ارزښت درکړي؟ هاااان

دوی څه په اړه خبري کوي کومه خبره شوی؟ اوريدلو څخه لاس اخلم دروازه په لور ځم يو ماشوم ته وايم زيد ته غږ وکړه! وروسته د څو شيبو زيد دروازه څخه رانوځي ورته ګورم زما په ليدولو خاندي او زما خواته راځي....

زېد- واه واه زما خايستو څومره ښايسته شوې ده.ما شا الله.
يغما د خبرو توان نه وو راکی او يواځې زيد ته مې کتل چې زيد وويل: يغما مې چيشې شوې دی ولی خبری نکوی ؟
په ډير ستونزمن ډول او کرار می ورته وويل: ساره ... ساره...
د زيد څهره له ډيری غصي سور شو.اوپه لوړ غږ يی وويل:هغه بی حيا جلی چيشې ويلی درته؟
سترګی می ښکته واچول او سلو می وويل: ستاسو مېنځ کې څه پيښ شول؟
زيد زما د زنی لاندی لاس راکش کوی او سر مې اوچت کوی او ورختا غوندی وايې:
يغما قسم په الله باور وکړه ځه هيڅ ګناه نلرمه.نپوهېږمه هغيه بی حيا جلی څه ويلی درته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې شو کولی زید خواته وګورمه نیوهیږمه ولې؟ شاید د دې لپاره چې ساره د زید تعریف وکړو په دې جامو کې زید په لوړ غږ وویل:لعنتي ولې ګورې نه راته هااااا؟ وداره شومه بیا کوم لېونتوب ونکړې.هیس کار د زید څخه ناشوني نده هغه هم کله چې غصه وی نه مې غوښتل خبری ورسره وکړمه پوهیدمه هم چې زید ګناه نلری.ولې بیا هم زړه مې خفه وو.رښتیا هم نپوهېږمه ولې داسې ومه.
په بې مینې انداز مې وویل:

یغما- زیده دا کور نده چې ته غږ داسې لوړ کوی.هیله کومه غلي شه.اوس به څوک واوری.او د ترور عزت به یوسی.!

زید په غوسه خاندی او وايي: ارام شمه!احمق ته ګوری نه راته بیا وایی آرام شمه.ډیر غواړی ما خوار او ذلیل وګوری. اصلا پوهېږې هغه هر ځای انجلې...(په وارخطايي مې لاس ورته خوله کې کیښوده .سترګی مې د توپ په اندازه شوې وو.نپوهېدمه زېد دومره غصه کېږې چې د ژبې کنترول له لاسه ورکوي.

لیوني چنارګل یواځې زما خواته راکتل په غصه مې وویل: نشې کولی په دغه غصه او په دغه خبرو ځان پاک کړې .ته ووایه ساره سره دې څه کول ؟

په ټول وخت کې چې دا خبری مې کولې لاس مې د زید په خوله وه.
لاس مې واپس کومه او د ځواب په تمه یمه.زید ځما په لیدو غرق وو. او په بې خوده لهجه یې وویل: یغما نور دا رنګ وانغوندی.

د زید په خبره په حیرت باندی ورګورم! خدایه څه څه وایمه او دا لیونی څه وایی؟!
مخکې له دی چې ځواب ورکړمه د حویلې دروازه خلاصه شوه. یو ځوان د ننه شو چې د زید له برکته مې ونه لیدو. ځکه زید زما مخ ونیول داسې لکه چې زید اول د هغه ځوان راتلو ته پام شوی وو نو ځکه لکه یو پناه پشانتې خپل سیوری لاندې پټه کړمه.تر سېنې پوری یې رسېدمه څه تیټه نه ومه برعکس د لوړ قدو کې راتلمه.خو زید ډیر جېګ او اندامی وو.

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما که یو توته کالې د هم څوک وګوری وژنمه دې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ورسېږي ښهرې ته دی پوهه شوې. نور دلته مه ودرېږه.(په لاسونو يې پړونی (ټيکری)راته سم کړو چې زه د زيد په کارونو يې غرقه شوې ومه.تو له غصه مې هيره شوله او زيد ته مي کتل.هر ثانيه له مخکی نه هم پری مينيدمه.هو خبره له ميني تيره شوې وه آو د محبت نړی ته مې پښه اېښودې وه.

هغه نړی چې يغما يې بدله کړه بخيله شوې ومه. که مخکينی يغما ومه د ساره په ژړا زيد مې ملامت کول.او مغرور مې ورته ويلی. ولې اوسنی يغما مخی ته يې دريدلی او حساب پوښتنه کوی. زيد چې ليونتوب يې هم ښکلی دی يو اځې ځما لپاره .
د دروازې پوری کيدلو اواز شو. چې زيد وويل: ورځه وروسته غږېږو.

زيد ولاړ او ما د هغه تک ته کتل په لوړو قدمونو دهليز ته ننوتمه. سمه ده جسما دلته يمه ولی روح مې هلته پاتې شو.په سستو قدمونو کوټې ته ولاړمه.تول انجونی په خبرو بوختې ول.او موضوع هم ساره وه.حسنات او امينی خواته لاړمه. او وايم: حسنات لږ اخوا کينه.

حسنات زما په ليدو يو څه شور خوری او ځای راته تش کوی. څه ديوال خواته ناسته ومه خو حسنات زما او د امينې مېنځ کې ناسته وه.د امينی غږ لوړ شو: يغما ځنډ د وکړو چيری وی؟

يغما- هيڅ لږ تازه هوا مې خپل سږو ته ورکول.
امينه په خندا وايي: زه ښه ده چې پوهيږی هوا سږو ته داخل کيږی.
په شيطانی خندا مې وويل:آه امينې جانی تول خو ستا په خير هفته فام ندی .

زما پدی خبره حسنات له خندا سره شوه.او امينی هم خپله خوله نيولی وه
حسنات په خندا وويل: جلی ته خومره چالاکه يې.
اوږې مې پورته اچوم اووايم: مهربانی مو ده.

مجلس مو ګرم وو چای مو څښل او خندل مو. دلته وخت ډير ښه تيريدو هوا نوره تياره شوله او د ډوډی تياری پيل شو. وروسته له ډوډی انجونو لوښې ومينځل ذکيه ترور اجازه نه ورکوله لاس په تور او سپېڼ وو همه.د خوب وخت رارسېدلی وو بودی ښځی وخته ويدی شوې ول.يواځی مونږه انجونی پاتی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساره لکه بد اخلاقه ښځو هرى انجلى ته خوله اچوله .کوښښ مي کولو چي سترګى په سترګو نشمه ورسره ځان مى لرى ساتو ورنه. پوهېدمه دا هر څه ځما له وجهي دى.حديثه او امينى ځايونه واچول.ټول غزېدلي وو او کېسي مو کولى پوهيدمه نن اخرى شپه مو دلته ده.انجونو سره مي ډير عادت کړي وو.کيسى ختمي شول او انجونى ويدى شول سترګى مى پټي کړل او ايت الکرسي مي تلاوت که تر څو بيا هغه خوب ونګورمه.

بيا هم هماغه خوب هماغه ځاى خو د سيند رنګ تور وو دقيقا لکه د زيد د سترګو پشان، د سيني په سر مى دقيقا د زړه څنګ ته مى يو مړاوى تور ګل وو.له ډاره د خوب څخه پاڅيدمه.کوټي ته مى وکتل ټول ويده ول. د سهار رڼا ټوله کوټه روښانه کړى وه پاسيدم او د تشناب خواته لاړم ټول کور پاسيدلي و بغير زموږ د انجونو د کوټي څخه! اودس کوم او بيرته د کوټي خواته راځم او په انجونو غږ کوم:

يغما- انجونو پاسيږى سهار دى.
د هيچا غږ رانغي چي دا ځل مي يو څه په تيزه وويل: هوى پاسيږى نو...
حسنات په خوبجن غږ وويل: يغما دوه دقي نور مو هم پريږده.
يغما- نچ نه يو دقه نور دى لا نه پريږدم.

ما او حسنات خبرى کول چي ناساپه سارا سر د کمپل څخه سر راوباسي او په غوسه يي وويل: يغما يي که هر سوک چي يي حق نلرى د نور کسانو خوى خراب کړى، ته پاسيدلي يي معنا دا نده چي ضرور دا نور هم راوېښ کړى.

د سار پدى خبرو حسنات په تلوار خپل ځاى کي کينستل او ويي ويل: سارا د انسان پشان خبرى وکړه، ته نشي کولي ميلمه ته سپکاوى وکړى.
سارا هم لځايه پاسيدل او دا ځل يي په غوسه ناکه لهجه حسنات ته وويل: څه دى دربانډى بده ولګيده؟ حق خبره تريخه وى کنه؟ صحيح ده چي وريندار دى ده او ميلمنه ده خو د آسمان څخه نده رابنکته شوى چي زه يي هر حرکت او خبره ناديده ونيسم او هيس ونه وايم ورته..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی دواړو په جنګ ټول انجوني راویښ شوی وه او هک حیران یې دوی ته کتل د دی ښخه مخکې چې حسنات دهغه قدوو جواب ورکړی ما تلوار وکړو او د دوی د جنګ ختم کولو لپاره مې وویل: حسنات بس دی! باسیره لاس او مخ دی ومینځه.

حسنات زما خواته راوکتل او ما د سترګو په اشاره و پوهه ول چې نور دی چوپه شي! د سهار چای وخوړل شو ډیر میلمانه لاړل تر غرمه خپل مینځو کې بوختې و او کور مو سره پاک کړو زید خاله ته ناری کړل ضرور کوم شئ ورته ویل؟! د څو دقو وروسته چې خاله راغله نو حسنات ته یې غږ کړو او ویې ویل:

خاله- حسنات لورکې خپل او د ورینداری کالې دی را ټول کړه.!

د خاله په خبره پوه شوم چې د تلو وخت دی، حسنات بغیر له کوم ځنډ ښخه پاسیده او زموږ کالې راټول کړه او په بکس کیخودل خاله خپل سپین ټیکری په سر کړو ما او حسنات هم خپل ټیکرانو کی ځانونه وپیچل! ما او حسنات د ټولو انجونو سره حدای پاماني وکړل، خاله هم د ذکیه ترور سره په خدای پاماني بوخته وه حسنات د ذکیه ترور خواته ولاړه او هغې د مخ ښکله ولو حال کې ورته وویل:
:□#شهاب
حسنات- خاله جانې تاسو هم زموږ کور ته بیا راشي، ستاسو پسې مو زړه تنګ کیږی.
ذکیه ترور حسنات غیږ کی نیسي او ښکل کوی او ورته وایې: سمده خاله دی درنه قربان شي ضرور راځم.

زه هم د خدای پاماني په نیت د ذکیه ترور خواته نږدی کیږم چې هغې هم ماته پام کیږی او خپل غیږه راته حلاصه ویې او وایې: ښه شو چې راغلې لور جانې، انشاءالله چې ښه وخت به دی تیر کړی وی؟
یغما- مننه ترور جانې، هو ډیر ښه وخت و د انجونو سره مې سات تیر شو.

ذکیه ترور زما مخ ښکل کړو او خپل د لاس ګوتمې زما په ګوته کړل! د طلا د ګوتمې په لیدو و شرمیدم او غوښتل مې بیرته یې ورکړم چې ذکیه ترور وویل: لور جانې دا ستا او د زید خان د واده ډالي ده زیات شئ نده خو ته یې ومنه زما لخوا.
یغما- هیله کوم ترور جانې دا نو ښنګه خبره ده تاسو مهرباني ده...

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخره خدای باماني خلاصیږی او د حویلي د دروازی خواته روانیږو، زید خپل په موټر ډېره وهلي او موږ ته په تمه و زموږ په رسیدو ژر اول خاله جاني ته بیا ما او حسنات ته د موټر دروازه خلاصه وی، په موټر کې کینم زید د موټر هینداره زما په مخ برابره وی، ښه شو د حسنات او خاله فکر نشو! په حیرت کې وم د زید و دومره بی پرواه کارونو ته!

موټر روښانه کوی او حرکت کو د څو دقو وروسته د حسنات اوف او چوف پورته کیږی او وایې: لالا یو سندره خو ولګوه لاره لری ده بیخي ستړی کیږو.

زید بغیر لدی چې د حسنات جواب ورکړی خپل موبایل له جیب راباسي او د یو چارچر پشان لین سره یې وصل کوی او موبایل د حسنات خواته نیسي او وایې: اخله هر سندره چې غواړی چالانده یې کړه!

حسنات په خوشحالي د زید له لاس څخه موبایل اخلي او خپل د خوښې سندری پسې ګرځې د څو دقو وروسته وایې: اها دغه دی پیدا مې کړو(سندره پلې کوی د سندری د اول بیت په آوریدو په تلوار د هینداری څخه د زید خواته ګورم چې سترګې مې د هغه د سترګو سره بندی پاتی کیږې...

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کُنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامه

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

(c) ketabton.com: The Digital Library

به تو چون سجده میکنم
شرّر به هر سینه میزنم

به غصه میخواهم که بعد از این
بت روی تو بشکنم

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامهٔ

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو!

د سندری تر تمام کیدو د زید تندی تروش و چي معنا تراوسه غوسه دی! کله ناکله په هینداره کې مو سترګي سر جنګیدل چي هغه په ژر خپل نظر اخیستو زما د سترګو څخه، بلاخره کور ته ورسیدو زید خپل موټر خپل د یو انډیوال کور کې و دره ویې او نور لاره تر کوره پیاده روان شو، کورته ننوتلو ستړی ستومانه و دا هم بنه شول زید د مابنام لپاره ډوډی اخیستې وه، زید د ناستې کوټې خواته لاړو او حسنات ته یې وویل چای دم کړی.

ما هم خپل ټیکری په تار واچو او د آشپزخانې خواته ولاړم د حسنات سره مو په ګډه چای دم کړو او د ناستې کوټې خواته ولاړو حسنات تولو ته د چای پیالې ډکې کړل، زید خپل په موبایل لګیا و لیونې بیخی یو ځل راکتل هم نه! ما او حسنات د چای څکلو حال کې د واده په اړه مو خبری کول او خندل مو، چای مو خلاص شو زید مو یواځې پریخود او د کور د بڼ خواته ولاړو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات ماش د پاک کولو لپاره راوړل د شپې د تیاره کیدلو پوری د ماش په پاک کولو باندی بوختې وو، د تیاری په خپره کیدلو د بڼ ښخه کور خواته ځو چې خاله وایې: انجونو هغه ډوډی ګرمه کړی ناوخته دی.

ډوډی خوړل کیږی او خاله زموږ تولو ښخه مخکې د خوب لپاره خپلې بسترې ته ځې، چنارګل راسره خبری نکول او د اتلس کلنو انجونو پشان یې ناز کوی! حسنات ته وایم: حسنات زه ځم د لالا د خوب ځای دی اچوم او ګورم کوم شئ ته خو ضرورت نلری!؟

حسنات- سمده ورځه او هو. دا غوږی هم واخله!
یغما- غوږی څه کوی؟
حسنات په ریشخند وویل: غوږی خلک څه کوی؟ خو هوښیاری خپل وینښتیان او سر ورباندی غوړه ویې او چاپې کوی.
یغما- ښه ښه سمده زیات فلسفه مه وایه..

حسنات خپل سر چپ او راست خوځه ویې او زما پر حال افسوس خوری، د ناستې کوټې خواته ځم او کرار دروازه خلاصه وم زید زما پر لیدو خپل سترکې پټه وی! عه دی نو بیخې د حد ښخه اوړی! نو زما غوسه هغه ورځ کوم ځای غلط وه؟ خو ویریږم کومه جنې دی زما خاوند خواته بد وګوری او زه دی ناخبره اوسیږم!

د غوږی ډوبې مخ ته کیدم او ځای ورته اچوم او کرار ورته وایم: کوم بل شئ خو دی پکار ندی؟

زید هیس جواب رانکړو زړه مو غوښتل ټول وینښیان یې ورته وشکوم خو هیس مې ونه ویل او په غوسه د کوټې د دروازی خواته روانه شوم چې راپسی غږ کړو: چیرته؟
یغما- که اجازه راکړی صیب غواړم ویده شم.

زید- سمده اول زما سر وینښیتان او سر چاپې کړه بیا لاړه شه...

حتا دغه جمله یې لا په غوسې او قهر وویل! زه هم په غوسی او قهر د زید خواته ځم، د غوړو ډوبې راخلم او د زید شاته په ځمکې کینم په غوسه مې خپل لاس په غوړو ولړی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلکه مې د زيد په وينتيانو کې ووهو چې زيد په غوسه وويل: يغما کش کړه نور هم کش کړه دا ميراث شوی وينتيان.

زيد په غوسه دا خبره وکړل خو زه هم غوسه وم د هغه دی نازونو څخه نو خبره مې ورڅخه ومنل او په کلکه مې وينتيان ورڅخه پورته خواته کش کړل چې د زيد چيغې بورته شوی او ويې ويل: اه يغما و دی شکول پخدای ټول وينتيان دی راته د بيخ څخه وباسل..

د ماشومانو پشان وايم: بيا زما سره جنګ کوی!؟بيا زما سره خبری نکوی؟ ها؟
د زيد خندا غږ پورته کيږی او وايې: د همدی لپاره مې وينتيان د بيخ څخه باسې؟ نه وايې خاوند دی ګنجې کيږی؟
په غوسه وايم: پريږده ګنجې شې ترڅو نور هيس سوک در ونګوری او زما د جګرخونې سبب نشې.

دغه خبری مې دومره په مظلومانه توګه وکړل چې خپل په ځان مې خپله زړه وسوځيدی څه ورسيږی زيد ته! د زيد خندا بنده شوه او په کراره او خفه لهجه يې وويل: ولې راباندی باور نلری؟

وينتيان مې ورنه کرار چاپی کول او سترګې مې د اوښکو څخه ډکې وه! د خبرو توان مې نه درلود پدی ورځو کې بيحده زړه مې نازکه شوی وو! او په نه خبره مې هم ژړل زيد په همغه خفه او نيولې لهجه وويل: يغما راته ووايه ولې راباندی باور نلری؟ ته مګر نه پوهيږی ستا څخه بغير مې هيس سوک په نظر نه راځې. پوهيږی کله چې د هغه انجلې د خبرو له لاسه دی ماته نه راکتل څنګه مات شوم؟!

خپل ژړا کنټرول کوم او کرار مې وويل: زه درباندی باور لرم ستا پاکې ماته ډير وخت مخکې معلومه شوی! ولې نه پوهيږی زه جنی يم هغه هم د يو مات شوی جنس څخه نه پوهيږی هغې ته سنګه په هغه تور کالو کې تعريف کولې!؟ زه اصلا نغواړم ته دومره ښايسته و اوسيږی په والله چې نغواړم دومره د هر چا نظر تاته جلب شې،

که کوم کس ستا خواته وګوری زه بخيلې کوم زما نه خوښيږی دا بخيلې خو زما لاس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نده همداسې کيږم، نغواړم زما څخه بغير دی سوک تاته وګوری په دی دومره لوی نړی کې ته يواځې زما حق يې ستا په نظر غټه غوښتنه ده؟!

نيو هيږم څه وخت اوښکو ټول مخ راته نيولې و زيد په شک راته وکتل او په حيرت يې وويل: خايستو مي ژاړې د کوم وخت څخه زما يغما دومره کمزوری شوی چې داسې په نه خبره ژاړی؟

لکه ماشومانو غوندې شوې وم شونډې مي پر يو بل کلکې کړي وې ترڅو ونه ژاړم زه له قوي اوسيدو نه ستړې شوې وم نمې غوښتل نور نر واوسم غوښتل مې د يو ښځې په څير ژوند وکړم او زيد راته نر توب وکړي زيد زما مخ خپل لاس کې نيسي او ورو وايې:

زيد- ژوند مي ژاره مه صدقه شم درته ناا ډير وړه غوښتنه ده، خايستو مي ته څه وغواړې يا ونه غواړې زه يواځې او يواځې ستا يم ستا يم يغما، ښکلا پسې بلا پريده ماته وګوره که ټول دنيا ماته راوګوری زه يواځې او يواځې تاته درګورم، زما زړه او ساه ستا پورې اړه لري څه ګټه لري د هغوي کتل کله چې زه ستا د مينې عبادت کوم!؟

سترګې مې پورته کړې او ورته مې کتل په خپل ګوتو يې سترګې راته پاکې کړي او ورو يې په سترګو ښکل کړم او ښايسته شعر يې وويل:

ديګران چون بروند از نظر از دل بروند
تو چنان در دل من رفته اي که جان در بدنی

نور اوښکې ختمې شوې خوشبختې مې د وجود په رګ رګ کې محسوس کوله د خبرو بدلولو لپاره مې وويل: ويل يې لاس دې ورته مات کړې و ريښتيا ده؟
د زيد پر شونډو موسکا خپره شوه او ويې ويل: ځرمخکې ښه پوهيږې چې ما د هغه انجلۍ سره څه وکړل خو بيا هم ما ملامتوې! هوو خو کاش مات شوې وايې خو افسوس مات نشو.(بيا ناساپه په شيطنت وويل:

زيد- اصلا ته وايه ويينتيان دې ورته ولې نه شکول دا خو ستا وظيفه وه چې زړه دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته له ژوند نه تور کړي واي يا ته فقط ما مخ کي شيره يي؟

د زيد په خبرو مې خندا راتله خپل خندا مي کنټرول نشو کړي او ومي خندل
او په ملنډو مي وويل: هوي او چنارګل تولـه ستا ګناه ده چا نه دي اجازه اخيستي وه؟! چي
ښځو مجلس کې هې تلي راتلې!! او ولي دي تور کالي اغوستي و؟ مګر ستا وحشې واده
و!

زيد په حيرت راته کتل چي يو دم له خندا شين شو او ويې ويل: چاته چنارګل وايي هاا؟!
او وحشې سوک ده يغما ؟!

د زيد غوږونو نه مي ونيول او وايم: تاته وايم! تا ښيم !ووايه توبه بيا دي نجونو منځ ته نه
راځم !!
زيد په خندا وايې: يغما مکوه نشرميږي ځان نه مشر کس غوږونو څخه نيسي هي سپين
سترګي !!

تازه مي پام شو چي موږ سومره د عمر توپير لرو! غوږ مي ورته پريخوده مخامخ ورته
کينم او په حيرت وايم: زيد ته خو 7 يا اته کاله زما څخه غټ يي کنه؟(په خوله مي لاسچ
ايږدم او په افسوس غوندي لهجې وايم: وي تخو بوډا يي دوه کاله بعد ديرش کلن کيږي؟!

زيد خاموش او تروش تندی باندی راته کتل او او په همغه غوسه ناکه لهجه يې وويل: ښه
نوو بوډا يم که ځوان يم اوس دي خاوند يم او بل دا چي دومره هم ډير توپير نلرو نو خبر
مه غتوه..

د زيد په خبره زړه کي خاندم او ځان سره وايم: چنار ګل بابا ته زما سره نه غرېدي هاا او
زوررولم دي اوس ګوره د شپي ستوري درباندي په ورځ کي وينم کنه؟!په همغه خفګان مي
دوام ورکړو: نا ډير زيات توپير دي ولي مي لومړي پام نشو زما قبول ندی (وينتيانو ته
يي اشاره کوم او وايم: وګوره وينتيان دي سپين شوي؟
زيد په غوسه وويل: يغما عصاب مي مه خرابوه څه نه قبلوي؟ چټيات مه وايه!

سر مي ښکته پورته کوم او وايم: اوس هم سری وخت دي، زه ستا د لمسي پر ځاي يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنه؟(زما په خبری زید له غوسې څخه غاښونه یو پر بل کیخودل او غوړونه یې سره شول او په حیرت یې وویل: یغما څه وایې؟په هوش یې؟! د څه ملسې؟ وګوره ویښتان مې تور دي سپین شوي ندي! (بیا خپل غاښونه یې ښکاره کړل او ویې ویل:وګوره غاښونه مې یو دم سم دي اوس هم ځوان یم.

په زړه کې د زید و دی کارونو ته له خندا مړه وم، هې زه مې د زید څخه صدقه شم چې ماشومانو غوندې ما غواړی قانع کړی، خو ظاهر کې خپل ځان همغسی خفه نیسم او وایم: نه نه نیکه زموږ ده ونشو.
زید- یغمااااااا
یغما- اصلا زه خپل مهر درته بخښم خوشې مې کړه(دا جمله مې بې اختیاره له خولې ووته ناساپه خاموشې کوټه کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زید وویل: څه؟ څه دی وویل؟؟؟؟
په ډار مې وویل: هیسس...
زید زما خبر تکرار کړه:هیس؟!؟

سر مې ښکته پورته کړو او پتمه مې کتل ورته چې زید خپلې سترګې ځمکې ته اچولې وې او تندې یې تروش نیولې و،کاش ګونګې شوې وې خو دا جمله مې نه وې ویلې!
کرار ورته وایم: زید !
زید-همم

پوهه شوم ډیر غوسه دې ځکه هر وخت چې نوم یې اخلم داسې ده همم ځواب نه راکوي
کرار ورته وایم: تاو شه ویښتیان دې چاپې کړم.
زید- نې غواړم زه ویده شه !

خبر مې ورنه جدې ونه ګڼله ګوتې مې په غوړو کړې او په ښکلې ویښتیانو کې مې ورته دننه کړې ویښتیان مې ورته چاپې کول او مظلومانه مې وویل: په خداې توکې مې کولې خفه یې رانه هوممم؟

ژوره ساه یې واخیسته او ډیر مظلومانه یې وویل: ما سره داسې توکې مکوه حتې توکه یې هم ویروونکې ده راته یغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مي وويل: سمده په سترګو اوس اشتي؟ (او کوچني ګوته مي مخ ته ورته ونيوه ښکلي موسکا يي په شونډو خپره شوه او ويې ويل: اشتي؟! مګر سوک خپل د ژوند څخه خفه کيدی هم شي؟ همم؟

د زيد په خبره مستانه خاندم او وينتيان يي مساژ کوم او په بالښت يي يو توته اچوم تر څو بالښت په غوړو نشي او وايم: ښه نو زيد خان دا هم د وينتيانو چاپې او غوړه ول دی.
زيد- لاسونه دي دردمن مشه خايسته ښځې مي.
يغما- وظيفه مي ده زما جذابه خاونده.

زيد خاندی او وايې: يو ځل بيا ووايه خايستو مي؟!
د لومړي ځل نه په لوړ غږ وايم: وظيفه مي ده زمااا جذابه خاااووووندددده..
زيد زما په خبرو او کارونو خندل او د هغه د هر خندا په ليدو ما د خوشحالې او ژوندی اوسيدو احساس کوی دي، غوړي راخلم او دروازي خواته ځم چې زيد وايې: ښه شپه ولري خايسته ښځې مي..!
يغما- تاته هم جذابه خاوند مي ..

سهار لګه تل په شان د لمانځه وروسته ويده نشو زيد ته مي سماور روښانه کړو تر څو اوبه ګرمې کړ او زيد خپل وينتيان ومينځې حمام وکړی، چاي وڅکل شو زه و حسنات د کور کارو کي بوخت شو، زيد حمام وکړو او باغچي ته لاړ تقريبا لس بجو پوري کور کار کي مصروفه وم چي ترور غږ وکړو: يغما لوري؟!

کار نه مي لاس واخيست او ومې ويل:اورم ترور جاني
ترور- لوري يو ځل باغچې ته لاړه شه هيس مي زوې ته پام نکوي.
په نرمه موسکا مي وويل: په سترګو تروري

کوټي نه ووتم او باغچي ته لاړم زيد چوکي کي ناست و او چاي څکه پټه پټه لاړم او سترګي مي ورته پټي کړي لاسونه يي زما پر لاسو کيخوده داسي چي غوښتل يي پوه شي سوک ده؟

زيد په شيطنت وويل:اه دا بدرنګه لاسونه د چا دي؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه مې د سترګو ورته لړي کړل او مخامخ ورته ودریدم او ومې ویل: خپل لاسونه دې بدرنګه دي بیخي کلنک غوندي؟!
زید په خندا وویل: دچا لاسونه بدرنګ دي زما هاااا ژوند مې؟!

اه چې په ټوکو کې هم د ژوند مې کلمه نه هیروي زما ښکلې، حق په جانبه ودریدم او ومې ویل: زه وایم.

زید په سترګو باندې په ظاهر زما په کتلو بوخت کیږی او خپل یو لاس د زنې لاندې ایږدی او وایې: ستا خبر په سر سترګو ځاې لړي بدرنګه مې!
په حیرت مې وویل: زید چاته دې بدرنګه وویل؟؟
زید له خندا سور شو خو ځان یې کنټرول کړو او ویې ویل: تاته تا مګر ستا څخه بغیر دلته بل سوک هم شته؟

د زید په خبرو خاندم او په شیطانه او مغرورانه لهجه وایم: ښاغلي زید خان همدې بدرنګي د عالم رسوا کړي له هیره خو دې نده وتي؟
د زید خیره زما په خبرو د ښکلي موسکا څخه ډکه شوه او ویې ویل: نا نا مګر کیږي چې له هیره وباسم؟ ته د نړي تر ټولو ښکلي انجلي یې ناقه خو درته په ګونډو نشوم؟!

د زید هر خبر زه د دی دنیا څخه باسلم داسې اثر کو پر ما لکه جادو هسې نه زید د ښایست ښار جادوګر وی؟ مخامخ هغه ته په چوکې کینم او په پښتو ژبه وایم (ملګرو ناول فارسی دی او ناساپه یغما پښتو وایې نو ځکه زید حیران دی ورته: وایم څه وخت ځې ښار ته؟

زید یواځې په حیرت راکتل او ویې ویل: څه دی وویل؟
یغما- وایم څه وخت ښار ته ځې؟"
زید- یغما تاته وایم تا هم پښتو زده ده؟

یغما- هو اکثر خلک راته وایي ستا لهجه او څیره پښتنو ته ورته ده ..
آیا ربښتیا وایی ؟؟؟
زید په همغه عجبیه او حیرت څخه ډک غږ وایي: د زړه سرمی څومره خوږه پښتو وایي!
هو ته مشرقی ښکلا لري. او لهجه دي هم بیخی ښایسته ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا جواب ورکوم: تاسو مهربانه یاست زما ښاغلیه
زید په زړه پوري مسکاه راته ګوري او وايي: پوهیږی زه دي نیکونونه نه پښتون یم ګرانی!

سر می خوځوم او وایم: هو پوهیږم رضوان ورور راته ویلي وو!
زید- نوره پښتو مه غږیږه،ښیخی زړه وړونکي کیږي ښاپیری می !
د زید په خبره خاندم او وایم: سمده جانانه !
زید حیرانه وايي: جانان؟
یغما- هو، ته یی کنه !

زید خپل دواړه لاسونو باندی خپل مخ پټه وي چوکی ته تکیه کوي او آسما لور ته سر پورته کوي کراره ورته وایم: زید کوم څه شوي؟
زید- پریمیده دا لفظ دا احساس خپل مغز او زړه کي زنداني کړم !

کراره می وخندل لږ روسته زید خپل سر پورته کوي خاص آرامتیا سره زما لور ته ګوري او وايي: نن ځم ښار ته.
نا څاپه لوی غم زما په زړه حمله کوی او کرار او نیولي غږ باندی وایم: نن ورځ ؟
زید- هو.

فکر کی ډوبه شوم ،د څو شیبو مخکي خوشحالی مي له مینځه لاړل چې زید د زید په غږ مي وروکتل: یغما جانی کوم څه وشول !
یغما - نه!
زید په خندا وايي : ولی نه وايي راپسي خفه کیږي؟ ولی نه وایي مه ځهګ د دی خبرو ویل دومره درته سخته ده!؟
یغما- که درته ووایم مه ځه بیا نه ځې؟!

زید- تر ابده پوري همدلته پاتی کیږم ، یوازي ووایه مه ځه.
یغما- نه، فرشته ترور حتما تا پسی خفه شوی باید لارشی.
زید کرار خاندي او وايي: ای زما زړه آزاره یاره ته هم زما سره ځي خپل کورته !
یغما- یعنی څه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- يعنی دا چې ولاړه شه سامان دی راټول کړه نن ورځ يوځای ځوو..

يغما- رښتيا؟
زيد- هو خايستو مې.
يغما- نو هغه ستا د عمه کورني څنګه کيږي!
زيد- اوله خو هيس سوک هيس کار نشي کولېچ ځکه ته زما قانوني ميرمن يي او دويم پاتی شوه کورني خبره مې هغوی سره رضوان خبري کړي!

غمجنه لهجه وويل: زيد مريم سره به څنګه مخامخ کيږم؟ اصلا کورني سره به دی څنګه مخامخ کيږم؟ وايي به نه دا هلک څنګه جلی شوه هومممم؟
زيد په خندا وايي: وايم د خدای په امر هلک جنې شوه هههههه.
بد بد مې ورته وکتل چې زيد په همغه خندا وويل: ښه تسليم تسليم ورځه بيګ دی تيار که ، ناوخته کيږي

يغما- سمده
په چټکو کامو کور خواته ځم او ناری وهم: حسنات! حسنات !
حسنات- هـــا!
يغما- ته يوځلي دلته راشه.
حسنات- دغه ده درغلم.
حسنات په تيزه کوټې ته راغله او زما په ليدو يې وويل: څه شوي يغما؟

يغما- زيد وايي بيګ دی تيارکه ښار ته ځووو؟!
حسنات په حيرانتيا وايی: ټوکې کوې؟
يغما- نه .
حسنات- يعنی ته هم لالا سره مې ځی ؟
سرمی خوځوم چې حسنات غمجنه کيږي الماری څخه بيګ راخلی او زما خواته نيسې او په خفه لهجه وايې: واخله دا دی بکس.

يغما- حسنات ولې دی تندی تروش سو؟
حسنات جواب نه راکوی او په همغه خفه او نيولې زړه د د رازی خواته ځي، زه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکس کې شیان تیوله وم او د حسنات پسې وځم په آشپزخانه کې ګورم ورباندی غږ کوم:
حسنات!
حسنات- ها!

سترګو ته مې ورنه وکتل سترګې سرې وه! کرار ورته وایم: حسنات جانې خیرت خو دی څه شوی؟
حسنات راګوری او په ژړا وایې: یغما مه ځه.

وی دا زما پسې ژاړی؟ نږدې کیږم او غیږ کې نیسم او کرار او د دلداری لپاره ورته وایم:
حسنات جانې خور مې مه ژاړه، بیا راځم نګیږی چې تل همدلته پاتی شم او ستاسو د اوږو بار اوسم اوبیا میلمستیا هم یو حد لرې وخت لرې.
حسنات غیږې څخه می جلا کیږې غمجنه لهجه وایې: یغما ما خو به نه هیره وې؟

یغما- لیونی مګر کولی شم تا هیره کړم؟
حسنات ژړا کی خاندې او وایې: او که هیره دې کړم مړه کوم دې.
دواړه په لوړ غږ خاندوو چې د زید غږ زموږ خندا ته د پای ټکی کیښود: یغما؟!
یغما- هـــــا درغلم.

دواړه حویلی په لور ځوو زید دې ترور څنګ کې ولاړ وه زما په لیدو ترور وویل: راشه زما لورکی(غیږې کې می نسئ او په غمجنه لهجه وایې: موږ ډیر تاسره عادت کړی وه زما لورې، هر وخت غواړې راشه زموږ غریبانو ږړونه خوشحاله که.

لاسونی ورته ښکلی کوم وایم: ترور جانې ستاسو لطف مهربانه ده مه هم ستاسو سره عادت کړی! بیا هم میلمستیا یوحد لرې، زحمتونه مو را اوبخښنی

ترور خاندې او وایې: رحمت یی زما ښکلی لور کې نه زحمت(ترور خپل د خبرو پسی یو قوطې زما خواته نسئ او وایې: لوری دا ما امانت ساتلی وه د زید میرمین لپاره! دا ماته حسنات پلار تحفه راکړې وه اوسې هم تاته تسلیمه وم.

یغما- مننه خو زه قبول کولی نشم ترور جانې..

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور خاندي او وايي: ته زما ناوی يی بيا ولی قبول کولی نشی؟!

د حسنات او ترور سره مې په ژړا خدای پاماني وکړل، اوږه په اوږه يو ځای د زيد سره د هغه د ملګري کور په لور روانيږو زيد خپل موټر ملګري کور څخه واخسته ښار خواته مو حرکت وکړو، هرڅومره ښار ته نيږدی کيدم زړه می نورماله حالت څخه خارج کيدی ډيری تيز تيز زړه می وهل کيدی په آرامه او لړزانده غږ مې زيد ته وويل:

يغما- زيد زه ډاريږم!
زيد په مسکا باندی راته وکتل او زما لاس يې خپل لاس کې ونيو او په آرام يې ښکل کړو او ويې ويل: ولی ګرانی، ايا زه مړ يم چې ته ډاريږی؟!
قهرجنه لهجه وايم: زيد پام دي شته چې څه وايي؟ که بيا دي داسي د مرګ خبره دی وکړل ځان څخه دی ګيله وکړه نه زما څخه؟!

زيد زما لاس خپل لاسي کې نيولي او د موټر ګير بدلوی په همغه حال کي زما لاس د هغه لاس کي بند دی خاندي او وايي: په سترګو خايستو مې په سترګو..!

او بيا خپل بل لاس د زنځير پشان خپل په خوله کش کوی مطلب د خولی کشک مې وتړو او نور نه وايم. په ټول لاره ترڅو چې مانې ته رسيدو لاس مې په امن ترينه ممکن ځای کې قرار درلود هو د زيد په مردانه لاسونو کې زما کوچني او ملايم ښځينه لاس بيخی معلوميدی لا نه! هر څومره چې مانې ته نزدی کيدلو هغومره زما ويره استرس زياتيدو..

يغما- زيد نکيږی لاړنشو؟
زيد- نه د زيد نفس نکيږی ټول زموږ تلو ته په انتظار دی، ربنتيا عمه او مريم هم راغلې او موږ ته په تمه دی.
د مريم د نوم په آوريدو فشار مې صفر شو او يو بد احساس مې ټول وجود ونيو په نيولې غږ مې وويل: زيد هسی نه بيا حالت يې خراب شې؟! بيچاره انجلی..

زيد زما لاس ته لږ زور ورکوی او په خندا وايي: اه زما ليونې! ته ولې دومره مهربانه يې؟ ولې يوځل دا دومره مهرباني دی زما فقير او عاجز په حق کې نکوی چې د خلکو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق کې کوی؟!
یغما- زیـد د ټوکو او ریشخندی وخت ندی، باور وکړه ډیره سخته ده، څنګه د انجلۍ په نوم او نشان هغه کور ته ننوځم کوم ځای کې چې څه د پاسه یو کال مې ټولو ته ځان هلک معرفی کړی و؟ څه فکر به زما په اړه وکړی؟

زید- هیس فکر نکوی برعکس ډیر هم لیواله دی چې تا وګوری.!
یغما- یعنی هغوی په هر څه خبر دی؟
زید- هو رضوان د الف څخه نیولې تر یا ټوله کیسه هغوی ته کړی، او مور مې ستا د هلک کیدو په کار دومره افرین وویل چې بیخی نووو..

د زید په خبره په حیرت او خوشحالي ورګورم او وایم: رښتیا وایې؟
زید- هو ستا په سر قسم زما د ځان څخه لا راباندی ګرانې..
او هو پلار، عمه او اسما هر ځل زنګ وهي او وایي: زموږ ناوی څه وخت راوړئ؟ بیخی نو زه یې هیڅ کړی یم ټول ستا پوښتنه کوی!

ما د یخوا پرتله په لا حیرت وویل: زما په سر قسم یاد کړه رښتیا وایې؟

دا زما لپاره هیڅکله د باور وړ نه وه، ما یو لوې لانجې ته چمتو والي نیولې و، ما د زید د کورنۍ څخه د بد رد آوریدو ته چمتو والي نیولې و، ما د زید د عمه بنیراو او کنځلو ته چمتو والي نیولې و، او اخیره کې د مریم د لاس یو څپیره خوړلو ته! هیس مې باور نکیدو چې هغوی دی زه بغیر له کوم پیښې او جنجال څخه منلې اوسم؟!

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما نوره دی ونه وینم، چې خپل په سر ماته قسم راکړی!
یغما- په سترګو خو اوس راته ووایه چې دا ټول رینښتیا وو، یعنی ماته دوی سزا نه راکوي!

زید بریک ونیوه او موټر یې ودراوه! خپل نظر یې له سړک لرې کړو او ماته یې وکتل او ویې ویل: یغما، ته فکر کوې، چې زما په شتون کې دا امکان لری چې څوک تاته ترخې خبرې وکړي، څه ورسیږی ستا مجازات او سزا درکولو ته!!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د داسې احساس څخه ډکه وم چې پدې ورځو کې ما ته په سخته پېژندل شوی وو! د مینې په احساس،بې اختیاره د هغه په لور وخوځېدلم او د هغه مخ مې ښکل کړو! زید په حیرت باندی خپل لاس خپل مخ ته یوړو کوم ځای چې ما ښکل کړی و همغه ځای لمس کړو او زما خوا ته یې راوکتل!

د شرم څخه مې خپل سترګې د موټر څخه بهر خواته ونیول ترڅو د زید سره سترګو په سترګو نشم،زید له یو څه ځنډ وروسته اخیر حرکت وکړ وروسته یو څو دقیقو کې ودانۍ ته ورسیدو د مانۍ په لیدو زما په ذهن کې د یادونو سیلاب په څپو وهلو شو! ښه او بد یادونه! د ښو یادونو شمیر یقینا د بدو یادونو څخه ډیر وو!

ساتونکي دروازه پرانیزي او موږ ننوځو، خپل په لاس خپل د پوزی هغه حلقه(چارګل) ختا کوم او د ترور راکړی قوطي کې اچوم! تازه د ترور ډالۍ ته مې فکر شو،غوږوالی چې د شاپرک په څېر وی دومره نازک او ښکلی وو! د مانې په لیدو د ویری څخه یو غټ نفس اخلم چې زید راته غږ کوی: یغما!

د زید پر غږ د هغه خوا ته ګورم چې د هغه تندی تروش و! او د هغه په خفه څهری زه پوه شوم چې بیا مې یو داسې کار کړی چې زما د خاوند په مزاج بد ولږیده، مګر ما څه وکړل؟ پدی فکر کی وم چې زید وویل: ولې دې لری کړل؟

اها زما زړه د چارګل په لری کولو خفه شوو! په خندا سره مې ورته وویل: هر کله چې ته وغواړې نو زه به بیا په پوزه کړم خو اوس حالت سم نه دی خیر دې زید درک یې کړه! زید- زه نه پوهیږم چې څنګه حالت دی چې ته دومره خفه ښکارې؟!اسمه ده دا ځل تیریږم څه نه وایم خو بل ځل بیا نه تیریږم!

خپل لاس مې په سترګو کیخود چې مطلب په سترګو، زید موټر ودروی،موږ دواړه تری ښکته شو! زید زما څنګ ته ودرېد او زما لاس یې ټینګ ونیول او د ودانی په لور زما سره روان شو! څنګه چې موږ صالون ته نږدې کیدو، ما خپل لاس د هغه له لاس څخه راوباسه، خو زید زما لاس پرینښوده چې ما په مظلومانه لهجه وویل: زید په خدای بده ده زما لاس پریږده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- نوچ نه څه شی بد ده،ما تول عمر ستا د لاس په خاطر هیچا ته کتلي نه دي، او اوس چې خپل جوړه مې پیدا کړی ته وایې بده ده! ته پوهېږې، له هغه وخت چې ما ځان وپېژانده او په حلال او حرام پوه شوم، له هغه وخت مې ژمنه کړی وه چې زما تول احساسات،مینه به زما د میرمنې وی او ستا په نشتون کې مې لا یو جنۍ ته په غلط نظر ندی کتلی..

زه به حیران کیدلم کله چې دا ځینی سړیان مې لیدل چې د ښځو د درلودو با وجود هم د پردی ښځو پسی دی او خپل میرمنې سره دوکه کوی، په داسې حال کې چې د ځوانې له وخت څخه تاته ژمن وم.

د زید د خبرو په آوریدو په پراخه موسکا مې وویل: یعنې چې زید خان له پیل څخه ما ته ژمن و، هوم! واقعاً لکه زما په څیر زه هم د هغه ځوانۍ ورځو کې چې ستا نوم او نشان لا نه و! خو زه تاته ژمنه وم.

زید -هو، زما ژونده مګر د الله تعالی وعده دی هیره کړی چې فرمایې" د پاکو نارینه وو لپاره، د پاکو ښځې دي او هر چا لپاره خپل جنس په څیر دی واقعاً چې همغه شان ورته رسیږی!" زه باور لرم چې زه او ته له یو جنس څخه یو د پاکو اوبو پشان.

ما په مسکا د زید خواته کتل! د هغه خبرې زما روح او روان ته آرمتیا ورکول، د څو دقیقو مخکې ویره او استرس مې له یاده وویسته او د هغه لاس مې په کلکه ونیوی موږ دواړه یوځای صالون ته ننوتو، تول حاضر وو، رضوان په پراخه خندا زموږ ښه راغلاست ته راغی، زید یې په غېږ کې ونیوه! او په خندا یې ورته وویل:

رضوان- ای مضره،نوبت دی مراعات نه کړو له ما څخه دی مخکی ښځه پیدا کړه هوم!!!
زید ورو خاندی او وایې: ته بخښه وکړه ورور خپل په مشر باندی.
رضوان،د زید شاه په لاس څو ځلی ووهې او ویې ویل: بختور شی لالا مې!
زید یوازې خندل رضوان زما مخې ته ودریږی،او په ورته مسکا سره وایې: وریندار جانې پخیر راغلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه څومره د رضوان په شتون کې د ورور په لرلو د خوشحالی احساس مې کول،په رښتیا چې هغه زما په حق کې د ریښتیني ورور څخه لا زیا ورور ولې وکړل په کراره غږ ورته وایم: خیریوسی رضوان لالا!

رضوان موسکا کوي او نورو ته نوبت ورکوي! فرشتې ترور په مهربانه موسکا زموږ خواته راغله، ډیر مې د شرم احساس کولو،د ډیر شرم څخه مې د زید لاس مې کلک ونیو چې فرشته ترور وویل: پخیر راغلی زما نازولې ناوی.!

فرشته ترور خپل د خبری سره سم خپله غیږ راته خلاصوی چی په ټوله خوشحالی یي مورنی غیږ ته پناه وړم، مخ راته په ښکل کوی لاس یی ښکل کوم او ددی مور په مهربانی فکر کوم ستاسو په اند که بل څوک وی له ما یی همداسی ښه راغلاست کوو؟نه، حتما یی مخ راته په څپیړو ډیزاین کوو، فرشتې ترور ورسته له ما زید په غیږ کی ونیو او په ګیله منده لهجه یې وویل:

فرشته ترور- د مور شاهزاده ولی دې له اوله راته ونه ویل
زید د مور لاسونه ښکلوی او په مسکا وایی: مورجانی ددی په اړه وروسته خبری کوو .

فرشته ترور په سر ښکته کولو او پورته کولو بسنه کوی،اسما په ښکلی مسکا می خواته راغله او په صمیمیت یی ښکل کړم او ویې ویل: ښه راغلې وریندار جانی!
د وریندار د نوم په اوریدو می زړه د حسنات هوا وکړه دی څو ساعتونو کې ډیره ورپسي خفه شوی وم! په کراره د آسما جواب ورکوم: خوشحاله اوسی ګرانې!
اسما- ته هم وریندار جانی!

آسما ددی خبری په کولو یی ځان د زید غیږ ته واچوه! او په خندا یې وویل: لالا جانه مجرد لاړی متاهل(واده شوی) راغلی!
زید- ولې ښه ونشو !؟
اسما- ولی نه ډیر ښه شو رضوان لالا خو هسی هم زوړ شوی!
د ټولو د خندا غږ پورته شو چی رضوان په دروغي غوسی وویل: چا ویلې زه زوړ شوی یم؟ دا چې زید سپین سترګی وکړه او نوبت یی مراعات نکړو زما ګناه څه ده یا الله ته خپله خو وینی زما مظلوم حق خوړل شوی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تولو د خندا لا لاسی شونډی پر یو بل کلکی نیولی وی! چې فرشتې ترور په خندا وویل:
رضوان بس کړه نور همدا یې وقت دی!؟
رضوان- په سترګو میرمن فرشتې هر څه ستاسو امر وی!

رحیم تره،ترور،او مریم په کوچ کی ناست ول، ترور او رحیم تره په ښکلی مسکا د ښه راغلاست لپاره ودریدل مګم د مریم په لور مې نشو لیدلی!زید لومړیتوب وکړو او د پلار لاسونه یی ښکل کړل چې رحیم تره هم په خپل غیږ کی ونیوه! او ویې ویل: ماءشاالله زما زید ځان ته ځانته یو نر جوړ شوی، آن شاء الله چی خوشبخته شی او د یو بل تر څنګ زاړه شي!

زید- تاسو دی ژوندی وی پلارجانه!

ښه یوه شوی وم چی زید د تولو لپاره ډیر ګران او اړین دی آن ډیر له رضوان او اسما نه!
د زید پسی زه د رحیم تره لاس ښکلوم چې سر می ښکلولی او د خوشبختې هیله راته کوې! ترور هم لکه د فرشتې ترور په خیر دواړه په غیږ کی ونیولو او په خوشحالی یی د مور ښه راغلاست وکړو، په خپلو ډیرو مهربانیو یی زه وشرمولم
اصلا دی کورنی د کېڼی او ظلم بوی هم ندی حس کړی آن یو یی هم دا راته په مخ رانه وړه چی زه یو ورځ یوسف وم..؟!

اه چې څومره یی مننډویه وم سترګې مې په ډېر سختی د مریم خواته واړولي بیا هم د زید په لیدو کې غرقه وه! هغه زید چې هیڅکله د هغې نه وه! مریم لاس د زید په لوری ونیوه! او ویې ویل: مبارک دی وی!
زید د مریم لاس ونه نیو او په ټیټ سر او کرار غږ یې ورته وویل: مننه خوری!

د مریم د رنګ سور والي می له ورایه لیده خو څه می لا لاسه نه راتلل! مریم د زید له لیدو لاس اخلې او ماته ګوری! نظر یی دومره یخ وه چې د کلکی یخی حس می په خپل ځان کې وکړو،نږدی راغله او په غیږ کی یی ونیولم لا یی د غیږ د حیرت څخه نه وم وتلی چې د خبرو په اوریدو یی ګنګه او بی ژبی شوم، داسی یی خبری کولی چې یو اځې ما اوریدلی دومره تیزه او هوښیاره وه، چې یوه دقیقه یی هم شونډې د دروغې مسکا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالی نه وی؟!

مریم په ریشخند لهجه وویل: نوم دی یغما ده سمده یوسف جانه؟؟ هههههه فکر کوی زما زید ستا شوی؟ نه غلطی مه کوه ته د لوبی ګټونکی نه یی! فکر کوی نه پوهیږم د څه لپاره د سړیانو په کالیو کې مانې ته راننوتلي پوهیږم د زید د زړه د لاسته راوړلو لپاره دی دا کار کړی مګم قسم دې که د خاورو میلمنه می نکړی نوم مې مریم نده، د خوشحالی مخ په ونګوری زید تر پایه یواځې زما بت دی یواځې زما!!

د مریم د خبرو په آوریدو مې اه له ځیګر ووتل خدایه مګم مریم خپل عقل له لاسه ورکړی؟ مخکې خو داسی نجلی نه وه هېڅ مې باور نه راته دا دې همغه مظلومه مریم وی؟ اصلا د کومی ګناه لپاره ما محکوموي !مګم زید کوم وقت د مریم وه چې زه خبره نه یم؟ دومره هم فکر نکوی چی که د زید زړه په مکر او نازونو لاسته راوړل کېدلی نو بیا ولی خپله یې ونه توانېده چې لاس ته یې راوړی؟

که ووایم د مریم له خبرو ونه ډاره شوم نو دروغ به مې ویلې وی! خبرې یې لکه تور سیوری زما ټولی خوشحالی یې راونغاړلې,د مریضو او لیونیو خلکو په څېر یې خبری کولی هیڅکله نورماله نه ښکاره کیدله او داسی لوی ډار یی زما زړه ته راواړوه، مریم له مانه جلا شوه او په همغه ساړه نظر یی راته کتل! چې د رضوان خبری زما فکرونو ته د پای ټکی کیښوده!

رضوان- ولی ولاړ یې کینی نور !!!!
ټول کینو او مجلس ګرمیږی داسی ښکاریده چې غیر له مریم نه هیڅوک ددې اړیکی نه خفه او مخالف ندې، د چای په څښلکو او ترور په رنګارنګ سوالونه چې د زړه سواندی له مخې وو شب راورسیده! یوه کوټه چې د اسما د کوټې ترڅنګ وو راته یی راکړه!د خبرو په مطابق یی غوښتل یو غټ محفل ونیسي!
د رواجونو او کلتور له مخی!

د شپې خواړه تیاریږی او ټول دسترخوان ته ټولیږو! زید زما خواته کینی او په داسي مسکا چې نه محسوس کیږی وایې: زما خایستو خنګه ده؟
یغما- ښه ده که ته ورسره کار ونلري نوره هم ښه کیږی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید کرار یی وخندل او ویې ویل: عه میرمن یغما ګوری؟ اوس دی چې خسرګنی ولیدله زه دی له یاده وباسلم؟

یغما- هو تورکی ته وایم چې یوځای کی دی وتړی چې نور دی ونه ګورم.
زید- ولی خیر خو دی ستا سترګی غیر زما د لیدو نه بل هر څه ته منع شوی دی زما د سترګو تورا!

اه وباسم دا څو ورځی عجیبه ډار لرم نپوهیږم ولی !مخکی له دی چې خُواب یی ورکړم سترګی می په مریم لګیږی چې په وینو ډکو سترګو راګوری ګواکې د پلار میراث مې ورته خوړلې وي!د زید د خُواب ورکولو بی فکره کیږم او خپل غاب راخلم او ځان لپاره ډوډی راخلم په نه اشتها خپله ډوډی خورم چی له دوه مړی نه زیات نه ووا دسترخوان ټولیږی او ټول خپلو کارونو ته ځی! اسما کله ناکله راسره ټوکی کوی او یوسف راته غږ کوی چی زما له مسکا سره مخ کیږی

زید او رضوان د شطرنج په لوبی بوخت ول! د رضوان غږ پورته کیږی او وایی ماته د منلو وړ نده یغما یوځل دلته راشه! په خندا د ترور او فرشته ترور له څنګه پورته کیږم او خواته یی ورځم!
یغما- هان ووایه؟!
رضوان- ته دی د روانی خاوند ته وګوره دوکه کوي ټوله لوبه یی همداسی ویوړه! څه نه وایی ورته؟!
د څنګ چوکی باندی کینم او په دروغجنه غوسی وایم: هې چنارګله ونه وینم چی له تورکی سره کار ولري!

زید په کړس خاندی او رضوان په حیرانتیا راته ګوری! چې ژر وایم: هغه مطلب مې وایم له لالا سره می کار مه لره چې ژوندی دی له پوسته کوم!
داځل رضوان خاندی او زید په حیرانتیا راته ګوری، رضوان په ټوکو او په همغه خندا کی وایی: ودي خوره زید خان ژوندی دی له پوسته کوی له یاده دې ونه وځی!

زید- تاسو دواړو خور او ورور لاس یو کړی چې ما لیونی کړی که څنګه ها!؟
د شطرنج تختی ته ځیر کیږم سپینې دانی د رضوان وی او توری د زید، د سپینو دانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعداد له تورو دانو کم وو! او یو اځي پادشاه او وزیر او یو څو داني نوري پاتي وي دا یعنی زید کټونکي دي اي تورکیه خاوري دي په سر شه کله چي لوبه نشي کولي ولی دي خپله پوزه پرې کوي!

یغما- رضوان ولی ستا داني په میدان کې کمې دی؟
رضوان لکه ماشومانو زید ته اشاره کوی! او وایې: تولی دغه وحشی وخوړلی!
په خندا وایم: تولی!؟
رضوان سر ښکته او پورته کوی،له ډیری خندا کم پاتی وو په ځمکه وغورځم په ځان مسلطه کیږم او په مسکا وایم: ښه نو زید څه وکړی چی ته لوبه وګټی!
رضوان په خپل لاس د دانو حرکات راوښودل!په امری (امر کولو) لهجه وایم: هله زید جانه څنګه چې لالا مې وایی همغسې وکه ولی دی ورسره دوکه کړی ها!؟

زید په حیرانتیا راوکتل او رضوان له خندا شین وو زید په همغه لهجه وویل: یغما لیونی شوی یی پخدای دوکه می نده کړی خپله یی زده نده بیځایه شله وی چی راځه لوبه کوو!

یغما- خو هر څنګه چی وی رضوان کومه دانه یی وړاندی کړی!
رضوان وزیر ته اشاره کوی!زید یو اځي کتل چې ما وویل: زید هله نو مخکي کړه!
زید په نه زړه خپله دانه مخکي کوی په همدی توګه تورکی د لوبی ګټونکی کیږی! چې زه په خوشحالي وایم: هوراااااااااااا لالامی وګټله!
ما او رضوان خندل چې زید په ټوکو وویل: تاسو دواړه په رښتیا خور او ورور ونه اوسیږی؟ دواړه هم نمونه!؟

زید- تا باندی خو زه هسې دوکه شوم، دې تورکې ته څوک جلی ورکوې!
زید خپل د خبرو وروسته یې په لوړ غږ وخندل! رضوان اعتراض وکړ او ویې وویل: ما مه مجبوره وی،چی د سپینیدو کریم شروع کړم!
د رضوان په خبرو مي وخندل! او ومی ویل: چنار ګل تا ته وایم ونه ګورم، چې زما لالا ته تور وو ایه، زه به پخپله یوه جلی پیدا کړم ورته د، ښاپیری په څیر!

زید- ښه ښه وبه ګورم!
رضوان ناساپه وویل: رښتیا یغما، حسنات څنګه وه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبره ما او زید په خلاصو سترګو یو بل ته وکتل،او په همغه حیرانتیا وویل: ښه وه سلام یې ویلو!
رضوان- علیکم السلام
ما په آرامه وویل، رضوان،حسنات زما ورینداره کوی!؟؟ رېښتیا ووایه،رضوان ارام وخندل او زما په څیر یې وویل: چې خور مې یو څه ووایي او زه نه ووایم، دا امکان لری؟!

د رضوان په خبره پوه شوم چې رضوان هم په زړه کې د حسنات سره مینه لری؟! د دی خبری په پوهیدو په خندا وایم: کرار کینه تورکې،ستا په زړه ښه پوه شوم، زړه دی په کلی کې پرېښودی وو! اوس خور مه بهانه کوه!
رضوان په خندا وایې: څنګه هوښیاره یې؟
زید په په کلکه لهجه وویل: څه خبره ده چې د لیوني په څېر خاندی؟
زه خپل ستونی صاف کړم او په جدي توګه ووایم: د خپل ورینداری په اړه مو خبری کولی،خپله د رضوان څخه پوښتنه وکړه!

بې له ځنده پاڅېدم، پخلنځي ته لاړم، د چای ترموز مې لټولو!چې یو ښوک پخلنځي ته راننوځي، پرته ده کتلو چې څوک راننوته، خپل کار کې لګیا وم ترموز مې پیدا کړو،او ګیلاس مې ډک کړو چې د مریم غږ مې واوریدی چې ویې ویل: ته ډېر خوشحاله یې چې دومره زر دې د کور خلکو په زړونو کې ځای پیدا کړو؟!

زه په چټکۍ سره بیرته وګرځیدم،چې مریم د دروازې مخې ته ولاړه ده،حیرانه شوم! او ومې ویل:مطلب!؟
مریم- مطلب، ډیر خوشحالې مه کوئ،تراوسه دا سر فلم دی!

بغیر لدی چې د مریم خبری ته پام وکړم د دروازې په لور لاړم،غوښتل مې چې څنګ نه زر تیره شم، چې هغې د چایو څخه تازه ډک شوی ګیلاس راوخیستو او په ناساپه توګه یې زما په لاسونو خالي کړو؟! د چای ګرم والې دومره زیات و چې بې کنټروله مې چیغه کړه: اه وسوځیدم..

او همهلته پر ځمکه کېناستم او د اوښکو ډکو سترګو مې لاسونو ته ګورم! لاسونه مې لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور ګلاب په خیر شو، او د سوځیدني له امله سپیني پولی ښکاره شوی! زما له اوښکو ډکي سترګي زما د لاسونو د سوځولو له امله نه وې، بلکي د دې لپاره وې چې زما د عمه د کور یادونه ژوندي شوی.ښه مې په یاد دی،له هر غلطی وروسته څنګه زما لاسونه د جوش شوو اوبو سوځول!

زه د خپل ژوند په یوه پټه پاڼه کې ډوب وم چې زید او تول په بیړه راغلل! مریم لا ولاړه وه او یوازې کتل،زید په ورخطا زما څنګ ته کیناست زما لاسونه یې ونیول او به ورختا یې وویل: ی...غما څه وشول؟!

ما نه غوښتل چې موضوع لویه شي! ما خپله کرکه زندانی کړه او په مشکل سره مې وویل: هیڅ مې فکر نه وو، چای مې په لاسونو توی شوی!
زید په غوسه وویل: توی شول او که چا دربانډی توی کړل؟(او د مریم په لور یې وکتل چې ما په تلوار وویل: نا توی شوو!

زید ما د اوړی څخه نیسې او پورته کوی مې،په چټکۍ سره تشناب ته لاړم، لاسونه مې د یخ اوبو لاندې ونیول، چې سوځیدل یې یو څه کم شول! چې زید کرار وویل: ښه یې، نفس مې؟

خپل سر په پورته کولو او ښکته کولو سره د هغه خبره مې تایید کړه، اسما په تلوار راننوتل او ویې ویل: لالا، په لاسونو یې دا ملحم ووهه، چې سوځیدو ځای پاتی نشي!
زید په ورخطایی سره تول ملحم زما په لاسونو ووهل او ویې مښیل، تول ولاړ وو او په غورځیدلو مخونو یې راته کتل!اما تولو ته په خندا وویل: ولې تول ولاړ یې؟زه ښه یمه؟دومره زیات هم نه یم سوځیدلی ښه یمه.

ترور په خفه لهجه وویل:لور مې کې زیات سوځیږی نو ډاکټر ته لاړ شه یغما- نه،ترور جانی، دومره زیات ندی سوځیدلې، ښه به شي.

نه پوهیږم، خو د زید د عمه په سترګو کې مې په ښکاره ډول خجالت لیدو، ولې فکر کوم چې عمه پوهیږي چې زما د لاسونو سوځول د مریم کار دی! زما د غوښتني سره سم، تول مایوسه صالون خواته روان شول، یوازې رضوان پاتې شو! په ورو ګامونو سره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خواته راغلو او ويې وويل: زما خور، ته ښه يې؟

د هغه درد با وجود چې سينه کې مې تاو شوی وو په مسکا مې وويل: هو تورکۍ زه ښه يم، نه دي اوريدلي چې بده بوټې بلا لا نه وهي!
رضوان ژوره ساه واخيسته، او داسې لکه چې زما خبره يې نه يې اوريدلې ويې ويل:د مريم کار وو؟

يغما- نــ...(لا مې خبرې نه وه خلاصه کړې، چې زيد په غوسه له ځايه پورته شو،
او رضوان ته يې مخ کړو او په غوسه يې وويل: رضوان قسم خورم، که بيا ځلي يوازی يو ځل بيا، زه دا لېونی جلی د يغما شاوخوا وګورمه، بيا هيچا خاطر نه کوم هيچا ښه به دا وی چې ته يو کار وکړئ که ماته دا کار پاتی شو بيا به ښه ونشی!

رضوان سر پورته ښکته کوي او وايې: زه به يې پخپله حل کړم، ته هم خپلې کوټې ته لاړ شه، ته هم له مريم نه په کمه نه يې؟!

رضوان د تلو ښخه مخکې په يو زړه سواندی نظر ماته راګوی او بيا د آشپزخاني ښخه وځي، او زه ځومره د خلکو د زړه سوانده نظر ښخه کرکه لرم خو لکه چې دا منحوس شيبې زما په قسمت کې ليکل شوی د اول ښخه تر پايه،زيد زما ښنګ ته ناست و او په غوسه ناکه سترګو يې زما لاسونو ته کتل چې کرار مې وويل: زيد!

زيد په ژړغوني او نيولې غږ وويل: جان د زيد خايستو..؟!
يغما- وګوره سوځيدل يی په پوره توګه له منځه لاړو! بيخی بيخی ښه يمه باور وکه!

ژوند مې خاوند مې لا تراوسه هم په فکر کې و، چې ماته د منلو نه وه، په ماشومانه لهجه په پښتو مې ورته وويل: ماسره زيد خبری نه کوي هوم؟
زيد ژوره ساه واخيسته او سترګې يې زما سترګو سره وتړلې او هغه هم په پښتو ژبه وويل: اه يغما احساس کوم چې نړی کمزوری انسان يم،ګوره ما د خپل ګل نه حفاظت ونشو کړای،هغه ګل چې زړه په وينو راغوړيد! هغه ګل چې زما ساه د هغې په خندا پوری تړلی ده، حقا چې دا پولی ستا په ښايسته لاسونو باندی زما د مرګ حکم ......

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمله لا پای ته نه وه رسیدلې، لاس مې هغه خولی په لور ځی، د کلمې د بشپړیدو مخه نیسم! او په غوسه وایم: زیده ایا پوهیږی چې دا خبری دی ستا د ګل په تن باندی د ګلی (ژاله) په خیر وریږی! کومه ګلی چې د هغی ضعیفه وجود زخمی کوی !
هیله کوم بیا داسی مه وایه ، زما ژوند ستا پوری تړلی دی !

زید زما کیخودل شوی د لاس ګوتې بنکل کړل او په یو داسی مسکا چې ما تراوسه د هغه پشان نه ولیدلی ویې ویل:د سترګو توره! د زړه سر می لیونی کیږم کله چې ګورم زما په موجودیت کې دی تاته ضرر ورسیږی ! له منځه وړم هغه څه چې زما ژوند ته درد رسوی قسم دی.

د زید په خبرو لویه مسکا مې په شونډو خپره کیږی، زما زید څومره مرادنه زما څنګ کی ولاړ دی مګر کیږی چې د زید په شتون کیدی زه د ویری احساس وکړم؟ زید چې د غر پشان زما شاته ولاړ دی، هغه زید چې پوهیږم زما د یو اوښکې په توی کیدو د هغه اوښکې د تویه ولو سبب او کس د ریشې څخه پری کوی، نه زه نوره بی پناه او یواځې یغما نه یم زه اوس زید لرم هغه زید چې ماته د ټول دنیا حکم لری.

یغما- که دومره زما سره مینه لری نو د مرګ او تلو خبری مه کوه، مګر ستا زړه راځې خپل ګل په دومره وحشې او خونخواره خلکو مینځ کې یواځې پریږدی؟! هغه ګل چې د ژوندی پاتی کیدلو اوبه یې ته یې؟! هغه ګل چې بیحده کمزوری دی او یواځې ستا د مینې څخه تغذیه کوی! زید که د تلو خبره وکړی باور وکړه ستا څخه مخکې ستا ګل مړه کیږی او نور هیڅکله به ژوندی نشی.

زید- میرمن مې خایستو مې، دومره خوږی او په عین حال کی ترخې خبری مه کوه، زه لکه اغزی پشان خپل و ګل ته ژمن یم هر هغه خونخواره کس چې وغواړی زما ګل ته لاس راوړی ژوندی نه پریږدم.
د زید په خبره خاندم او وایم: اووو زید خان تر دی حده خطرناک کیدی شی؟!
زید هم زما پشان خاندی او په کراره وایی: زما ګرانې هیڅکله مه ختا وځه ځینی کسان شاید په څهری عاجزه وی خو داسی کارونه کوی چې باور به دی رانشی،! د هر کس څخه هر کار امکان لری.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمده بدماش صیب اوس نیمه شپه شول ځم چې ویده شم.
زید- ځنګه کولې شې دومره راحته ویده شې کله چې زما له سترګو دی خوب تښته ولې دی؟
په خندا وایم: ډیر ښه خوب هم راځي مزی داره ...
زید- هو پوهیږم زما په زړه ډېری خایستو.

یغما- سمده زه به یو ځا سالون ته لاړشم ترڅو د خاله جانې دوی تشویش او اندیښنه لری شی، او ښه شپه تاته غواړم زید خان.
زید- ستا شپه پخیر د سترګو توری.

د آشپزخانې څخه وځم او سالون ته ځم کله چې د کور غړو ته مې خپل د لاسونو د ښه والې خبر ورکړو نو ښه شپه ټولو ته وایم او خپل د کوټې خواته ځم، په کټ کینم او د نن ورځې پیښو ته فکر کوم! عجب ژوند لری میرمن یغما ټول د عجیب غریب کارونو څخه ډک دی! د مریم پدی کار داسی راته معلومیږی چې یو سخت لاره مې په مخه کیده.

په ځای کې مې څملم او سترګې د کوټې چت ته نیسم، چت چې په ښایسته سور ګلانو ډیزاین شوی، ټول شپه د لاسونو د سوځیدو په درد مې تیره کړل او د خوب او ویښ په دنیا کې زنګیدم، سهار د مولا په آذان پاسیدم اودس مې وکړو او کوم عادت چې د حسنات دوی کور کې مې درلود غوښتل مې د کور ټول خلک راویښ کړم خو بیا یاد ته مې راغلل چې دا د حسنات دوی کور ندی، نو ځکه خپل د کار څخه پښیمانه شوم خو ناساپه مې ځان سره وویل: که ټول کور نشم راویښ کولې زید خو راویښ کولې شم د دی څخه مخکې چې مونځ یې قضا شې؟!

په کراره، کراره د زید د کوټې خواته روانه شوم ټول کور په درنه خاموشۍ کې اخته وو، د زید د کوټې دروازه مې کراره خلاصه کړه او ننوتلم زید د ماشومانو پشان ویده وو او وینتیانو یې ټول مخ نیولې وو ځنګ ته یې نږدی شوم او کرار مې ورته غږ کړو: زید

راویښ نشو په لاس مې د هغه وینتیا د مخ څخه لری کړل او پورته مې واړول چې د زید لاس ته مې فکر شو عکس یې خپل د زړه په سر نیولې وو! په کراره عکس یې د لاس څخه راخلم، د عکس په لیدو نه حیرانه کیږم هو په عکس کې زه وم! خپل د عکس په لیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکا کوم او بیرته عکس د زید لاس کې ایږدم او د زید اوږه کراره خوځه وم او وایم: زید پاسیږه مونځ قضا کیږی شابه.

زما ژوند دواړو توري سترګي کراره خلاص کړي،څو دقیقی ماته زیر زیر ګوري او بیا زر پورته کیږي خپل خوب ځای کې کیني او وایي: یغما ته یی ؟
یغما- هو ، جناب اوس پورته شه لمونځ دی قضا کیدو حال کیدی شابه.

زید په ورخطایی باندی زما لاس نسئ او د هغه په کتلو مصروف کیږي، په داسې حال کي چې سرى يې لاندي وو او خپل ګوتو باندی زما د لاسونو زخمونه لمس کول کرار يې وويل:یغما سوخت والي لږ شوی یا نه؟ ایا دي شپې دی خوب وکه؟

په مسکاه جواب ورکوم: اهان ، ډیره ښه ویده وم . اوس هم دي خبرو تیر شه لمونځ وکړ خاوند جانه.
زید ښکلی مسکاه دي خپلو شونډو میلمه کوي او وایي: خاوند جان دي قربان شي میرمن جانی.

د دروغ غوسه کي ورته وایم: خدای نکوی، لیوني خان !
دا خبره کوم او د دروازی خواته حرکت کوم د تلو څخه مخکې بیا وایم:لمونځ هیر نکړي.

دا خبره کوم او بیا بغیر لدی چې د جواب په تمه شم خپلي کوټي ته لاړم، کالی می بدل کوم لاسونو باندی ملحم وهم سوخ والي سپیني پوقانه هم نظر په شپه باندی لږ شوی وی ملحم خپل کار کړی وه دهلیز په لور لارم ، ټول ویښ وه سبا ناری یی میز باندی څکل دهلیز ته ننوځم جګ غږ سلام کوم! یوازی مریم جواب رانکړو نورو په خوشحالي جواب راکړو لاس پوښتنه هم را نه وکړه

آخري څوکي می کیناستلو لپاره خوښه کړه رضوان هم کار لرو چای هم څکلی نه وه شرکته تللی وه زید هم تراوسه لاندي راغلي نه وه، ټول په سبا ناری باندی مصروفه ول چې د زید غږ راغي:
زید- سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید غږ د دی سبب شو چې تول د خوشبیو لپاره چای څکلو څخه لاس واخلي، زید ورزشي کالي په ځان وه ښکاره معلوم وه عادت په چیری ورزش کړي ورزش تراوسه پوري هیر کړی نده زید په جګو کامو زما خواته راځي او زما څنګ کې کیني او کرار راته وایي:سهار پخیر میرمن یغما

یغما- ستا سهار هم پخیر زید خان.
زید په خندا وایي: زما سهار هغه وخت پخیر شو ستا غږ وینښ شوم.
خندا می دي شونډو میلمه کیږي چې فرشته ترور وایې: لوری کولی شي،نن لاړي شوو د طلا او کالیو اخیستو لپاره بازار ته؟

ستوني می صاف کوم او په آرامه وایم: هو ترور جاني ،هر رقم تاسو وغواړي.
فرشته- بیا سمده نن ورځ به بازار ته لاړی شو. زید ته اوزګار یی یا موږ خپله لاړی شوو!
زید- نه مورجانی اوزګار یم ، ستاسو خدمت کی یم
فرشته ترور خاندي او وایي:سپین سترګیه هلکه

سهار چای خلاصیږي، هرڅوک خپلو کوټو ته ځی بازار تلوو ته ځان تیار وي،نیو هیږم څه واغوندم، نمی غوښتل زید کورني کمه راشي همدی سوچ که وم دروازه ټک ټک غږ پورته شو!

یغما- راځي دننه.
آسما په لیدلو لږ اندیښنه مي کمه شوه چې آسما به خوشحالي وویل: وریندارۍ جانی حجاب می درته راوړه ! لالا می نه خوښیږي بغیر حجاب څخه باندي لاړی شوو!
یغما- راځه دننه آسما جانی، ښه شول راغلی نیو هیدم څه واغوندم؟!
آسما په خندا راننوته زما لور ته راغله! حجاب یې خلاص کړو او په مسکا یې وویل: وریندارۍ حجاب دي خوښ شوو!
:□#شهاب
عربي حجاب وه لاستونی ، طلایي غمویو باندی ظریفه دیزان جوړ شوی وه په خوشحاله لهجه مي وویل: هو مننه ګراني ډیر ښکلی ده په زحمت شوي
آسما- وظیفه ده وریندارۍ جانی ترڅو تاسو حجاب اغوندئ زه بیرته راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- سمده.

آسما کوټي ښخه ځي زه حجاب اغوستلو باندی مصروفه شوم، حجاب سره می قد جګ ښکاره کیده مصروفه دي ځان لیدلو هینداره کی وم چي دروازه خلاصه شوه او آسما هم حجاب په ځان کړي وه لاس کي یوه بکسه وه کوټې ته راننوتلل او ویې ویل: یغماا جانی راځه که غواړي دا بکس ښخه هم ګټه واخله !

يغما - په دی کې څه دي؟
آسما آرامه خاندي او وايې: آرايش سامان دی نوو ......
يغما- اهان ډیر ښه خو ما ګټه اخستلی زده ندی یعنی کولی نشم !
آسما- سمده کینه زه درته ساده آرایش کوم
تخت په سر کینم آسما بوخته کیږي مخ باندی می ! او وايې: دا هم زما ښکلی وینداره، آرايش ته هم ضرورته نلري
کراره خاندم او وایم: مهرباني دی ده آسما جانی!

آسما هم زما مسکاه پشان مسکاه باندی جواب راکړو، او د الماری په لور ځي! تور دسکول توري چپلی بوت الماری ښخه راباسي او وايې: دا هم ډیر ښه حجاب سره دي خوند کوی دا هم واغونده.
يغما- په سترګو ګرانی.
آسما- سترګی دی بی بلا ويندار جانی.

آسما ځی او زه تازه خپل د لیدلو لپاره وخت پیدا کوم، سترګي مي ریمل سره جوری وی، ګلابي غومبري، توري وریځي ،ډیر ډیر کم رنګ سترګو لیمو (سترګو شاه)باندی سور رنګ ښکلی منظره یی جوړه کړي وه تور تکری داسي په سر کوم یوتار وینتی می هم ښکاره نشئ، چپلی بوت ، دسکول راخلم دهلیز په لور ځم ! زما په نظر هیڅوک تیار ندی، ځکه یوازي زید ناست وه هغه هم مبایل که مصروفه وه

يغما- دا نور چیرته دی ؟
زما په غږ زید خپل سر پورته کوي نظري زما نظر کی قفل کیږي، آرامه پورته کیږي زما په لور راځي او په کلکه لهجه وایي: یغمااا بیادی آرایش کړي؟ ؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- اه نو ، بده ښکارم؟
زید- هو ډیر ډیر بده ښکاري هله لاړه پاک یي کړه.
یغما- نوچ پریده پریده بده ښکاره شم پاک کومه نه.

زید- یغما زما اعصاب مه خرابه وه !
مظلومانه وایم:خیر ده غوسه کیږي مه! فرشته ترور سره ځم نغوارم هغه ملګرو مخته کمه راشي
زید- چا ویلی بی آرایشه لاړ ه شي فرشته ترور کمه راځي هوم؟ کمه ښایسته یی چې آرایش دي هم وکړو؟!نور هم ښایسته شوي.

زید خبری کولې چې د فرشتې ترور غږ راغلو: زید زویه چیرته یی دي مور شاهزاده؟(اه چې څومره ښه وخت را ورسیده،زید څخه یی خلاصه کړم! فرشته ترور،مریم، عمه ،آسما دهلیز ته دننه شوي فرشته ترور زما په لیدو د خوشحالۍ څخه په ډکه خندا وایې: ماشاالله څومره ښایسته شوی زما لورکی.
هغه پشان په خندا جواب ورکوم: مهرباني مو ده ترور جاني.

زید په جدی لهجه وایي: د باندي په تمه یم زر راشي.
زید خپل خبری سری سم د باندی لور ته روانیږي! لږ ځنډ وروسته تولي ورپسی باندی ورځوو ! مریم هر چاسره خبري نکوی اسما سره هم! دومره ډیر آرایشی کړی وه اصلي څیره یی ورک شوي وه ، هغه مریم چې ما مخکي پیژندلی د دی مریم سره یې د ځمکي او آسمان توپیر درلود، زید موتر ته تکیه کړي وه داسي فکرونه کي ډوب وه چې بیخی نو.....

زموږ شمیر زیات وه تولی موتر شاتني سیت کي نه ځایدو مجبوره یوه زموږ څخه مخکي سیت کي کیني زید سره! چې فرشته ترور وویل: یغما لوري ته یوځای د زید سره کینه !
یغما- ترور جاني نکیږی تاسو یا عمه دي هلته کیني؟
زما په خبره فرشته ترور په خندا وایې: نه لورکی نکیږی ، شرم څه لپاره کوي بیګانه کس څنګ کي خوو نه کیني، زید دی خاوند دی !

په نه زړه د مخته دروازه خلاصه وم او د زید څنګ ته کینم چې زید په مسکا وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهرباني زما آغلـــــې ....

سترګي مي غوسه سره ورته تاوه وم او په چوکی کینم !ټول کیني او موټر حرکت کوی هیڅ کومه خبره یو بل مینځ کي ویلي کیږي نا یعنی هیڅوک خبري نکوی روسته د 20 دقیقو هدف ته رسیږو،ټولی ښکته کیږو کالیو مرکز ته ننوځو،دوم منزل ته ځوو یو دوکان ته داخلی کیږودوکاندار ډیرصمیمت سره زید ته ښه راغلاست وایي:

دوکاندار- وا وا زید خان ، ځنګه زموږ غریبانو کلبه ته دي قدم کینښودو!
زید- مهرباني لري اصف جانه ، د نکاح او د واده کالو د خوښه ولو لپاراه راغلي یو.
دوکاندار- ښه راغلاست راځي ډیر ښه جنسونه درته ښکاره کوم !
ټول کالیو باندی مصروفه کیږي ښایسته ظریفه دیزان داره کالي لرل!سترګو باندي می کالي کتل سترګي می په یو ډیر ښایسته کالیو باندی ولګیدی،سپین کالي ډیر ډیره لویه لمنه! که ووایم لمني یوه لویه کوټه نیوله که دروغ می ویلی نه وي دومره لویه لمنه درلوده

ټوله لمن باندی سپین کرستال غمي کارول شوي وه لاستونی مکمل کرستال وه غاړی ملایي هم ساده وه ښایسته کالي ساده وه یوه لویه جالی (سپین تکری) شال هم درلودډیر می خوښ شوی وه خو جرعت می کولی نشوو خوښه می په ژبه بیان کړم
چې زید وویل: همدا دي خوښ شول زما ګلابه! زما هم خوښ شول خوو ډاریږم د کالیو سره وزری وکړي هغه شپه او و نه تښتي رانه؟!

مخکي لدي چې زه کوم جواب ورکړم زید فرشته ترور ته غږ کوي: مور جانې ستاسو په نظر دا کالي ځنګه دي؟

فرشته ترور- هو ډیرښکلی دی خو پریږده چې یغما یی خپله خوښه کړی!
زید په خندا وایي: اه مور جانی زما خوښه د یغما خوښه ده، اندیښنه مکوه!
فرشته ترور- توبه د نن له ځوانانو سپین سترګی هم یو حد لری،د مور شاهزاده!
زید- په سترګو مور جانی.

د ټولو په موافقي می خپل د خوښی جوړه واخیسته، تقریبا یو دری ساعته ګرځو طلا مو واخیسته مګم وخت د نکاح او نکریزو جوړی ته پاتې نشو! مریم او اسما هم خپل ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالی واخیستل! یواځې فرشته ترور او د مریم مور نندارچیان ول. نور د ګرځیدو توان نه وو ډوډی مو هوټل کې وخوړله او کور ته راغلو زید موږ بنکته کړو او خپله شرکت ته لاړه! هر چا خپل خریدونه خپلی کوټې ته یوړل! دومره ستړی وم چې پوهه نشوم کله د خوب نړي ته تللی وم !

د اسما په غږ د خوب نړي مې پرېښوده: وریندار جانی!
یغما- ها ګراني!
اسما- ویښه شوی یی!
پورته کیږم او په ځای کی کینم او وایم: هو ګرانی کوم کار دی وو؟
اسما- هو ښکته ټول تاته په تمه دی راځه چې چای وڅښکو.
یغما- په سترګو ګرانی.

له تخت نه ښکته کیږم او خپل ټکری په سر کوم او اسما ته وایم: راځه چې ځو!
اسما- وریندار جانی ته ښکته شه زه ګیټار (دومبره) راخلم او درځم!
په حیرانتیا وایم: ګیټار د څه لپاره؟؟؟
اسما- یو ځل دهلیز ته لاړه شه بیا پوهیږی!
سر ښکته او پورته کوم او دهلیز ته ځم، ټول ناست ول رضوان هم راغلی وو چای یی څښکه! سلام کوم او د ترور ترڅنګ کینم.

رضوان په خندا وویل:میرمن یغما درته سوپرایز(حیران کوونکی خبر) لرو !
په حیرانتیا وایم: زما لپاره؟
رضوان- هو هو وریندار جانی ستاسو لپاره (او مخ زید ته اړوی او وایي: همداسي نده زید خان!
اسما ګیټار په لاس راننوځي او د زید په لور ځی او وایي: دا دي واخله لالا!
زید ګیټار واخیست او رضوان ته یی وویل: یعنی نه کیږی له دی شرط نه دی واوړی؟

رضوان خپلی وریځې پورته اچوی او په ټوکو وایی: نه په هیڅ قیمت نغواړم ژوندی کنسرت له لاسه ورکړم
زید- سمده رضوان خان دا ځل یو صفر ستا په نفع
زید یوه غټه ساه اخلي او ګیټار په لاسونو کي جوړوي خپل نظر ماته ډالی کوی او په خوږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ یی شروع کوی د سندری په ویلو:

دراین زمانه ای بی های و هوی لال پرست
خوشا به حال کلا غانِ قیل و قال پرست

چگونه شرحد هم لحظه لحظه ای خود را
برای این همه ناباور خیال پرست

به شب نشینی خرچنگ های مردابی
چگونه رقص کند ماهیذلال پرست؟!

رسیده ها چه غریب و نچیده میافتند
به پای هرزه علف های باغ کال پرست

رسیده ام به کمالی که جزاناالحق نیست
کمال دار برای من کمال پرست

هنوز زنده ام و زنده بودنم خاری است
به تنگ چشمی نا مردم زوال پرست..

دومره یی ښکلی وویل چی وروسته له سندرې یې تولهکوټه غلی وه،په دی ټول وخت کې یی ماته کتل!مګم ما د مریم حرکات د سترګو لاندې نیولې ول بغیر دستر ګو رپول ولو څخه یی زید ته کتل یعنی یوه دقیقه یی هم سترګی نه پټولی! د لاسونو د پړقا غږ د کوټی ټوله فضا ونیوله!
رضوان په ټوکو وویل: ظالمه ولی غواړی دا پرېینته ډوله غږ دی پټ وساتی که دا غږ ما درلودلی 24 ساعته می سندری ویلې!

زید- وتږه خوله دی رضوانه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو د زید په خبره وخندل،دوه اونۍ تېرې شولې او ټول په خریداری کې مصروف وو!
په دی ورځو کې زید ډېر کم وینم او زړه مې د هغی د لیدلو هوا کړی! مریم هم کله ناکله د عمه سره راځي او زما سره ښه رفتار کوی خو نه پوهیږم ولی ماته یې رینتینولي سمه نه ښکاری؟ولی فکر کوم دا ټول له یوې ډرامې ډېر څه ندی!؟
د جمعی ورځ وه زید او رضوان دواړه په بڼ کې ناست ول او نپوهیږم د څه په اړه غږیدل!

ظریفي ترور غوښتل چای بڼ ته یوسی،چی مخه یی نیسم او خپله چای وړلو ته مخکې کیږم!د تل په څیر تکری می په خپلو ویښتو چی اوس ډیر رسیدلی ول جوړوم او د بڼ په لور ځم! په احتیاط می ګامونه اخیستل چې داسی نه پتنوس رانه ولویږي!لا می څو ګامه پاتی ول چې ورسیږم چی د رضوان اواز مې تر غوږ شو!

رضوان- زید شپږ ورځې شوی خو تر اوسه یې زخم صحیح ندی جوړ شوی، یو ځل ډاکټر ته لاړ شی ضد مکوه زخم یی بدتره کیږی! که ډاکټر ته نه ځی لږ تر لږه مور ته خو وو ایه.!

زید- رضوانه ژر ژر دی خپل کار وکړه نه ډاکټر ته د تللو وخت لرم او نه یی حوصله!
رضوان په غوسی وویل: ولی دومره ناپوه او ضدي یی؟ ماشوم یې؟ پخدای نور خو په سپین ږیری توب یې خو اوس هم چرګه دی یوه پښه لری(د چا خبره نه منل او په خپله خبره ټینګار کول)! نپوهیږم څه درسره وکړم!

زید په اعتراضی ډول وایی: رضوانه یوځل د یغما مخکې ونه وایی چی سپین ږیری کیږی چی وژنم دی! هغه ځل یی هم وویل چی د لمسی په ځای دی یم ، او غلطی می وکړه! که ستا له خولی یی هم واوری بیخی هوایی کیږی!

رضوان کرار وخندل او ویې ویل: ښه نو ورورمی ستاسو د عمر واټن ډیر دی هغه لا 20کلنه ده او ته 28 کلن یی! یعنی 8 کاله عمری واټن لری!
زید جدی او په کلکه لهجه وویل: ښه نو څه وکړم؟ نه چی ته هم فکر کوی یغما زما پر وړاندی لکه ماشومه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نپوهېږم ولی بی حرکته ولاړه یم او خبرو ته می ورته غوږ نیولی!مګم راته د منلو وړ نده، یعنی زید فکر کوی چی زه په رښتیا رښتیا زید سره په نکاح کولو پښیمانه یم او غلطي می کړی؟! زما د ژوند سړی دومره زر خپه کیږی او زه نپوهیدلم؟منم یی چی زه د خپل د مینه په اظهار کولو کی ضعیفه یم،مګم کاش زید پوهیدلی چی که زه زر ځلي هم ژوندی شم نو زر ځلي به له خپل زید د خپل د ژوند له سړی سره نکاح کوم!
کاش پوهیدلی چې زما لپاره غیر له هغی نور ټول سړیان تر اخر حرام دی!

د ونی شتون ددی لامل شوی وو چې زید او رضوان می له سترګو پناه وی او یواځې می ورته غږ اوریده هغه هم سم نه! د زخم په یاد راوړلو می ټول فکرونه لاهو کیږی او په وارخطايي د زید او رضوان په لور ځم! د هغه څه چی می مخکی ول په لیدو یې حک او حیرانه پاتی کیږم
زید په چوکی ناست وو نیمه اوږه یی لوڅه وو او رضوان د الکول ډکه پخته د هغی په اوږی ایښی وه! زما په لیدو دواړه وارخطا شول، رضوان له خپل کار نه لاس واخیست او زید په تلوار خپل یخن قاق واغوسته، دواړه مې مخکی ودریدل!

زید په حیرانتیا وویل: یغما ته دلته څه کوی؟
غلی او بی دمی پتنوس په میز کیږدم ستونی مې صافوم او کرار وایم: تاسو ته مې چای راوړه!
زید- ظریفي ترور راوړه تا ولی ځان په زحمت کړ!
ځواب مې ورنکړ او اوږی ته می ورته اشاره وکړه: ولی زخمی شوې؟
رضوان مخکی کیږی او وایې: هیڅ همداسی یوه دانه پری راختلی وه!
بد بد ورته ګورم او وایم: ته چپ شه مګم خپله ژبه نلری! موضوع مه تغیروه نپوهیږم بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی!

رضوان غلی شو او وروسته له لږ چوپتیا یی وویل: ښه نو تاسو دواړه خپل منځ کې جوړ راشی زه لاړم!
د تللو په حال کې یی وویل: او هو زید خدای درباندی رحم وکړی(او بیا په خندا ماته اشاره کوی، وای خدایا چی دا بشر په هیڅ حالت کې د توکو نه لاس نه اخلی!
رضوان په غټو ګامونو لاړه او موږ دواړه یی یواځی پریښودلو! مخ مې زید ته واړوه او په غوسی مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- ګنګ شوی يې زيده! وايم بيا دی څه کړی! ولی دی اوږه زخمی شوی!
زيد خپلی سترګی ځمکی کی ګنډلی وی او کرار يې وويل: يغما!
يغما- څه يغما!
زيد- درته وايم يې (توضيح درکوم)
يغما- کينه غوږ يم!
زيد په چوکی کيناسته او راته يې کتل! چې ما وويل: لری که يخن قاق دی!
زيد په هغه حال کې چې سترګې يې د حيرانتيا څخه راوتلی وی وويل: اړينه نده، يو کوچنی زخم دی!

وريځې می پورته اچوم او وايم: غواړم چې همدا کوچنی زخم وګورم کومه ستونزه ده؟
زيد د لږ ځنډ وروسته خپل کيڼ لاس د يخن قاق څخه راوباسي! او وايې:نه تاسو صاحب د اختيار يې ميرمن می!
يغما- اه دا يعنی کوچني زخم دی!؟(د زخم په ليدو يې وريځې می تولی شوی! څلور د وينو ډک سوری! په حيرت وايم: زيد دا په څه زخمی شوی؟ بيا دې جنګ کړی؟

زيد په کرا وويل: په بوکس پنجې،نه زه عاجزک کله جنګ کولی شم هغوی راسره جنګ وکه!

پوف کوم او د الکول ډکه پخته يې په زخم نه چې په زخمونو کيږدم!
چې لاس يې له ډېره درده موتی کيږی چې زما سترګی هم ورسره پټيږي! په کراره وايم: ډير درد کوی؟؟
زيد په ټوکو وايې: نه د سترګو توره،کله چې ستا شفا ورکونکې لاسونه زما په زخم ولګيږي نو شوني ده چې ښه نشي؟
يغما- ډيری خبری مکوه چې اعصاب دی راته خراب کړی! پخدای ماشوم خو نه يې!
چې هر ځل بايد جنګ وکړی!يعنی هر ځل چې له کوره وځي ماسره بايد ددی ډار ووسی چې زخمی راګرځي هووم؟؟

زيد- دا ځل زه ملامت نه وم نپوهيږم ولی له شا يې حمله وکړه زه ورسره ښکيل نشوم يواځې په بوکس پنجې يې ووهلم او وتښتيدل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه کې وایم الهی لاسونه یې مات شي چې ته یې وهلې! خو په خوله ورته وایم: شپې کورکمن او هګۍ پرې کیږدم ددې لامل کیږي چې زخمونه دې زر ښه شي دواړه خاموشه کیږو چې زید په مظلومانه ډول وایې: یغما غوسه یې راته؟

یغما- زما سره خبرې مه کوه.
زید- ته وایې د ټول ژوند سره دې خبرې مه کوه دا هم مګه امکان لري؟
یغما- نو قول راکړه خپل ځانته به فکر کوې نګوری زخمونه دې څومره ژور دي، نه وایې یو څوک به دې په تشویش شي!؟
زید په شیطانی خندا وایې: هغه وخت دا یو نفر سوک دی چې ماته په تشویش کیږي؟

د ماشومانو پشان په قهر وایم: ستا بدبخت میرمن، یعنی خدایه زه باید دا وحشی غټ کړم؟! ظلم ندی؟
زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایې: د سترګو توره زه کله وحشی یم؟! او هو ته خایستو مې باید لوی کړی.

سومره زه د زید په خندا مئین یم، مګر امکان لري یو سوک دی زید د خندا په حال کی وګوری او مئین نشي ورباندی؟ ناساپه بی اختیاره ورته وایم: زید نکیږی د نورو مخکې ونه خاندی؟
زید په حیرت وویل: ولې ګرانې؟!
ټپ یې ورته ترم او ځنګ ته یې کینم او وایم: پخدای بخیلې مې کیږی! اصلا حق نلری بغیر د ماسک څخه د باندی لاړشي او هو ویښتیان دی واخله. پوه شوی؟!

زید- عه بلاخره زما یغما هم پر ما بخیلې کوی(بیا خپل سر د آسمان خواته نیسې او په لوړ غږ وایې: خدایه شکر دی اخیره هم زما بت زه د خپل ومنلم.

خپل ګوت خپل پر شونډو نیسم او وایم: هیسسسس چنارګل اوس ضرور دی چې ټول خلک پر ما خبر کړی؟
زید- هو ضرور دی هسی زه خپل پر ژوند باور نلرم غواړم هر څومره ژر چې کیږی زما ګل ما خپل ومنې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د کوم منلو څخه خبری کوی؟ که د زید د مینې احساسات زما په رګونو او فکر یې زما په مغزو کیدی ایا دا منل ندی نو څه دی؟ ولې پټ کړم پرېږده خبر شي چې زه د هغه په شتون ژوندی یم! پرېږده پوه شي زه هغه ته تسلیمه شوی یم، پرېږده پوی شي هغه زما د زړه او روح مالک شوی، زید تراوسه آسمان خواته کتل او خندل یې، او زه غواړم اقرار وکړم هر هغه خبره چې په زړه کې مې ده و تراویه مې پوره ویلی نه وه.

شاید نور هیڅکله داسی سم شانس په لاس رانشي،او د اظهار کولو لپاره ناوخته شوی اوسیږی زه پدی تقدیر باور نلرم باور نلرم چی دا بد تقدیر به زما شا ایله کړی او زه دی خوشحاله اوسیږم خپل ستونې صاف کوم او په جلا لفظ او کلمه کلمه وایم:

یغما- زید!
زید- د زید سپوږمې د زید نفس وایه!

غټه ساه اخلم او اخیره هم دا دروند بار خپل د اوږ څخه ښکته کوم او ورته هغه خبری کوم، کوم چې هره شپه د خوب څخه مخکې ځان سره مې کول نن پر ژبه راوړم او وایم: زید زما ژوند زما خاوند زه درسره مینه لرم په اندازه د هر هغه آرمان چې ورته ونه رسیدم، مینه درسره لرم خپل د ژوند غمونو په اندازه، تا زما ټول وجود خپل ځانته تسلیم کړی داسې یې لکه وینه چې په رګونو کې د جریان حالت کې وی.

د وجود زره،زره مې ستا د عشق ګواهې ورکوی، زید که زر ځله ژوندون وکړم هر زر ځله به زما د زړه مالک او صاحب ته اوسیږی، زه تا خپل په ټول وجود باندی منم زما ژوند.

زما د خبرو وروسته یو درنه خاموشی خپره شوه کرار خپل سترګې خلاصه وم، او د زید هک پک د حیرت څخه څهره وینم زید بغیر له کوم حرکت او حتا بغیر لدی چی سترګی وریه وی مات راکتل چي په مسکا می ورته وویل: زما بت پرست زما په شتون کې ستا فکر او خیال چیرته تللی هوم؟

زید کرار وویل: یغما؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- جان یغما!
زید- زه ویښ یم کنه؟
یغما- هو کنه؟!
زید- ما یو ښېرا وو هغه چې باور وکړم ویښ یم!
نږدی ورځم او مخ یې ښکله وم او وایم: مګر امکان لری زه خپل خاوند په ښېرا وو هم؟

زید د څو ثانیو لپاره په حیرت راګوری او هیس خبره نکوی، د هغه پداسی راکتلو خندا مې راځی اخ زما ژوند سومره و دی خبرو ته پتمه و او ما ورته ونه ویل هی هی زید په همغه ناباوره غږ وایي: یغما فکر کوم په آسمانو کې یم او دا ټول یو خوب دی!

کرار یې چونګاری کوم او په خندا وایم: ها اوس پوی شوی ویښ یې او خوب ندی!
زید کرار خاندی او وایي: هو زما د زړه سکون، پوی شوم ولې دی دا خبری مخکی نکول؟ ولی دومره ظالمه وی؟
کرار وایم: نه پوهیږم ولې می درته وخت نکول! احساس می کړو اوس یې وخت دی ددی څخه مخکی چی ناوخته شي درته می اظهار وکړو چی سومره راباندی ګران یې.

زید- ناوخته کیدل نور په کار کی نشته، د عمر تراخیره به یو دبل سره یو د عمر تر اخیره به ته زما د زړه ملکه پاتی کیږی.
کرار خاندم او وایم: امید لرم زما بد تقدیر تا هم ځان سر اخته نکړی زید.
زید- زه تقدیر ستا و مخ ته په ګونډو کوم زما خایستو!

د زید په خبرو په مسکا باندی سر ښکته او پورته کوم مګر امکان لری زید یو خبره وکړی او زه یې ونه منم؟! هیس امکان نلری زید چی څه وایي هغه ضرور کوی، د زید خندا او خوشحالي نه کنټرول کیدل، او زما زړه راته ویل یغما سم ورته وګوره زید خبری کول او ما ورته کتل زه د زید په کتلو کی ډوبه وم چې د آسما غږ راغلو:

آسما- وریندار ی موږ ځو بازار ته، ته هم راځه.
یغما- ته او مریم ځې؟
آسما- هو.
یغما- نه ګرانې تاسو دواړه لاړشی زه مو نه مزاحمه کیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما په اعتراض لرونکی لهجه وايي: عه ورينداری ولې مزاحم اوسيږی؟ خپل مريم ويل د يغما سره به بازار ته لاړشو.

زيد په کلکه لهجه وويل: آسما ضرورت نشته، کله چې وايي نه ځم يعنی نه ځې، نور نو هسی ټينګار مه کوه.

د زيد په خبرو د آسما څهره د خفګان څخه ډکه شوه او غوښتل يې چې لاړشی چې ما يې لاس کلک ونيو او ورته مې وويل: سمده آسما جانې ته لاړشه زه هم درځم درپسی.

آسما خپل سر ښکته او پورته کوی او د مانې پخوا ځې چې زيد په غوسه ناکه لهجه وايي: يغما فکر نکوی بايد زما څخه اول اجازه واخلی؟ زه نغواړم ته دهغه انجلې سره د باندی لاړه شې..
يغما- و دی نه ليدو آسما سنګه خفه شوه! يو همدا نن ورسره ځم نور بيخی نه ځم سمده زما يوسف د زمانی؟

زيد- افف ښه چل درځی چې سنګه ما راضی کړی، سمده لاړشه خو ژر بيرته راشه يو ثانيه لا ستا د بيلتون طاقت نلرم پوه شوی يو ثانيه.
يغما- سمده زما خاوند په سترګو.

زيد خپل د جيب د پيسو بکس زما خواته نيسي او وايي: واخله هر شئ چې غواړی ځانته واخله او هو هر کله چې راغلی نو خپل دانه دانه خريد به ماته ښه يې سمده؟! غواړم وګورم زما خايستو څه څه اخيستي؟!

د زيد د لاس څخه د پيسو بکسه راخلم او خلاصه وم يې، اوو څومره پيسی لری دا چنارګل د پيسو د مينځ څخه دری زره افغانی يواځې د احتياط لپاره راخلم او بکس بيرته هغه ته ورکوم چې زيد په حيرت وايي: همدومره؟د پيسو بکس ځان سره ويسه هسی هم زه ټول ورځ کور کی يم نن پکار می نده.

يغما- هو همدومره بسنه کوی دا مې هم يواځې د احتيطاط لپاره راوخيستل.
زيد په خندا وايي: عجب ليوني ښځه لرم، زه سومره نيکمرغه يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا لځایه پاسیدم او د ماښي خواته لاړم، آسما او مریم تیار کړی ما ته په تمه ناستي وی.
په تلوار مي خپل حجاب واغوندو او د ماښي څخه بهر شو اسما مریم ته وویل: مریم چیرته لاړی شو؟

مریم موټروان ته آدرس ورکوی او موټر حرکت کوی د ډیر مزل وروسته موټر دریږی چي آسما و مریم ته وایي: مریم ولړی دومره لری راغلو؟ دا خرید خو په پارک مال کي هم کیدو؟!
مریم په پوسخند وایي: نه د دی ځای جنسونه د پارک مال په پرتله ډیر با کیفیت دی.

مریم او آسما خبری کول او ما یواځي هغه دواړو ته په خاموشي کی کتل، د یو څه خبرو وروسته د موټر څخه ښکته کیږو او مغازی ته داخله کیږو، آسما او مریم خپل د خرید اخیستلو باندی لګیا شول او ما یواځي د مغازی شیانو ته کتل، تقریبا خرید مو خلاص شوی وو او د تلو حال کي و چي ناساپه مریم خپل لاس به سر ووهی او ویي ویل: اه آسما د کالو خلطه مو دوکان کی پریخودل!(مریم خپل د خبری وروسته زما خواته راوکتل او ویي ویل: یغما جانې ته همدلته د موټر په تمه ودریږه ما او اسما ځو او ژر د کالو خلطه راخلو او راځو.

په مسکا ورته وایم: سمده تاسو لاړی شي زه همدلته تاسو ته پتمه یم.

مریم د آسما لاس ونیو، او خپل د ځان پسی په کشه ولو د دوکان خواته ویوړل، ډیر ژر زما د ست ګو پناه شول، تقریبا لس دقی ورته منتظره وم خو رانغله! چي اخیر د مجبوری څخه د مریم په تللی لاری کرار قدمونه اخلم او راونیږم وریسی ټول مغازی می وکتل خو د مریم او آسما څخه هیس نام او نشان نه وو؟! ستړی شوم او یو یواځي ځای مي بیدا کړو همله کینستم؟!

لا آرامه نفس مي اخیستي نه وو چي ی آشنا غږ مي واوریدی چي ویي ویل: بح بح ماشالله یغما جانه! د دومره وخت وروسته؟!

په تلوار مخ می شاته وګرځه ویي! او د مقابل کس په لیدو می لاسونه یخ شول او زړه مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرکت څخه و دریدی! س....لیم. پښی می یاری نکوی چي ودرېږم خو کوشش کوم او په سختي باندی پاسیږم چې سلیم په شیطانه او مضر خندا وایې: اخیره هم زما په ګیر راغلی یغما جانې(او خپل د خبری سره سم زما لاس ته حمله کوی او نیسي مې، د هغه پدی کار به چغو او بغارو وایم:

یغما- ماته لاس مه وهه لری کړه دا مردار لاسونه دی.

خو سوک وه زما د غږ آوریدونکی؟ سلیم په زوره ما ځان پسی د مغازی څخه د دباندی خواته کش کوی او ټول د مغازی کسان یواځی کتونکی وه! یو لا مرستې ته می رانغې؟! لکه چې ټول شل او معیوب وه؟! دومره چغی می ووهل چی نور می غږ نه پورته کیدو اخیره په زاری می وویل: سلیم ته وقران ما نکاح تړلی، زه اوس متاهل یم

زما په خبرو سلیم په ریخند وخندل او ویې ویل: غواړی پدی خبرو دی ماته چل راکړی؟

سلیم د خبرو په حال زه خپل د موټر خواته کشه ولم، کله چې بوه شوم خبری ا زاری فایده نکوی اخیری کوشش می وکړو او چیغې می کړی: مــــــرستـــــــه وکړی مـــــــــرســـــــــته(سلګې می بو ته شول خو هیس سوک مرستې ته رانغلو سلیم د موټر دروازه خلاص کړل او غوښتل یې چې ما موټر ته تیله وهی خو ما مقاومت وکړو د موټر دروازه می ونیول او په زاری می وویل: سلیم د قران روی ته وګوره، د خدای روی ته وګوره، مکوه! پخدای قسم ما واده کړی پریږده خپل ژونــ...

خبره مې خلاصه شوی نه وه چی سلیم په مخ څپیره راکړل او زما دژړا او خبرو مخ یې ونیو او به غوسه یې وویل: بې حیا انجلې لکه د انسان د لور پشان په موټر کی کینه کنه قسم پخدای ټول غاښونه دی په خوله کی درماته وم.

سلیم خپل د خبری سره سم زه لکه د قربانی حیوان پشان په موټر کی ختا کړم او حرکت یې وکړو، توله لاره می چغی کړل ومې ژړل او زید ته مې ناری کړل، خو زید نه وه، زید رانغلو، زید غیب شو نور په بدن کی می هیس حرکت نه وو پاتی سر می په ښیښی تکیه کړی و، او خپل تقدیر ته تسلیمه شوی وم! هههه دا تقدیر بیا زه بدبخته کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تقدير دا ځل ضرور زما د خاوند زما د عمر ملا خامخا ماته وی، دا تقدير زما زيد ضرور ځان سره غرق کوی، پدی فکرو بيا می ژړا ته شروع ورکړل او د موټر ښيښه می په لاس وهل، د ژړا او ساندو مينځ کی می خدای ته ناری کړل، هغه خدای چی بيحده ورڅخه خفه وم، هغه خدای چی فکر کوم زه يې لياده باسلې يم؟!

خـــــــــــدايه ولـــــــــي؟؟؟ خـــــــــــدايه ولـــــــــــي؟؟؟

تازه د خوشبختي رنګ او بوی می ليدلی او احساس کړی وو، بيا دی ولی زه د دی نا آرامه سمندر کې ور ګډه کړه؟ مګر د کشتې څخه بغير زه دا نا آرمه سمندر څخه وتلې شم؟ خدايه زما کښتي راسره نده؟! خدايه زما زيد راسره ندی! خدايه زما ژغورنی راسره ندی! خدايه زه ډوبيږم زه غرقه کيږم، قسم دی وی ستا په جلال او جبروت نور ددی دومره تور تقدير د مقابلی توان راکې نشته، والله چې نه يې لرم...

سليم لکه چې کوڼ شوی وو او زما چيغی او زاری نه آوريدل، ړوند شوی وو او زما بد حال او ژړا يې نه ليدل پخدای چی نه يې ليدل، په بيحده سرعت روان وو، د ښار څخه ووتو او نور روښنای نه تر ستړګو کيدل، لکه چې نور د خط اخيری ته ورسيدم!؟

موټر په يو کندواله کې و دريده او سليم لکه يو وحشی ځناور زما خواته راغلی او زه يې په زوره د موټر څخه ښکته کړم، او د يو تور تياری کور خواته يې کشه کړم، لکه يو حيوان يې ځان پسی کشه ولم او زما مقاومت او زور هيس فايده نه درلود، ما يواځې زيد ته ناری وهل هغه زيد چې زما د نار جواب يی په جان، عمر مې، نفس مې نه راکو

سليم د کور دروازه ډير په غوسه خلاصه کړه او په کور کې واچولم او په غوسه يې په چغو وويل: بنده که خوله دي بې شرمي انجلي نور دهغه بي شرف نوم په خوله وانخلي. په ژړا او ډير په سختي او په چغو مي وويل: بي شرف ته يي چي د خلکو ناموس دي لکه شغال راوړي زما زيد غيرت لری دهغه نوم په خپل مرداره خوله دي مه اخله

زما په خبرو د سليم مخ له غوسي سور شو او لکه يو ځناور يي راباندي حمله وکړه ويښتيان يي راته په لاس کي ونيول او په زور يي کش کړل،ويښتيانو نه يي ونيولم او يو کوټي خواته يي کش کړم کوټي ته ننوتو سره سم مخ يي راته په څپيړو ډک کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کنټرول یي له لاسه ورکړي و او چغي وهلې،کله چي له وهلو مي سترړي شو په څمکه یي ووهلم او بیرون لاړ او دروازه یي بنده کړه

بي حرکته په ځمکي پرته وم د سر پوستکي مي زیاد سوښت کو،پوزه او خوله مي له وینو ډکه وه خاموشه اوښکي مي تویولي د غږ پورته کیدو تاب مي درلود، لیونیو غوندي مي وخندل له غم او ژړا نه ډکه خندا زید چیرته یي؟! راشه او وګوره خپله خایستو دي! زید خایستو دي مړاوي کیږي او ته نه یي؟! راشه او مړه کیدل مي ګوره
نپوهیږم تر کوم وخته په ځمکه پرته وم ټول یادونه لکه د فلم په شان د سترګو نه مي تیریدل

د خوشحالي احساس مي کو چي په جرعت او وضاحت مي خپل مینه اظهار کړه خپل زید ته خپل ژوند ته، شاید پوهیدم بنه شي مي پتمه ندي او خپل ټوله هستي مي د هغه سترګو پر وړاندي کیخوده، اګر چه ما لومړي ځل د حسنات د خاله د زوی محفل کي مي خپل زړه خبر کړي وه خو زید پري ناباوره وه شاید ګمان یي کو له مجبوریت دا خبري کومه بنه ملامت هم نه وه ځکه په سمو کلمو مي اظهار نه و کړي
خو وس پوهیده ډیر بنه پوهیده چي د هغه څیزونو په اندازه چي ما نلرل ورسره مي مینه کوله په رښتیا چي پوهیده چي زه سومره بیګانه وم د میني دالفاظو سره.

وجود مي یخ کیدو همیشه له تیاره او لوړ ځاي څخه په بیحده اندازه می ویره درلود، لاسونه مي د زیات ویری څخه موټي کړي و او لړزیدل،سترګي مي پټي کړي او د زید څیره مي خپل سترګو کي مجسم کړه یعني اوس به سنګه وي؟داسي نه چي بیا خپل کنټرول له لاسه ورکړي وي او ځانته زیان ورسه ویې؟!

پوهیږم حالت به یي بنه نه وي! زما زړه زما ژوند زما د لري والي طاقت نلري،د هر حقیقت په ویلو اوښکو مي لکه سیلاو په مخ څپي وهلي لکه لیونیو غوندي شوي وم کله مي خاموشه اوښکي تویولي کله مي خندل او کله مي د چغو غږ کیده، مګم نمي ویلي چي شپي ته یي زخم په کورکمن "دیګ مساله"او هګي پټي کوم؟! که پوهیدم ما لپاره شپه نه راځي ما به همغه وخت زخم ورته سم پټي کړي و

وایي چي ژوند مي یو نیمګړي قصه پشان شو، بیا هم په چغو ژاړم خپل د تولو غمونه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندازه مي وژړل تو له شپه مي همداسي تيره کړه په هره شيبه يي مړه شوم او ژوندي شوم زما تياره شپه د زر کلونو په اندازه راباندي تيره شوه زر کاله بيا هم د خپل خداي شکر ګذاره يم عصبي حمله راباندي رانغله د شپي باندي د سهار لمن خپره شوي وه خو زه بيا هم په تياري کي وم، لکه چې دی کوټې ته زما د ژوند پشان

رڼا نه دننه کيده؟!

د کوټي دروازه خلاصه شوه او زه په ځاي کي مي کيناستم خپل ځان مي تيکري کي تاو کړو د سليم په راننوتو سره ځان کي تاوه شوم او عجيبه ويره مي زړه کي دننه شوه ټول وجود مي لکه پاڼه لرزيده او ژړا مي ستوني کي بنده وه سليم په شيطاني خندا وويل: شپه دي سنګه وه د ماما لوري؟!

د سليم د هر قدم نږدي کيدو سره زه شاته تلم چې سليم په ريشخند وويل: عه ولي ويريږي له مانه ګراني؟!
په ويری او لړزی مي وويل:م ..نږ ....دی کيږه راته.
او د دی خبري سره سم مي اوښکو په مخ بيا په بهيدو شول چې سليم وويل: سپوږمي مې ته اول نه زما وي که هغه بيشرفه په مينځ کي نه وي راغلي، اوس هم اوښکي دي پاکه کړه او سبا ناری دې وخوره نغواړم د نکاح تر ورځی نوره هم مړاوي شي...!

په چغو مي وويل: د څه نکـــــــــاح هـــا؟په هوښ يي؟قسم په هغه پاک ذات چي زه د زيد ميرمنه يم يو ځل مي نکاح کړي مګم خلک سو ځله نکاح کوي؟!
سليم- اه يغما چټيات مه وايه ته چيرته او نکاح کول چيرته؟ پدی خبرو دي ما خپل کار نه منع کوي نشی.
يغما- د څه کار بنه به دا وي همدلته مي په سر څو مرمي خالي کړي.

سليم په مسخره خندا وويل: خيال پلو مه وهه، مګر تا تل نه ويل چې ذلت او خواری تاتهک د مرګ حکم لري؟! نو ولي دا ذلت ته د پاي ټکي نه ايږدي تر کومه غواړي د هغه بيشرفه کور کي اوسيږی؟ تر کومه غواړي دلته داسي واوسيږی؟ باور وکړه د سر تاج مي جوړوم دي فقط يو ځل راته هو ووايه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا احمق زما په خبرو یقین نکوی او نه مني چې ما د زید سره نکاح تړلی! وای دی زما په حال و اوسیږی که سلیم د زور ښخه کار واخلی؟ په کراره لهجه ورته وایم: ماته ډیر شیان د مرګ حکم لري لکه ستا اوسیدل دلته. محترم وروره زه ډیر پخوا خپل سري کربني نه تیره شوي یم دا هم مخ یې ډیر پخوا مړه شوي یم ډیر پخوا مي خپل مرګ تجربه کړي ما له څه نه ډاره وی ها؟!

سلیم په غوسه وویل: زما زغمل دومره سخت کار دي؟! سمده یغما پدی باندي پوهه شه چي د زید په جنازه دي کینوم ما غوندي درد تجربه کړي، ته د زید په وړاندی کمه راغلي کنه؟ زه ستا پړ وړاندي کم راغلم ما وبایلله ته هم باید وبایلی؟!

لیوني شوې وم په لوړ غږ خاندم او وایم: ته حتي زید له ځاي نه ښوروللي نشي ته یې دي مړیني خبري کوي؟! (بیا مې خپل ټوله کرکه په خپلو سترګو او خبرو کي راټوله کړه او په کلکه مي وویل: دعا وکه د زید لاس درته ونه رسیږی کنه ژوندي دي ښخ کوي سلیم! په خداي ژوند دي درته جهنم ګرځه وی!

زما په خبرو سلیم بیا خپل کنترول له لاسه ورکړو او راباندي حمله وکړه او په غوسه یې وویل: زما مخکي د هغه بي شرفه په اړه خبري کوي؟(د لاس په شا یې په خوله ووهلم د ویني خوند مي په خوله کي راپیدا شو خو خاموشه نشوم نپوهیږم دا دومره جرعت له کومه شو ما کي چې بیا می وویل: بي شرف ته یي چي په یوي ښځي لاس پورته کوې، که نر یې د زید سره مقابل شه چي لاس دي درماتوي کنه؟

بیغیرته ته یي چې د زید د کتلو ښخه لا ویریږي څه ورسیږی د هغه مړ کولو ته (خپل د دی خبری سره سم خپل د خولي ویني او لاړي د سلیم پر مخ ورته توو کوم چې هغه هم داسي کلکه ووهلم چي پر ځمکي پریوتم او په غوسه یې وویل: تاسره باید لکه د حیوان رفتار وشي د هغه خیال دي له سر نه وباسه که اړتیا شوه تر ابده دي دلته په همدی کوټه کې زنداني کوم.

په سختي او کرار وایم: هغه راځي زما زید پرته له ما ژوند نشي کولي ایمان لرم چي هغه راځي(وحشي خبره یي راته نادیده ونیوله او ووت وینیتیان مي پر مخ پریشانه پراته ول او دي تیکري له منځه وتي و چپ لاس مي مخ ته ونیوه او خپل د چلي(یعني کوژدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوتمي)په کتلو ډوبه شوم ورو مي ښکل کړه اوزړه ته مي نږدي ونيوله د احمد ظاهر يو سندره مي بي اختيار په خوله شوه

بيايى ديدنم ترسم كه ان روز
بغير از سبزه اي خاكم نبينى

سترګي مي له سترپيا او بيخوبي پټي شوي" يغما خوب ويني: زيد لکه ليونيو په شان منډي وهلي او نوم يي راته اخيسته دومره په لوړ غږ چي په سل متري کي هم اوريدل کيده زه لکه بت ولاړه وم او لاسونه مي په ځنځير تړل شوي و،زما زيد خفه او پريشان و ښايسته وينتيان يي په مخ پريشانه ول،لکه د لري څخه چي زه يي وليدم په ډير چټکي زما خواته راغي په نږدي کيدلو سره يي سرعت کم شو لکه پښي چي ورسره ياري نکوي..

زما په څو قدمي کي ودريد او پر ځمکه پريوت،ګونګه شوم حتي نوم مي ورته نشو اخيستي يوازي کتل مي زيد په سل زحمت او سختۍ په ګونډو کينستې او په ريږديدلي غږ يې وويل: خايستو مي ژوند مي برباد دي کړم په والله چي ملا مي ماته شوه قسم ماته شوه، اوري يغما ماته شوه، وګوره زخمونه مي ندي ښه شوي مګر تا نه و ويلي چي پټي کوي راته تسکين کوي ووايه يغما؟!

وګوره درد يي زما له ټول وجودته رسيدلي خبري مي ورته اوريدي خو خبرو کولو توان را کي نه وه همغه د زړه ځنګ ته تور ګلاب مي ورژيده او باعث شو چي ځنځير مي شاته کش کړي، زيد جيګ شو او ما خواته منډيي وهلي او چغى وهل: يـــغما ژوند مي مه ځــــــــــه ..... دزيد ستوني ډک شو او لومړي د اوښکو څاڅکي له هغه ښکولو سترګو څخه وڅڅيدل واي چي ذره ذره د وجود مي اور واخيست
زما زيد اوښکي تويولي زما ژوند اوښکي تويولي!

د تندي په احساس له خوب پاسيدم ستوني مي سوځيدو، سومره له دي لعنتي خوبونه نه مي کرکه کوله سومره دا زما لپاره کرکجن وه زه پو هيږم زما د زيد حالت کټ مټ همغه وچي په خوب کي و خو حق يي نلره چي وژاړي زما زيد اوښکي نه تويوي بايد استوار وي، کلک وی، زما ژوند بايد زمونږ په ځاي هم ژوند وکړي زما د حق برخه هم بايد ژوند وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حق چي هيس کله ماته رانکړی شو،اي کاش هيس کله نه وي ليدلي اي کاش همغه شپه په موټر باندي ساه مي وتلي وي، زما زيد ددي بدبختيو لايق ندي زما عشق به هغه بربادي ته کش کړي چي قطعا منصفانه نده،زه مرګ وينم ښه احساس ددی کوټي او هغه تور ګلاب په اړه نه لرم که ونشم کړي مخکي له مړګ نه مي زيد وګورم څه؟ حتي فکر کول يي هم ويروونکي ده حتي له خپله مرګ نه هم د زيد بيا ځلي نه ليدل راته ويرونکي ده ...

يو هفته تيره شوه او هر شپه سليم شکنجه کولم او دومره وخت کي پوهه شوم مريم د سليم هملاسي وه او زما برمته کيدو کي لاس درلود، هيس مي باور نکيده چي تر دي حده پسته واوسيږی،هغه مريم چي په جيګ غږ يي خبري نشوي کولي نن يي زما ژوند په زندان بدل کړي سليم نه ډيره ويريدم هر شپه کوټي ته راته هميشه مي ځان حجاب کي تاووه خو ډير بد يي کتل کله يي غوختل ويښتيان او مخ مي لمس کړي چي زما په مقاومت به مخ کيده،له شپي او د کوټي نه مي کرکه کيده

هر وخت مي چي زيد وليده ورته وايم هميشه دی زمونږ د کوټي ګروپ روښانه پريږدي زه له تياري ويريږم ورته وايم دا کوټه شپي دومره ويروونکي کيږي چي فکر کوم خوري مي! ورته وايم خپل په لاسونو سره دی زما ويښتيان کرار جوړ کړی، ځکه سر پوستکي مي درد کوي،ورته وايم د ويښتيانو له کميدو مي دي نه قهر کيږي بيا به ريشه وکړي او ډير به شي..

ورته وايم د لاسونو شينوالي او مخ زخمونه مي دي ښکل کړي، دي جملي سره مي د زړا او سلګي غږ پورته شو بيا زړا مي پيل کړه او چغي مي کړې: زيد چيرې يي؟ په خداي ډاريږم تياري نه دلته يو سوک دي او هر شپه ما مړه کوي ويريږم راشه او ما په غيږ کي ونيسه،قول دی نور دي نه زوره وم بيا دي خبره پر ځمکه نه غورزوم ژړا مي زور واخيست...

قول دی نور تانه بغير چيري نه ځم، بيا مي سلګي غږ پورته شو بيا هم شپه شوه او د دي وحشي د شکنجي پتمه وم،د دروازي د خلاص کيدو پتمه وم،هو انتظار ختم شو سليم دننه شودا ولي دومره ځانته رسيدلي؟ ولې دومره سينګار يي کړی؟ولي لاسو کي ګلان دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم په مرداره خندا زما خواته راځي او وايي: زما سپوږمي سنګه ده اهاا له هیره مي ونه وځي ټیکري دي په سر که مولوي راځي....

په رپیدلی غږ مې وویل: د څشي مولوي؟
سلیم- د نکاح تړولو لپاره!
سلیم خپل د خبرې سرې یوازې لاس زما مخ لور ته اوږده وي چې زه په ډیر سرعت سره شاته ځم او په کرکه باندې وایم: مردار لاسونه دي ماته مه اوږده وه.
سلیم په خندا وایي: سمده میرمن یغما ، اوس دی ځان تیار که !

ګلان زما غیږي اچوي او زما د جواب په تمه نکیږی او د باندی ځی! ټکری مې کلک نیسم او د قسمت لوبې ته په تمه کیږم !سلیم یو بوډا سړی سره رانوځي
سلیم- مولوي صایب پیل کړه!

مولوي د نکاح خطبه ویلو پیل کوي،صبر دوی څه کوي! دی څه نکاح؟
څومره زه بیچاره یمه؟! په تیزه ژړا سره پورته شوم او وایم: د قرآن مخته وګوري! خاوند داره ښځه څنګه نکاح کوي؟په کوم قانون کې راغلي ښځې خاوند وي بغیر طلاق څخه بل چا سره نکاح وکړي؟

مولوي حیرانه ما ته راګوري او په غوسه سلیم ته وايي: فکر کوي زه ستا ریشخند وهلو لپاره یم ؟ دا مظلومه جلی څوک ده؟ په وهلو تکولو په زوره نکاح ته مجبوره کوي؟ غواړي ما هم د خدای غضب کی اخته کړي؟

سلیم ډیر غوسه څخه سور شوي وه او همغه غوسه ناکه لهجه وایي: مولوي صایب دا جلی زما کوژدنه ده،خپلو اعصابو تعادل نلري یعنی لیون حالې ده، خبرو باندي باور مه کوئ یغما- په پیر ، په پیغمبر رښتیا وایم وګوري دا زما چله ده زید نوم مخ باندی لیکلی شوي په ګوتمې وګوری! زه لیونی نه یم ، پخدای لیونی نه یم دا سړی زه په زوره دي ځایه ته راوستی یم، خدای لپاز لپاره ما سره مرسته وکړي !
سلیم په غوسه وایي: مولوي صایب که نکاح نه تړلي بل څوک به راولم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولوي په غوسه پورته کېږي او وايي:دا نکاح هيڅ کوم شريعت کي منلو وړ نده او تړل کېږی هم نه ځوانه !

مولوی دا خبری کوی او د کوټې څخه وځي چې زه ورپسی چيغی ناری وهم او وايم: خيره دی مه ځئ لطفا مرسته وکړي راسره خير ده ...

سليم په وحشي انداز بيا زما وېښتان ونيول او خوله راته کلکه ونيوله او په غوسه يې وويل: بی حيا جلی زما عزت له مينځه وړي؟ درته ښايم سليم څوک دی؟(سليم د دی خبری سره سم زه په ځمکه ختا کړم او خپل د کاليو د دکمو په خلاصولو مصروف شو! د سليم پدی کککار په ويری مې ورکتل يا الله دا مردار غواړی څه وکړی!؟ په رپيدلی غږ مې ورته وويل: څه کوي؟

سليم په خبيث او شيطاني لهجه وويل: اوس به وګوري ميرمن يغما!
سترګي می پټي کړي ټول بدن مې د ويری څخه لړزيدی په لړزانده غږ وايم: مکوه ! قسم در کوم د هغه چا په سر چې درته ډير ګران وي، مکوه.

سليم لکه ليونيانو خاندی او وايي: د ګران انسان په سر قسم راکوی؟ ته يغما! ته ماته د ټولو څخه زياته ګرانه يې.يغما مجبوره دي کړم خپله ګناه دي ده .

سليم خپل لاس زما پر اوږه باندی ايږدی چي زه په چيغو ورته وايم: مکوه، مردار لاس مه راوړه، لاس مه راوړه !!!! لعنتيييبی (بيا هم زما لعنتی ژړا ډيره شوه چي سليم په همغه مسخره خندا وويل: ولی څه وشوو وډاره شوي سپوږمی؟!

هغه په ليدلو زما وضعيت خرابېدو زړه می بد بد کيده ، مردار انسان! په ربيدلی غږ ورته وايم: قسم خورمه يوازي يوه ګوته دي پر ما ولګيدی يوازي يوه ګوته نو هم خپل ځان وژنم او هم تا مردار....؟!

سليم- خوښه ستا لاس کيده،يا به ماسره نکاح کوي او يا هم..........
خپل په لاسونو باندی خپل غوږونو کلک نيسم او په چغو وايم: خوله دی بنده کړه بيشرفه! خبري مکوه نجسه! نغوارم ستا نجس خبري واروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم- دا ځلی دي لحاظ کوم بل ځلي دي لحاظ پکار نده.دا ټولی خبری دی زه نه آوریدلي نیسم، میرمن یغما خو سبا شپه که آسمان هم ځکمې ته راشي بیا هم زموږ د نکاح تړلو مخه نشي نیولي....

سلیم دا خبری وکړل او د کوټې څخه ووتی دروازه يې هم ځان پسی قفل کړه، خپل سر می زنګنونو باندی کیخودلي وو، او نامعلومه راتلونکي ته می فکر کوه ! ولی دروغ! راتلونکي ته نه مرګ ته می فکر کوه؟! تور راتلونکي هم پکار نده !خپل ځان وژني ته ذهن که لاره پیدا کومه خو دا سلیم ځناور تول تیز شیان راته لرې کړي وه زما د لاس رسې څخه.مخکي لدی چې سبا شپه راورسیږی زه باید خپل کار خلاص کړم؟!

سترګي مي درد کوی خلاصولی نشم،روحي تعادل نلرم عجیبه عجیبه شیان کوټې کې ګورم ډاورنکي ښایسته ځو شپې کیږي مور او پلار مې کوټه کې راته ښکاره کیږی وايي راته! لږ پاتی ده لوري ، ډیر زر یوځای کیږو، ټول یو هیږو یو ځای کیدلی قیمت ژوند مرګ ده !یوځای کیدلو لپاره باید مرګ خوند وګورم...

اوس هم زید راتلو ته په تمه یمه، خپلي روښناي په تمه وم هغه حتما راځي، راځی او ما ددی ځناور دی لاسه خلاصه وي، بیا خپلي خیالي دنیا ته ځمممم

یغما- موری تا زما زید لیدلی ؟ هههههههه یعنی لیدلی دی نده! که وګوري هغه ښکلا کي غرقه کیږی! زما زید لوړ قد لري، توري سترګي اوږده بانه توري وریځي ګڼی، تور وینتان، قلمي پوزه، ښکلی شونډی، سپین پوستو کي! موري پوهیږي زید سترګي وینتانی زما قسمت پشان دي ډیر ډیر تور !

خو توپیر يې دلته دی چې زه مینه د هغه په دواړو (وینتان سترګي) بلکل زما تقدیر غوندې هههههه هغه تل ماته (د سترګو تور)غږ کوي مور دومره لیونی دی هیڅ مه وایه!لیونتوب سری مینه لرم ، زما مخکي هغه شوخ ماشوم پشان دي خوو نورو ته جدي بد خویه او سنګین دی .....

په ټولو پاکي باندی زه مینه شوي یم هغه یوازي زما ده ! موري پوهیږي هغه اوله نه خبره وه زه جلی یم خو بده سترګي راونکتل،هغه داسي لکه یوسف پاک ښایسته ده، حیف نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري شاید نور زه هیڅکله د زید ملاقات ونشم کړی،توله شپه می په پټو سترګو خبري وکړي ذره می هم خوب ونکړو

سهار شوو زه اوس هم ژوندی وم،شپه نیږدي کیدو سره ډار مي لرو چي سلیم به پخپل تصمیم ولاړ وی؟ وخت داسي زر تیریدو هیس می شپه راتلو ته فکر نشوو، ځان سره مي ویل چي همدا چی سلیم کوټې ت راننوتی نو زه به وربادنی حمله کوم او وسلحه به ورنه اخلم هو! دا یوازیني او آخیرنې لاره همدا ده یا به وژغورل شم یا هم خدای پامان دنیا ....

ښکاره وخت باندی سلیم مردار قامت څلور لرګي دروازه کې ښکاره شوو، همدا چې غوښتل می حمله ورباندي وکړم او وسله ورنه واخلم د یو چا غږ می واوریده.......

ولی هغه غږی زما تول ډار لمینځه ویسو!؟ او د مرګ او ځان وژنی لځایه ژوندی پاتی کیدو ته می فکر وکړو؟آرامه ځان سره زمزمه کوم: زید،زید ....
یا الله یعنی زما زید راغلی !! مړه نشوم او بیا هم د زید ملاقات مې نصیب شوو! خدایه شکـــــــر دی خدایه شکـــــــر دی.

د اوښکو ډکو سترګو باندي دروازی ته ځیر وم مخکي لدی چي سلیم کوم کار وکړي دروازه په تیزه خلاصه شوه، وای زما یوسف راغی !زما ژوند راغی! زه ډوبه شوم د زید په لیدلو کې او که زید لکه زخمي زمري، بغیر له کوم ځند څخه د سلیم خواته حمله وکړه! داسي سوکانو یې سلیم ته بند کړی وه لکه بوکس خلطه پشان موټو لاندي نیولی وه ...

هر بوکس چې زید سلیم وهې زما یو زخم باندی لکه چي مرحم کیخودو، سلیم نغوښتل ځان څخه دفاع وکړي لکه یو سبک او بی ارزښت شي ځمکی باندی پورت وه د زید چیغو نارو زه خپل د سمندر پشان خیالونو څه اوباسلم: بی غیرته، زما ناموس ته سترګي پتي کړي وي، بی پلار نجس مرداره، زما ګل زما د بڼ څخه شکوي؟ ژوند دی درباندي زهر کوم پخدای پیښمانه کوم دی لکه سپي پشان باید د هغې د پښو لاندي وغورځیږی او بخښنه ورڅخه وغواړي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د هر چغو او نارو سره، خپل د سوکانو او لغتو ضربه ډیر ول، سلیم یې کلک د وینتانو ونیوه سر یې ورځخه پورته کړو، اخ زړه مې یخ شوو! زما خپل د وهلو خاطره د سلیم له لاسه د فلم پشان د سترګو ځخه مې تیره شوه همغه شان وهل تکول سلیم ماته راکړی کوم چې زید دا مردار ووهه،زید چغو سره خبري کولی لکه حساب چې حسای یې اخیستي د سلیم ځخه ما یې خیري نه آوریدل یوازي د زید د لاسونو حرکت مې په سترګو لیدو!

سلیم فکر کوه زه بی پناه یم! زما لپاره ځوک نشته حساب پوښتنه وکړي؟ خو باید پوی شی زما شاته لکه زید غوندی یو غر تکیه او پناه مې ده، باید پوی شي د یو واده کړی ښزی تخته ول څه سرانجام لری. زما عمر، زما ژوند زما خاوند تراوسه ماته یی فکر نه وو شوی،که هغه زه پدی حال ولیدلم چې ګل یې مړاوي شوي او عمر یې نیمې ته رسیدلې غروری شاید مات شي

کاشکی دي حالت کې ما ونګوری! کاشکی دا شین والي د بدن مې د وهلو له لاسه او دا وچ وینی زما د مخ ونګوری لکه د کیسو پشان خیال وي او لکه شیشه مات نشي د زید روسته یو بل ځوک کوټې راننوت چهره راته ډیره اشنا وه؟! اووو دا سړی خو همااغه مولوي دی؟! یعنی مولوي په واسطه زید پیدا کړم؟ مولوي کوښښ کوه زید د سلیم ځخه جلا کړي!

د هغه بوډا مولوي زور چیرته او زما د زید زور چیرته؟ په ډیره بدبختی سره مولوی زید د سلیم ځخه چې پر ځمکی باندی خپل په وینو کې لت پت ډوب پروت وو جلا کړو! زید ژوره، ژوره ساه اخلي لړ ستړیا غوسه کمه کیږي

مولوي زید ته وایي: زویه دا زه د باندی باسم(مطلب سلیم(بس دی مړ دی کې خپل ښځه د لاس ځخه ونیسه او د دی ځای ځخه ژر لاړشی، اوس پولیسان رسیږي دا هسي هم حرکت کولی نشی(مولوي دا خبره کوی او سلیم په کش کولو کش کولو د کوټې ځخه د باندی باسي!

اوس زه او زید یوازي پاتی شو، اوښکی می لکه سیلاو په مخ راروانی وي یوه لحظه هم درلیدلی نه زید خپل ښایسته د سپوږمی پشان مخ زما خواته راړوي!اوس کولی شم خپل صنوبر(یو رقم ګل دی) سم وګورم وای په کتلو کوم ځشي نوم یي زړه دی په سینه کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

می مات شو زما خاوند څومره مات شوي وه ، ږیري بی حده لویه شوي وه،سترګو بی خوبی څخه ناری وهلي!

ولی زه دلته ناسته یمه مګر نګوری زید راغلی!په سختي پورته کیږم خواته یي منډه کوم رسیدلو سری یوځای د زید په نارینه او امن غیږي که پناه اخلم، د دنیا د ټولو امن ترین ځای که اوسیږم نور نه سلیم او نه تیاره څخه داریږم! زید بی حرکته ولاړ وه، او یوازي د زړه دردزا وه چي آوریدل مي زما اوښکو دا لعنتی اوښکو د دریدو نوم نه اخیستو..سر می د زید پهسینه که نور هم ننباسم، چي هغهخپل مردانه لاسونه زما د ملا څخه تاوه ویې، چي زه په ژړا او ګیله مند لهجه ورته وایم:

یغما- چیرته وي؟ ؟؟ زید چیرته وي؟ ؟ ولی دی دومره ناوخته کړه؟(ژړا مي ډیره شوه ځان می نور هم د هغه سینه پوره جوخت کړو،زید خاموش وه، د لږ ځند وروسته په نیولي غیر نورمال لهجه وویل:زید یغم ......ماا.....! (لفظ یي نیمه کې پاتی شوو او سر یي زما ویښتانو که ننباسي! ژوره ساه اخلي او زما ویښتان ژر، ژر ښکله ویې او وایې:

زید- زما خوږی مه ژاړه، زما سپوږمی مه ژاړه، وګوره تر یوی اندازه پوري زه هم مات شوي یم قسم پخدای نور ژړا لیدلی نشم..! (د زید غږی رپیدی ، سمي خبري نشوو کولی ژړا مي ستونکی بنده کړه سترګي مي بندي کړی ترڅو اوښکي مې د څڅیدلو لاره بنده شي، زید زما مخ خپلو لاسونه کي ونیوه او په ځیر ځیر یي زاا مخ ته کتل

زما د مخ په لیدو د زید د څهری رنګ والوتي او په حیران لهجه یي وویل: یغما مخ دي؟؟؟

زه خپل سترګي د اوښکو څخه پاکې کوم د هغه لاسون چي زما پر مخ دی لاسونو مي نیسم او ښکل کوم یي په دروغجني مسکا ورته وایم: هو زما مخ لږ حساس دي جدی مه نیسه! لږ وخت کي یوازي څو ورځو کي ښه کیږی !ته راته ووایه ما پسي خفه شوی وي چنار ګل خان؟!

زید بغیر له کوم خبری هک پک مات راکتل بغیر د سترګو له رپیدلو څخه یوازي د ستوني منه(مطلب هغه غتي) پورته ښکته کیدل زید ګونګ شوي وه بلکل، د زید حالت څخه ډاریږم ، پوهیدم زما په لیدلو عرش څخه فرش ته وغورځیده کرار ورته وایم: زید

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووايه خفه وي راپسي؟!
زيد په سختي باندی په آرامه غږ وايي:هاااا خفه شوی وم؟ زه مړ شوم يغما مړ شوم ، تباه دي کړم ، زما خايستو زيد څخه هيس پاتی ندی ، په والله ندی پاتی...
:#شهاب
د زيد لفظونه او خبری زما په روح باندی تاثير کوه، په دردو ډکه خندا ورته وايم: زيد بايد ژوندي اوسي يغما لپاره! خپل عمر لپاره يی،تور سترګو لپاره يی ، هغه يغما لپاره چې هر شپی ستا په يادولو تيره وله ژوندي پاتي شوه!دا دليلونه زما د خاوند لپاره بسنه نکوی! زه ستا ځنګ کي د نری تکړه انسان يمه.يوازي ستا لپاره مې هرڅه په ځان تير کړل دا يوازي څو دانی ساده زخمونه دي. تير شو هير شو زيد نور ځان مه غمژن کوه.

زيد آرام زما تندي ښکلی کوي او وايي: يغما ژوندي ورته دوزخ کوم، ستا د دي ټولو دانه دانه زخمونه حساب ورڅخه اخلم ! سړی به نه يم که د هغه نجس منحوس د مخ نقشه ورته بدله نکړم....

زه بغير د کوم خبری څخه د زيد په الفاظو کې چې ماته يې د خوږی زمزمي څخه په کمه نه غوږ نيولي وو، د دروازې په پرانستل کيد او د ډېرو غږ زما څخه د خبرو کولو فرصت واخيست، هر شئ په بشپړ سرعت سره پيښ شو! زه نه پوهېدم چې څه وشول او څه ونه شول! يوازينی شی چې مې احساس کاوه هغه درد و! د زړه په

ځنګ کې مې د مړينی درد احساس کړ، په ځمکه راوليدم، ساه اخيستل راته سخت او سخت کيده،زيد د ليونی په څېر چيغې وهلې، هر څه راته ګنګس وو!غږونه نور هم زيات شول داسې ښکاريده چې پوليس کور ته راننوتي دي!
زما ژوند هم د فلمونو په څير شوی و، که پوليس يو څو دقيقې مخکې راغلې وايې خدايه ستا په خدای کې څه کميدل؟

هو، زما تور تالې او بخت دلته هم خپل کار وکړ! زيد زما ځنګ ته کېناست او زما سر يې په غيږ کې کېښود! په ورخطا او غير نورمال (نيولی غږ) وويل: يغما، پاڅېږه، ولې داسې راپرېوتې؟هله، ښه جلی، پورته شه، وګوره، زه راغلم، هرڅه پای ته ورسيده! زما خايستو ، يغما مې،ته نه اورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستا سپین کالی(د واده جامې) مې هره شپه په غیږه کی نیول!غوسه نشی ښه!باور وکړه لکه د سترګوو په شان می ساتنه تری کوله!حتا یو لکه (رټه ټاپه) په نه ده اچول شوی!

زید خبرې کولې زه یوازی تماشه کوونکې وم، د خبرو چانس ما نه درلود، د سینه درد مې په ورو ورو زیاتېده! څومره چې ما فکر کاوه چې سینه مې ټوټه کیږي! زید په چیغو او په ډکو اوښکو یی وویل: لعنتی ،نو دا امبولانس ولې نه راځي! خدایه زما ګل ځی! خدایه، بی نفسه کیږم!(زید زما مخ په خپلو لاسونو منځ کی نیولی او په ګیله مند لهجه یې وویل: یغما، زما ګرانې، واورۀ! رضوان د واده تالار انتخاب کړی

که تالار ووینې حتماً، د هغه غوړونه اوباسی! زما هیڅ خوښ نشو! پورته شه، موږ به په ګډه رضوان ته سزا ورکوو!(ما ورته په ګنګس انداز کتل د زید خبری پای ته نه وی رسولې او مخ یې له اوښکو ډک شو، زما خاوند ....زما پناه.... د آسمان د پراخ والې په اندازه ژړل او زه بې وسه پریوتی وم! هغه ژړل او زه مړه کیدم! اوښکې بهېدې چې زما بې وسه بدن لړزېده.

درد مې دوه برابره شوو چې د زید اوښکو توان مې نه لرلو.زه په سختۍ سره خپل لاسونه پورته کوم، او په لړزه توګه د زید مخ ته یې نږدی کوم او د هغه د اوښکې په خپلو ګوتو پاکوم! په بی وسه او نیولې غږ ورته وایم:

یغما- زید...زما خاوند.... ژاړ..... ژړاه....نه ..... کوی !م..مه ژاړه...مه... ژاړه....
هغه زما ګوتې ښکلوي او دوام ورکوي،"یغما، ته باید زما لپاره د واده جامې واغوندي!" اوری؟؟؟؟؟؟اه ستا په خیر می تنبله ناوی نه ده لیدلی!اه پورته شه ....

نو ګوره،بیا عصبي کیږم!(اه زما زید عصبي توازن نه لری، نور د خبرو توان راڅخه لاړرو چې د زید غږ مې بیا واوریدی: رضوان، هغه به لاړه شي، ورته ووایه زه به له هغه پرته مړ کیږم، رضوااااان ووایه چې مه ځاااا، هغه له ما خفه ده! هغه زما سره خبرې نه کوي، ته ورته ووایه،ته یی لالا یی نه یې!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاریده چې رضوان راغلی، خو ډېر ناوخته راغلو! کاش چې مخکی له تلو مې حسنات ورته خاستګاری کړی وی! خامخا به خوشبخته جوړه به وي د رضوان او حسنات د واده په فمر همغه حال کې مې په شونډو مسکا خواره شوه! رضوان په منډه زما خواته راغی او ویې ویل: زید، جان لالا، ارام شه، امبولانس راځي، یغما هیڅ ځای ته نه ځي مګر پرته له دې چې خپل تورکی لالا پرېږدي! همداسې نه ده یغما!؟؟مګر تا نه ویلی چې ورینداړ غواړم؟

په بې نفس او ناتوان شونډو مې کلمی په څیر وویل: تو..ر...کیه....
رضوان پورته شو او په چټکی له کوټې ووت! زید بیا هم چیغې وهلې او ویل یې: ژوند مې،لږ نور هم وزغمه(طاقت)، اوس رارسیږی، زما لپاده وزغمه(طاقت) وکړه!
زما سترګې ورو ورو پټیدی او د زید مخ ماته تار تار شو! یوازې د زید شعر چې له اوښکو او چیغې سره ګډ و، وروستی خبره زما په حافظه کې پاتې شو!

خوش خرامان می روی
ای جانِ جان
بی من مرو...
سر به خرامانِ منی
ای دل و جان
بی من مرو....

" دلته ملګرو داستان د دریم کس مطلب د لیکوال په ژبه بیان کیږی"

وروسته له هغه چې یغما له مریم سره لاړه،زید بی قراره وو ،په صالون کې په عصبي توګه قدم وهلو، د یغما په انتظار کې وو! یغما چې رانغله! څو ساعته تېر شول، د زید ناراحتی دومره زیاته شوه، چې په هرو پنځو دقیقو کې به یې له مور څخه د جینکو د راتګ په اړه پوښتنه کوله! زید په صالون کې ناست و او د یغما د راتلو انتظار یې کاوه،د جنګ او غوسی تیارې یې نیولی وه د انجونو د ناوخته کیدو په خاطر!

چې د اسما د ژړا غږ زید له فکری حالت څخه را وباسي!اسما په اوښکو او ډار سره زید ته مخ کې وویل:لالا ورینداړا..ورینداره....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په تلوار وویل:اسما یغما چرته ده؟ولې ژاړې؟
اسما په مشکل سره وویل: لالا یغما وی وړه... ورینداره یې په زور وی وړه!
د ورینداره یی وی وړه!!!!!! دی کلمې په اوریدو! د یخ اوبو سطل په زید مخکی خالي شو او بې نفس و دریدی او د لیونیانو پشان یې چغې کړل" څه وایې په هوښ یې؟ چا یغما ویوړه؟ مریم چیرته ده؟

د زید په خبرو د آسما ژړا نور هم زیاته شوه او ویې ویل: نه پوهیږم پخدای نه پوهیږم لالا! مریم بهر منتظر ده، زید پوی شوی وو چې د یغما په تخته ولو کې خامخا د مریم لاس شته نو ځکه بغیر له څه ویلو په تلوار او زغاسته د دباندی خواته منده وهی، د مریم په لیدو په غوسه د هغې خواته حمله کوی او وایې: چیرته ده یغما؟ مه وایه چې خبره نه یم چې پخدای قسم مغزی دی در مات کوم.

مریم په ویری او بنده،بنده لهجه وویل: زید د څه په اړه خبری کوی؟ زه له کومه پوهه شم چی یغما چا وړی؟
زید مریم په ځمکه ختا کوی او په غوسه ورته وایې: دعا وکړه کومه خبره چې کوی رښتیا وی کنه خپل قبر دی خپله کیندلی دی.

زید د مریم د څنګ څخه په غوسه تیریږی او خپل موټر خواته ځي، موټر په چالانده کولو سره رضوان ته زنګ وهی او ددی پیښې په اړه یې خبر کوی، رضوان هم د زید پشان ورختا کیږی دواړه د پولیسانو حوزی ته ځي او شکایت درج کوی، د هغه ځای څخه چې د زید کورنی زیات خلکو پیژندل نو د حوزی مشر قومندان ورته زیات دلداری او د یغما د پیدا کولو قولونه ورکوی، د زید حالت نورمال نه وو رضوان پوهیدی خو هیس کار یې خپل د ورور د ښه کیدلو لپاره نشو کولی..

زید پداسی حال کې نه وو چې سوک دی ورسره په کراره خبری وکړی او هغه دی واوری، یو سوک د زید د سری کربښې څخه تیر شوی وو د زید وینه په جوش راغلی وه خو هیس کار یې نشو کولی او مجبور وو ځان کنټرول کړی، دواړه مانې ته ننوځي ټول موکود کسان په ژوره فکرونو او خفګان کې وه هیس سوک خوشحاله نه معلومیدی، زید بغیر له کوم خبری د یغما د کوټې خواته ولاړی او دروازه یې ځان پسی قفل کړه او هلته یې سر په زنګانه کیخودو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یغما عطر ټوله کوټه د بویه ډکه کړی وه، ژوره ساه اخلی او د یغما عطر خپل سینې ته کش کوی کوټه د نظر لاندی تیره وی او په غمجنه مسکا ځان سره وایې: یغما ملا دی زما و برباد کولو ته تړلی ده؟! هاا؟! زما خایستو وګوره زه دی کوم حال ته رسه ولې یم ... ای زما لیونی خبره یې کوم ورځ چی ما ستاس سره تصادف وکړو او تا راته به هغه سترګو وکتل همغه ورځ هم پوی شوم چی جنۍ یې! او هم می دربانډی زړه وبایلود...

سومره آسانه می زړه تاته ولړزیده، هغه زړه چی د هیس جنۍ په لیدو شور یې لا نه وخوړلی، ستا به یو نظر د عرش نه فرش ته راغي همغه ورځ پوی شوم چی زما ورځ را توره وی، همغه ورځ پوی شوم ته زما د مرګ فرشته یې، سومره هغه ورځ غوسه وی! سم د وحشی پیشوګانو پشان پوهیدم چی جنۍ یې نو ځکه تل می درته فکر و او ساتنه مې درنه کول او کوشش می کوی نور کسان خبر نشی دربانډی....

یغما تل د لری څخه ستا خیال مې ساتی وګوره یو نن بی پروای می وکړل او انجام یې ستا الوتنه وه زما د څنګ څخه، یغما پوهیږی هره شپه ستا د عکس په کتلو ویده کیدلم؟! زما ناوکی زما سره دی څه وکړل وه ظالمې! یغما تا پر ما باندی تاریخ د سر ګردان کړو ما ټول بیچاره کړل خپل په غرور خو تا زه بدبخت او بیچاره کړم د ټولو څخه..

لکه چې زما څخه دی بدله واخیسته د ټولو هغه هم څنګه سخت بدله دی هم واخیسته! پوهیږی کله چې دی هغه خبری وکړل(مطلب د یغما د مینی اظهار د سلیم په لاس د تخته ول کیدو څخه مخکی) خایستو مې په اسمانوو کی وم فکر نی کوی یو بنایسته خوب وینم، سومره کم و زما د خوشحالی بخت؟! که خبره شې څه پریکړه مې نیولی وه هغه ورځ(کوم ورځ چی یغما بیخبره د کندز خواته روانه شوی وه) شاید رانه مروره شی که هغه ورځ ستا ژړا نه وایې ما دواړه د مرګ لاسونو ته ورکول...

پوهیږی کله چی خبر شوم تللی یې حال می څنګه شو؟ پوهیږی کله چی دی خپل وینتیان ووهل ټول شپه ما سنګه تیره کړه؟ پوهیږی کله چی عصبی حمله دربانډی راغله ما په شپو شپو خوب نشو کولی ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د لیونیانو پشان ځان سره خبری کول، خپل د سګریټو قوطی راوباسي او د سهار د هوا روښانه کیدو پوری دوه قوطی سګریټ ووهی، ټول کوټه د سګریټو د دود څخه ډکه وه سهار د مولا په آذان د پولیسو حوزی ته ولاړی، خو د یغما څخه هیس درک نه وو؟ داسی لکه چی ځمکه چاودلی وی او یغما دی پکی ننوتلی وی؟! ټوله ورځ یې حوزه کی تیره کړه خو هیس خبر یې د یغما څخه پیدا نکړو شپی ناوخته کورته راغي او بیا د یغما کوټې ته یې پناه یوړه او خبری شروع کړل د سو داسی کس سره چي شتون یی نه درلود....

د یغما بالښت یې په غیږ کی نیولی وو او د زیات عصبی او نارحتی څخه خوب وړیې وو، نن هم تیره شوه او د یغما څخه هیس خبر ونشو زید د جنون او لیونتوب اخری حد ته رسیدلی وو، هیچا دا جرئت نشو کولی چی د زید سره دی خبری وکړی حتا مور یې؟!!!

زید بیا د یغما کوټې ته ورغی او د هغې د کوټې په کتلو شو د واده د سپین جوړی په لیدو هک بک لکه ساه چی د بدن څخه وتلی وی ودریدی، هغه کال یې په کټ کیخودل او خپله هم ورسره پریوتی توله شپه یې د هغه کالو سره خبری کول: یغما پوهیږی هره شپه دی پدی کالو کې تصور کوم ای ظالمې سومره ښایسته ښکاری پدی سپین کالو کې....

په همدی توګه یوه هفته تیره شوه، داسی یو هفته چی مور ته په هفتې تیره شوه خو زید ته د زر کالو په برابر تیره شوه، پدی یو هفته کی هر ځل د مریم په لیدو د غوسی څخه یژ خپل کنترول له لاسه ورکو او که رضوان یې مخه نه وایې نیولی خامخا یې مړه کول، یو شپه ورته د حوزی څخه ورته زنګ راغی او د یغما د پیدا کیدو خبر یې ورکړی....

په تلوار یې ځان تر حوزی ورسه ویې، خبر راوړنکی مولوی وو! هغه د زور د نکاح تړلو سره د زور د نکاه لفظ په اوریدو د زید لاس او پښې له کار وولیدل او د دریدو توان یې له لاس ورکړو په نا باوره لهجه یې وویل: زما د خایستو په سر څه بلا راغلي؟

زید د پولیسانو د خبر په تمه نه پاتی کیږی مولوی ځان پسی کوی او د هغه د ورکړل شوی آدرس په لوری حرکت کوی، دومره په تلوار ځی چی په نیم ساعت کی هغه ټاکل شوی ځای ته هغه کندولې پشان کورته رسیږی! په تلوار د موټر څخه ښکته کیږی او د کور په خوا زغلی بغیر له کوم ځند څخه کوټې ته ننوځي او د مخامخ صحنی او منظری

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لیدو هک پک کیږی، زید د اول څخه په سلیم شک درلود خو فکر یې نکوی چې دومره رزیل دی اوسیږی ...

خپل په ټول قدرت او توان یې سلیم د لغتو او بکوسونو لاندی ونیویې، دومره کلک یې سلیم وهي چی هغه نور د حرکت توان نه درلود ضرور شاید هډوکی یې ورمات کړی وه! مولوی سلیم د کوټې څخه بهر وړی زید تراوسه یغما ته فکر نه وو شوی! د یغما په لیدو نړی ورته یو دم تیاره کیږی، مخ یې د وهلو څخه شین او تور اوښتې وو ویښتیان یې نامنظمه د ټیکری لاندی کش کړی وه..

یغما په غیږ کې نیسی وصال یې ډیر کم وو د توفنچې په ډز، د زید نړی کامل خرابه او برباده کیږی یغما پر ځمکه غورځیدلی وه او زید دهغه سر په غیږ کې نیولی چغی او سلګې وهل، رضوان د پولیسو سره یوځای وړورسیدی، خو ډیر ناوخته وه ....
زید د لیونیانو پشان د یغما نیمه ژوندی جسد سره خبری کول، ګیلې کول او ژړل یې هو هغه زید چې د الماس پشان نه پری کونکې وو، خپل د معشوقې لپاره یې ژړل او ساندی وهل...

خبل د مړاوی شوی او رژیدلې ګل او برباد شوی عمر لپاره یې چغې وهل، د یغما د نیمه خلاص سترګو په بند کیدلو د زید بند د یخ پشان شو او چغې او ناری نور هم زیات شوه، رضوان بی غږه ژړل او زید یې په غیږ کې نیولی وو او د هغه د کنټرول کولو کوښښ یې کوی زید چغی وهل: رضوان یغما لاړه، پخدای لاړه، رضوان هغه لاړه، پریږده زه هم لاړشم، ساه مې لاړه، ژوند مې لاړه، پریږده زه هم لاړشم رضواااان مړ کیږم...

امبولنس راورسیدی او د یغما بی ساه وجود یې په سپین چیرکټ وځمله وو، زید د رضوان په هر څومره منع کولو او نه پریخودلو په امبولانس کې د یغما د کټ سره کینستې او د شفخانی پخوا یې حرکت وکړو...

په تولو لاره کې زید د یغما په کتلو کې ډوب وو، یغما چې رنګ په مخ نه درلود او د یو مړاوی شوی ګل پشان ویده وه، زید کونکې شوی وو حتا نور یې د یغما سره لا خبری نکول، او داسی ښکاریده چی د یغما څخه دی هم خفه وی! د بت پرست بت د هغه د سترګو وړاندی د غر له څوکې څخه په ولیدو وو! که ویې نه نیسی خامخا د بت د مات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدو مخکی زید نابود کیږی، امبولانس د شفخانی خواته نږدی کیږی او د یغما نفس او نبض هم په دریدو دی ....

امبولانس راغي او د زيد بت يي عاجله کوټي ته بوتله،زيد پر څمکه ناست و حالت يي بيخي د هغه خلکو په شان و چي د ژوند اخري شيبې تجربه کوي،هيس څه د هغه يو هفته مخکي زيد نه پاتي نه و هر سوک چي روغتون مخي نه تيريده نو د زيد باندي زړه سوزيده.زيد د خفګان په سمندر کي ډوب وهيچا ته يي پام نه و بغير خپل سپوږمي نه لږ ځنډ وروسته رضوان رازي او زيد پر ځمکه وينې چې په سوچونو کې غرق دی..

د زيد پر ليدو د رضوان په زړه کې عجيبه غم ننوزي، هغه زيد چي هيسکله په چا زړه نه سوزيده نن د يغما لپاره پر ځمکه ناست ده او په خود نده!اچا ګمان کو چي يو ورځ به زيد د ميني سمندر کي دومره ډوب شي داسي ډوبيدل چي د بربادي په قيمت يي وي؟!
رضوان د زيد خواته ځي او ښنګ ته يي کيني او ورو وايي: زيد ! ته کور ته لاړ شه زه دلته يم هر وخت هر څه وشو زه درته وايم.

زيد هيس خبري نکولي او سترګي هغه کوټي ته چي يغما پکي وه پاتي وي، ايا مينه يي خپل بت پرست يوازي پريږدي او ځي يا وفا کوي او پاتي کيږی؟ رضوان بيا وويل: زيد لالا جانه اوري حالت دي ښه ندي جيګ څه
زيد سټړي لهجه باند ورته وويل: رضوان چيرته لاړ شم نګوري نفس مي تلو کي ده نګوري سوک په سپين تخت د شفخانی په وينو کې لت پت پراته ده؟وروړ دي برباد کيږي نګوري څه مي پر سر راغله؟! چيرته ولاړ شم چي يغما دلته ده؟!

رضوان خپل مخ زيد نه پټ کړو او په لاسو يي خپل مخ اوښکي پاکي کړي،اوښکي تويولي دي دواړو لپاره اوښکي تويولي د يغما لپاره چي د خوښي مخ يي نه وليدلي او شايد ونه ويني هيس ... اوښکي تويولي د زيد لپاره چي د سيند غاړي ته ولاړ دي که يغما ګټوونکي نشي زيد هم ورپسي ځانن غورزه ويې.څه يي پر قوي وررور شوي و؟!

هغه وررور چي خپل د نيکه پر مرګ چي د پلار ښخه ورته ډير ګران وو يوه اوښکه تويه نکړل، هغه وررور چي قدرت نښان د دوی په کور کې وو، هغه وررور چي د پلار تکيه او ډډه وو، هغه وررور چي روضوان ته يي تل د مشر وررور پشان حمايت او مرسته کول د

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما غم څه حال ته ورسه ویې؟!!

زید ماشومانو پشان په ګیله منده لهجه وایي: رضوان که لاړه شي که زما د حالت مراعت ونکړي! رضوان نزي کنه؟ هر وخت ویینه شوه ښه صحیح پري غوسه کیږم لیوني غواړي مونږ پعذاب کړی....نا ... نا نه غوسه کیږم یو ځل سترګي خلاصي کړي تول قهر او ناز یي اخلم..

رضوان خپل غږ صاف کړو او ویې ویل:هو ویښیه کیږی یغما تا نه بغیر هیڅ چیرته نزي خو که ویینه شي اوتا دي حالت کي وګوري درباندي په غوسه کیږی.
زید- پریده غوسه شي پریږده وګوري له ما سره یي څه وکړل؟! پریده وګوري ټوکه یي هیس ښه نه وه.

رضوان زید غیږ کي نیسي او ارامه وایي: هه نر دومره ضعیف نه وي خپل کنټرول لاس کي ونیسه.!
زید- چا لیاره نر توب وکم دهغه چا لیاره چي دي لعنتي کوټه کي د چړو لاندي ده؟
د زید هر کلمه د رضوان زړه په نښه کړي و هیس کله یي زید دومره بي وسه نه و لیدلي، که پلار اومور یي زید وګوري خداي نکړده د دي دنیا نه به ولاړ شي،مور یي فشار لري او پلار یي هم زړه حمله پري تیره شوي ده.هیس کله د زید داسي کتلو توان نلري ...

زید- رضوان دا دروازه ولي نه خلاصه وی دا ډاکټران؟ داسي خو به نه وي چي یغما----
--(زید خپل خبر نیمه پریخوده حتي د خبري کولو نه هم ویره لرله..بعد له ډیري مودي عملیات کوټه خلاصه شوه شین آسماني کالو والا ډاکټران راووتل زید په منده خوا ته ورغي او په ورخطا یې وویل: میرمن مي سنګه ده
ډاکټرانو زیډ ته وکتل او ماسکونه یي ښکته کړل او ویې ویل: عملیات پخیر تیر شو په وخت مو راوسته خو پاسیدل یي د خداي لاس کي ده!!ځکه زخم سره مریض حمله عصبي هم لرله .....!

زید خپل غږ صاف کړ او بي واره یې وویل: یعني امکان لري ,,,,,,,,,,چي هیس کله ویینه نشي ,,,,کمااا....!
ډاکټر- هو امکان یي شته البته ناروغ باید د خپل د ویښ کیدو لپاره لامل پیدا کړی!؟ مطلب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې مغز فعال دی باید یو امید او ډاډ ورکول شي ترڅو هغه خپل بدن ته د راوېښ کېدلو اجازه ورکړی! کنه زمونږ له لاسه څه نه راځي.. هو متاسفانه اوس کما حالت کیده ....

زید سترګو باندي تیاره شوه که رضوان نه وایي شاید پر ځمکه غورزیدلي وي، ډاکټران لاړل او زید یي همسي برباد پریخود رضوان په تشویش وویل: زید وروره ښه یي؟

زید خپل سر وښورو او په منډه موټر خواته ورغي...
رضوان- زید چیرته صبر موټرواني نسي کوي حالت دي ښه ندي دواړه
ځو زیدددددد....

خو زید بغیر د رضوان د خبرو د آرویدلو خپل موټر ته لاړ او په اخر سرعت یي حرکت وکو،ځان خالي کولو ته باید چیرته تللي وایي؟ هغه ځاي چي خپل قسم یي پوره کړي؟
حوزي ته ننوتو سره سم قومندان ورته ښه راغلاست وویل: زید خان پخیر راغلې انشالله حاجي صیب ښه دي؟

زید خپل سر وخوځه ویي او په جدیت یي وویل: چیرته دي؟
قومندان- په یو تیاري کوته کیدي.
زید خپل سر د قومندان غوږ ته نږدي کوي او کرار وایي: تیزاب لري؟؟
د زید په خبره د قومندان سترګي له حیراني خلاصي پاتی کیږی او په کلکه لهجه زید ته وایې: قانون به فیصله وکړي ..

زید په معنا داره الفاظو ورته وایې: که قانون واخلم؟
(د زید په خبره د قومندان په څهری شیطانه خندا راغله چې زید بیا وویل: قیمت؟
قومندان د خندا او خوشحالې څخه په نیولې غږ وایې: پنځه لکه!
زسد- لس لکه..

د زید په خبره د قومندان خوشحالې نور هم زیاته شوه او په غوړه مالي ډول یې وویل:
سمده زید خان هیس سوک به پوی نشي هر څه یو پیینه په خیر ښکاره کو..
زید خپل سر ښوروي او وایي: ورخطا یم چیرته دی؟ کومه کوته کیدی؟ او هوو چوکي مو هیره نشي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان- هر څه چي تاسو امر وکړی...

قومندان خپل یو اعتمادي کس ته وویل چي چوکي اوتیزاب راوړي،خپله یي زید سره د کوټي په مخ روان شو رسیدلو سره سم افسر له چوکي او تیزاب سره راځي چي زید هغه دواړو ته وایي: تاسو تللي شي.
قومندان او افسر ځي ! زید سلیم سره یوازي پاتی کیږي،سلیم د کوټي کونج کي پروت و د زید په لیدو یي قهقهه خندا پیل کړه او ویې ویل: اه د فلم هلکه د یغما داغ مي درته پر زړه پریخوده، زما که نشوه ستا هم نشوه ...

ایا تاسو خو د زید څخه د رحم توقع او امید خو نلري؟! زید په بي رحمي وربانديي حمله وکړه او لکه حیوان یي ووهه تر دي چي د هډوکو د ماتیدو غږ یي اوریدل کیده،داسي بوکسونه په خوله کی ورکړل چي ټوخي سره وینه یي خوله نه رغله او همغه وهلو وخت کي وزته وویل: دا د دي لپاره چي زما د ښځې نوم په خپل مرداره خوله وانخلي ...

زید د ډیر سټریا څخه په چوکي کیناست،لستوني بډ وهل یخ او بي رحمه یي سلیم ته کتل هر سومره یي کتل زړه یي تیره ته بدلیدو او رحم یي وجود نه تلو .چوکي سلیم څنګ ته کیخوده او د تیزابو بوتل چي اوس یي سر خلاص کړي و په لاسو کي نیسي سلیم د ویښتیانو څخه نیسي او ځان خواته کش کوي،د زید غاښونه یو په بل لګیږي له غوسه نه او د لاسو فشار یي ډیرکیږی..

زید- په همدا مردار لاسونه دي زما پر ښځې وار مړی وو؟؟ (او بیا د سلیم دواړه لاسونه نیسي او تیزاب پري اچوي د سلیم چغي پورته شوي،له هري چغي سره یي د زید په شونډو ویرووںکي موسکا راتله..لاسو نه یي چي خلاص شول
ویښتیان یي نیسي او مخ باندي یو دم تیزاب اچوي ...سلیم چغي وهلي او زید لکه لیونیو خندل...

سلیم- مرسته_ مرسته ـ مرسته وسوځیدم(زید پورته کیږي او چوکي هخوا اچوي)
سلیم- مرسته ـ مرسته اوبه اوبه وسوځیدم..
زید- وسوځیره هر شپه وسوځیره دا زما حساب و د قانون او د قانون څخه هم پورته پورته (اشاره اسمان ته کوي او وایي:پاتي هغه جدا حساب دي. زما د خایستو ستا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرداري چهري په کتلو نباید پخواني بد خاطرات ورياد شي...لکه سپي باید مړ شي درد سره باید مړ شي خووو نه زما پر لاسو...! مړ به شي پر خپله کله چي ونشي کولي خپل مخ چاته ښکاره کړيک؟!

زید خپل لستوني ښکته کوی او د کوټې څخه وځي د قومندان خوا ته ځي،قومندان د زید په لیدو پهچاپلوسانه لهجه وايي:کار دي خلاص شو زید خان؟!

زید خپل بکس راباسي او قلم له میز سر څخه را اخلي،او پیسو مبلغ پري لیکي او قومندان ته ورکوي قومندان په ډیر خوشحالي وايي: مهرباني مو ده حاجي صیب ته سلام کوي.

زید پرته له ځواب نه د حوزي څخه وزي اوروغتون ته زي،تیلفون يي مکرر زنګ راتلو ورته خو ځواب يي نه ورکو،بعد له لږ ټایم او فاصلي روغتون ته ورسیدپه بي ځانه قدمو د یغما کوټي خوا ته لاړو دروازه يي خلاصه کړه او ورو ننوته د یغما تخت ته نږدی شو هغه یغما چي اوس په ژوره خوب نړی ته تللي وه،زید د یغما په څیره کي ډوب شوتول مخ يي شین او ټپي ټپي و رنګ يي سپین الوتي و سري شونډي نوري سري نه وي بلکې رنګ يي سپین شوي و...

زید خپل لړزانده لاس د یغما مخ خواته کیخود،د مخ شین والي او زخمونه ورته لمس کول او ښاڅکي اوښکي تویولي مخ ته يي نږدي شو او دانه دانه زخمونه يي ورته ښکل کړل سر يي په لاسو ورته کیخود او په سختي وويل: یغما جیګه شه ستړي شوم سمده غوسه شه مروره شه چغي ووهه خو داسي مه ویده کیږه،وګوره خایسته مخ نه دي رنګ تللي! خپل سترګو نه مي مه محروم کوه؟! سپوږمي مي اسمان دي ستا څخه بغیر نا تکمیل دي پاسیږه او ژوند ته مي معنا ورکړه...

زید خبري کولي او یغما خاموشه پرته وه،شپګ ورځي تیري شوي او د یغما حالت کي هیس کوم تغییر رانغي زید حالت نورمال نه و په 24ساعتو کي 20ساعت یغما سره و په دومره وخت کي سلیم د مریم سره په همکاري اعتراف وکړ او د مریم کار محکمې پوری کش سو،خو کورني لخوا رد شوه نوره هیس سوک حاضر نه وه چي د مریم مخ ته لا وګوري او هغې خپل په کوټه کی ځان قیدی کړی وه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریبا لس بجې وې چې زید په ورخطايي کور ته راغي،زړه يې د ډاکټر د خبرې طاقت نه درلود ډاکټر ويلي ول بايد ماشينونه لرې کړو د يغما ښخه او بدن(مثال زړه، ګورده، دا د کما ته چې کوم کسان ورشی د څو ورځو د تيريدو وروسته دا غوښتنه د مريض د پیواز ښځه ډاکټران تل کوی.) غږی يې خلکو ته اهدا کړو..مګر شوني ده چې د زيد په موجوديت دې ماشينونه د يغما ښخه لرې شي؟

او د هغه د خايستو د وجود حصې بل چاته اهدا شي؟په اوږدو قدمو سره د عمارت نه لرې دوه کوټو خواته لاړ،زيد درد لره خو د مور او پلار په موجوديت کې نشو کولې خپل درد ښکاره کړي، خامخا هغوي نشو کولې دومره درد وزغمي،زيد محکوم و چې د کورنې مخکې ځان خوشحال او نورمال ښکاره کړي، کوټې ته د رسيدلو سره سم د پخلنځي ټول لوښې يې مات کړل ليونيانو غوندې شوي و،خوب کوټې ته دننه شو هغه کوټې ته چې يو وخت پکې يغما وه ...!

ګلدان يې مات کړو او خپل ويښتيان يې کلک ونيول،خپل ويښتيان يې کش کول او چغې وهل: لعنتې حق نلري لاړه شي مګر زما بدبخت اوسيدل درته بسنه نکوې بسنه نکوي هومم! زيد خپل د هرې خبرې سره يې اوښکې تويولې،په کم حق وايي چې ماشينونه لرې کو ترې؟وايي خپل د خايستو وجود مې نورو ته اهدا کړم هههههههه خپل د مړينې سند مې راباندې امضا کوي!! کوم ځاي انصاف دې خدايه نګورې حال مې؟ بس ندي؟

ځان سره يې خبرې کولې او ديوال ته تکيه کړې وه لږ زنډ وروسته تيلفون يې راوخيست او د موبايل پر سکرين يې د يغما عکس راوړ، د يغما يو يو عکس يې اړوه ويې تر دی چې هغه عکس ته ورسيدی چې يغما ته په ګونډو شوي و او د چپلکې بند يې ورته تړه؟ خواشيني وخندل او عکس يې ښکل کړو او سترګې پټې کړې و او خوب يوړه... خوب يې ليدې چې يغما سپين کالې پر تن وه لکه ناوې؟! ويښتيان يې اوږده شوي و تر ملا پورې رسيدل وه!

زيد- زما خايستو سومره ښکلې شوې يې؟
يغما خندل او شاته شاته تله..
زيد- يغما چيرته ځی مانه بغير؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما د یوې شیبې لپاره ودرېده او په خوښۍ یې وویل: زید دا ځای ډیر ښکلی دی! ته غواړې چې ماسره لاړ شی؟
زید په نیولې غږ وایې: زما خایستو ته دا د اور کرښه نه ګوري، زه نشم کولې د دی کرښې څخه تیر شم.
یغما- هو، ته نه شې تېرېدای، له هغه ځایه څوک نه شي راتلای!

زید- نو ته چټکي وکړه یو ګام مخکې راشه، شاید ته وکولاي شی چې له دی کرښې راتیره شي!
یغما په فکر ډوبه شوه او ویې ویل: زید، مور مې هلته انتظار کوي، ناوخته کیږي، زه باید لاړ شم! حتماً راته غوسه کوي!
زید- نو زه به څه شم؟ سمه ده، زه هم راځم انتظار وکړه!

زید په لوړ قدمونو سره د اور کرښو په لور روان شو! یغما ته نژدې کیدو سره یغما چیغه کړي: زید، ودریږه، نږدې کیږه مه، دا ځای ستا لپاره نه دهٔ!
زید په غوسه لهجه وایي: که نه راځې زه به پخپله راځم، له دې کرښې څخه نه ویریږم،

زید د کرښې د اوختلو څخه په یو قدمې کې وو، چې د تیلیفون زنګ پهٔ غږ له خوبه راویښ شو او د هغه خوب نیمایې پاتې و! زید په خپلو لاسونو خپلې سترګې مښلی، د سهار رڼا په خونه کې خپره شوی وه.زید تلیفون ته بی حوصلی ځواب ورکړ!
د رضوان خوشحاله او له انرژې ډک غږ په تلیفون کې وپیچلو شو: زیددددددد هله زر خپل ځان شفاخانی ته راورسه،یغما په هوش راغله پخدای چې د ربنتیاا لکه ستا په څیر لیونی ده، یواځې ستا نوم اخلي!

زید د حیرانتیا له امله ډیرې خبرې نشو کولی، باور یې نه شو کولی،چې خدای د هغه غږ آوریدلی ویې او د هیله لبیک ویلي،بی له اختیاره ځمکی په مخ سجده وکړه

"اوس کیسه د یغما له خولې بیان کیږی"

ما په سختۍ سره سترګې خلاصې کړې، د رڼا سره،داسې نه ښکاري چې ما ډیر خوب کړی وي!سپینه خونه زما سره اشنا نه وه، خپل ذهن فشار راوړم په یادولو دا چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته یم! لومړی شی چې زما یاد ته راغلو د ډزو غږ و او وروسته د زید اوښکي! لکه چې زه اوس شوک څخه بهر شوم، ما په چیغو زید نوم واخیست!

یغما- زیددد....
زما لاس او زما د سیني په چپ اړخ کې، سخت درد تاو شو، د څو شیبو لپاره بې حرکته پاتې شوم او بیا ځلی مې د زید نوم غږ کړو: زیددد

دروازه پرانیستل شوه او نرس په چټکۍ سره راننه شوه! هغه سمدلاسه له کوټې څخه ووته او څو دقیقې وروسته ډاکټر سره راغله،دواړو په حیرانۍ ماته کتل!
توبه خدایه په دوی څه شوی دی! فقط چې جن یې لیدلی وی! زه خپل ستونی صاف کړم او په لوړ غږ وایم: زما خاوند چیرته دی؟
د نرسې په شونډو موسکا خپره شوه! وایي: هغه لیوني ستا خاوند دی! څومره بختوره یې دا چې زیاته مینه درسره لري نژدې وو ډاکټر سره جنګ کړی وایې.همدا تېره شپه لاړو!

زړه مې غوښتل د هغې وینتان وشکوم! هیڅوک حق نه لري چې زما زید ته لیونی ووایي!غوښتل مې چې ځواب ورکړم، چې دروازه خلاصه شوه او رضوان ورخطا راغی، په ډیر حیرانتیا سره وویل:یغما!

یا خدایه په دوي څۀ شوي، خو یو مرمۍ وخوړلی یم، مړه نه وم زه بیا ژوندی شوم چې دوی به حیران شي!نرس راغله زما لاس څخه یې سیروم پیپ لرې کړو، ډاکټر هم زما سترګې په ګروپ سره کتنه کوی، او د زړه ضربان یې وڅیړل (چک)بهر لاړه!
رضوان هم حیران وچ کلک ولاړ وو!

یغما- هوی تورکی څه شوي؟ رېښتیا یاد مې دي چې کلي ته لاړه شم او حسنات باندی مرکه وکړم،له یاده خو نه دی وتلی؟؟؟
رضوان حیرانتیا ورو ورو په خندا بدلیږی او وایې: نه له یاده مې نه دي وتلي،څنګه یې اوس؟درد احساس خو نه کوی!

یغما- نه، یوازې دا لاس مې درد کوي،د دې ډاکټر له امله چې دوی ستنې کار کړي دي!
رضوان په خندا سره خپل سر وښوراوه ویې چې زه بیا وایم: ترور بښه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- هو، هره ورځ ستا ليدو ته راتلله! شايد يو څو ساعته وروسته راشئ
په حيرانتيا سره مې وويل:اوهی څو ورځې؟ما څومره خوب وکړی؟

رضوان خپه او غلی شو! چې ما وربلندی غږ کړو: زيد چيرته دی؟ دا نه وايي چې يوه دلته پرته ده او مرمی يې خوړلي! خاوري په سر نشي دا چنار ګل!
رضوان په ارمه وخندل او ويې ويل؛يغما پخدای ستا خوږې ژبې پسې خفه شوي وم.

مخکې لدې چې زه ځواب ورکړم ، دروازه په کلکه ډول خلاصه شوه زيد بنده ساه رادننه شو! زما په ليدو په خپل ځاي کې جام ودريږي! زما خاوند ډير سترى ښکاري! د هغه ږيره ولي دومره زياته ده؟؟ تيره شپه څخه د نن ورځی کمه وه!

په کراره وايم: رضوان تا تراوسه دا انسان کړي نه دي،وګوره د مريض کوټې ته څنګه رادننه شو!

رضوان ارام وخندل او د دروازی په لور ولاړ! او زيد ته په رسيدو هغي زيد ورو په شا ووهلو او په مسکا سره وويل: دا ته او دا هم وريندارہ!

رضوان لاړ او دروازه يې وتړله! زيد بيا هم بې حرکته ولاړ و!
په شيطانت مې وويل: هوی چنار ګل اوښکي تويدل دي راته په ياد دي هههههههه څنګه دي چيغي وهلي!انژدی وو چې غوړونه راته کاڼه کړي ولا!

له لږ ځنډ وروسته زيد په ورو قدمونو زما خواته راغی!
په ناباوره وويل: يغما؟
په خندا سره وايم: جان يغما!
زيد يوازې ليدلی او ښوريده نه! په کټ کې ځان راټولوم لږ شان ځای ورته پريږدم!
له لاس څخه نيسم په خوا کي ورته ځای ورکړم! زيد لا اوس هم په شوک کي وو،يعني په دوی څه شوي پيښه خو پرون شپه تېره شوه،او زه نن په راوينه (په هوش)شوم! نو کوم ځايي حيرانتيا لری؟ په کراره ورته وايم: زيد ګونګی يې هوم؟؟
زيد د ليونی په څير زما مخ ته کتل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا د هغې مخ په خپل لاس پوښم او د هغه اوږه په خپل لاسونو مینځ کې ټینګه نیسم، سر مې د هغه په نارینه اوږه باندې کیدم! او وایم: زید، ماته داسې مه ګوره، زه وېرېږم! او هوو دومره درپسې خفه شوی یم چې مه وایه!(زید خبرې نه کول! چې ما بیا وویل: زید، ته په غوسه یې؟ ماسره خبرې نه کوی هووووم؟؟

زید ستونی صاف کړو او په ارامه سره وایی: ښه یې؟
یغما-هو، هو، زه ډېره ډېره ښه یم، ته زما تر څنګ اوسېٔ دا ناشونې ده چې ښه نه اوسم!
زید خپل سر پورته کړ او زما په سر کېښود او ژوره ساه یې واخیسته! ما په ماشومانو په لهجه وویل: زید، ته زما ویښتان لاس ووهه؟

د زید موسکا مې احساس کړه، هغه زما په ویښتو څو ښکلې مچو کیښودل،د هغه ګوتې زما ویښتو ته لاړه او یو ښکلی ساز یې جوړ کړی! شیطانې فکر د یادولو لپاره د هغه له اوږو سر پورته کوم او په پراخه موسکا سره وایم: زید، په یوه شپه کې دې څه وکړل؟ وګوره څومره بوډا شوې!هههههه ته دی ږیرې ته وګوره!

زما د خبرو په تعقیب، ما خپل لاس د هغه په ږیره کېښود او زه د ماشوم په څیر لوبوم، زید په خندا راته وکتل او ویې ویل: زما خایستو، ته فکر کوې چې په یو شپه کې دومره بوډا شوم؟ ته نه پوهېږې چې څو ورځې بې پروا ویده وې! ته نه پوهېږې چې ما څه ورځې راوړې اې ظالمې!!؟ ته نه پوهېږې چې پرون شپه دوې لعنتی ماته څه وویل؟

زما لاس حرکت څخه ودریدل! او زه په حیرانتیا سره وایم: څو ورځې ویده وم؟

د زید سترګو د خپګان رنګ ونیو! خاموشه شو او څه یې ونه ویل چې ما بیا وویل: زید، راته ووایه، داسې نه چې کما تللی وم؟

زید سترګې بندې کړې او په آرامه یې وویل: هو شپږ ورځې ویده وې(یعني کما کې وې) ژوند مې شپږ ورځې او شپې چې هر یو یې په ما باندې زر کاله تیریده! هسې خو زه بوډا نه شوم!

یعني شپږ ورځې زه په خپل حال کې نه وم؟؟ یعنی په همدې خاطر ټول حیرانه وو چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينه شوم؟؟ زما خاوند په همدي خاطر مات شوي دي! زيد خپل د خبری وروسته په شيطانت وايي: او هو ربنتيا دا خبره هم بايد وکړم زه ځوان هلک وم ستا د لاسه بوډا شوم دی څو ورځو کی نو هيس ډول حق نلری ماته بوډا ووايی او ما نشي پريخودلی، تا زه بوډا کړم، اوس مي بايد وزغمي د سترګو توره..

د زيد په خبره زه خپل سترګي تنګ کوم او په کلکه يي چونګاری کوم او وايم: چا وويل چي زه تا ايله کوم، هو؟ ليونی چنار ګل! که ته وغواړي، بيا هم زما لاس نه خلاصيدلی نشي!

زيد په لوړ غږ خاندی او ما خپل غيږ خواته کش کوی او وايي:ای زما زړه ليونيه !!!!څومره چي زه ستا سرپناه پسي خفه وم، څومره زه ستا په خندا پسي خفه وم!
هيڅکله مي هغه ورځي فکر نه کاوه، چي دومره ژور عاشق (مينئن) شم.....

په خندا وايم: زيد، پاڅيږه، زما زغم ختم شو،اوس به څوک راشئ زموږ پوزي به پري شي پخدای!
زيد- خو زما زغم زما د ژوند تر پايه نه ختميږي، زما زړه،ته نه غواړې چي پوزه دې پرې نشي، نو ژر روغ شه چي کور او خپلي ژوند ته لاړ شو!

خدايه دی انسان سترګي ورځ په ورځ سپينيږي! په حيرانی وايم: يعنی چي ستا پوزه به نه پرې کيږي او يوازې زما پوزه به پرې شی! ته د شرم او حيا په نوم څه نه پيژنې؟

زيد خپلي وريځی اوچتي کړې او زه يي نور هم کلک خپل غيږه کي ونيولم او ويي ويل: نه، شرم څه شی دی! ؟ ته زما ښځه يې، نامحرمه خو نه يی يا نامحرمه يی راته؟ ؟

د خپلو خبرو په تعقيب يي شيطاني وخندل، چي ما په دروغجنه غوسه وويل: ته زما په کټ کي د شيطان په څير پورت يې، غټ سړی يې، که زما څخه نه شرميږې، لږ خو خدای وشرميږه، پورته شه نو!

زيد په خندا وايي: يغما ته لېونی شوی يی؟؟ ولی وشرميږم،هسی مې عصاب مه خرابو ولا همدلته خبل ټول وينتان شکوم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هڅه کوله چې زما خندا کنټرول کړي، مګر کولی شم خپله خندا کنټرول کړم،د لبلبو په څیر د خندا تکه سره وم په خندا وایم: ولې خپل ویښتان شکوی؟ خبر اوسه،چې یو تار ویښته دی کم شوو،نه دی کوم خبره ختمه (تمام)؟

دخپلی خبرو په تعقیب، خپل سر پورته کوم او د هغه ویښتان خپلو د ګوتو سره څیرم چې زید وایي: یغما ته څه کوئ؟
یغما- ګورم چې ویښتان دی کم دی او که پوره!!
زید په لوړ غږ خندای او وایې: نه کم شوی دی،ستا په جدائی کې ټول توی شول!

زه پوهیدم چې هغه ریښتیا وایی، تل د کنټرول څخه بهر شی، نو خپل ویښتان شکوي! ما د ګواښ په توګه وویل: زید، پخدای که لاس دی ویښتانو کي ووهل،لاسونه به دی مات کړم،افسوس ستا په ویښتانو چنار ګل!
زید- په سترګو بنځي می زما واک ستا په لاس کې دی!

په شونډو مي پراخه موسکا راښکاره شوه او وایم: ښه سمه د اوس پورته شه،ځاي دي راته تنګ کړو!
زید- یغما همدا ستا زړه تنګون وو همدومره؟ د څو دقیقو لپاره مي پریږده چي راحته ساه واخلم.
یغما- خو زما ځاي دی راتنګ کړی وی توبه خدایه،ها خفه وم مګر اوس خفه نه یم،که پورته نشوي داکټر ته غږ کوم نور دی زړه!

لېونی چنارګل نه پوهېده یو پېړی په اندازه خفه شوی وم، خو زه ویریدم چې څوک رانشي او به شرمو ونه شرمیږو خلکو ته، زه پوهیدم چې هرکله زما خبره رامخکی شي زید نور د هیڅا خبرو ته ارزښت نه ورکوی..زید له یو ټوپ سره کټ څخه بنکته شو ظاهراً غوسه وو او ویې ویل: صحیح شو ځاي دی پراخه شو!؟

په یوه شیطانت موسکا سره،کټ د خپلو لاسونو او پښو سره ټول بستر محاصره کوم او وایم: هوو ډیر ډیرررر ځای مي پراخه شوو! سربیره پردې، وزن او دا سپورت عضلاتی هم باید اوبه کړي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- بیا ولې؟؟
سغما- ځکه چې ډیر ځای نیسي هههههههه!

زید په خندا ماته کتل، ما دا ټولې خبرې د هغه د مزاج د بدلون له امله کولې. زید چوکۍ سره زما څنګ ته راغلی!د ماشومانو او مظلومانه یې وویل: ته زما په حق ډیره ظالمه یې بدرنګې!مجبور چې درباندی بنه(دویم ښځه) راوړم

د زید په خبره بالبنت ورته ورباندی ور غورځوم! او په حیرانتیا مې وویل: چاته دی بدرنګه وویل!؟؟په چا باندی بنه راوړی هاااان؟؟؟ (زید وخندل او په خپلو سترګو یې ماته اشاره وکړه! چې ما په غوسه وویل: هلووو لیونی زید خان! ته له کوم ځایه پوهه شی چې همدا بدرنګه چې لوړ قد،نری وریځی،ښایسته سترګې، غونچه شونډی ،بینی ګګ قندول، او اخیره کې د شیدو په شان سپینه نو څومره خاستګاری لری هوممم؟؟؟

او په عین حال کې،هم تاته او هم خپلی بنی ته اور اچوم سپین سترګې‌به بدرنګګ!!
زه خبری کوم،او هغه ورو ورو خندل!زما خاوند خاندی، او زه د ګل پشان غوټیږم

زید کرار وایې: اه، زما خایستو څومره مغروره شوی! هو، زه ستا د ښکلا په پرتله هیڅ نه یم! په ناحقه خو ستا بت پرست نه یم!
خندل مې او په لوړ غږ وایم: وای،زه قربان شم خپل مات شوی خاوند څخه!"
زید- خدای دی نه کوی د سترګوو توره!هیڅکله داسې مه وایه حالت مې د خراب کیږی ستا دی لفظ ته.....؟!

په خندا مې ورته وویل: زیده زه د رښتیا شیږ شیږ ورځی ویده شویی یمه؟
د زید خیره خفګان څرګند کړ او سترګې یی ښکته کړی.ما نه غوښتل چې د زید خفګان وګورمه زید خپل سر یی کرار وخوځول او ویې ویل:هو
یغما- بیا څه وشول؟
زید- څه وشول؟؟؟
یغما- مطلب ولې دومره ویده شوی یمه؟

زید نور هم خفه شو او په نیولې غږ یې وویل: ډاکټر ویل ته په هوښ راتلو لپاره باید یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلیل پیدا کړې.خو تا د هوښ راتلو لپاره حتمن کوم دلیل نه درلوده. حتا همدا پرون شپه یی وویل چی ماشین باید بند کړو او د بدن غړي دیـــ(زید خپل د خبرو دی ځای کې چوپ شو زید څه وویل؟ ما د هوښ راتلو لپاره دلیل نه درلود؟ مګر زید خپل زما لپاره دلیل نه وو؟ مطلب زید فکر کوی چی ما کوښښ ندی کړې په هوښ راتلو لپاره او زید می له پامه غورځولي.

په غوسه مې وویل: ډاکتر غلط کړی چې داسی یی ویلی .په هوښ راتلو می یو دلیل پورې اړه درلود.کنه ستا په شتون کې هیڅکله بی هوښه کیدلم نه. پوهیږی څه می په خوب لیدل هر وخت؟! یعنی شیږ شپې او ورځې مې یواځې همدا یو خوب مې لیدلې(زید ما خواته کتلو خبری یی نکول.چې ما وویل: زیده ته می لیدلی کوښښ می کول ستا خواته راشمه خو هغه ځنځیر چی زما په پښو لاسو کی تړلی وو نه می شو کولی درشمه.نپوهیږمه اخر ځل چی شاته تیل وهل شومه څه سبب شو چې ځنځیر وشلیږدل او تا خواته می منډه کړل...

زید ډیر خفګان سره زما خواته کتل چې ما کرار وویل: زیده داسی مړاوی مه اوسه.وګوره جوړه تیاره یمه.بد بوتې بلا هم نه وهی.او تر څو چی ستا وینتان لکه غابښونو په شان دی سپین نکړمه هیچ چیری نه ځمه وعده ده.

زما په خبری ښایسته خندا زما د خاوند په خوله راښکاره شول او ویې ویل: وعده ده؟ په ډاډمن لهجه او په خندا می وویل: وعده وعده ده.

مازدیګر ترور،اسماء،او رحیم تره له ګلانو سره راغلل ډیر خوشحاله ول.او کامله شفا یی راته وغوښتله. یو ساعت کیناستل او بیار ولاړل.زید باندی تللی وو فکر کوم کار یی درلوده.حوصله می نه وه نوره او هوا هم تیاره کیدله. ځان می د مجلې په لوستلو بوخت کړی وو.او د چیستان په ځواب مې فکر کول.چی دروازه خلاصه شوه. ور خواته می وکتل او حیرانه شومه زید له ګلانو او ډیرو پلاستیکونه یی په لاس د ننه شو.ډیره حیرانتیا می د زید ظاهرې بنې ته وو؟! خومره یې په خپل ځان ګوتی وهلې وو.

ږیره یې کمه کړی وه.او نقره یی یخنقاق یی په ځان وو،په خندا زما خواته راغی. او ویې ویل: د سترګو تور می څنګه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بد مې ورته وکتل، چې زيد په حيرانتيا وويل: بيا څه شوې ولې داسې ګورې؟
يغما- لومړې نو چيرې ورک وې؟دوهم واده د دې چې دومره دې په ځان ګوتې وهلې؟!

زيد کرار وخندل او ويې ويل: لومړې خو ولاړمه او خپل مينې ته مې خريداري وکړه.
دوهم خپلې ښځې لپاره مې په ځان ګوتې وهلې کومه ستونزه ده؟
يغما- لومړې خو دې ښه وکړه د روغتون ډوډې بيخې زړه يې راله خرابه کړې يواځې
غرمه مې ډوډې يې خوړلې.او دوهم واې دې پرځان وې زيد که چا درته کتلې وې...
زيد په کړس کړس وخندل او ويې ويل: ښه نو چې راګورې نو زما ګناه څه ده؟!

يغما- تاته چا ويلې ځان نه يوسف د زمانې جوړ کړې؟ او څه دلته په جړ سر پرته يمه؟(
زيد د ډير خندا څخه خبرې نشوې کولې چې ما بيا وويل: هيييي پر ما باندې خاندې؟!
زيد سر يې د نه پشان وخوځول او ويې ويل: نه خداې نکړې.
يغما- سمه ده ته راوړه څه دې راوړې.رشتيا کاکو خو د هير شوې ندې؟

زيد زما خواته راغې او سپين ګلونه يې زما خواته ونيول او په خوشحالې وويل: دا دې
زما ګل ته ډالې ..
په خندا مې ګلان واخيستل او بوې مې کړل او ومې ويل: مننه جانان مې.
زيد داسې ښايسته وخندل چې بې اختياره مې وويل: ستا خندا زما ژوند ښايسته
کوي.وخانده او زما د ژوند اوړې تل لپاره ښايسته کړه.

زيد- په ستررررررګو ته همداسې راته نارې وکړه څه به تل درته خاندمه.(ګلونه يو
څنګ ته ايږدمه او پلاستيکونه يې له لاسه اخلمه.هههههههه داسې لکه يو ماشوم ته يې
چې خريدارې کړې يې.له چپس څخه نيولې تر لالې پاپ ژاوله او ډول ډول جوسونه يې
اخيستې ول.اخ جان قربان مې له خاوند نه شمه.هههههههه خاوند ستا نه قربان.لکه يو
وږې پشان لګيا کيږمه خوړلو ته.. چې د زيد غږ اورم چې وايې:

زيد- جان مې لږ په کراره ولا تول يې ستا دې.
له خوړلو نه ډډه کومه او بالښت ته تکيه کوم او وايم:سمه ده هسې هم مړه شوم نوره.
زيد- کوم ځاې خو دې درد نکوې؟
د زيد د پعذابه ولو سوچ مې ذهن ته راغې او په شيطانه لحجه مې وويل: نه ښه يم يواځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ مړ کړه او خپله هم لاړ شه .
زید په حیرانتیا وویل: څه؟؟ چیرته ولاړ شمه یعنی څه غواړي؟نو ځه دا ټول لاره د چا لپاره راغلی یمه؟

اوړې می پورته واچولې او په خندا وایم: ماته یی څه د نرسانو لپاره به راغلی یې فقط چی زه دی نه پیژنمه!!؟
زید- یغما اعصاب می مه خرابوه سمه انسان غوندی کینه ولا خفه شوې یمه درپسي.
ای جان دومره یی په مظلوم انداز وویل چی زړه می ورته و سوځیدی او د پعذاب کولو مې ورنه ډیه وکړه. او ومې ویل: ښه سمه ده اوس ځان ماشوم ماشوم مکوه .
زید په خندا شو او ویې وویل:یغما کولی شې لږ ځآی قرض راکړې؟

خندا می تیره کړه او په تنده لهجه می وویل: نه ځآی می تنګ کیږی .
زید- پخدای هماغه کنج کی ځآن ځایومه څو دقیقو لپاره .
خندا می نور نه کنټرول کیده په خندا مې وویل: سمه ده.څو یواځې څو دقیقې!
زید خوشحاله شو وو خواته می راغی یوې خواته ټولیږمه او زید ته ځآی ورکومه.
زید کټ کی څنګه ته می تکیه وهی او وایې: دومره هغه چوکی کې کیناستلم بیخس ستړی شوم.

یغما- کاش کور ته تلی وایې!؟
زید- نه نو دومره هم ستړی نه یمه او هو یو بل څه غواړمه ښکاره کړمه درته.(زید خپل د خبری سره سم خپل موبایل راویستو او عکس زما سترګو مخې ته نیسي. موبایل ورنه اخلمه او عکس ته په غور ګورمه.د قصر (هال)په شانتی ځآی وو؟! په حیرت وایم: زید دا څه لپاره دی؟

زید په خوشحالي وایې: زما او ستا د واده تالار یو میاشت وروسته ان شاء الله.
واده مخکی لرو؟په حیرانتیا می وویل: توکی کوی؟
زید- نه ولي توکی وکړم؟! خیر کار کې تلوار ښه دی!

تر سهاره مو کیسی وکړی او ومو خندل،کله چی سهار زید له ډاکتر سره خبری وکړی او زما رخصتیی واخیستل.تقریبا یو میاشت تیره شوه او جالبه پیښې وشوې راسره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه حسنات او خاله زما لیدو ته راغلل چی حسنات می هم ریباری وکړه.که څه هم د زید غیرت سره مقابل شو خو زما په شتون حل شو.امکان نه درلوده زما په شتون زما ورور ته چنارګل څه وواېی.خو زما کارونه یی بی ځوابه نه پرېښودل.

لکه ټام او جیری(پیشو او موږک)پشان شوې وو کله ناکله یی ځورولمه.اخر رضوان ا حسنات ته یی وړوکی محفل ونیول. او زمونږ دواړو واده یوه ورځ کی وټاکل شوه. په حقه چې ښایسته جوړه وه دواړه.وروسته له مودو د واده ورځ ورسیېدله .هو سبا آخری ورځ زما پرته له تخلص می ده.سبا ته د ټولو مخ کی د زید تخلص ځانته اخلمه.یغما زید غضنفری.

سترګی می وتړلې خو خوب مې د سترګو څخه تختیدلې وو،په سختی می سترګی وتړلې او ویده شومه.سهار له آذانو سره پاڅیدمه.اودس می وکړو او د شکر سجده می پر ځآی کړه.حسنات او اسما راغلل راته .دری واړو جامی مو واخیستې او سینګارتون په لوری ولاړو.د سینګار کار تقریبا ځلور ساعته وخت ونیول.
لومړی حسنات تیاره شوه.اوففف چې څومره ښایسته شوې وه د نکریزو شپی په جامو کی.

یغما- حسنات څومره ښایسته شوې يې ما شاء الله.
حسنات په ناز وخندل او وویل: مننه کوم خوږې می .
یغما- هغه خو هسی هم یمه خو ته هم ښایسته شوې یې .
زما په خبره حسنات او اسما دواړو وخندل.اوس زما د سینګار نوبت وو سینګار ښځې ته می ډیر تاکید وکړو چې ساده فیشن راته وکړی.ډیر سینګار می نه وو خوښ.

څوکی کیناستمه دوه ساعته می ښور هم ونخوړلو، کار یی خلاصیږی بالاخره او د پاڅیدو اجازه راکوی.زما سره د اسما کار هم خلاص شو.اسما هم ډیره ښایسته شوی وه د ارایشګرې او اسما و حسنات تعریف خندا یی راوستلو.سینګار والا ښه خپل کار کی بلد وو ډیر ښایسته او ساده فیشن یی کړی وو.

اسما په خندا راته وویل:اوففففف چی دواړه وریندار ګانی می سپوږمی په شان ښکلی شوې.نظر نشي ما شاء الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات له شرم نه په ډکه لهجه وویل:خپله هم ښایسته شوې یې ګرانې.
یغما- هوی مننه او تعریفونه پریږدی زید او رضوان ته زنګ وکړی .چې راشی کار ختم دی.

اسما سر خوځوی او زید ته زنګ کوی او مور ته وایې: تاسې خپل شالونه خپل پر مخ واچوی هغوی هم اوس رارسیږې .

څنګه چې اسما ویلې وه مور هم خپل شالونه په مخ اچو او زید و رضوان ته په تمه کیږو وروسته له پینځه دقو د موبایل غږ پورته شو او اسما جواب ورکړو: سمه ده ورور دا دی در ووتلو(آسما مونږ ته اشاره کوی او وایې: هله چې راغلل یغما ته په تمه شه اول حسنات ورمه.ترور له رضوان سره راغلی په تمه نشی .
یغما- سمه ده لاړه شه.

اسما حسنات دباندی وړی او بیا راځی ما له لاسه نیسی او وایې: راځه وریندار جانی.
کرار کرار د اسما سره له سینګارتون څخه وځو.سر می ښکته وو او شال سره می زید نشو لیدلی. خو پوهیدمه چې د نن شپې د مجلس لمر بیا هم زید دی.زید د موټر دروازه مور ته خلاصوی او څه وو اسما دواړه شاه سیټ کی کینو.

موټر له ښایسته سندری سره حرکت کوی.او وروسته له څو دقو تالار ته رسیږو. اسما زمونږ نه مخکی ښکته شوه او لاړه. چې ما وریسی ناری کړل:هی اسما چیرته ځی؟ ما اوس څوک یوسی.؟
زید په خندا وویل: څه دی ورمه.
له شرم نه می غمبوری سره شول .زید ښکته شو او د موټر دروازه یې راته خلاص کړه زه یې د لاس ونیولمه او په ښکته کیدو کی یی مرسته وکړه راسره. فرشته ترور او ترور دواړه زما ښه راغلاست ته راغلی ول.

لاس په لاس د زید سره تالار ته ننوتلو او ناوی خونی ته لاړو.په ننوتو سره سترګی می په رضوان او حسنات ولګیدلی،حسنات سر یی ښکته نیولی وو او رضوان غږیده.
کرار د زید غوږ اندی ته وایم: زید وګوره دواړه څومره ښایسته ښکاری ما شاء الله.
زید- هو خایستو مې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان خبرو زمونږ خبری بندی کړی: واه واه یوسف زلیخا راورسیدل(رضوان خپل د خبرو سره سم راغی او زید یی په غېږه ونیوی او ویې ویل:مبارک د وی وروره او تاته هم اغلی یغما.
زید- ژوندی اوسی رضوانه.اوس ته ما پرېږده او حسنات ته ولاړ شه چې زه خو خپل د میرمنې مخ خو وګورم..؟!

رضوان خاندی او سپېن سترګی وایی او ځی چې زه زید ته وایم: زید بده ده مننې ته د هم پرینښوده څه کار د وو ورسره .
زید- بد نده زما سپوږمی.نیو هېڅ کې دی ورځی ته می څومره انتظار کړی.(زید خپل د خبری سره سم خپل لاسونه پورته کوی او زما شال سم کوی نشم کولی دا وخت بیان او توصیف کړم درته زید زما او څه د زید له لیدو حیرانه ومه.اوففففففف د لونګی او افغانیو کالیو سره څومره ښایسته شوې وو.بیخی افسانو په شان.

زید کرار غږ باندی وویل: زر ما شاء الله ما شاء الله ژوند می(زه د شرم څخه سر ښکته اچوم چې زید په خندا وایي: همدا شرم می خوښېږي ستا خایستو مې.
زید زما لاس نیسی او رضوان او حسنات خواته ځي.نن دواړه ورونه ډېر ښایسته شوي ول وای د مجلس په بخیلو انجونو غږ می سم کومه او په لوړ آواز وایم: هی تورکیه څنګه نور دی ویستلی.
زما په خبری رضوان په خندا وایي: خپله خو دی زما فقیر د عالم څخه زیات نور ویستلی.
په خندا وایم:هغه خو ده ولی ته هم بد نه یی ورور.

څلور واړه خاندو چې زمونږ د خندا سره سم فرښته ترور خاله او اسما یوځای کوټې ته راننوځي، او مونږ د تالا مجلس سالون ته هدایت کوی اول حسنات او رضوان داخل کیږی بیا زه او زید ټول سالون تالار د چک چکو غږ نیسي لکه چې د زید عمه او مریم ندی راغلې! مجلس په خلاصیدو وو یواځې د سپین واده کالو اغوستل پاتې وه..

ما د حسنات سره د کالو په اغوستلو کې مرسته وکړل او هغې زما سره، د حسنات سپین د واده کالي زما د کالو څخه زیات ساده وه یو تورکي جوړه وه، د زید غږ مي وآوریدی چې ناری وهل: یغما راشم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو راځه.
زید او رضوان دواړه جوړه رادخل کیږی کوټې ته، تورکې د حسنات خواته روان شو خو زید هک پک د دروازی مخکې ولاړ وو او ماته یې راکتل، د څو ثانیو وروسته زید زما خواته رانږدی کیږی او په پراخه مسکا وایې:

در وصف تو چې گویم؟؟
که تو خود جانې و جهانې....

د واده محفل خلاص شو او نکاح د دویم ځل لپاره وتړل شوه، او د مشرانو د لاسونو په ښکوله ولو سره چې د فرشته ترور، خاله، او رحیم کاکا چې زموږ دواړو هم د حسنات او هم زما د وکیل شو، ما په عمر کې دومره مهربان انسان نه وو لیدلی .. د ماښې خواته روان شو فرشته ترور د دری منه سپاندی(اسفند) دود کولو وروسته اجازه راکوی هر یو خپلې کوټې ته لاړشې، زید د محفل څخه نیولې تراوسه زما لاس کلک نیولې وو او یو ثانیه یې لا خوشې نکړو ټول وخت یې راته ښایسته اشعار زمزمه کړل..

زید د کوټې دروازه خلاصه وی او دواړه کوټې ته ننوځو، وای دا کوټه سومره ښایسته سینګار شوی وه، ټول کوټه د سپین ګلابو باندی ډیزاین شوی وه او د ګلابو ښایسته بوی ټوله کوټه نیولې وه، زید غټه ساه اخلې او په خندا وایې: اه خلاص شو راحته شوم.(او خپل د خبری سره سم ما د لاس څخه نیسې او د کټ خواته ځې د واړه کوړه څنګ په څنګ په کټ کې کینو، زید زما سترګې ښکله وی او زه یې په مقابل کې دهغه مردانه لاس ښکله وم..

زید خپل سر زما غیږ کې ایږدی او خپل په ښایسته غږ وایې: اه زما خایستو، د زر کلونو په اندازه ستړی یم! دا لاری سومره خاوری او تکلیفونه درلودل! خو شیرنې او خوږ والې یې د درد څخه زیات وو! خایستو مې غواړم د زر کالو په اندازه ستا غیږه کې خوب وکړم او ته راته کیسې وکړی..

خپل لاس د زید په ویښتیانو کې تیره وم او وایم: نو کیسه درته وکړم؟
زید- زما عمره ته یواځې کیسه وکړه زه د عمر تر اخیره ستا د کیسو د آوریدو څخه نه ستړی کیږم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید په خبره خاندم او وینتیان یې ښکله وم او وایم: نو غوږ ونیسه زما مغروره چنارګل(خپل ستوني صاف کوم او کرار د کیسې په بیان کولو شروع کوم:

وو نه وو په پخوا زمانه کې یو جنۍ وه..
په نوم د یغما، زړه یې د نوم پشان د غمونو کور وو..

تقدیر یې د شپې پشان تور او بدبخت وو..
ناساپه د دی په ژوند یو ړنا وپرقیده..

تور او د غم آسمان باندی یو لمر وځلیدی..
زړه یې یو سړی و تخته ویې...

هغه سړی چې د یوسف پشان خایسته وو...
او د زلیخا پشان عبادت کونکې..

د قیس د جنون (مجنون) په اندازی..
او خپل د غرور تر حده..

هغه کس بل سوک نه وو بلکې د هغې بت پرست..
زید مشهور په بت پرست..

هغه بت برست چې د هغه مینې د هغه بت ته نوی ژوند او نوی روح ورکړل، هغه بت چې د بت پرست په مینه لیونی شو او ساه او روح یې واخیستل او د زید په مینه کې ډوبه شول...

#د بت پرست ناول پای...
#لیکوال: ناشناس...
#ژباړونکي: خواجه زی خیروندیه اداره..

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه کوم د ټولو هغه ملګرو څخه چې د ژباړی او د ناول په نور تخنیکي کارونو کې زموږ سره مرسته وکړل او خاص مننه ستاسو لوستونکو څخه چې موږ مو حمایت او تشویق کړو دا وو د بت پرست ناول پای د نور داسي خونده ور ناولونو د ویلو لپاره زموږ د ټلګرام چینل جوین او خپل ملګری دعوت کړی...

#خواجه زی صاحب.

Https://t.me/shuhab00

Edit From bashir Ahmad Shabab

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library